

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos,
dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	10019
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	10019
<i>Dr. Czomba Sándor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	10021
<i>Firtl Mátyás</i> (KDNP)	10023
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	10024
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	10026
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	10027
<i>Vona Gábor</i> (Jobbik).....	10029
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	10031
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	10031
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Gúr Nándor</i> jegyző	10033
Döntés Házzsabálytól való eltérések tárgyában	10033
Az ülés napirendjének elfogadása	10033

Interpellációk

<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Lesz-e következménye a katasztrófa- védelmi vezetők jogellenes álláshalmozásának?” címmel	10034
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza	10035
Viszontválasz:	
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP)	10036
Határozathozatal	10036
<i>Apáti István</i> (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „A föld azé, aki az adót fizeti utána? Tényleg ilyen mélyre süllyedtünk?” címmel	10036
<i>Czerván György</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	10038
Viszontválasz:	
<i>Apáti István</i> (Jobbik).....	10039
Határozathozatal	10039
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Van-e olyan ígérete a földművelés- ügyi tárcának, amelyet betartott?” címmel	10040
<i>Dr. Bitay Márton Örs</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	10041
Viszontválasz:	
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	10042
Határozathozatal	10043
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Magyarország erősödik - Milyen gazdasági kilátások várhatóak az IMF-jelentés tükrében?” címmel	10043
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	10044
Viszontválasz:	
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz).....	10046
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért rúgja ki minden negyedik dolgozóját a kizárólagos állami tulajdonú Tokaj Kereskedőház?” címmel	10046
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	10047

Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP).....	10049
Határozathozatal	10049
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „A Hortobágyi Nemzeti Park földpályázataival a Fidesz minden eddiginél messzebbre ment a gátlástalanságban” címmel	10049
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	10050
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	10052
Határozathozatal	10052
Földi László (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Milyen támogatások segítik tovább a fiatal és családi gazdálkodók piaci érvényesülését?” címmel.....	10052
Kis Miklós Zsolt , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	10053
Viszonzválasz:	
Földi László (KDNP)	10055
Varju László (független) - az igazságügyi miniszterhez - „Tisztesség nevében tisztességtelenség?” címmel	10055
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	10056
Viszonzválasz:	
Varju László (független)	10057
Határozathozatal	10058
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért asszisztál a kormány a MET nyomulásához?” címmel.....	10058
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	10059
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	10060
Határozathozatal	10061
Gelencsér Attila (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Tovább mélyülnek a német-magyar kapcsolatok. Milyen hatással lesz a megkötött kamarai megállapodás a foglalkoztatásra?” címmel	10061
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	10062
Viszonzválasz:	
Gelencsér Attila (Fidesz).....	10063
Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mégsem rendezik a kórházak adósságát?” címmel	10063
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10065
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP).....	10066
Határozathozatal	10067
Hegedűs Lorántné és Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz a sikondai bányászszanatórium sorsa?” címmel.....	10067
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10068
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	10069
Határozathozatal	10070
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor lesz XXI. századi a magyar nyelvoktatás?” címmel.....	10070
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10071

Viszonzválasz:

Ikotity István (LMP)	10073
Határozathozatal	10073

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Az Orbán-Simicska-háború következő áldozata a kelet-magyarországi vasútfejlesztés lesz?” címmel	10073
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	10075

Viszonzválasz:

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	10076
Határozathozatal	10077

Azonnali kérdések és válaszok órája

Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A hálapénz törvényesített korrupció?” címmel	10077
---	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10078
---	-------

Viszonzválasz:

Tukacs István (MSZP)	10079
-----------------------------------	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	10079
---	-------

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	10080
--	-------

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - az igazságügyminiszterhez - „Mi lesz a családi autó sorsa?” címmel	10080
---	-------

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	10081
---	-------

Viszonzválasz:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	10081
--	-------

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	10082
---	-------

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	10082
--	-------

Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit tervez a kormány a közoktatásban?” címmel	10083
--	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	10084
---	-------

Viszonzválasz:

Ikotity István (LMP)	10084
-----------------------------------	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	10085
---	-------

Gyórfy Balázs (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Újabb részletek a szocialisták pénzosztásáról” címmel	10085
--	-------

Kis Miklós Zsolt , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	10086
---	-------

Viszonzválasz:

Gyórfy Balázs (Fidesz)	10087
-------------------------------------	-------

Kis Miklós Zsolt , a Miniszterelnökség államtitkára	10088
--	-------

Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miniszter úr, lesz vizsgálat?” címmel	10088
---	-------

Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	10089
---	-------

Viszonzválasz:

Dr. Legény Zsolt (MSZP)	10090
--------------------------------------	-------

Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	10090
---	-------

Novák Előd (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Látják már, hogy hova vezet a fideszes gátlástalanság?” címmel	10091
--	-------

Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	10091
---	-------

Viszónválasz:

Novák Előd (Jobbik).....	10092
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	10093

Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan segíti a kormány a kimagasló eredményt elérő sportolókat és a felkészítőiket?” címmel	10094
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	10094

Viszónválasz:

Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	10095
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	10095

Schmuck Erzsébet (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Hihetünk-e a miniszterelnököknek?” címmel	10096
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	10097

Viszónválasz:

Schmuck Erzsébet (LMP)	10097
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	10098

Pócs János (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „A szocialista városvezetés felelőtlensége miatt kerülhet bajba Jászberény?” címmel.....	10098
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	10099

Viszónválasz:

Pócs János (Fidesz)	10100
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	10100

Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	10101
---	-------

Felszólalók:

Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	10101
Dr. Schiffer András (LMP)	10102
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	10103
Szávay István (Jobbik).....	10104
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	10105
Szabó Szabolcs (független)	10106
Dr. Schiffer András (LMP).....	10108
Szelényi Zsuzsanna (független).....	10109
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	10110
Szávay István (Jobbik).....	10110
Szabó Szabolcs (független)	10111

A Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről szóló országgyűlési határozati javaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	10111
---	-------

Felszólalók:

B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	10112
Dr. Harangozó Tamás , a kisebbségi vélemény ismertetője	10112
Kósa Lajos , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója	10114
Kósa Lajos (Fidesz)	10116
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	10120
Dr. Schiffer András (LMP).....	10122
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	10124
Szelényi Zsuzsanna (független).....	10125

Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	10126
---	-------

A Quaestor-károsultak kárrendezését biztosító követeléskezelő alap létrehozásáról szóló törvényjavaslat összevont vitája.....	10128
Tuzson Bence (Fidesz), a napirendi pont előadója	10129

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	10131
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	10131
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	10131
Tuzson Bence (Fidesz)	10132
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	10134
Dr. Vejtey Imre (KDNP).....	10136
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	10137
Schmuck Erzsébet (LMP)	10140
Dr. Vejtey Imre (KDNP).....	10142
Gúr Nándor (MSZP).....	10143
Tuzson Bence (Fidesz) előterjesztői válasza.....	10143

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	10145
--	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	10146
Dr. Harangozó Tamás , a kisebbségi vélemény ismertetője	10146
Dr. Vas Imre , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója.....	10149
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	10149
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	10151
Dr. Schiffer András (LMP).....	10154
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	10156

A víziközelkedésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	10158
---	-------

Felszólalók:

Dr. Völner Pál (Fidesz).....	10159
Heringes Anita (MSZP).....	10160
Sallai R. Benedek (LMP)	10160
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	10161

Az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája	10162
--	-------

Felszólalók:

Giricz Vera , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	10162
Gúr Nándor (MSZP).....	10164
Dr. Schiffer András (LMP).....	10167
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság elnökének válasza	10169

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	10169
---	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	10169
Dr. Staudt Gábor , az Igazságügyi bizottság előadója.....	10170
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	10172
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	10173
Dr. Schiffer András (LMP).....	10175
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	10177
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság elnökének válasza	10179

A Budapesti Agglomeráció Területrendezési Tervéről szóló 2005. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	10180
--	-------

Felszólaló:

Sallai R. Benedek (LMP)	10180
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	10181

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

10181

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	10182
Gúr Nándor (MSZP)	10183
Sallai R. Benedek (LMP)	10184
Pócs János (Fidesz)	10184
Heringes Anita (MSZP)	10185
Dr. Szakács László (MSZP)	10185
Magyar Zoltán (Jobbik)	10187
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	10188

A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

10190

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	10190
Sallai R. Benedek , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője	10191
Gyórfy Balázs (Fidesz)	10192
Magyar Zoltán (Jobbik)	10192
Sallai R. Benedek (LMP)	10193
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	10194

Egyes ingatlan-nyilvántartással és földméréssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

10195

Felszólalók:

Bóna Zoltán , a Törvényalkotási bizottság előadója	10195
Gyórfy Balázs (Fidesz)	10196
Magyar Zoltán (Jobbik)	10197
Sallai R. Benedek (LMP)	10197
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	10197

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

10198

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	10199
Varga Gábor , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	10199
Gyórfy Balázs (Fidesz)	10200
Magyar Zoltán (Jobbik)	10201
Sallai R. Benedek (LMP)	10201
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	10202

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

10203

Felszólalók:

Bóna Zoltán , a Törvényalkotási bizottság előadója	10203
Varga Gábor , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	10204
Sallai R. Benedek , a kisebbségi vélemény ismertetője	10204
Magyar Zoltán (Jobbik)	10205
Sallai R. Benedek (LMP)	10206
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	10207

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája..... 10207
Felszólalók:

Dunai Mónika, a Törvényalkotási bizottság előadója.....10208
Sallai R. Benedek, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője10209
Magyar Zoltán (Jobbik)..... 10210
Sallai R. Benedek (LMP) 10213
Dr. Legény Zsolt (MSZP)10215

Az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája10215
Felszólalók:

Tuzson Bence, a Törvényalkotási bizottság előadója10215
Dr. Legény Zsolt, a kisebbségi vélemény ismertetője 10216
Manninger Jenő, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója..... 10218
Sallai R. Benedek, a kisebbségi vélemény ismertetője 10218
Gyórfy Balázs (Fidesz)..... 10219
Harangozó Gábor István (MSZP).....10220
Magyar Zoltán (Jobbik)..... 10223
Sallai R. Benedek (LMP)10226
Gyórfy Balázs (Fidesz)..... 10227
Sallai R. Benedek (LMP)10229
Dr. Legény Zsolt (MSZP) 10229
Tuzson Bence (Fidesz)10230
Magyar Zoltán (Jobbik)..... 10231
Harangozó Gábor István (MSZP)..... 10231
Gyórfy Balázs (Fidesz).....10232
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 10233

Napirenden kívüli felszólalók:

Ander Balázs (Jobbik) 10236
Szelényi Zsuzsanna (független)..... 10238
Kész Zoltán (független) 10239
Ikotity István (LMP) 10241
Dr. Szél Bernadett (LMP).....10242
Magyar Zoltán (Jobbik)..... 10244
Dr. Lukács László György (Jobbik)..... 10245

Az ülésnap bezárása10248

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, KIS MIKLÓS ZSOLT és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkárok, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS, CZERVÁN GYÖRGY és ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS, SZABÓ ZSOLT és TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE és DR. SIMICSKÓ ISTVÁN emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
20. ülésnapja
2015. április 13-án, hétfőn
(13.08 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Ház! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 20. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP részéről: „Miért nem tesz semmit a kormány az elvándorlás megakadályozása érdekében?” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Van egy ország Európában, amely pusztító tempóban néptelenedik el. Lakói évente tíz- és százezer számra költöznek Nyugat-Európába. És miért? Azért, hogy legyen jó megélhetésük, legyenek kiszámíthatóbbak a mindennapjaik. Ennek az országnak a kormánya semmit nem tesz a kivándorlás megfékezéséért, sőt megköszönöm, hogy titokban talán még örül is neki.

Mert kik mennek el ebből az országból? Elmennek a fiatalok, elmennek a nyelveket beszélők, a piacképes végzettséggel rendelkezők. Talán azt gondolja ez a kormány, hogy ezekkel az emberekkel úgyis csak a baj lenne, mert nem kérnek a keleti típusú illiberális demokrácia úgymond áldásaiból. Ez az ország, amiről beszélek, Magyarország. A kormány szerint persze nincsen semmi probléma, de a számok, a tények teljesen mást mutatnak.

Tavaly 31 500 magyar állampolgár távozott külföldre, másfélszer annyian, mint egy évvel korábban, és ami nagyon durva, hatszor annyian, mint 2009-ben. Többségük ráadásul családalapítás előtt álló fiatal. Közel felük 30 év alatti, háromnegyedük pedig még nem érte el a 40 éves kort sem. Ráadásul a hazai adatok a valós számoknak csupán egy töredékét mutatják. Nézzünk csak bele a külföldi tükörszatisztikákba! A nemrég publikált németországi adatok szerint csak Németországba 21 ezren távoztak 2014-ben.

A kormány persze nem győzi bagatellizálni ezt a problémát. A miniszterelnök úr miről beszél? Arról beszél, hogy ezek a fiatalok kalandvágyból mentek külföldre, meg vendégmunkásokról beszél, akik előbb-utóbb visszajönnek, de addig is jó sok pénzt küldenek haza, ami tetszik a miniszterelnök úrnak, mert ő úgy gondolja, hogy ezzel mindenki jól jár.

Nem, ezzel Magyarország nagyon rosszul jár, a miniszterelnök pedig téved. Ezeknek a fiataloknak a többsége ugyanis nem kalandvágyból megy külföldre. Az itthon végzett fiatalok kőkeményen megélhe-

tési okokból, a magasabb bér, a munka reményében mennek külföldre, és abban is nagyon téved a miniszterelnök, amikor azt mondja, hogy ahogyan kimentek, vissza is jönnek. Egy friss kutatás mutatja, hogy negyedük már haza sem akar jönni. Családok sokaságát látjuk, hogy azért marad kint tartósan, mert nem látja itthon a feltételeit egy élhető életnek, nem látja a perspektívákat, nem látja, hogyan fogja tudni felnevelni a gyermekét, nem látja, hogy mi lesz vele idős napjaira.

Mert milyen kilátásai vannak itthon ezeknek a családoknak? A kinti fizetésének a töredékéből kell megélnie, vagy pedig a biztos munkanélküliség vár rá. Azt kell látni - és most már ideje lenne, ha önök is tükörbe néznének -, hogy a kormánynak kőkemény felelőssége van az egyre gyorsuló ütemű elvándorlásban, és az önöké a felelősség, hogy az elmúlt években ez a probléma folyamatosan rosszabbodik. Az egyik hiba az, hogy öt éve nincs bérfelzárkóztatás ebben az országban; a magyar bérek nemhogy közellednének, de még távolodnak is a nyugati bérektől. Ez újabb és újabb kaput nyit meg magyar állampolgárok számára, mennek ki - érthető módon - a magasabb bérek érdekében.

A kormány felelőssége az is, hogy a dolgozók kétharmada átlagbér alatt keres, és komplett ágazatok vannak most már a létminimum alatt; mint ahogy az is az önök felelőssége, hogy az LMP minden tanácsa és biztatása dacára nem csökkentik a munkára rakódó terheket. De az is a kormány bűne, hogy az oktatási rendszer egyre inkább leépül, és egyre kevesebben férnek hozzá a tandíjmentes egyetemi oktatáshoz is.

És vegyék tudomásul, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy önök nem alakítottak ki jó feltételeket a családalapításhoz sem. A család-munka egyensúly ebben az országban csak egy illúzió, a nőket folyamatosan hátrányok érik a munkaerőpiacon, és a fiatal pároknak is kedvező bérlakásszektor pedig ismeretlen fogalom. Nem véletlen, tisztelt képviselőtársaim, hogy a szülőképes korban lévő magyar nőknek már 6-8 százaléka tartózkodik külföldön; ez az arány pár éve még csak 1-2 százalék volt.

Az LMP tudja, hogy van ellenszere a tömeges kivándorlásnak. Az LMP a magas bérek és az oktatás, a tudás megszerzése mellett tette le a voksot. Amíg önök összeszerelő üzemmé tették ezt az országot, mi azt követeljük, hogy nőjenek a nettó bérek, mi visszaadnánk az oktatás elvett forrásait is, fejlesztenénk a felsőoktatást, az egészségügyet és a jövő iparágait. Fejlesztenénk a megújuló energiákat, az energiahatékonyságot. Mi 450 ezer munkahelyet tudnánk létrehozni ebben az országban, és olyan béreket adnánk, amiből meg lehet élni. Emellett mi azt is tudjuk, hogy olyan adórendszerre van szükség, amely a kisebb vállalkozásoknak kedvező, és nem a munkát adóztatja.

Az LMP a dolgozói szegénységet felszámoló javaslatait letette az Országgyűlés asztalára. Önöknek most, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, színt

kell vallaniuk. Vagy megszavazzák ezt a javaslatot, vagy ha nem, akkor vállalják fel a gyermekeiket, unokáikat elvesztő családok százezrei előtt, hogy önöket tulajdonképpen nem érdekli ezeknek a szétszakított családoknak a sorsa.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! A választás az önöké lesz. A dolgozói szegénységet felszámoló csomagunk ott van a Ház asztalán. Számítunk az önök támogatására. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak, parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Menjünk a végérő! A bérkérdéseket hozta elő mint nagyon fontos kérdést a migrációs folyamatok motorjaként, illetve problémájaként.

Szeretném önnek jelezni és ismételten hangsúlyozni, hogy 2010 óta Magyarországon a bruttó bérek a minimálbér tekintetében több mint 40 százalékkal nőttek, reálértéken *(Moraj az LMP padsoraiban. - Dr. Szél Bernadett a fejét rázza.)*, a családi adókedvezménnyel együtt 11,7 százalékkal, családi adókedvezmény nélkül pedig 5,7 százalékkal.

(13.10)

Tehát folyamatosan nőnek a bérek. Abban ugyan van vita közöttünk, hogy lehet-e hitelből béreket növelni, vagy pedig teljesítmény kell mögé, és a teljesítménynövekedés arányában tudjuk és akarjuk a béreket mind a versenyszférában, mind pedig a közszolgáltatásban emelni. Itt is szeretném a figyelmet felhívni arra, hogy minden egyes szegmensben - nemcsak a versenyszférában, hanem a közszférában is - folyamatosan erőnkhez, a költségvetés teljesítő-képességéhez képest folyamatosan növekszik.

De a tényeket mondta itt a migráció kapcsán, ezért engedje meg, hogy én is néhány tényadatot elmondjak önnek.

Fontos a kérdés, nem lehet szőnyeg alá söpörni: nemcsak a magyar kormány, hanem mindenki más, egész Európa szenved ettől; vannak olyan tagállamok, ahol súlyosabb a helyzet. De a tényekhez az is hozzátartozik, minden szakértő egyetért abban, hogy Magyarországon 2006 után kezdett el felgyorsulni a migrációs folyamat, 2008-ban és 2009-ben kapott a válságtól még egy lökést, és ehhez jött 2011-ben a munkaerő-piaci határnyitás. Tehát ezeket a folyamatokat érdemes figyelembe venni. Ehhez képest Magyarországon a háztartások mindössze 2 százalékához tartozik olyan személy, aki külföldön él, de akit még házastársként *(sic!)* tartanak nyilván. Ezt a KSH és a Népeségtudományi Kutatóintézet legutóbbi felmérése is egyértelműen bizonyítja.

A KSH 2014 októberében hozta nyilvánosságra a külföldön élő magyarok létszámára vonatkozó ada-

tot. Itt 350 ezer embert prognosztizált nagyságrendileg a KSH, akik '89 után hagyták el Magyarországot. A Társi legfrissebb kutatása szerint a magánháztartások tagjainak körülbelül 1 százalékát tekintjük külföldön tartózkodónak; ez az érték jóval alacsonyabb annál, mint ami a tükröstatistikák eredménye alapján várható lett volna. Míg mondjuk, Romániában a munkaerő-állomány több mint 9 százaléka távozott külföldre, addig Magyarországon ez a szám 2,4 százalékot ér el. *(Dr. Szél Bernadett közbeszólása.)* Ezzel természetesen nem azt akarom mondani, hogy a romániai helyzethez kell a magyar helyzetet viszonyítani, azonban tisztában kell lennünk azzal, hogy amikor az Európai Unió tagjává váltunk 2004-ben, az egyik legfontosabb elem az volt, hogy a szabad munkaerő-áramlást lehetővé tegyünk, és fiatalok és idősebbek is rövidebb-hosszabb időtartamra akár külföldön tanuljanak vagy vállaljanak munkát; ennek a lehetősége 2004 óta a magyarok kezében van, és a lehetőséggel élnek is. A kérdés inkább az, hogy lehetőségként vagy kényszerként éljük-e meg a külföldi munkavállalást vagy a külföldi oktatást. Ha valaki kényszerként éli meg, az probléma, és ezért kell a mindenkori magyar kormánynak tenni. Lehetőség tekintetében, azt gondolom, a későbbi években sem kell szűkíteni a lehetőségét, hiszen alapvető lehetőség és alapvető igény mutatkozik minden társadalomban ezzel kapcsolatosan.

Azzal kapcsolatban, hogy nem tett a magyar kormány semmit, azért engedje meg, képviselő asszony, hogy felhívjam a figyelmét arra, hogy pontosan a 15-24 éves fiatalok tekintetében nőtt a foglalkoztatási ráta az Európai Unióban az egyik legnagyobb mértékben, mégpedig azért, mert elindítottuk az ifjúsági garanciaprogramot a korábbi években, „Első munkahely” garanciaprogram címén 17 ezer fiatal dolgozik jelen pillanatban is a versenyszférában a munkaerőpiacon, diákmunkát indítunk minden nyári időszakban, ahol 15-20-25 ezer fiatal vesz részt; tehát ne állítsa azt, hogy a magyar kormány ölbe tett kézzel figyelte az eseményeket, mert számos olyan intézkedés történt, amely kifejezetten a fiatalok vállalkozását, munkavállalását segítette.

Az kétségtelen tény, hogy nagyon sok a teendő, nagyon sok problémával küzdünk még, és szükség is van arra, hogy a kormány a következő években olyan intézkedéseket hozzon meg, amelyek - különösen a fiatalok tekintetében - a hazai foglalkoztatás bővülését szolgálják. Ebben az ügyben, azt gondolom, valamennyi jelen lévő pártnak, nemcsak a kormánynak, hanem az ellenzéknek is a célok teljesen egyértelműek. Azt gondolom, hogy ezeket a célokat közösen képesek leszünk a következő időszakban elérni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Firtl Mátyás képviselő úr, a KDNP frakciójának tagja: „Egy történelmi város történelmi esélye” címmel. A képviselő úré a szó.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vidéki Magyarország fejlesztésének, megerősítésének szándékával a „Modern városok” programmal Magyarország Kormánya a vidéki városokat történelmi helyzetbe juttatja.

Sopron és térsége országgyűlési képviselőjeként a soproniak és a térségben élők nevében külön megköszönöm Magyarország Kormányának, személy szerint Orbán Viktor miniszterelnök úrnak és Lázár János miniszter úrnak, hogy Sopron első lehetett a megyei jogú városok sorában, amellyel a sikeres jövőről, a további fejlődéséről és a helyben élők érdekét szolgáló megújulásáról megköthettük a szerződést.

Sopron számára több mint jelképes jelentőségű a szerződés aláírása, azért, mert Sopron hosszú évtizedeken át valóságosan elzárt város volt. A trianoni döntést követően, a nemzet leghűségesebb városaként ugyan, de elhelyezkedése miatt elszigetelődött, majd a második világháborút követő időszak a kommunista rendszer természete és a határzóna miatt még szigorúbb elzártságot, kirekesztést, a gazdaság vérkeringéséből való kikerülését jelentette. Sopron nemcsak a fejlesztések előtt volt elzárt, hanem ténylegesen zárt város, hiszen vagyunk itt még néhányan, akik emlékszünk arra, hogy már Győrben, Csornán, Kapuváron a határőrök felszálltak a vonatra, és mindenkit leszállítottak, akinek nem volt megfelelő papírja ahhoz, hogy Sopronba mehessen. Természetesen ez a közúton is így volt.

(13.20)

Ilyen előzmények mellett nem túlzás azt mondani, hogy ez Sopron életében történelmi esély, történelmi lehetőség, mert olyan nagy korszak kezdődik az Orbán-kormánynak köszönhetően, amelyben hosszú évtizedek után először soha nem látott fejlődési lehetőségekhez jut a város és környéke. Sopron visszakerül a történelem főutcájára.

Tisztelt Ház! Sopron nagy történelmi pillanataiban, 1277-ben hűséges volt a magyarsághoz, 1921-ben a nemzethez, 1989-ben a szabadsághoz. A 23 megyei jogú város közül elsőként Sopronnal kötötte meg a szerződést a kormány. Ez a hűség és a szabadság érdemeinek tiszteletén túl annak az eredménye, hogy Sopron megfelelő előkészítettségű fejlesztési tervekkel és programokkal rendelkezik és rendelkezett. És elsősorban ez a harmadik ciklusát megkezdett Fidesz-KDNP-s városvezetés érdeme, a folyamatos, város iránti elkötelezett munka eredménye. Sopron város le tudott tenni a kormány asztalára a kormányzat által is elfogadható, legfőképpen a helyiek érdekeit szolgáló, megfelelően kidolgozott terveket, amelyekben minden, a város ügyeit fontosnak tartó soproni és térségbeli polgár közös munkájának eredménye is benne van. Köszönet ezért Sopron város vezetésének.

És köszönettel tartozunk Magyarország Kormányának, hogy egyeztetéseink során a város és a tér-

ségben élők érdekeinek képviselőiként dr. Molnár Ágnes képviselőtársam és jómagam a választóink érdekeinek képviselőjében, az ő felhatalmazásukkal eredményesek lehettünk ezeken a tárgyalásokon. Meggyőződésem, hogy az elért eredményeink közöseteink, az ország közös eredményességét és megerősödését szolgálják.

Tisztelt Ház! A 2010-es országmentés, majd talpra állás és megerősödés időszakát követően elérkezhetett a modern városok programjának ideje. Olyan nagy korszak kezdetét élhetjük, amely az egész ország számára történelmi esélyek és lehetőségek korának számít. Mint ahogy Sopron és térsége esetében a szerződésben foglalt konkrét fejlesztések a felemelkedést, a megerősödést szolgálják, úgy Magyarország egészének fejlődését és megerősödését is szolgálják. Az M85-ös út, a történelmi belváros rekonstrukciója, a Fertő tó turisztikai fejlesztése mellett köszönjük miniszterelnök úr további felvetéseit, amiket a kormány által még fontosnak tartanak, és magunk is mindent megteszünk annak érdekében, hogy ez megvalósuljon, nevezetesen: a Lővérek turisztikai fejlesztését, valamint hogy Sopronban és térségében egy innovációs industrial park létrehozása is megvalósuljon.

A kormány elkötelezett támogatásának köszönhetően az előttünk álló fejlesztési ciklusban elkezdődhet a városaink, térségeink és az ország felemelkedését érdemben szolgáló fejlesztések nagy történelmi köre.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr válaszol. Megadom a szót.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a vidék fejlesztésének kulcsa a vidéki városok fejlődése, a kormány éppen ezért hozta létre a „Modern városok” elnevezésű programot, amelynek keretében a 23 megyei jogú város fellendülését tűztük ki célul. Mindegyik várost végig fogjuk látogatni, és a városok vezetőivel a kormány stratégiai megállapodást fog kötni.

Fontos ennek a programnak a keretében az is, hogy a mintegy 1200 milliárd forintnyi területi operatív programot hogyan, miképpen fogjuk hasznosítani, miképpen fognak ebből részesedni a megyei jogú városok, és ez mennyiben fogja a gazdaság erősödését és a városok fejlesztését szolgálni. De ezen az országjáró programon természetesen nemcsak európai uniós források felhasználásáról, hanem nemzeti források fejlesztésbe történő bevonásáról is egyeztet miniszterelnök úr a városvezetőkkel. Tehát mint említettem, miniszterelnök úr személyesen látogat el minden városba, így elsőként Sopronba is személyesen ment el, és a héten pénteken már a második megyei jogú várossal kötötte meg a stratégiai megállapodást Habis László polgármester úrral Egerben.

Tisztelt Képviselő Úr! Sopron esetében valóban évtizedes törlesztéseink vannak, nem véletlen tehát, hogy miniszterelnök úr első útja ide vezetett. E feladatok közül ki kell emelnem a város bekötését az országos közúthálózatba, pontosabban: a gyorsforgalmi úthálózatba. Éppen ennek érdekében a kétsávos M85-ös autópályát építik jelenleg Sopron és Csorna között, valamint az országhatár és a város között, de Sopron és az M1-es autópályához is gyorsforgalmi út fog rendelkezésre állni. Ez mindösszesen egy 100 milliárd forintos forrás bevonását jelenti. Alapvető az idegenforgalom és a gazdaság fejlődése érdekében ez a fejlesztés.

Mindezeket túl a miniszterelnöki látogatás során szóba került a barokk belváros fejlesztése. Azt tudjuk, hogy tulajdonképpen Sopron az egyetlen olyan város, amely teljesen intakt barokk belvárosi központtal rendelkezik. Itt nagyon sok épületet kell felújítani, hiszen akkor tud kedvelt turisztikai célpont lenni Sopron, ha a műemlékei rendben vannak tartva, és ha kellő szolgáltatásokat nyújt a turistáknak. Éppen ezért az egyházi épületek, az állam tulajdonában lévő műemlék épületek, a magánkézben és a Sopron város tulajdonában lévő épületek felújítását kell összehangolnunk. Ezeket javarészt központi költségvetési forrásból és nem uniós pénzekből tervezzük megvalósítani.

Legalább ilyen fontos turisztikai szempontból a Fertő térségének fejlesztése. Itt a világörökségi terület idegenforgalmának a fejlesztéséről van szó, és a vízisport-lehetőségek bővítése az, amely a megállapodás, illetve a tárgyalás során szóba került.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen érdemes kitérnünk a következő állomásra is, hiszen mint említettem, a múlt héten pénteken miniszterelnök úr Egerbe látogatott, ahol szintén jelentős lépéseket tervezünk mintegy 50 milliárd forintnyi összértékben. Szándékaink szerint 2018-ra négy-sávos autópályát fogja összekötni a várost az M3-as autópályával. Ezt tartalmazza az a stratégiai megállapodás, amit miniszterelnök úr kötött a polgármester úrral. Az uszodát 6,3 milliárd forintból fogjuk bővíteni, nemzeti úszó- és vízilabdaközponttá kívánjuk fejleszteni, és az egri vár jelenleg is zajló felújítását további 6 milliárd forinttal fogjuk kiegészíteni. Itt egy sor épület rekonstrukciója is meg fog történni. Ne felejtsek el, tisztelt képviselőtársaim, hogy az egri vár Magyarország leglátogatottabb vidéki múzeuma, közel félmilliárd éves látogatóval. Az Egri csillagok elolvasásán és a vár meglátogatásán keresztül nemzeti identitásunkat erősítő és formáló turisztikai látványosságról is van szó. Megállapodás született még többek között arról is, hogy az állam a MÁV 9 hektáros területét fogja átadni az önkormányzatnak, így az önkormányzat egy 20 hektáros ipari parkot fog tudni létrehozni.

Sopron és Eger példája is azt mutatja tehát, hogy a „Modern városok” elnevezésű programunknak van értelme. Nagy-nagy várakozással tekintünk a városvezetőkkel együtt a további látogatások elé. Azt tudjuk ígérni, hogy Magyarország Kormánya

valamennyi magyar nagyvárosra is oda fog figyelni, ahogyan a fővárosra és a vidék kisebb településeire is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának tagja, Tóth Bertalan képviselő úr következik, aki „Aktuális ügyekről” címmel mondja el felszólalását. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Igen, aktuális ügy, hogy a mai napon tárgyalja az Országgyűlés a fideszes brókerkormány károsultjai egy részének kártalanításáról szóló törvényjavaslatot. Ez a törvényjavaslat mindenképp előrelépés ahhoz képest, amit a fideszes brókerkormány először mondott a botrány kirobbanását követően. Azt mondta, hogy a befektetőknek a magasabb kamat miatt tudniuk kellett volna, hogy nagyobb kockázatot vállalnak - hát így jártak. Ekkora cinizmust még nem látott a világ, főleg annak ismeretében, hogy Orbán Viktor már rég kiadta az utasítást minisztereinek a pénzmenekítésre.

A ma tárgyalandó törvényjavaslat jelenthet előrelépést, azonban több sebből vérzik. Kínosan kerüli a felelősség kérdését, elkerüli a brókerkormány felelősségét, nem ad választ arra, hogy Orbán Viktor kormánya hogyan hagyhatott magára több mint 30 ezer embert, akiknek a pénzét egy államilag felügyelt piacon egyszerűen ellopták. Magára hagyta, mert fontosabb volt a kormány tagjait menteni, mint a kisbefektetőket figyelmeztetni.

(13.30)

A brókerkormány hogyan biztosíthatott egy fideszes milliárdos brókernek több mint két hetet arra, hogy kimenthesse a vagyonát, kismizmizhesse a hitelezőit, és eltüntethesse a bizonyítékokat? Erre sem ad választ ez a törvényjavaslat. Nem ad választ arra sem, hogy Orbán Viktornak voltak-e bennfentes információi, amelyek alapján figyelmeztette kormánytagjait. És arra sem ad választ, hogy milyen felelősség terheli a brókerkormány minisztereit, gondolok itt a külügyminiszterre és a mezőgazdasági miniszterre, akik a kisbefektetők elől elvitték a pénzt, akik emiatt nem kaphatták meg járandóságukat.

És természetesen a törvényjavaslat mélyen hallgat a Magyar Nemzeti Bank felelősségéről, a Magyar Nemzeti Bank elnökének, Matolcsy Györgynek a felelősségéről, amely a felügyeleti tevékenységét elmulasztotta, hiszen napi jelentéseket kap a Magyar Nemzeti Bank minden pénzügyi tranzakcióról, különösen a kötvénnyforgalomról. Ennek ellenére megtörténhetett az, hogy 150 milliárd forint értékben fiktív kötvények kerültek kibocsátásra.

A törvény hibája még, hogy csak a Quaestorkárosultakat hozza szóba, hiszen a bevezetőjében is ezt említi, a többi brókerkormány károsultjairól nem szól.

Mi a helyzet a Buda-Cash és Hungária brókercégek károsultjaival, akik, ugye, 6 millió forintig kaptak kártalanítást? Ez a törvény a Quaestor károsultjait 30 millió forint értékben kívánja kártalanítani. Mi van a többi bróker cég károsultjaival? Ez a törvény erre nem ad választ.

Ráadásul a törvény házszabályellenes, hiszen a határozati házszabály 33. §-a azt rögzíti: „Ha a törvényjavaslat általános vitájának megkezdéséig ugyanabban a tárgyban vagy ugyanazt a törvényt illetően több törvényjavaslatot is benyújtottak, akkor az egyenlő sorban álló benyújtók javaslatai közül a korábbi javaslat a későbbit megelőzi.” Itt arra gondolok, hogy mi benyújtottunk egy olyan törvényjavaslatot, amely azonnali és teljes körű kártalanítást nyújtana a Quaestor-károsultaknak, illetve azoknak, akik a brókerbotrányokban károsulttá váltak, és ez a javaslat megelőzi azt, amit önök most tárgyalnak. Így, amennyiben a házszabálytól eltérést elfogadja az Országgyűlés, akkor ez a törvényjavaslat nemcsak pofátlan, miután a mi javaslatunkat a Ház nem tárgyalta, de házszabály- és alkotmányellenes is, bár-hogy csúri-csavarja a Fidesz. Az Országgyűlésnek először az MSZP kártalanítási javaslatáról kellett volna tárgyalnia, majd szavaznia.

Probléma még a törvényjavaslattal az, hogy a végső megfizetői a károknak mégiscsak az adófizetők lehetnek, hiszen tartalmaz egy olyan rendelkezést, amely arról szól, hogy azok a pénzügyi intézmények, amelyek előleget biztosítanak ennek az új alapnak, és nem kapják vissza a felszámolás után fennmaradó vagyomból a teljes mértékű előleget, abban az esetben majd az adójukból ezt leírhatják. Ez azt jelenti, hogy ha ez előfordul, akkor ez az összeg nem folyik be a költségvetésbe, ezt a magyar emberek fizetik meg más adó formájában ahelyett, hogy végre belátnák a Magyar Nemzeti Bank felelősségét és azt, hogy a Magyar Nemzeti Banknál lévő 204 milliárd forintból, ami alapítványoknál és ingatlanokban került eltüntetésre, a teljes kártalanítás megvalósítható lenne.

A mai napon benyújtottunk egy törvényjavaslatot, ami arról szól, hogy a Magyar Nemzeti Banknál jöjjön létre végre a felügyelőbizottság, hogy ne lehessen felügyelet nélkül ilyen tevékenységet folytatni, ami teljesen elfogadhatatlan. Szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy amennyiben megtörténik a kártalanítás, ne gondolják, képviselőtársaim, hogy a felelősséget ettől megúszhatják. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ismét L. Simon László államtitkár urat illeti a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Látszik, hogy a Jobbik nyerte a hétvégi időközi választást, különben képviselőtársam nyilvánvalóan itt örömdát zengett volna, és nem beszélne félre, nem hozná újra elő azt a kérdést, amit az elmúlt

hetekben már nemegyszer végigbeszéltünk a parlamentben.

De tegyük tisztába a dolgokat, tisztelt képviselőtársam! Az egész, az egész Quaestor-ügy nem jutott volna ideig, ha az önök kormányzása idején nem adnak 17 milliárd forintot a Quaestornak, nem jutott volna ideig, ha az önök bankára, Erős János a magyar adófizetők pénzéből nem stafirozza ki ezt a vállalatcsoportot.

Tisztelt Képviselőtársam! A jelenlegi magyar kormány mindent megtesz annak érdekében, ami egyébként a törvényes keretek között lehetősége és feladata, hogy megkapják a károsultak a pénzüket, és a Magyar Országgyűlés azért fogja a mai napon a házszabálytól eltérően tárgyalni a képviselőtársaim által benyújtott törvényjavaslatot, mert az a szándékunk, hogy ne legyen olyan ember, aki nem kapja meg teljes egészében a beragadt pénzét. Önök, tisztelt képviselőtársam, az MSZP láthatólag 32 ezer magyar ember, 32 ezer Quaestor-ügyfél ellen beszél, hiszen az a javaslat, amit ma meg fogunk tárgyalni, arról szól, hogy mindenki - mindenki! - száz százalékosan megkapja a pénzét.

Azért nincs a javaslatban, tisztelt képviselőtársam, a Buda-Cash, mert a Buda-Cash esetében már 97 százalék megkapta a pénzét, az OBA gondoskodott arról, hogy a kisbefektetők a pénzükhöz jussanak. Tehát teljesen értelmetlen keverni a szezont a fazonnal, képviselő úr. Ennek a törvényjavaslatnak az a célja, hogy a Quaestor károsultjain segítsünk, amennyire csak lehet, tisztelt képviselő úr. Nyilvánvalóan önöknek ez a gondolat rendkívül furcsa és idegen. Emlékszünk azokra az időszakokra, amikor a Baumag, a Globex, a Hajdú-Bét károsultjaival önök nemhogy nem foglalkoztak, hanem volt olyan miniszterelnök, aki ebben még tevőlegesen részt is vett, hogy ezek az emberek ne jussanak hozzá a pénzükhöz, hanem csak a pénzüik töredékéhez.

Úgyhogy, tisztelt képviselő úr, ez a mentalitásbeli különbség közöttünk. Mi azt nézzük, hogy milyen jogszabályi eszközökkel, milyen törvényt módosítással tudjuk elérni azt, hogy 32 ezer ember hozzájusson jogos igényéhez, 32 ezer ember visszakapja azt a pénzét, amit egyébként azzal a hittel helyezte el a Quaestornál, hogy arra tisztességes kamatot fognak neki fizetni. Úgyhogy arra kérjük önöket, képviselő úr, hogy támogassák a javaslatunkat.

Ráadásul az is micsoda farizeus tempó, hogy itt most elkezd arról beszélni, hogy a javaslat alkotmányellenes és házszabályellenes, miközben a Házbizottságban önök is száz százalékosan támogatták ennek a törvényjavaslatnak a házszabálytól eltérő módon való tárgyalását. Ott érdekes módon nem mondták azt, hogy ez alkotmányellenes. Vagy ha alkotmányellenes lenne, akkor nem támogatnák a házszabálytól való eltéréssel történő tárgyalását, tisztelt képviselőtársaim. Akkor döntsék el, hogy önök mikor mondanak igazat, vagy egyeztessenek a frakción belül, beszéljen az önök Házbizottságban részt vevő képviselőjével.

Mindenesetre most el fog válni az ocsú a búzától, ki fog derülni, hogy önök a 32 ezer károsult pártján vannak-e avagy nem. A felelősség pedig, tisztelt képviselő úr, részben azoké, akik ilyen módon adtak a 2010-es kormányváltás előtt 17 milliárd forintot a Quaestornak és azoké, akik egyébként a politikától és a kormánytól teljesen függetlenül csődbe vitték a vállalkozást évtizedes csalássorozat eredményeképpen, olyan pilótajátékot játszottak az adófizetők, a kisbefektetők és a nagyobb befektetők pénzével, ami morálisan is megengedhetetlen, és természetesen jogszabályokba ütközik.

Úgyhogy arra kérem tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat is, hogy ahogyan a Házbizottságban támogatták a javaslatot, itt, a Házban is szíveskedjenek azt szavazatukkal is megerősíteni.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vona Gábor, a Jobbik képviselőcsoportjának vezetője: „Tapolca után” címmel.

Képviselő úré a szó.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon egy történelmi jelentőségű választás volt Veszprém megye 3. választókerületében. Köszönet mindenkinek, aki élt a lehetőséggel és szavazott. Történelmi jelentőségű, hiszen a Jobbik első egyéni mandátumát szerezte meg, Rig Lajos fogja képviselni az ott élőket a jövőben. Ezt az egyéni mandátumot ráadásul tisztességes körülmények között, nem sárdobálással, nem mocskolódással értük el. A Dunántúlon értük el, és ráadásul egy olyan fideszesnek mondott vagy fideszesnek hitt felleghárban, egy olyan választókerületben, ahol a kormányzó párt mindent bevetett, mindenkit bevetett. Jelen volt, ugye, Kubatov Gábor mozgósító csapata, jelen volt miniszterelnök úr is Tapolcán, ahol egyébként a Jobbik mind a tíz szavazókört megnyerte.

De nemcsak a mi szempontunkból történelmi jelentőségű ez a választás, hanem az ország egésze szempontjából is az, hiszen nem fordult elő olyan a rendszerváltozás óta, 1990 óta, hogy olyan párt nyerjen egyéni mandátumot, amely nem volt részese a rendszerváltozásnak. Ez az első alkalom volt, a tegnapi, hogy egy új párt, egy új politikai erő tudott egyéni mandátumot szerezni. Ennek szimbolikája, azt gondolom, igen beszédes.

Mondhatnánk úgy is, hogy a veszprémi választók a rendszerváltozás korhadó 25 éves építményéből végre kilöttek egy téglát. Mondhatnánk úgy is, hogy egy XXI. századi pártot segítettek győzelemre a XX. század pártjaival szemben. Nem szeretem ezt a kifejezést, de ha volt fülkeforradalom Magyarországon, akkor az tegnap történt meg Veszprém megye 3. választókerületében.

Néhány héttel, hónappal ezelőtt Veszprémben az volt a választások tétje, hogy van-e kormányváltó hangulat Magyarországon.

(13.40)

És akkor ott kiderült, hogy van. Nemcsak az ott élők számára, hanem az egész ország számára ez nyilvánvalóvá vált. A tegnapi nap tétje az volt, hogy ha van kormányváltó hangulat, akkor van-e kormányváltó erő is, amely képes szemtől szembe, egy az egyben megverni a Fideszt. És tegnap Tapolcán, Ajkán, Sümegyen és a többi kistéleplülésen megadták erre a kérdésre is a választ: van ilyen kormányváltó erő, s ez pedig a Jobbik.

Mindenképpen egyet kell hogy értsünk tehát abban, hogy megváltozott a magyar belpolitika helyzete, új helyzet van, ahogy azt egyébként Tóbiás József, az MSZP elnöke mondta tegnap, bár én egészen más szempontból érzem ezt új helyzetnek, mint ahogy azt ő tette. És egy ilyen új helyzet mindannyiunk számára, az önök számára és a mi számunkra is lehetőséget kínál arra, hogy újragondoljuk az eddigi történeteket, újragondoljuk a pártjaink stratégiáját, elképzeléseit, és ha megengedik, akkor mondanék néhány konstruktív javaslatot, ötletet, adott esetben kérést ehhez a gondolkodáshoz.

A Fidesztől és az MSZP-től, a XX. század pártjaitól én azt kérném, hogy a náciizást, a nyilasozást fejezzék be végre, ugyanis ez eddig sem vezetett sehová, és a jövőben sem fog sehová vezetni. És túl azon, hogy nem vezet sehová, nem igaz. Nem igaz, és ezt nemcsak én mondom csupán, hanem tegnap a választópolgárok mutatták és mondták ki egyértelműen az önök számára. Úgyhogy kérem önöket, hogy fogadják el végre, hogy a Jobbik egy néppárt, amelynek az alappillére egy határozott, kemény, ha úgy tetszik, radikális program, de emellett egy higgadt, nyugodt, ha önöknek úgy tetszik, polgári stílusban. *(Zaj, moraj.)* Ez a Jobbik, és én kérem önöket, hogy törődjenek ebbe bele, még ha az önök számára ez fáj is, mert ez az igazság. És lehet persze vadhajtásokat előráncigálni a múltból, néhány e-mailt, néhány Facebook-bejegyzést; a vadhajtásokat, ami a mi vadhajtásunk, bízzák rám. Önök is tapasztalták, láthaták, hogy mindig, minden egyes ilyen szituációban egyértelművé tettem, hogy mi a Jobbik, és mi az, ami már nem az. Én inkább azt javasolnám mindannyiunknak, hogy mindenki a saját maga háza táján söprögessen, önök inkább a saját vadhajtásaikkal foglalkozzanak; ahol esetleg pökhendiség van, ott azt kellene levágni, ahol esetleg korrupció van, ott meg azt.

De ami a legfontosabb javaslatom az Országgyűlés számára, hogy próbáljuk meg az Országgyűlést abban a formában működtetni, ahogy azt kellene, próbáljunk meg végre szakmai, érdemi vitákat folytatni. Hála istennek, hogy a tapolcai választás előtt sikerült végre egy tévévitát tartani, és milyen jó volt látni a szakmai érvek ütközését! Erre volna itt szükség az Országgyűlésben is, és nem azzal a hozzáállással, hogy már eleve elutasítjuk a másik párt javaslatát. Tételezzük föl egymásról, hogy lehetnek bárkinek építő gondolatai, ezt kérném, különösen a kormánypárttól.

Magunktól, jobbkiosoktól pedig én azt kérem, hogy ne zengjünk örömodát, ahogy azt L. Simon László már az MSZP felé, de nyilván nekünk is üzenve mondta; örüljünk, legyünk büszkéek erre a tegnapi napra, de kellő tisztelettel, kellő alázattal folytassuk azt a néppárti munkát, amelyet megkezdünk. Folytassuk azt a néppárti politikát, amely egyre több ember számára válik szimpatikussá, amely egyre több ember számára válik választható alternatívává, mondhatnám úgy is, hogy egyre inkább egyértelműen kormányváltó alternatívává; maradjunk az az ember közeli párt, amely eddig is voltunk, és amely a jövőben is leszünk.

Köszönöm a figyelmet. *(Hosszan tartó taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében ismét L. Simon László államtitkár úr válaszol.

Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A hétvégén egy demokratikus küzdelemben a kormányoldal képviselőjelöltje alulmaradt, a Jobbik képviselője, mint ahogy azt előbb képviselő úr is elmondta, nyerte meg a választást. A kormányoldal jelöltje a Fidesz nevében már gratulált a választások estéjén, engedjék meg, hogy én is gratuláljak a parlamenti mandátumot szerzett képviselőnek. Azt kívánjuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy a parlamentbe bejutott új képviselő az ottani térségben élő embereket képviselje és szolgálja. A kormány nyitott minden építő gondolatra.

Ugyanakkor mindenkit szeretnék megnyugtatni, 65 százalékos kormányzati többséggel a jövőben is higgadtan, alázattal fogjuk végezni a munkánkat, amiben kérjük mindenkinek a támogatását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások végén Kósa Lajos képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportja nevében „Az ország előtt álló kihívásokról” fog szólni. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tegnap a Veszprém megyei 3. számú választókerületben időközi parlamenti választást tartottak. A Jobbik jelöltje győzött 10 354 szavazattal, második a kormánypártok jelöltje volt 10 093 szavazattal, a harmadik helyet az MSZP-DK közös jelöltje szerezte meg hétezer-egynéhánszáz szavazattal. A jelöltünk már gratulált a mandátumot nyert képviselőnek, én is megteszem ezt. Azt gondolom, hogy lezárult egy hosszú periódus, hiszen most belátható időn belül, reméljük, nem lesz időközi választás, vagy most nem tudunk ezzel kalkulálni. A kormánypártoknak 65 százalékos parlamenti többsége van, és valóban, 22 induló közül választottak a veszprémi 3. számú körzet szavazói. Ebben az értelemben egy valódi, éles,

demokratikus verseny volt, és alakult ki ez a sorrend; mondhatnám azt, hogy célfotó volt, de akkor is a Jobbik-jelölt számára hozta meg a mandátumot.

Én azt hiszem, hogy a választások után arra kell koncentrálnunk, hiszen ez a választás érdemben nem módosította a parlamenti erőviszonyokat - ha jól számoljuk a százalékot, akkor 66,3 százalékról 65,8 százalékra csökkent a kormánypártok támogatottsága -, azokra a feladatokra kell koncentrálni, ami tényleg sorsfordító, ami tényleg az ország egészének a sorsát érinti. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Miért, eddig mi volt?)* Ebben az értelemben már most is látszik, hogy azok a javaslatok, amelyek például kétharmados többségű támogatást igényelnek a parlament plenáris ülésétől, azokat úgy készítettük elő, hogy előtte ötpárti egyeztetéseket tartottunk, és a kétharmados törvények közül ötből négyben olyan kompromisszumos javaslatokat dolgoztunk ki, közösen az ellenzéki frakciókkal, ami lehetővé teszi, hogy a nemzet egészének sorsát érintő kérdésekben közös bölcsesség alapján tudjunk dönteni.

Azt hiszem, senkinek nem lehet más feladata ebben az országban, mint az, hogy minél több munkahelyet teremtsünk, mert a végső cél, az általános és teljes foglalkoztatás elérése olyan cél, ami az igazi eredményt és sikert hozhatja a szegénység leküzdésében, az elmaradottság felszámolásában és abban, hogy Magyarország népessége megálljon a demográfiai lejtőn, és növekedésnek induljon.

Azt hiszem, hogy mindenkinek elfogadott célja ebben a Házban, hogy tudjuk tartani azt a költségvetési politikát, aminek eredményeképpen Magyarország a stabil, most már lassan a befektetésre ajánlott országok közé tartozik, 3 százalék alatt marad a költségvetési hiánya, és az európai uniós országok között vezető helyen van a gazdasági növekedést tekintve, mint ahogy tavaly a második helyen voltunk a gazdasági növekedést tekintve, és idén is szeretnénk minimum ezt a helyet megtartani vagy adott esetben még erősíteni.

Azt hiszem, hogy senkinek nem lehet más célja, mint az, hogy megteremtjük azokat a rendszereket, és erősítsük, amely segíti az esélyegyenlőséget, amely segíti a fiataloknak a versenyképes tudáshoz jutását és azt, hogy ebben az országban mindenki boldoguljon. Ha ezek a minimumcélok közősek és elfogadhatóak mindenki számára, akkor, azt hiszem, hogy Magyarország a Fidesz-KDNP-kormány vezetésével nagyon sikeres időszak elé néz, és mindnyájunknak ez az érdeke. Ennyiben, azt hiszem, hogy az ország előtt álló feladatokat és a szükséges lépéseket az időközi választás és annak az eredménye nem befolyásolta.

Tisztelt Ház! Én ehhez kívánok mindenkinek jó munkát, erőt, kitartást és bölcs döntéseket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Gúr Nándor

jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívül felszólalókat**.

(13.50)

GÚR NÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Ander Balázs, Jobbik; Szelényi Zsuzsanna, független; Kész Zoltán, független; Ikotity István, LMP; Szél Bernadett, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Kiss László, MSZP; Lukács László György, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Schmuck Erzsébet, LMP; Gúr Nándor, MSZP; Volner János, Jobbik; Vejkey Imre, KDNP; Rogán Antal, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Magyar Zoltán, Jobbik; Kiss László, MSZP; Demeter Márta, MSZP; Lukács László György, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság **házsabálytól való eltérésre** tett javaslatot. A Házbizottság a házsabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Quaestor-károsultak kárrendezését biztosító követeléskezelő alap létrehozásáról szóló T/4347. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házsabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A Házbizottság javaslatát T/4347/2. számon a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a Házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők negyötödének igen szavazatára van szükség. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 149 igen szavazattal, 6 nem ellenében, tartózkodás nélkül az indítványt elfogadta. *(Jelzésre:)* Hoffman Rózsa képviselő asszony gépe nem működött, és igennel szavazott, ha jól értem - a jegyzőkönyv kedvéért szeretném mondani. *(Jelzésre:)* Igen, köszönöm szépen.

A mai házbizottsági ülésen elhangzottaknak megfelelően a törvényjavaslat összevont vitájára ma a Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről szóló H/4027. számú határozati javaslat bizottsági jelentéseinek és összegző módosító javaslatának vitáját követően, az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra pedig a keddi ülésnapon a budapesti agglomeráció területrendezési tervéről szóló 2005. évi LXIV. törvény módosításáról szóló T/4026. számú törvényjavaslat zárószavazását követően kerüljön sor.

A módosító javaslatok benyújtására 15 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő **ülésünk napirendjének megállapítása**. A

napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Ház! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Előtte azonban szeretném bejelenteni, hogy a Házbizottság mai ülésén elhangzottaknak megfelelően, az LMP indítványa szerint a T/2305. számú előterjesztés nem képezi a mai napirendi javaslat részét.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal.

Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról ma nem döntünk.

Most áttérünk az **interpellációk** tárgyalására, 120 perces időtartamban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Lesz-e következménye a katasztrófavédelmi vezetők jogellenes állás-halmozásának?”** címmel.

A képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! A langlovagok.hu című internetes portál nemrég arról számolt be, hogy a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság több vezetője törvényellenesen vállaltott pozíciót a BM Heros Zrt.-nél.

A cégnyilvántartás adatait áttekintve látható, hogy a részvénytársaság vezetését 2012 óta valóban a katasztrófavédelem magas rangú vezetői, nevezetesen Tollár Tibor vezérőrnagy, a BM OKF gazdasági vezérigazgató-helyettese; Bérczi László dandártábornok, országos tűzoltósági főfelügyelő és Hrabovszky Pál ezredes, a BM OKF műszakifőosztály-vezetője alkotja.

Holott a szolgálati jogviszonyról szóló törvény 65. § (2) bekezdése világosan kimondja, hogy néhány jól körülhatárolt kivételtől eltekintve, a rendvédelmi szervek állományának vezető beosztású tagjai munkavégzéssel járó egyéb jogviszonyt nem létesíthetnek. A munka törvénykönyvének 291. § (1) bekezdése afelől sem hagy kétséget, hogy egy részvénytársaság vezetői tisztségének ellátása munkavégzéssel járó egyéb jogviszonynak minősül. Ráadásul a BM Heros Zrt. felett a BM OKF gyakorolja a tulajdonosi jogokat, így Bakondi György főigazgatónak tisztában kellett lennie azzal, hogy a részvénytársaság vezető tisztségviselői a saját vezető beosztású alárendeltjei.

További kérdéseket vet fel, hogy a cégvezető tisztségviselők cégnyilvántartásba történő bejegyzéséhez, az akkor hatályos cégtörvény alapján az összeférhetetlenség fennállásának hiányáról is nyilatkoznuk kellett írásban.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Belügyminisztérium sajtóban megjelent reagálása szerint a tűzoltótábornokok azért láthatják el a részvénytársaság vezetői tisztségét, mert az összefüggő szolgálati feladataikkal.

Kérem államtitkár urat, hogy ettől a harmatgyenge magyarózkodástól kímélje meg az Országgyűlést, a Honvédelmi és rendészeti bizottság március 25-i ülésén ugyanis éppen a BM jogászai fejtették ki, hogy a vezető beosztást ellátók esetében nem lehet eltérni a törvény szigorú összeférhetlenségi szabályaitól.

Ezért az alábbi kérdésekre várom államtitkár úr érdemi választát. A tulajdonosi jogkör gyakorlójaként ki döntött a BM Heros Zrt. vezetői tisztségviselőinek kinevezéséről? Lesz-e következménye annak, hogy az összeférhetetlen helyzet a BM OKF egész vezérkarának tudomásával évek óta fennállhatott? Indít-e vizsgálatot miniszter úr annak tisztázására, hogy miként tölthettek be évek óta összeférhetetlen gazdasági tisztséget a BM OKF vezetői?

Végezetül a változásbejegyzési eljárás során benyújtott nyilatkozatukban jelezték-e az érintettek, hogy velük szemben a szolgálati törvény alapján összeférhetlenség áll fenn? Ha ilyen jelzést nem tettek, akkor a változásbejegyzési eljárás során benyújtott, vélhetően valótlan tartalmú nyilatkozatoknak lehetnek-e fegyelmi vagy akár büntetőjogi következményei? Várom választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A BM Heros Zrt. száz százalékban állami tulajdonú vállalat, amely tűzoltóautókat gyárt elsősorban állami használatra, valamint önkormányzatok részére, jelen pillanatban nem tekinthető piaci szereplőnek. A tulajdonosi jogokat az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság gyakorolja. A gazdasági tevékenységéért az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság gazdasági főigazgató-helyettese felel.

A képviselő úr az interpellációjában elmondott kérdéseiben azt vitatja, hogy a tulajdonosi jogok gyakorlója részt vehet-e a jogszabályi kötelezettség szerint irányítása alá tartozó szervezet döntéshozatalában, irányításában. Nyilván most azt a választ várja tőlem, hogy nem, ne vehessen részt, mert ez, úgy, ahogy az interpelláció címében megfogalmazta, álláshalmozás lehetne.

Tisztelt Képviselő Úr! A mi álláspontunk szerint azonban a döntések meghozóinak és a döntésekért felelősséget vállalóknak ugyanazon személyeknek kell lenniük. Ha valaki nem vesz részt egy gazdasági társaság döntéshozatalában és irányításában, akkor

hogyan vállalhatna felelősséget a vállalat törvényes és gazdaságos működéséért?

Tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy Tollár Tibor tűzoltó vezérőrnagy munkaviszony nélkül, a szolgálati feladatai ellátása mellett gyakorolja a tulajdonosi jogokat a BM Heros Zrt.-ben.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban. - Derűltség az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Azért tisztázunk már, jó?! Tehát a törvény jelenleg semmilyen különbséget nem tesz tulajdonosi viszonytól függően sem az állami, sem a magán gazdasági társaságokban, egyértelműen kimondja, hogy nem vehetnek részt. Ehhez képest évek óta részt vettek, valószínűleg ilyen szempontból hamis tartalmú nyilatkozatot írtak alá rendészeti vezetőként, tábornokként.

Önök erre az a válasza, hogy egyébként a BM ezzel nem foglalkozik, világossá teszi, hogy önök pont azoknak, a törvények betartatásáért felelős legmagasabb rangú rendészeti vezetőknek az ügyét kívánják eltussolni és elmismásolni, akiknek az lenne a dolguk, hogy példát mutassanak az országban, és nem véletlenül zárja ki a törvény az ő részvételüket ilyen cégekben.

Államtitkár úr, a válasza nemcsak hogy elfogadhatatlan, de döbbenetes is; egyetlenegyre biztosan jó: világossá teszi, hogy a BM el kívánja tussolni ezt az ügyet. Nagyon remélem, hogy a magyar nyomozó hatóságok és a bíróságok viszont tenni fogják a dolgukat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a választ 110 igen szavazattal, 42 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(14.00)

Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**A föld azé, aki az adót fizeti utána? Tényleg ilyen mélyre süllyedtünk?**” címmel. Apáti István képviselő úré a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A települési adó létrehozásakor a Jobbik többször figyelmeztetett arra, hogy ennek keretében lehetőség nyílik a földadó bevezetésére is. Önök ezt folyamatosan cáfolták, sőt Nagy István államtitkár úr tavaly decemberben egyenesen azt jelentette ki, hogy földadó bevezetésére a települési adó egyik altípusaként nincs is lehetősége az önkormányzatoknak. Egyébként a települési adó intézménye ellen a Jobbik az Alkotmánybírósághoz

fordult, hiszen azt Alaptörvénybe és több jogi alapelvbe ütközőnek tartjuk, ennek a beadványnak az elbírálása jelenleg folyamatban van. Ugyanakkor leszögezhetjük előjáróban azt is, hogy a földadó súlyosan sérti a nemzeti érdekeket, sőt egyenesen hazaárulásnak tekinthető.

A kiváltó okok között kell említeni azt is, hogy az Orbán-kormány kivézteti az önkormányzatokat, hiszen igaz ugyan, hogy 1100 milliárdnyi adósságot átvállalt az állam, csak azt elfelejtik mondani, hogy a személyi jövedelemadó helyben maradó részét lecsökkentette a kormányzat, illetőleg a gépjárműadó 100 százaléka helyett már csak 40 százalék marad a településeken, emiatt a települési kasszák a legtöbb esetben forráshiányosak, az önkormányzatok tehát kénytelenek további sarcokat, további adókat kivetni, sokszor meglehetősen kreatív módon a magán-személyekre, a vállalkozókra vagy éppen a gazdákra. Éppen ezért ki lehet azt jelteni, hogy önök ugyanazt a sunyi taktikát folytatják, mint korábban balliberális elődeik: nem merik központi adó, állami adó formájában ezt kivetni, hanem a kivéztetett önkormányzatok számára nem is hagynak más lehetőséget.

És míg önök hevesen tagadják a földadó létezését, addig többek között a Hajdú-Bihar megyei Mikepércsen azt már be is vezették. Mikepércs község önkormányzatának képviselő-testülete tavaly november 28-án elfogadott 15/2014. számú rendeletével a mocsár és a vízállás művelési ágakat leszámítva kivetette a földadót, melynek mértéke 10 ezer forint/hektár/év - ez, úgy érzem, hogy döbbenetes -, és csak az 1 hektár alatti kiscgazdák vagy minigazdák nem kötelesek fizetni. Ugyanakkor ezt természetesen elemi erejű felháborodás követte, mert ez jóval túl volt már a gazdák teherbíró és tűróképességén. Gazdafórumot hívtunk össze március végén, a szokásos fideszes udvariasság jegyében nem biztosítottak hivatalos épületet, éppen ezért Isten kék ege alatt a város vagy a község főterén kellett ezt 60 felháborodott gazda jelenlétében megtartanunk. Ennek az elemi erejű felháborodásnak a hatására az önkormányzat némileg visszakozott; némileg, de nem megfelelő mértékben, ugyanis nem a rendelet hatályaon kívül helyezését választják, hanem sávos rendszerben akarják kivetni az adót, amivel a települések gazda és nem gazda lakói után most már a kiscgazdákat, a közepes és a nagygazdákat akarják majd egymás ellen hangolni, egymással szembe fordítani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Vérlázító, amit művelnek! Korábban kijelentették, hogy megvédik a külföldi tulajdonszerzéstől a magyar földet - régóta tény, hogy ez nem sikerült. Kijelentették, hogy földadót nem lehet kivetni - 14 önkormányzat már kivetette, a TÖOSZ felmérése szerint még 1500 tervezi a közeljövőben. Meg tudják-e védeni a magyar földet legalább a földadótól, végre kiállnak-e a gazdák mellett (*Az elnök csenget.*), és egyértelműen meg fogják-e tiltani, egyáltalán le fogják-e írni, hogy földadót nem lehet kivetni, igen vagy nem?

Várom mellébeszélésektől mentes, érdemi választát. (*Taps a Jobbik soraiban. - Sallai R. Benedek tapsol.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Czerván György államtitkár úrnak.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valamilyen rejtélyes okból a Jobbik vesszőparipájává vált, hogy Magyarországon terjed a földadó; frakciótársa, Magyar Zoltán szerint ezt akár az önkormányzatok többsége is bevezetheti. A földadó elleni harcban megfáradt Magyar Zoltántól a stafétát átveve most ön (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Mikepércs község amúgy számos sebből vérző rendelete által látja bizonyítottan a koncepciójukat. Földadó tehát van, vagy legalábbis lennie kell, hiszen Mikepércs jegyzője ezt így írta le - vélik önök.

Mint az bizonyára ön előtt is ismeretes, a települési adó bevezetésének célja, hogy az önkormányzatok a helyi sajátosságoknak megfelelően alakíthassák ki finanszírozási rendszerüket, amire csak meghatározott korlátok között kerülhet sor. Települési adó tárgya nem tartozhat más, törvényben szabályozott közteher hatálya alá, alanya pedig nem lehet a helyiadó-törvényben meghatározott vállalkozó. Nem terhelheti települési adó a mezőgazdasági társas vállalkozások által használt földterületeket, továbbá a földterület tulajdonosát, aki azt vállalkozóként hasznosítja, így az egyéni vállalkozón túl azt az őstermelőt sem, akinek a tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600 ezer forintot meghaladja. A termőföldet vállalkozóként hasznóbérlő mezőgazdasági termelő magánszemélyre, jogi személyre szintén nem vonatkozhat ez az adó.

Az előzőek alapján a képviselő úr azon állítása, hogy a kormány az önkormányzatoktól elvonja a forrásokat, és ezért a vállalkozásokat sarcolja meg, helytelen. A kormány több mint 1400 milliárd forintnyi adósságot vállalt át az önkormányzatoktól - ez lenne a kivéztetés? Ezúton kérem, hogy mellőzze az olyan rémhírkeltést, miszerint akár 1500 település követheti a rossz példát. A külföldiek földtulajdonszerzésével kapcsolatos hóbörgés helyett javaslom a hatályos földforgalmi törvény fellepozását, amely ma az Európai Unió talán leginkább patrióta szabályozása, az EU-ból érkező folyamatos támadások is éppen ezt igazolják.

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a 3197 hazai önkormányzat közül mindösszesen 13 önkormányzat vezetett be a termőföldre települési adót. Sajnos, azt is látni kell, hogy ezen néhány település közül nem mindegyik van tisztában az említett jogszabályi korlátokkal - lásd Mikepércs. Tájékoztatom, hogy a jogszabályba ütközően kivetett települési adó esetében a kormányhivatal törvényességi felhívást intézhet az érintett önkormányzat felé, továbbá az adófizetésre kötelezett ügyfél fellebbezéssel élhet a

határozatot hozó jegyzőnél, amelyet a kormányhivatal köteles kivizsgálni. Kedvezőtlen döntés esetén lehetőség van bírósághoz fordulni. További intézkedésként a kormányhivatal az Alkotmánybírósághoz is fordulhat, ha az önkormányzati rendelet Alaptörvénnyel való összhangja kérdéses, vagy más jogszabállyal való ütközés esetén a Kúria eljárását kezdeményezheti.

Remélem, a képviselő úr előtt is nyilvánvalóvá vált, hogy a települési adó nem jelentheti a gazdák adóztatását, állításával ellentétben az nem sújthatja a hazai agrárvállalkozókat, földműveseket. Az önkormányzatok döntését a településen élők és az általuk megválasztott képviselők tudják leginkább befolyásolni, míg az Országgyűlés és a kormány a működésük kereteit szabhatja csak meg.

Köszönöm a figyelmet, kérem válaszem elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon, de nagyon szerettem volna elfogadni a választ, ennek egy feltétele lett volna: ha azt mondta volna, hogy igen, egyetlen mondattal, határozottan, egyértelműen, félreértelmezésektől mentesen kinyilatkoztatta volna, hogy települési adó keretében földadót kivetni nem lehet. Ezt azonban nem tette meg. És újabb zavart érzek a centrális erőterben, tisztelt államtitkár úr, ugyanis az, amit ön elmondott, nagyon messze áll a valóságtól, ugyanis a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal ezt a felhőborító rendeletet a szűrőjén átengedte, tehát nemhogy az Alkotmánybírósághoz nem fordult, hanem még csak kifogást vagy jelzést sem adott Mikepércs önkormányzata felé.

Másrészt nem a magánszemélyek, a vállalkozók, hanem a földtulajdonosok oldaláról kell ezt megközelíteni, ugyanis őket akarják megsarcolni, és azt sem tudjuk elfogadni, hogy adott esetben „csak” a haszonbérbe adókra vetnek ki ilyen adót, ugyanis többek között az egyik alapelv, amelybe az egész ütközik, az az, hogy a kettős adóztatás tilalma áll fenn, ugyanis valamennyi gazda valamilyen rá vonatkozó adószabály szerint már megfizeti az adót *(Az elnök csenget.)*, épp emiatt kétszeresen adóztatni nem lehet.

Egyébként, ha nem tudnák vagy nem éreznék, vagy nem értenék, a magyar földet elvi okokból sem lenne szabad adóztatni.

A választ elfogadni nem tudom. *(Taps a Jobbik soraiban. - Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 110 igen, 35 nem szavazattal és 2 tartózkodással az Országgyűlés elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Van-e olyan ígérete a földművelésügyi tárcának, amelyet betartott?”** címmel. A képviselő urat illeti meg a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyakorlatilag folytatni szeretném, amit képviselőtársam elkezdett, hiszen nemcsak arról van szó, hogy megígérte az agrárszaktárca, hogy nem lesz termőföldadó, hanem sok minden mást is ígért, és sok minden másban is ugyanilyen hiteltelennek bizonyult az ígérete. Megígérte azt, hogy gyakorlatilag a termőföldvédelem ügyében a zsebszerződések kiszűrésre kerülnek, és a termőföld védelméről szóló vagy a földforgalmi törvény lehetőséget teremt arra, hogy magyar kézben tartsuk a földet.

(14.10)

Nyilvánvalóan látszódik, hogy nemcsak az EU-s kifogások miatt, hanem a megoldások miatt sem tud ennek eleget tenni.

A termőföldadóról már volt szó, hogy megígérte a szaktárca, hogy nem lesz termőföldadó, ehhez képest nemcsak egy, hanem kilenc önkormányzatnál már van, és most a tizediknél is megvan, és nem lehet tudni, hogy még az idei évben mennyi fogja bevezetni.

De ugyanígy megígérte azt, hogy a biotermelés mennyiségét 130 ezer hektárról 300 ezer hektárra növeli. Ehhez képest csökkent a bevont területek aránya. Megígérte azt, hogy rendezi az osztatlan közösök helyzetét. Ehhez képest öt év alatt egy kísérleti megyét kezdett el, majd most a miniszter úr korábban vezetett városánál, Karcagnál kezdték el állítólag, de ugyanígy nincs megoldva az osztatlan közös helyzete. Nyilvánvalóan megígérte azt is, hogy majd a házi pálinkafőzéssel rendeződnek a pálinkafőzők saját célú lehetőségei. Ez is csak egy ígélet volt. Nyilvánvalóan látszódik, hogy nem tudja betartani az ígéletét, és azoknak, akik pénzt tettek ilyen berendezésekbe, most újfent fizetni kell.

Megígérte az agrártárca azt, hogy megvédi az országot a genetikailag manipulált élő szervezetek terjedésétől. Nemcsak a takarmányokon keresztül nem tudja immár ezt megtartani, hanem gyakorlatilag a kormány az egyik legfontosabb támogatója lett a transzatlanti szabadkereskedelmi egyezménynek, tehát újból azt is nyakára szabadítja az országnak.

Megígérte azt a kormány, hogy a nemzeti parki vagyonek kezelésében lévő földek eddigi mértékét jelentős mértékben növelni fogja 2020-ig, és nemhogy ezt nem teszi, ezzel szöges ellentétben a mai nap folyamán megkezdődik a záróvitája annak a jogszabálynak, ami ezzel ellentétes hatással el akarja venni.

Megígérte a kormányzat azt, hogy a kis- és középbirtokosoknak fogja a támogatást adni, és ezeket a gazdálkodókat fogja segíteni. Ehhez képest még a

2014-es évben is, a Fidesz-kormányzás ötödik évében 53 ezer hektárral a Csányi Sándor-, Leisztinger- és Nyerges-érdekeltségek kapták a támogatások túlnyomó többségét.

Nyilvánvalóan mindezekről az agrárigéretekről, mindegyikről bebizonyosodott már, hogy blöff volt, hazugság volt, és nem nagyon látszódik olyan, amit megtartott volna a kormányzat, és leginkább az látszódik, hogy mindenben ellentétes irányba ment. Tehát amit elnök úr is feltett kérdést az interpellációnk címeként, hogy vajon „Van-e olyan ígérete a földművelésügyi tárcának, amelyet betartott?”, ez az, ami leginkább bennem felmerült ezek után.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Szél Bernadett és dr. Fodor Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Bennem az a kérdés vetődött föl, hogy van-e olyan parlamenti műfaj, amire ön felkészül *(Dr. Szél Bernadett: Jaj, jaj, jaj!)* és alaposan megpróbálja föltenni a kérdését, mert ezt, amit most elmondott, ez alapján a mait nyilvánvalóan nem minősíthetjük ilyennek.

Azt, hogy ki védi meg a földet, illetve ki nem, tegyük tisztába, képviselő úr! Ön kinek drukkol: az Európai Bizottságnak vagy a földforgalmi törvénynek? Mert valóban van vitánk, ebben igaza van önnek, de amit elmond, abból egy kicsit úgy tűnik, mintha gúnyosan azt mondaná, hogy na lám, lám, mégiscsak indult egy kötelezettség-szegési eljárás. Hát mit gondolt, képviselő úr, mi fog indulni akkor, amikor két lábbal tiporjuk a zsebszerződéseket, és nagyon sokan emiatt elveszítik azokat a jogukat, amiket egyébként jogszerűtlenül megpróbáltak szerezni? *(Dr. Szél Bernadett: Milyen ígéreteket kaptak? Válaszoljon!)* Mi történik akkor, amikor a földeken az eddigi bérlők számát megtízszerezzük és nagygazdaságok elveszítene több tíz-, adott esetben többször tízezer hektáros birtokméretet? Mi történik akkor, amikor azt mondjuk, hogy az új földforgalmi törvény szerint nem lehet egyébként a világ végéig emelni a földbirtok méretét, hanem 1200-1800 hektárban meg kell állítani?

Azt szeretném mondani önnek, hogy az Európai Bizottsággal kapcsolatosan, a felmerült kötelezettség-szegési eljárással kapcsolatosan azért nagyon fontos, hogy sem a birtokmaximumot, sem az elővásárlási, illetve az elő-haszonbérleti jogot, sem a helyi földművesekből álló bizottság státusát, illetve létezését, sem a helyben lakás követelményét, sem azt, hogy földműves szerezhethet csak földterületet Magyarországon, ezeket nem támadta. Tehát a legfontosabb kérdésekbe még bele se tudott kötni meglátásom szerint az Európai Unió.

Abban van vita, hogy például jogi személy tulajdonolhat-e földet Magyarországon vagy sem. Én azt

mondom, hogy az a kft., aminek van 3 ezer hektárja, ha holnap tulajdonost cserél és egy távol-keleti befektető lesz a kft. tulajdonosa, akkor nyilván búcsút inthetünk annak a 3 ezer hektárnak. Tehát értem én, hogy miért akarja a Bizottság azt, hogy jogi személynek is lehessen földtulajdona, de mi ezt nem szeretnénk, úgyhogy azt a vádat visszautasítanám, amit ezzel kapcsolatosan megfogalmazott.

Azt mondja, Csányi, Leisztinger, és már nem is tudom, kiket említett, hogy 53 ezer hektár után *(Dr. Szél Bernadett: Nyerges!)* veszik föl az állami támogatásokat, illetve a területalapú támogatásokat, ami - interpellációjában úgy fogalmaz - 80 százaléka a támogatásoknak. Kedves képviselő úr, egy egyszerű számtanpéldával szeretnék élni. Körülbelül 6 millió hektár mezőgazdasági termőföld van Magyarországon, szeretném hangsúlyozni, hogy ebből 600 ezer hektár, alig 10 százalék, ami állami. Tehát eleve nem értem, hogy az 53 ezer hektár után hogy jön ki a 80 százaléka a támogatásoknak. De a másik, amit nem értek, hogy 10 százalék az állami tulajdon. Tehát ha valaki 10 százaléknál nagyobb támogatást vesz föl, akkor ne az államnál tessék megkeresni ennek - hogy úgy mondjam - a problémáját, hanem a magángazdától kell megkérdezni, hogy kinek miért adják bérbe a földet, de nem az állam adja bérbe, mert 90 százalékon nem is tulajdonos.

A pálinkafőzéssel kapcsolatosan szintén azt tudnám önnek mondani, lelke rajta, ha ön azt gondolja, hogy az a normális működés, hogy a saját gyümölcsösömből saját magamnak nem főzhetek pálinkát, és ön ezt felállva megtapsolja és gratulál a Bizottságnak, hogy ebben megpróbál minket elgáncsolni, tegye azt. Én ennek egyébként nem örülök, és nyilván meg fogjuk találni azt a módot, ami alkalmassá teszi a törvényt arra, hogy megvédjük ezt a vívmányt.

A GMO-mentességgel kapcsolatosan interpellációjában tökéletesen írja: európai uniós jogrendszerbe tartozik. Fazekas miniszter úr is és a kormány is mindig minden fórumon az Európai Unióban világosan elmondja, hogy semmilyen GMO-val kapcsolatos támogatást nem tudunk biztosítani, az Alaptörvényünk is tiltja a GMO-t. Tehát nem tudom, hogy mire szeretne ön ezzel kapcsolatosan utalni, mert amit nemzeti hatáskörben meg lehet tenni, azt ezzel kapcsolatosan, azt gondolom, meg is tettük.

Úgyhogy azt szeretném kérni öntől, hogy legyen kedves, készüljön föl egy kicsit jobban a felszólalásaira, és próbáljunk meg valós tényekről beszélni, mert az sokat segít a vitában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, elnök úr. Furcsa, hogy államtitkár úr mondja azt, hogy én készüljek fel szakmailag, miközben ön és államtitkártársa állította itt, hogy Hajdú-Bihar megyében és Szolnok megyében összesen nincs 40 ezer juh, ami-

nek a hatszorosa található. Az egész FM-ben nem tudták megszámlálni két megye birkáit, és ön osztja itt a szakmaiságról meg a felkészültségről a szót. *(Derűltég és taps a Jobbik, az MSZP és az LMP padsoraiból.)* Tehát valószínűleg itt nagyobb önmérsékletet tanúsítanak egy ilyen helyzetben.

Összességében egyértelműen látszódik, hogy a termőföldben sem értett meg, mint ahogy sok más dologban sem. Én azt mondtam, hogy az önök jogszabályai nem alkalmasak arra, hogy megvédjék az önök által kitűzött célokat, csak beszélnek róla. Nem drukkolok egy kicsit sem az Európai Unió Bizottságának, én a magyar gazdálkodóknak drukkolok, hogy ne tudják megoldani ezeket a lehetőségeket. Ezért van az, hogy azt kellett kezdeményeznünk, hogy a termőföld kerüljön ki a tőke szabad áramlásából. Az önök Európai Néppártja nem csatlakozott ehhez, az európai zöldek felvállalták ezt az ügyet. *(Dr. Szél Bernadett: Így van!)*

Tehát amikor itt osztja azt az ígét, hogy mit tettek meg, akkor azon gondolkozzon el, hogy mi az az állítás, amiben cáfolni tudja azt, amit elmondtam, mert a biotermelésről nem beszélt, osztatlan közösről nem beszélt, fő hazugságokról, a nemzeti vidékstratégiáról nem beszélt, és nem beszélt a nemzeti parki vagyonkezelésről sem.

Ezt a választ elfogadni nem lehet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik, az MSZP és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 111 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Magyarország erősödik - Milyen gazdasági kilátások várhatóak az IMF-jelentés tükrében?”** címmel. Öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! 2015-re mindenki számára világossá vált, hogy helyes volt az az út, az a gazdaságfejlesztési koncepció, amelyet 2010-ben indított útjára a kormány. Legfőbb kritikussaink is, elsőként az IMF, majd aztán az Európai Bizottság elismerték, hogy eredményes volt az a válságkezelő és gazdaságélénkítő program, amelyet a magyar kormány 2010 után indított, és az OECD is javított hazánk értékelésén, amikor bejelentette, téves volt a tavalyi prognózisa, a korábbi 2 százalékos GDP-növekedés helyett 3 százalékra módosította az idén várható gazdasági teljesítményt.

A magyar gazdaság teljesítménye 2014 negyedik negyedévében 3,4 százalékos szintet ért el, a tavalyi év egészére vonatkozóan pedig 3,6 százalék volt a GDP növekedése Magyarországon.

Mindezek mellett itt vannak azok az elvitathatatlan tények, amelyek a kormány 2010 utáni intézkedési sorozatának az eredményei. Rekordalacsonyágú szinten van a munkanélküliség, a foglalkoztatottság folyamatosan növekszik, immár több mint 420 ezer új munkahelyet teremtett a kormány, a magyar GDP-bővülés pedig tartósan az Európai Unió szintje fölött, az elmúlt két évben annak kétszeresével tudott növekedni.

(14.20)

A szocialista kormányok pazarló tevékenysége során kialakult pénzügyi gondokat is sikeresen kezelte a kormány. Visszaállította az államháztartás stabilitását, és tartósan 3 százalékos hiányszint alá tudta leszorítani a gazdálkodást, ezzel megteremtette annak a lehetőségét, hogy a 2004. május 1-jei uniós csatlakozásunk óta a szegénypadra ültetett országot fel tudta onnan állítani, és megszűnt velünk szemben a kötelezettségszegési eljárás, amelyet az államháztartás túlköltekezése miatt indított ellenünk az Európai Unió.

Visszatérni látszik az országgal szembeni bizalom is, ennek legújabb jele, hogy az IMF április 3-án közzétett egy jelentést, melyben rendkívül pozitívan ír a magyar gazdaság helyzetéről. Az IMF delegációja 2015. január 21. és 30. között Budapesten tartózkodott, a megbeszélések során képviselői találkoztak a kormány, a Magyar Nemzeti Bank vezetőivel, szakértőivel, valamint a pénzügyi piac egyes szereplőivel. A jelentés, melyet ezután készítettek, elismeri a magyar nemzetgazdaság eredményeit, a gazdasági növekedés kiemelkedő szintjét, a kormány erőfeszítéseit a külső és belső egyensúly megteremtésében és megőrzésében, valamint azt is elismerték, hogy jelentősen csökkent a magyar gazdaság sebezhetősége.

Éppen ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat: hogy látja ezeknek a folyamatoknak a tükrében a következő időszak várható eseményeit? Hogy fog alakulni a magyar nemzetgazdaság teljesítménye 2015-ben és a következő években? Várom megtisztelő választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Így igaz, az IMF áprilisban közzétett jelentése igen pozitívan nyilatkozik Magyarországi gazdasági helyzetéről. A Nemzetközi Valutaalap elismeri az ország eredményeit, egyúttal javított a magyar gazdaság növekedési kilátásain is, ami igen nagy szó nemzetközi szinten is. Pedig, ha visszagondolunk az IMF magyarországi szerepvállalására, a Fidesz-kormány idején - emlékezzünk csak -, 2010 augusztusában a miniszterrel-

nök úr, a kormány megköszönte az IMF további szolgáltatásait, és azt mondta, hogy saját maga fogja finanszírozni az országot. Ha visszagondolunk, akkor ez mind Magyarországon, mind nemzetközi szinten hatalmas meglepetést okozott, és nagyon féltették az országot, hogy rossz döntést hozott. Ugyanez az IMF ma elismeri Magyarország gazdasági döntéseit, gazdasági lépéseit.

A 2010-ben hivatalba lépett kormány a gazdasági és pénzügyi helyzet stabilizálását döntötte el, és tartós növekedési fordulatot kívánt meghatározni célként, amit sikerült is az elmúlt években elérni. Az utóbbi hónap főbb makrogazdasági adatai - amelyek lényegében mind-mind javultak - a kormány erőfeszítéseit és eredményességeit mutatják. A magyar gazdaság teljesítménye - ahogy azt képviselő úr is elmondta - 2014-ben számottevő mértékben meghaladta az előzetes várakozásokat és az Európai Unió átlagát is. A 3,6 százalékos bővülés nagyon dinamikus, és valójában ilyen mérvű bővülés csak a válság előtti időszakban volt jellemző.

A kedvező növekedési adatoknak köszönhetően hazánk idén év elején sikeresen elérte a 2008-as válság előtti GDP szintjét. A kiugró mértékű növekedés ezen túlmenően a munkaerőpiacra is kedvezően hat, és a jövedelmek bővülésére is jó hatással van. A tartósan magas gazdasági növekedést nagymértékben a 2010-től hatályba lépett kormányzati intézkedések alapozták meg, amelynek köszönhetően 2010 óta a magyar gazdaság növekedési pályára lépett. Következésképp a kedvező magyar GDP-adatok egyben alátámasztják a kormány strukturális intézkedéseit is, amelyeket már területeken hozott. Mindezt a nemzetközi intézmények is sorra elismerik, hiszen az IMF mellett az OECD is, most már a hitelminősítők is, konsolidált európai politikusok is elismerik Európában Magyarország teljesítményét, lényegében Magyarországon is mindenki elismeri, kivéve néhány ellenzéki pártot és ellenzéki képviselőt.

Tisztelt Képviselőtársam! Különösen kedvező, hogy a magyar gazdaság úgy halad előre és mutat fel jelentős bővülést, hogy közben a belső és külső egyensúlyt is meg tudtuk őrizni, más szóval, a növekedésünket nem hitelfelvételből alapozzuk meg, és mindemellett még az ország sérülékenysége is jelentősen csökkent a devizahitelek kivezetésével, illetve a devizahitelek forintra történő átváltásával; itt az államadósságra gondolok elsősorban. Ma már az NGM 2,5 százalékos gazdasági növekedési várakozásait lényegében minden közgazdász, minden előrejelző intézet magasabbra teszi.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány ezután is mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a gazdasági növekedésünk tartós pályán tudjon maradni, egyrészt a jövedelemkiáramlással a pedagógusok, az egészségügyi dolgozók, a fegyveres és rendvédelmi dolgozók esetében, másrészt pedig az európai uniós források gazdaságfejlesztést szolgáló átadásával.

Összességében úgy gondolom, Magyarország jó pályán van, és a kormány intézkedéseinek köszönhe-

tően jó pályán is fog maradni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a válaszában elmondottakat, amely értelemszerűen megnyugtatóan hathat a következő időszakra vonatkozóan is, hiszen, ahogy államtitkár úr említette, nem felejt el a kormány azt a kiemelt célt, ami a foglalkoztatás növelését jelenti a későbbi időszakban, amelynek egyértelmű nyertesei azok a leendő magyar munkavállalók lesznek, akik egyrészt most kerülnek ki a képzésekből, illetve más részük a tartós munkanélküliségből a közmunkaprogramnak köszönhetően tud visszakerülni a munka világába.

A gazdasági stabilitásnak az az előnye kétségteljesen megvan, hogy a befektetői kedv újra Magyarországra fordult, annak a kiszámítható adópolitikának köszönhetően, amit az elmúlt években követett a kormány, 2010-ben minden korábbi évnél nagyobb volt a működő tőke beáramlása Magyarországra, mindeközben az inflációt gyakorlatilag a harmadik évben sikerül nulla szinten tartani, ami a szegények adójaként a reáljövedelmet növeli a gazdaságban, úgyhogy én is bízom abban, hogy ez a folyamat tovább fog menni.

Köszönöm a választ, elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért rúgja ki minden negyedik dolgozóját a kizárólagos állami tulajdonú Tokaj Kereskedőház?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr nevében Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni. Ön a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Tokaj Kereskedőház most attól hangos, hogy februárban új vezetése alakult, majd áprilistól pedig kirúgások vannak a kereskedőháznál. Átszervezésről beszélnek, de kirúgások vannak; kirúgások vannak akkor, amikor 10 milliárd forintos nagyságrendű fejlesztési támogatásokra vár a Tokaj Kereskedőház. Átszervezésekről beszélnek, mint mondtam; 152 emberből először 78, majd a végkifejlet kapcsán most olybá tűnik, 40 fő kirúgásáról esik szó - kirúgás. Kirúgás azért, mert nem a kollektív szerződés keretei között megfogalmazottak szerint, hanem rábírva a dolgozókat, hogy írják alá a közös megegyezéssel történő munkaviszony-megszüntetés, ilyen folyamatok zajlanak a kereskedőház szintjén.

Szociális érzékenység vagy érzéketlenség: özvegyeket, rokkantakat, a 40 év jogviszony megszerzésének a kapujában állókat bocsátanak el, gyakorlatilag felszámolják a belföldi kereskedelmet végzők körét, 11 főt kirúgnak. S közben mindezek mellett, úgy látszik, az exportra dolgozás indul el, Trócsányi Gáborral felítve - HVG, ha nem tudja államtitkár úr, akkor utána tud nézni -, aki 21 évesen vélhetően óriási szakmai tapasztalattal fogja tudni segíteni ennek a folyamatnak a kialakulását. Ja, hogy közben épp az igazságügyi miniszter fiáról van szó? Hát, istenem, van ilyen. Van ilyen.

A vezetés és az üzemi tanács hogyan és miképpen áll egymással? Van-e közöttük vita? Hogyne! Természetesen van, mert az érvényes kollektív szerződés alapján törvénytelenül működik a Tokaj Kereskedőház felügyelőbizottsága, ha pedig törvénytelenül működik, akkor nem is hozhat olyan döntéseket, amelyek törvényesek lennének.

Államtitkár úr, nagy tisztelettel azt kérdem öntől mint egy általam józan gondolkodásúnak vélt embertől: helyénvalónak tartja-e azt, hogy a munkavállalókkal megpróbálják kényszerhelyzetből fakadóan aláíratni a közös megegyezéssel történő jogviszony megszüntetést, hogy meg kívánják spórolni a végkielégítés kifizetését? Gyakorlatilag azzal kapcsolatban, ami a kollektív szerződésben megfogalmazódott, más eszközökön keresztül, akár a fenyegetett-ség eszköztárát használva is próbálnak lépni.

(14.30)

Rendben találja-e azt, hogy a felügyelőbizottság döntésének törvényessége legalábbis megkérdőjeleződik? Rendben találja-e azt, hogy özvegyeket, rokkantakat, 40 éves szolgálati vagy jogviszony megszerzési lehetősége előtt állókat rugdosnak ki, miközben az említett új munkavállalók foglalkoztatását teszik meg, akik a hatalmat szolgálják?

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Tokaj Kereskedőház Zrt. átszervezése 2013-ban indult átfogó megújulási program része; ennek a része az ön által is említett új vezetés, és ennek a része az a folyamat is, amely a termékek minőségének további javítása mellett nemcsak a termelési technológiát, hanem a költségeket alapvetően meghatározó adminisztratív folyamatok átalakítását is érinti. A cégvezetés áttekintette a vállalat belső folyamatait. Bebizonyosodott, hogy a vállalat hosszú távú, kiszámítható működése, amely Borsod-Abaúj-Zemplén megyei képví-

selőként az ön választóinak az érdekeit is szolgálja, csak kisebb létszámmal valósítható meg a jövőben.

A vállalat vezetése nem 70 fős, hanem 48 fős létszámleépítést jelentett be 2015. február 13-án. A csoportos létszámleépítés kapcsán több fordulóban egyeztettek az üzemi tanáccsal, az érintettek körének meghatározása kapcsán is, éppen annak érdekében, hogy azok a dolgozók ne kerüljenek az érintettek közé, akik esetében a munkaviszony megszűnése különösen súlyos szociális kockázattal járna. Éppen ezen egyeztetések alapján alakult ki a létszámcsökkentés végleges, 39 fős létszáma.

Itt szeretném megjegyezni, hogy az elbocsátottak, munkaviszonyukat megszüntetők között összesen három személy áll védettségi rendelkezések hatálya alatt, de mind a három személy saját maga kérte, hogy kerüljön bele, éppen azért, mert az ön által nem létezőnek minősített végkielégítés számukra kedvezőbb megoldást jelent.

A csoportos létszámleépítésről a munkáltatói jogokat gyakorló vezetőként a vezérigazgató döntött, a felügyelőbizottság előzetes tájékoztatása mellett. Amint ön is tudja, a felügyelőbizottság összetételéről az alapító és a tulajdonosi jogokat gyakorló MNV Zrt. a hatályos jogszabályok alapján dönt.

Tekintettel arra, hogy a Tokaj Kereskedőház munkavállalói létszáma alacsonyabb a Ptk.-ban meghatározott 200 főnél, a felügyelőbizottságban a munkavállalói részvétel nem kötelező. A társaság létesítő okirata nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely alapján a munkavállalói részvétel a felügyelőbizottságban kötelező lenne.

A Tokaj Kereskedőház azon munkavállalók számára, akik elfogadják a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését, lehetővé teszi, hogy a közösen megállapított időpontban szűnjön meg a munkaviszonyuk. A cégvezetés ebben az esetben is ugyanazokat a feltételeket biztosítja a munkatársaknak, mint amelyek a kollektív szerződés szerint a munkaviszony munkáltatói felmondása esetén járnának. Ez jelentős anyagi előnyt jelent. Amennyiben az érintett munkatárs a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetésének lehetőségével nem kíván élni - és ebben szabad választási joga van -, úgy a munkaviszonyt munkáltatói felmondással április 30-ai dátummal szünteti meg a kereskedőház. A felmondási időre vonatkozó jövedelemre és a végkielégítésre ebben az esetben is természetesen a kollektív szerződés szerinti feltételek érvényesek.

Tisztelt Képviselő Úr! A belföldi értékesítést a vállalatnál több éve területi értékesítési vezetőként dolgozó két munkatárs végzi, munkájukban folyamatosan közreműködik a vezérigazgató és a felelős vezetője, az újonnan felvett fiatal munkaerők ebben a munkában segítenek.

Köszönöm a figyelmét. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök Úr! Államtitkár Úr! Hát, nem volt túl meggyőző. Látom, kapiskálta, próbált a kérdésekkel is foglalkozni, de azért a leglényegesebb pontot nem érintette: az önök érzéketlenségét, azt a fajta érzéketlenséget, ami arról szól, hogy megözvegyülteket, rokkantakat, néhány hónappal a 40 éves jogviszony megszerzése előtt lévő embereket rugdostak ki sorozatban.

Tudja, nem azt kérdeztem, mikor indult az átszervezés, azt mondtam, hogy február, új vezetés; április, kirúgások. Ezek tényeszerűek, államtitkár úr. Lehet itt összevissza hadoválni, ezek tényeszerűek: kirúgások, kirúgások és kirúgások. És olyanok, amelyek mindenfajta érzéketlenséggel megáldottan, érzékenységet nélkülözve történnek.

Az új munkaerőről meg csak annyit, hogy nem lenne baj, tudja, ha Magyarországon azon sok ezer, százezer diplomás közül, akik elhagyták ezt az országot, azok közül választottak volna, és nem talán olyan embert, aki a hatalom hűbéreseit szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiiban. - Dr. Fónagy János: Reped a plafon.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 112 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**A Hortobágyi Nemzeti Park földpályázataival a Fidesz minden eddiginél messzebbre ment a gátlástalanságban**” címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Több mint egy éve húzódik a Hortobágyi Nemzeti Park vesztés pályázóinak harca az igazukért. A Hortobágyi Nemzeti Park területeinél az állami földbérletekkel kapcsolatban komoly problémák alakultak ki, hiszen ezen érintett gazdálkodók 30-40 éve itt alakították ki a saját életüket, ebből a foglalkozásból tartják el a családjukat, itt termelik meg igen kemény napi munkával a csekkre és a gyermekeik tanulmányaira szükségességeket.

Számukra más alkalmas adottságú terület nincs sem a környéken, sem távolabb. Ezen családoknak pedig egyedül a gazdaságuk jelenti a megélhetést. A kormány lépten-nyomon azt hangoztatja, hogy a családi gazdaságok oldalán áll, és azt állítja, hogy a hazai állatállomány bővítésében érdekelt. Mindeközben évtizedek óta állattartással foglalkozó családok sokaságát teszik teljesen tönkre, és juttatják az állami földeket a saját haverjaikhoz. Egy jól meghatározható körről van szó itt is. De tévednek, államtitkár úr, ha azt hiszik, hogy ezt a maszlagot be fogják venni a helyiek vagy bárki már ebben az országban.

Miről is van szó? Ha most ezeket a juhokat és szarvasmarhákat a következő napokban - nem hetekben vagy hónapokban: a következő napokban - nem tudják a legelőkre kiengedni a tulajdonosok, akkor az állatok pusztulásra vannak ítélve, vagy le kell őket vágatni, vagy nem tudom, államtitkár úr, adjon valami tippet ezeknek a gazdálkodóknak, hogy mit tudnak tenni ezzel a nagy genetikai értékű állománnyal.

Mekkora szakmaiatlanság van a döntések mögött, államtitkár úr, ahol nem vették figyelembe, hogy az állatok mellé szükséges a háttér is, nélkülözhetetlen? Hol fognak a nyári kánikulában az új bérlők - egyébként nem létező - állatai árnyékot találni? Hol fognak az új bérlők karámokat építeni, kutakat fúrni? Csak nem azokon a védett területeken, ahol az eddigi használók még egy cölöpöt sem verhettek le az elmúlt évtizedekben? Most majd az új bérlőknek szabad lesz? Vagy esetleg a kisemmizett gazdálkodók tanyáit, magántulajdonát akarják kiszorolni, megszerelni tőlük, és így átvenni a gazdaságot? Többeket arra kényszerítenek, hogy a főúton hajtsák keresztül az állományukat naponta többször. Államtitkár úr vagy miniszter úr fogja vállalni esetleg a felelősséget az ebből fakadó tragédiák miatt?

Maga a pályázat elbírálása egyébként nemcsak szakmaiatlan, hanem úgy gondolom, elvtelen és hazug érvekre alapozó, de ahogy említettem, a korrupciógyanús elemektől is hemzseg, de legalábbis a lehetőséget maga a pályázati rendszer tartalmazza. Erről már nagyon sokat beszélgettünk, és azt hiszem, a Kehi-vizsgálat is elég beszédes.

A legfelháborítóbb fejlemény pedig az, hogy az új bérlők a régieket sorra keresik meg, és kvázi felajánlják nekik, hogy egyébként maradhatnak a területen, cserébe a területalapú támogatást felveszik, tehát jól látható módon valójában csak a támogatók lenyúlásáról szól a történet. Esze ágában nincs ezeknek az új bérlőknek, az önök haverjainak állatot tartani, küszködni mindennap vele. Kizárólag a zsíros európai uniós pénzekre van szükségük.

Várom érdemi válaszát, államtitkár úr. Ezeknek az állatoknak holnap ki kell menni a legelőre! *(Taps az Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

(14.40)

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azt is mondhatnám önnek, hogy természetesen a nagy számok értelmezése előtt menjünk a konkrét számok felé. Egyetlenegy olyan ügy is sok nekem, ami problémát okoz, vagy egyetlenegy olyan ügy is sok a kormányban, ami vitatható vagy esetlegesen

nem értünk egyet benne. Tehát nem azt szeretném mondani, hogy bárki örül annak, hogy vannak vesztesei ennek a pályázatnak, de az tény, hogy mondjuk, a „Földet a gazdáknak” program során - és egy pillanatra kitekintenek a Hortobágyról országos szintre - közel 40 ezren vettek részt a pályázati eljárásban eddig, ehhez képest van kicsivel több mint 7 ezer nyertes. Tehát azt tudnám önnek mondani, hogy azoktól, akik nem nyertek, nyilvánvalóan nem várhatjuk el, hogy megdicsérjék a „Földet a gazdáknak” programot, és azt állítsák, hogy itt minden rendben, szabályszerűen zajlott, és a legjobb eredmények születtek. Ez természetes velejárója egy ilyen pályázati rendszernek.

De szeretném mondani önnek: mit lehetett volna mást tenni? Két variáció van. Az egyik, hogy azt mondja az állam, nem kíván pályázatni, hanem meghosszabbítja a korábbiakkal a szerződést. Például az megoldást jelenthetett volna arra az esetre is, amit ön mond. De ha meghosszabbítjuk a korábbi bérlőkkel a szerződést, oda jutunk, hogy ahogy 2010-ben volt körülbelül 600 ezer hektáron 600 bérlő, nyilván ugyanúgy, ugyanazok fogják tovább bérelni ezeket a területeket. Csakhogy mivel van 600 ezer hektár és 600 bérlő, logikusan adódik, hogy ez körülbelül ezerhektáros birtoktesteket jelentett. A kormány viszont azt mondta, hogy a családi vállalkozásokat szeretné támogatni, és lejjebb szorítani ezeket az átlagokat. Azt mondjuk, hogy az összes magyarországi termőföld 90 százaléka magán, ott bárki bármit, amit a jogszabály enged, tud bérelni, de az államin próbáljuk meg visszaszorítani ezeket a nagyokat. Ha kinyitja az újságot, láthatja, hogy bizony elég sok vita van ezzel kapcsolatban, hogy ki sérelmezi, hogy nem jutott megfelelő mennyiségű földhöz. Ennek viszont logikusan az lett az eredménye, hogy elég sok vita generálódott a rendszerben, és elég sokan elégedetlenek azzal, ami egyébként a pályázati elbírálást jelentette.

Őn feltette az írásban leadott anyagában, hogy miért csak egynéhány Kehi-vizsgálat van, miért nem generálisan vizsgálódik a Kehi. Szeretném jelenteni, nem örülünk neki, hogy egyáltalán vizsgálódni kellett, de tény, hogy a Hortobágyi Nemzeti Park területén mind a 762 darab szerződést végigvizsgálta a Kehi; nem egyesével, szűrőpróbaszerűen nézett meg néhányat, hanem az egészet megnézte. Tizenhét esetben talált olyan hibát, amire azt mondta, hogy ezzel nem lett volna szabad szerződést kötni. Ezeknek a szerződéseknek a felmondása egyébként már meg is indult, és nyilván ennek a következményeit vállalni kell, újra ki kell írni ezeket a pályázatokat.

Szintén megemlítette a felszólalásában azt is, hogy hogyan fognak állattartó telephez jutni ezek az új gazdák. Megértem persze, hogy ellenzéki oldalról ezt domborítja ki, de úgy nyilatkozik, mintha itt mindenki új nyertese lenne, mondjuk, a hortobágyi földeknek, jóllehet egyébként az elsőpró többségük korábban is valamit bérelt, és máshogy, másként, de szintén nyertese maradt ennek a területnek. Tehát

nagyon kicsi rész az, aki egyébként vadonatúj szereplője ennek a pályázati kiírásnak. Szintén az írásban feltett kérdésében utal egy mezőgazdasági kft.-re, amelyik nem nyert, és mutatja, hogy mennyi állat maradt legelő nélkül. Igen ám, csak az a kft. érvénytelen pályázatot adott be, és szemben vele nyert egy fiatal gazda! Nem tudok mit tenni: aki érvénytelen pályázatot nyújt be, az nem tud megfelelni a kiírásnak, tehát ergo nem fog nyerni.

Összességében pedig azt tudom mondani, hogy én vállalom annak az ódiúmat személyesen is, hogy egy kft. helyett egy fiatal gazda nyerje meg akár ezt a földterületet, akár mást is. Egyébként több mint ezer fiatal gazda nyert a „Földet a gazdáknak” programban.

Kérem a válaszom elfogadását, képviselő úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Ennél sokkal súlyosabb a probléma, mint hogy ezt a mellébeszélést válaszként el tudjam fogadni az államtitkár úrtól. Csak az lett volna elfogadható, ha azt mondják, hogy azt a vizsgálóbizottságot, amit ebben az ügyben a Jobbik egyébként kezdeményezett, alá fogják írni és támogatják; egyébként erre buzdítom ellenzéki és kormánypárti képviselőinket is. Azt hiszem, az ügy súlya ezt mindenképpen indokolja.

Illetve azt tudtam volna még elfogadni, ha azt jelenti be, hogy az összes pályázatot felülvizsgálják, elfogadnak egy olyan új jogszabályt, amely kizárja a későbbi ilyen esetek megtörténését, illetve a miniszter úr leutazik végre ezen családokhoz, személyesen a szemükbe néz, bocsánatot kér tőlük azért, hogy tönkretette az egzisztenciájukat, hogy tönkretette azt a több évtizedes munkát, amit befektettek az állattartásba.

Másként pedig, államtitkár úr, szerintem illene beállalniuk ennek a jó néhány ezer állatnak a tartását, hiszen nemzetgazdasági kockázatot hordoz magában, ha ezt a nagy genetikai értékű állományt most maguk miatt a vágóhídra kell vinniük az állattartóknak. Úgyhogy nem tudom elfogadni a válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 109 igen, 40 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Milyen támogatók segítik tovább a fiatal és családi gazdálkodók piaci érvényesülését?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! 2010 óta érezhetően növekszik a vidékfejlesztés érdekében tett kormányzati erőfeszítések száma és minősége is. A helyi termékek, a kézműves és a tanyasi termékek is reneszánszukat élik. Már több mint kétszáz termelői piac került átadásra. A regisztrált kistermelők száma megduplázódott, ma már meghaladja a tízezret.

Amikor piacra járnak, azok láthatják, hogy a helyben előállított alapanyagok értékesítése mellett gyakran találkozhatunk feldolgozott termékekkel is, amelyek előállításához elengedhetetlen, hogy a gazdák beruházzanak. A feldolgozott igényes termékek a cég értéknövelő beruházása után viszont jobb jövedelmezőséggel bírnak, mint a feldolgozatlanok. A kormány 2014-ben egy olyan vidékfejlesztési programot tudott megalkotni, amely teljesen új szemléletű az előző uniós pénzügyi ciklusra jellemző vidékfejlesztési programhoz képest. A családi gazdaságok helyzetbe hozása nemcsak a szűken vett család és vállalkozásuk versenyképességét javítja, hanem a környezetét is, mivel helyi munkahelyek jöhetnek létre a gyarapodás nyomán. A magyar családi gazdálkodók és fiatal gazdák számára fontos, hogy átláthatóvá váljon a pályázati rendszer, valamint az, hogy termékeik akár feldolgozott formában is versenyképes minőségben tudjanak piacra jutni a jövőben.

Míndezek alapján kérdezem a tisztelt államtitkár urat, milyen támogatásokkal segítik a jövőben a fiatal és családi gazdálkodók piaci érvényesülését. Várom tisztelettel a választát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Kis Miklós Zsolt államtitkár úrnak.

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó vidékfejlesztési program a következő időszakhoz képest még több fejlesztési lehetőséget biztosít mind a családi, mind pedig a fiatal gazdálkodóknak. Kiemelten kívánjuk kezelni ezen túlmenően a fiatal gazdálkodók támogatását és azokat az élőmunka-igényes ágazatokat, amelyek jellemzően a családi gazdaságok körében népszerűek, mint az állattenyésztés, a kertészet, zöldség- és gyümölcsstermesztés, és az ehhez kapcsolódó élelmiszeripar fejlesztését.

A fiatal gazdákról csak még egy mondatban: a 2007 és '13 közötti időszakra az akkori kormányzat néhány milliárd forintot kívánt biztosítani mindössze, amelyről már az első támogatási kérelemkor egyértelmű volt, hogy kevés lesz. Nyilván ezt figyelembe véve a következő időszakban több mint tízszer annyi támogatást igyekezünk biztosítani a fiatal gazdálkodóknak. De azon túlmenően, hogy pályázati rendszerben elérhetőek lesznek ezek a források, a termelés biztonságának és a jövedelem biztonságá-

nak növelése érdekében is olyan támogatásokat kívánunk biztosítani, amellyel a családi gazdálkodókat hozzuk helyzetbe.

A képviselő úr utalt az élelmiszeripar fejlesztésére és a biztos felvevő piacok kialakítására is. Erre egy külön intézkedésben gondoltunk ebben a programban. A „rövid ellátási lánc” tematikus alprogram lehetőséget nyújt azon termelők, kistermelők számára, akik helyben megtermelt élelmiszerrel tudják ellátni a helyi igényeket, ezáltal biztosítva azt is, hogy a jövedelem is helyben maradjon.

A fiatal gazdálkodókat illetően szintén egy új tematikus alprogramot terveztünk a vidékfejlesztési programon belül. A több mint 1250 milliárd forintos keretből egy jelentős összeget, közel 78 milliárd forintot csak és kizárólag a fiatal gazdák vállalkozásának a beindításához és életképességének növeléséhez szánunk támogatásként.

(14.50)

Két része van tehát a fiatal gazdálkodók támogatásának, az egyik, amikor a vállalkozás indításához szükséges összegekre lehet majd pályázni a korábbi időszakhoz hasonlóan egy maximum 40 ezer eurós támogatási összegre - ez egy pályázati lehetőség lesz -, ezen túlmenően pedig egy külön forráskerettel fognak rendelkezni a fiatal gazdálkodók, amikor bizonyosfajta beruházási támogatásokra fognak majd jelentkezni, öntözésfejlesztésre, állattenyésztésre, a kertészet fejlesztésére és élelmiszer-ipari fejlesztésekre. Ők egy saját külön forráskerettel bírnak majd, s csak és kizárólag ők fognak ezekkel a keretekkel rendelkezni.

Az elmúlt időszak tapasztalatain alapulóan egy többszörös szűrőrendszer is bevezetésre kerül annak érdekében, hogy valóban az alkalmas és a hivatászerűen gazdálkodást folytató fiatalokhoz kerüljenek ezek a támogatások. És a vidékfejlesztési forrásokon túlmenően is van még lehetősége a kormányzatnak, hiszen a közös agrárpolitika első pilléréből is plusztámogatásokat tudunk biztosítani a fiatalok részére egy maximum öt éven át nyújtható, legfeljebb 2020-ig biztosított intézkedés keretében, amely maximum 90 hektárig többeltámogatást biztosít a fiatalok számára.

De a támogatásokon túlmenően a kormányzat kiemelt célja az is, hogy a családi gazdálkodók adminisztratív terheit is jelentősen csökkentjük, így az előző eljárásrendszert felváltja egy teljesen új. Ennek érdekében egy egyszerűbb, átláthatóbb és a többi operatív program esetében már egy jól bevált rendszer kerül bevezetésre. A finanszírozást segítő pedig olyan pénzügyi eszközök, illetve az előleg felvételének a lehetősége lesz biztosítva a vidékfejlesztési programban, amely eléri azt a célját, hogy a kormányzat ezeket a támogatásokat a kis és közepes családi gazdálkodóknak és a fiataloknak tudja biztosítani.

Köszönöm szépen. Remélem, megnyugtató válaszokat adtam a képviselő úr kérdéseire. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Számomra megnyugtató, amit tetszett volt mondani a támogatások jövőbeni ügyeit illetően, hiszen én egy olyan tanyás térségből jöttem, ahol a mezőgazdaságban mind a szántóföldi, mind pedig a zöldség- és gyümölcsstermesztésnek komoly hagyománya van. Nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, hogy ezen a héten fogjuk átadni az első olyan kistermelői gyümölcsfeldolgozót, amely már ebben a rendszerben épült meg. Ennek a térségnek nagy szüksége van arra, hogy az itt megtermelt zöldség- és gyümölcsfélét helyben tudja feldolgozni, és így tudja majd piacra juttatni. Ez nemcsak a családoknak, hanem a környezetnek is nagyon komoly kiugrási lehetőséget biztosít. Hiszek abban, hogy ha ezt megfelelően tudjuk támogatni, akkor a fiatal gazdák helyben maradnak, és a vidék lakosságmegetartó ereje növekedni fog.

Köszönöm a választát, államtitkár úr, és elfogadom a választ. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Varju László, független képviselő, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Tisztesség nevében tisztességtelenség?**” címmel. Varju László képviselő urat illeti a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A képviselők joga, de kötelessége is, hogy a parlament munkájában aktívan részt vegyenek, és a választópolgáraikat képviseljék. 1990-től minden választási ciklusban a képviselők több száz törvényjavaslatot nyújtottak be, amelyek többsége egy-két paragrafusos indítvány volt. A korábbi időszakban ciklusonként mintegy száz olyan törvényjavaslat volt, amelyek befogadásra is kerültek, és külön ki kell emelni, hogy az elfogadott indítványok sorában akár a Medgyessy-, akár a Gyurcsány-kormány időszakában az ellenzéki indítványok is számosan sikerrel jártak, és az Országgyűlés megszavazta azokat.

Ez a gyakorlat 2010 után minden vonatkozásban megváltozott. Egyfelől az ellenzéki képviselők indítványát még napirendre sem veszik, de a fontosabb elem, hogy ezek a saját javaslatok mind azt próbálják elérni, hogy a haverok gazdagodjanak és a megélhetésüket szolgálják. Néhány példát szeretnék erre mondani. Amikor például Borkai Zsolt polgármesterjelöltként való indulásáról beszélünk, vagy amikor Járai korábbi jegybankelnök urat az egészségbiztosítási adó ügyében tett törvényjavaslat hozta jobb helyzetbe, vagy például Lázár miniszter úr kez-

deményezése a dohánykereskedelmet illetően, a legszebb pedig az volt, amely Andy Vajnárt érinti, aki az internetes szerencsejáték megszervezésére egyedi lehetőségeket kapott. Míg eleinte a haverokat hozták kedvezőbb helyzetbe, addig ma már az ellenfeleket sújtó kezdeményezéseik is vannak. Ezek közül említhetjük például azt, amikor az RTL Klubot kifejezetten hátrányos helyzetbe hozták az igen magas reklámadókulccsal.

Hadd emlékeztessenek most felsorolás nélkül a legutóbbi jogszabály-alkotási gyöngyszemre, a kereskedelemről szóló törvényre, amelynek címében a tisztességes piaci magatartás megvalósulásáról beszélnek, de tisztességtelenül eljárva a CBA-t hozzák jobb helyzetbe. Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, hogy a kormánytöbbség által benyújtott ötletindítványok milyen viszonyban vannak a kormány törvényalkotási programjával, hiszen ezek a célok az előzetesen megküldött programban sehol nem szerepelnek. Támogatja-e ön a jogszabályalkotás e formáját, amely figyelmen kívül hagy minden érdek egyeztetési formát? És meddig folytatják az Igazságügyi Minisztérium támogatásával a tisztesség nevében a tisztességtelen törvényalkotást? Várom megírt választát. *(Taps a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Többször lefolytattuk már ezt a vitát itt az Országgyűlésben, ezért szeretném most idézni önnek az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdését, amely meghatározza, hogy kik jogosultak törvényt kezdeményezni. „Törvényt a köztársasági elnök, a kormány, országgyűlési bizottság vagy országgyűlési képviselő kezdeményezhet.” Az Alaptörvény 4. cikk (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy „az országgyűlési képviselők jogai és kötelezettségei egyenlők, tevékenységüket a köz érdekében végzik, e tekintetben nem utasíthatók”.

A kormány mint a végrehajtó hatalom és az Országgyűlés mint jogalkotó két külön hatalmi ág, és a képviselőnek mint az Országgyűlés tagjának elidegeníthetetlen joga a törvénykezdeményezés. Azaz a kormány és az országgyűlési képviselők csupán a törvényjavaslat benyújtására jogosultak, a törvényalkotás az Országgyűlés hatásköre. Éppen ezért az országgyűlési képviselők által benyújtott önálló indítványoknak semmilyen viszonyban nem kell lenniük a kormány törvényalkotási programjával. A kormány törvényalkotási programja a kormány törvényalkotási elképzeléseit tükrözi. Azért nevesíti ezt a szabályozás, mert a kontinentális gyakorlatban is a kormányok azok a parlamenti szereplők, amelyek a legtöbb törvénykezdeményezéssel élnek. Indokolt tehát, ha a Ház előre értesül ezek tárgyáról, a javaslatok várható benyújtási időpontjáról és az elfogadás iránti igényről.

A jogalkotó csak a kormány esetében tartotta szükségesnek, hogy előzetesen tájékoztatást adjon az adott időszakra vonatkozó törvénykezdeményezési tervekről, és hogy ezeket összhangba hozzák a kormány célkitűzéseivel. Az országgyűlési képviselő által kezdeményezett törvény mellett a köztársasági elnök és az országgyűlési bizottság által kezdeményezni szándékozott törvényekről sem kell előzetes tájékoztatást adni.

A személyre szabott jogalkotást illetően szeretném emlékeztetnie idén, hogy Mádl Ferenc köztársasági elnök 2003. december 22-én küldte meg az Alkotmánybíróság elnökének az önök korábbi képviselőcsoportja által előterjesztett és elfogadott, a köznyelvben csak lex Szász-ként elhíresült törvénnyel kapcsolatos beadványát. A köztársasági elnök az Alkotmánybírósághoz benyújtott beadványában a személyre szabott jogalkotást és emellett az egyeztetés hiányát is kifogásolta. Az Alkotmánybíróság eltérő indoklással ugyan, de a törvény egyes rendelkezéseit megsemmisítette.

Tisztelt Képviselő Úr! A jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló törvény alapján az egyeztetési kötelezettség tehát csupán a miniszterek által előkészített jogszabálytervezetekre vonatkozik. Megjegyzem, hogy ön mint országgyűlési képviselő ebben a ciklusban is nyolc esetben élt már törvénykezdeményezési jogával; gondolom, nem akarja a képviselők törvénykezdeményezési jogát megszüntetni.

Végezetül, tisztelt képviselő úr, az Igazságügyi Minisztérium az Alaptörvénnyel szólva vallja, hogy a törvények értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Kérem tisztelettel válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Államtitkár Úr! Szeretném önt emlékeztetni, hogy éppen a lex Szász törvény volt az, amit önök úgy fogadtak el, úgy kezdeményeztek, hogy őt kiemelték az adó mértéke alól, éppen ezért őt kedvezményezettebb helyzetbe hozták. Többek között ez is abba a kategóriába tartozik, hogy önök a tisztesség nevében tisztességtelenül járnak el. Éppen ezért ezt a választ elfogadni nem lehet. Már csak azért sem, mert azok a kezdeményezések és az az eljárás, amit önök tesznek, nem illeszkedik az egységes jogrendszerbe. Hiszen meg kellene felelniük azoknak az elveknek, amelyek idekerülhetnek a Ház elé. És mindezt teszik úgy, hogy úgy kerülnek ezek ide, hogy az igazságügy-miniszter támogatásával történik ez.

Ezért az önök felelőssége az, ami történik. Éppen ezért, azt gondolom, mindez tükrözi az önök

álláspontját, és az önök támogatásával történik meg, amivel önöknek el kell számolni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 102 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Miért asszisztál a kormány a MET nyomulásához?**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP korábban a vidék ügyeiről beszélt, most egy másik kulcsterületről szeretnénk önökkel értekezni, egy olyan területről, ahol a kormány folyamatosan átveri a magyar embereket. Ha megfigyeljük, hogy az energia terén mi zajlik ebben az országban, az egy botrány. *(Balla György: Rezsicsökkentés.)* Önök, amikor politizálnak és szóban kommunikálnak, akkor azt mondják, hogy nonprofit jellegű lesz a szektor, köztulajdont szeretnének, és a külföldi tőkét kiebrudalják a közműszektorból.

Ezzel szemben nézzük meg, hogy mi a valós kormányzati gyakorlat! Egyik példának tudnám mondani, hogy az állami tulajdonú MVM mellett létrejött egy új fideszes kádersüllyesztő, amit önök felállítottak, ez az Első Nemzeti Közműszolgáltató Zrt. De ott van rögtön a másik példa is, a részben orosz, részben pedig offshore hátterű üzleti kör felemelkedése, a MET Zrt. tündöklése ebben az országban, ami nagyon sok pénzébe kerül a magyar adófizetőknek. Ugyanis erről a MET-ről látni kell, hogy sorra veszi meg egy kiszorított multi, a GDF Suez üzletágait. Azt látjuk, hogy ilyen 10 milliárd forintos profitja van minden évben, de volt, hogy 50 milliárdja volt. Összességében azt látjuk, hogy amióta ez a cég garázdálkodik ebben az országban, 100 milliárd forintot összeszedett, és minden egyes forint, ami náluk landolt és nem a magyar adófizetőknek, az mind a magyar adófizetők kára. Hiszen pontosan látjuk, hogy ez a cég gyakorlatilag egy alternatív MVM, és ez a pénz mind Magyarországon, a magyar adófizetőknek maradt volna. Százmilliárd forintból beszélek.

Ugyanis olyan tevékenységekben tud ez a cég nyomulni, amelyeket az MVM enged át neki nagy előzékenyen, és ezt önök kormányoldalról segítik rendeletekkel, segítik törvényekkel. Teljesen vállalhatatlan, amit önök ezzel kapcsolatban művelnek. Amikor az EU is megelégette itt ezt a bizniszt, akkor egy kötelezettség-szegési eljárás indult többek között a MET-ügy miatt. Ekkor pedig a gáztározókban lévő gázzal kezdtek el üzletelni, és ebben aktív segítséget

kaptak önkéntől. Ez azért felháborító, mert a stratégiai gáztározóknak az a legfontosabb szerepe, hogy Magyarország gázfüggését csökkentse. Ehhez képest azt látjuk, hogy már ezzel a gázzal is szabadon sáfárolhatnak. De ott van például az árampiac is, az a világítás, amit itt élvezhetünk, a Magyar Országgyűlésben, percekben belül már a MET közreműködésével fog ide eljutni.

Úgyhogy, tisztelt államtitkár úr, valljanak végre színt! Miért van az, hogy van olyan multi, ami önöknek megfelelő, mondjuk, ha orosz érdekeltsége van, de ott a másik multi, ami, mondjuk, nyugati érdekeltségű, akkor nem megfelelő? Hogy van ez? Vannak a jó multik és vannak a rossz multik? És ott vannak az offshore-kötelékek. Most tesznek is végre valamit, hogy ne offshore-cégekbe menjen a magyar adófizetők pénze, vagy maradhatnak ezek az offshore-cégek, ha adnak némi pénzt a kormány közeli zsebekbe?

De ott a profit helyzete is, amivel kapcsolatban nagyon ellentmondásosan beszélnek. Ott mi a helyzet? Egyáltalán nem szeretnék profitot látni az energiaszektorban, vagy jöhet a profit, csak az kerüljön Orbán Viktor baráti köréhez? Mi az önök álláspontja ilyen kérdésekkel kapcsolatban? *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kérdéseinek sorozata meglehetősen heterogén képet mutat számomra. Egyszerűen nem tudom követni, amit ön elmondott, hogy most az energetikával kapcsolatban milyen szolgáltatási területről kíván beszélni. Ugye, van az általános energetikai terület, és van az egyetemes szolgáltatói speciális terület. Ez két élesen különböző, más piaci logika mentén, más szabályozások mentén működő terület.

Ami nem az egyetemes szolgáltatási körhöz tartozik, azzal kapcsolatban el kell mondanom, hogy a MET Zrt. és a GDF Suez engedélyesek a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal szabályai, működési engedélyei és a jogszabályok alapján működnek. Ezen kereteken belül a társaságok saját üzleti döntéseik szerint dönthetnek arról, hogy milyen módon egyesülnek, milyen üzletrészeket bocsátanak egymás rendelkezésére. Ez minden esetben az egyes társaságok stratégiájától függ.

Azt hozzá kell tennem, hogy az egyetemes szolgáltatói körben az elmúlt évek alatt a kormány következetes magatartást tanúsított, amelynek eredményeképpen megalapította az Első Nemzeti Közműszolgáltató Zrt.-t, amelynek célja, hogy a fogyasztók magas színvonalú kiszolgálása a közműszolgáltatások árának méltányos szinten tartásával valósuljon meg. Az ENKSZ működésével hosszabb távon bizto-

sítható a rezsicsökkentés eddig elért eredményeinek fenntartása.

Az ön által említett extraprofitokkal kapcsolatban, ha az egyetemes szolgáltatás felől nézzük ezt a problémát, fontos kiemelni, hogy miután a kiskereskedelmi árak közelítenek a nagykereskedelmi árakhoz, így a magyarországi végfelhasználói árak, amelyeket az egyetemes szolgáltatás fogyasztói fizetnek, 2013. január 1-jétől már annyira közelítenek egymáshoz, hogy ezek az árak nem tartalmaznak úgynevezett extraprofitot, amiről ön a hozzászólásában beszélt.

A magyar kormány célja továbbra is a közműszolgáltatás nonprofit elven történő üzemeltetése, ami a fogyasztók érdekében hosszú távon és stabilan képes fenntartani a rezsicsökkentés eredményeit. A kormány által hozott intézkedések révén 2013. január 1-je óta a lakossági földgázárak több mint 25 százalékkal, a villamosenergia-árak több mint 24,5 százalékkal, a távhő ára pedig több mint 22,5 százalékkal csökkent. Egy átlagos lakossági fogyasztó számára, aki egyetemes szolgáltatás alá tartozik, őt látja el majdan a nonprofit alapon működő ENKSZ Zrt., ilyen átlagos fogyasztói árak esetében egy fogyasztó 55 ezer forint, míg a villamos energia esetében 30 ezer forint megtakarítást kapott évente.

Mindezeket túl 2013. július 1-jével a víz- és csatornaszolgáltatás, a hulladékiszállítás, a kéményseprés, valamint a PB-gáz díjai is csökkentek, aminek köszönhetően egy átlagos fogyasztónak a rezsicsökkentésből származó összes éves megtakarítása eléri a 100 ezer forintot. A rezsicsökkentést megelőzően a földgázár-szabályozás 2010. decemberi átalakítása, az úgynevezett rezsibefagyasztás további, körülbelül 100 ezer forint éves megtakarítást eredményezett egy átlagos fogyasztó számára a 2010 elején érvényes árszabályozáshoz képest.

A felsorolt intézkedések hatására fenn tudjuk tartani a rezsicsökkentés értékeit, és kérem válaszom elfogadását.

ELNÖK: Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Önnek öt napja lett volna elolvasni a kérdésemet, úgyhogy jó lett volna, ha arra válaszol. Egyrészt az energia- és közműhivatallal, kérem, ne példálózson. Az LMP éppen a múlt héten jelentette föl. Másrészt meg tudja mit? Ajánlok én önnek pár jó dolgot rezsicsökkentésre. Ott van például az a 6 milliárd forint, amit a Paksi Atomerőmű 2014-ben reklámra és szponzorációra költött. A Századvég Politikai Iskola Alapítvány 15 millió forintot kapott a magyar politika professzionizálásának elősegítésére. De ott van 370 millió forint is médiahirdetésekre. Vagy ott van például a MET, ami eddig 100 milliárd forintot szedett össze a magyar adófizetők kárára. 2012-ben 50 milliárdot.

Államtitkár Úr! Inkább ebből csökkentsenek rezsit, legyenek olyan kedvesek! De szerintem önök

nem is akarják, mert világosan látjuk, hogy Orbán Viktor kormányának az egyik legfontosabb pénzlelőhelye az energiaszektor.

(15.10)

Önök kábítanak minket ezzel a propagandával, miközben arról van szó, hogy két kézzel szórják a pénzt azokhoz a cégekhez, amelyek önöknek kedveznek. Kérdés az, hogy ebből mi és hova csorog vissza, én már csak ezt szeretném tudni. A választ nem tudom elfogadni. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő asszony nem fogadta el a választ, ezért kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 108 igen szavazattal, 44 nem ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Gelencsér Attila, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Tovább mélyülnek a német-magyar kapcsolatok. Milyen hatással lesz a megkötött kamarai megállapodás a foglalkoztatásra?”** címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mindannyiunk számára ismert tény, hogy Magyarország számára évtizedek, sőt évszázadok óta Németország a legfontosabb gazdasági partner. Magyarországon 6 ezer német vállalkozás működik, és mintegy 300 ezer embert foglalkoztatnak. Ezért is örömteli, amikor olyan szakképzési együttműködési megállapodásról adhatunk számot, mint amit a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Német-Magyar Ipari és Kereskedelmi Kamara a legutóbb kötött.

Az aláíráskor elhangzott, hogy a német-magyar kamara már a húsz évvel ezelőtti megalapításakor célul tűzte ki a szakképzés korszerűsítését, és e téren a világszerte elismert németországi duális szakképzési rendszer tapasztalataira támaszkodhat. Magyarországon a duális szakképzési rendszer 2012-ben indult 37 ezer tanuló részvételével. Mára a számuk meghaladja az 50 ezret. Reményeim szerint ez az együttműködési megállapodás segíteni fogja a kormánynak azt a célját, hogy a gazdaság számára megfelelő számú és minőségű munkaerő álljon rendelkezésre, továbbá olyan szakemberek végezzenek az iskolákban, akik el is tudnak helyezkedni a szakmájukban. Az is fontos szempont, hogy a vállalatok ne érezzék tehernek a tanulók foglalkoztatását, hiszen ezáltal a saját vállalkozásuk jövőjét is építik.

A kormány a tanulást követő elhelyezkedés segítése érdekében indította el ezt a programot, amelynek keretében legfeljebb egy évig átvállalja a volt tanuló bruttó bérének és járulékainak 70-80-90

százalékát, amennyiben a vállalat tovább foglalkoztatja. Erre a programra összesen 7,5 milliárd forint összegű keretet különített el a kormány. Ezért kérdezem az államtitkár urat: milyen hatással lesz a megkötött kamarai megállapodás a foglalkoztatásra? *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban egy nagyon fontos témát hozott ide, és megtisztelő volt számunkra, hogy a Német-Magyar Ipari és Kereskedelmi Kamara ebben a nagy és nehéz munkában százszázalékosan partnerünk, nemcsak április 7-e óta, hanem természetesen az azelőtti időszakban is.

Meggyőződésem, meggyőződésünk, hogy a következő időszakban a magyar gazdaság fejlődésének motorja vagy gátja lehet az, hogy áll-e megfelelő számban és minőségben szakképzett munkaerő rendelkezésre. És ha jelen pillanatban egy határozott választ kellene mondani, akkor politikusi választ tudnánk mondani: igen, azon vagyunk, igyekszünk, mindent megteszünk; de egy-egy térségben, adott esetben Győr környékén, Székesfehérvár környékén, Szombathely környékén nem egészen vagyok benne bizonyos, hogy akár több száz vagy esetleg több ezer embert megfelelő képzettséggel megtalálnánk-e. Tehát nagyon-nagyon lényeges kérdés, hogy mind a felnőttképzés, mind a szakképzés területén úgy alakítsuk át a képzési struktúránkat, a képzési rendszerünket, hogy azok, akik végeznek akár nappali, akár egyéb iskolatípusban, ne csak papíron, hanem ténylegesen is alkalmasak legyenek adott szakma űzésére. Ezt pedig csak egyféleképpen lehet megtenni: ha már a tanulóévek alatt éles körülmények között, vállalati körülmények között sajátítják el, főleg másod-, harmad-, illetve negyedéven a szakmát. Erről szól a duális képzés rendszere, és a németek, osztrákok néhány évtizede csinálják, rendkívül sikeresen. Nyilván egy német, osztrák gazdaságot a magyarral összehasonlítani nem egy egyszerű feladat, hiszen olyan gazdasági növekedés mellett lényegesen egyszerűbb feladat tulajdonképpen az iskolarendszert hozzáigazítani, de meggyőződésem, hogy van olyan magyar modell, lehet olyan magyar modell, amely a német, osztrák példához hasonlóan képes nemcsak mennyiségben, hanem minőségben is a szakképzési rendszer átalakítására. Ebben szeretnék támaszkodni a német kamarának a különböző tapasztalataira, részben amit Németországban szereztek meg, részben pedig nagyon sok, ahogy ön is említette, több mint 300 ezer embert foglalkoztatnak német vállalkozások Magyarországon - itt is kellő tapasztalat áll rendelkezésre e tekintetben. Tehát én azt gondolom, hogy egy kitűnő gyakorlati háttérrel tudnak adni ezek a cégek, és nemcsak középfokon, hanem

főiskolai, egyetemi szinten is, hiszen a dualitás a felsőfokban legalább annyira fontos, mint a középfokú oktatás terén.

Tehát én azt gondolom, hogy jó úton járunk e tekintetben. Rögös ez az út, mert nem egyszerű egy képzési struktúrát, egy képzési rendszert átalakítani; ez egy nagy elefánt, amit fordítani nehézkes, és képes sok mindent mozgatni, de meggyőződésünk, hogy szükség van ezekre a lépésekre. A kormány nemrégiben elfogadta azt a szakképzési koncepciót, amely ennek az alapkövét, az alappilléreit rögzíti, és ehhez képest már a kormány a múlt héten tárgyalta és ugyancsak elfogadta a szakképzési törvényt, a szakképzési hozzájárulásról szóló törvényt, a köznevelési törvényt és számos olyan jogszabályt, amely fontos majd, hogy belakjuk ezt a házat, amiről az előbb beszéltem. Ez hamarosan a parlament elé fog kerülni, ha minden igaz, a jövő hét környékén már a parlament elé kerül, és tárgyalhatjuk az ezzel kapcsolatos fontos dolgokat. Tehát reményeink szerint a következő évek, évtizedek arról fognak szólni, hogy a magyar gazdaságnak nem gátja, hanem motorja lesz a megfelelő számú és minőségű, jól képzett magyar munkaerő.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kaposvár, a választókerzetem hagyományosan nemcsak a megye, hanem a régió kiemelkedő szakképzési központja, ahol a gazdaság szereplői és az ott élő tanulók, az ott tanuló diákok és az iskolák már egymásra találtak. A duális képzést, ha tetszik, már megelőlegeztük a kormánynak, de az a folyamat, amiről az államtitkár úr beszélt, csak tovább erősíti az egymásra találást.

Ezenkívül a német-magyar kamarai együttműködést azért is üdvözlöm, mert Kaposváron is működik egyébként egy Kapos Atlas nevű jelentős vállalkozás, amely német tulajdoni háttérű, és azt gondolom, hogy a kamarai találkozás talán a német tulajdoni háttérű cégeknek a működését, így a kaposvári munkahelyeket is segíteni fogja. Köszönöm, elfogadom a választát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mégsem rendezik a kórházak adósságát?**” címmel. Ön é a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Március 23-án a miniszter urat kérdeztem, ugyancsak az államtitkár úr válaszolt. Az volt akkor a kérdésem: mi lesz a kórházak adósságával? Akkor az államtitkár úr hosszan

válaszolt, mondott sok adatot, volt benne helytálló, volt benne nem helytálló adat is; egy biztos: az ön válaszában a kvintesszenciája az volt, hogy azok a kórházak kaphatnak a konszolidációra félretett 60 milliárd forintból, amelyek olyan tervet tesznek le, hogy hogyan képesek a jövőben nullszaldós működéssé.

Persze ez önmagában is felvet egy jó pár kérdést, hogy ennek a nullszaldós működésnek hogyan kell teljesülnie: havonta, negyedévente, félévente vagy évente? Persze azt is fel kell tennünk ilyenkor kérdésként, hogy miért ez a legfontosabb, hogy nullszaldós legyen az egészségügynek a működése, miért nem az ellátás biztonsága, annak az elérhetősége és az abba vetett bizalom, miért nem ezek a legfontosabbak ebben, miért az, hogy nullszaldós legyen.

És persze megkérdeztem azt is, hogy az a 100-110 milliárd forint adósság, amelyből azért a beszállítók felé fennálló adósság 76,7 milliárd forint, és mindez egyébként még a járulékok nélkül, tehát ezen még nincs kamat, úgy nagyjában-egészében 90 milliárd forintra tehető, bekerül-e az újonnan létrejött gigaintézményeknek a nagyalapjába, és akkor a beszállítók egy hatalmas útvesztőben, ezeknek a nagy intézményeknek az útvesztőiben kell hogy a jussukat keressék.

(15.20)

Akkor öntől azt a választ kaptam, hogy nem. Egy héttel később, április 1-jén Zombor Gábor államtitkár azt nyilatkozta, hogy átveszi az ÁEK az összes kórház irányítását, illetve a gazdálkodását, annak a fenntartásába kerülnek a kórházak, amelyeknek úgy kell átalakítani a gazdálkodásukat, hogy ne termelődjön újra az adósság; igaz, hogy több pénz nincs rá, de úgy kell átalakítani. Majd ezzel egy időben bejelentésre került az is, hogy a beszállítók saját hibájukon kívül olyan helyzetbe kerültek, amit nem tudnak már önmaguk orvosolni, 450 napos lejárt számlák is vannak az egészségügyben. Önök ezt összekötik a megyei ellátásokról szóló megegyezésekkel, amelyek látjuk, hogy elhúzódnak, 13 megyében van tárgyalásra javasolt, a többiben meg nincs. Azért még ott van hat megye és Budapest - aminek azért szép sajtója van, hogy Budapesten hol lesz ez az új kórház -, ami-ben még meg kell egyezni. A beszállítók kezdik elveszíteni a türelmüket, és már nem is nagyon értik és nem is nagyon hiszik el azt, amit önök tesznek vagy önök mondanak.

Ha ez csak játék volna a számokkal vagy játék volna a szavakkal, államtitkár úr, akkor úgy gondolom, hogy el lehetne itt ezen a parlamentben vitatkozni, de mégis az a kérdésem, hogy mikor fognak cselekedni, miért kötik össze a megyei megállapodásokat a beszállítók kifizetésével, hiszen azok nem összetartozó dolgok; és mikor fizetik ki a beszállítókat, ez a kérdésem. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A mi legfőbb célunk természetesen az, hogy az ország minden pontján azonos eséllyel fordulhassanak betegellátásért a betegek, mindenhol hasonló felszereltségű kórházakban kapják meg az ellátásukat, és nyilvánvalóan ennek fontos része, megkerülhetetlen része azoknak az adósságállományoknak a rendeződése, amelyek nem két-három év alatt képződtek, hanem évtizedek alatt halmozódtak föl a kórházaknál, és évtizedek óta nem sikerült megoldani ezt a problémát.

Ez a kormányzat nemcsak a kórházi adósságállományok kérdését kívánja nagyobb mértékben rendezni az elődeinél, hanem a kórházi várólisták kérdését is. Ez nyilvánvalóan pénzbe kerül, éppen ezért, ahogy az előző válaszomban is elmondtam önnek, a költségvetési törvényben, bár önök nem támogatták, de egy 60 milliárd forintos rész mégiscsak a központi fejezetben abból a célból szerepel, hogy mindenfajta központi költségvetési szerv tekintetében az ilyesfajta adósságállomány csökkentését irányozza elő, és nyilvánvalóan körülbelül ilyen nagyságrendű az az adósságállomány, amivel a kórházak napról napra küszködnek.

Ugyanakkor, ha a kormányzat csak egy egyszerű kérdésnek, egy egyszerű utalási kérdésnek tekintené ennek az adósságállománynak a rendezését, akkor a hosszú távú újratermelődését nem tudná megakadályozni. Hiszen ha egyszer ki is fizeti, de ha továbbra is hónapról hónapra újabb és újabb adósságok termelődnek, akkor ez a kérdés majd egy év múlva, öt év múlva, tíz év múlva újra és újra ugyanígy felmerül. Éppen ezért kötjük össze sok minden más kérdés rendezését a kórházi adósságállomány rendezésével. Legfőképp azzal, hogy maguk az intézmények a gazdálkodásukat valamelyest másképp folytassák, még hozzá úgy, hogy ezeket az adósságokat, ha egyszer segítséget kapnak, akkor nem termelik újra. De természetesen nem ez lesz az első terület, ahol a kormányzat az adósságokat kifizette, megváltotta. Így volt ez a települési önkormányzatoknál, így volt ez a sportszövetségeknél, vagy így volt ez az államadósság tekintetében az IMF-hitel kiváltásánál. Tehát ez már csak egy sokadik lépés abban az intézkedéssorozatban, amelyet a kormányzat az adósságállományok rendezése érdekében tesz.

Az egészségügy területén akár a részleges konszolidációkról is beszélhetünk, hogy a kasszasöprésekből, mondjuk, a múlt augusztusban is 10 milliárd forint jutott a kórházak adósságának csökkentésére. Igyekeztünk ezeket a tételeket, ahol nagyon égető volt a szükség, kifizetni és átvállalni az intézményektől. Segítette ezt az a közjogi átalakulás, hogy 2012. január 1-jét követően az egészségügyi szakellátó intézmények állami fenntartásba kerültek. Az ön által

leírt interpellációban kicsit zavarosan szerepelt, szóban már aztán javította ön is, hogy itt arról volt szó, hogy a korábban a GYEMSZI-nél, a GYEMSZI fenntartásában levő kórházak április 1-jétől az ÁEK-hez az Állami Egészségügyi Ellátó Központba kerültek. Ez egy átfogó átalakítása volt a háttérintézményi szervezetnek: 17 intézményből 12 maradt, vagy annyivá alakult át, egyesült, azért, hogy tisztábbak legyenek az egyes felelősségi körök, és így kerültek át az ÁEK-hez az intézmények.

Természetesen továbbra is feladatunk a kórházak gazdálkodását javító intézkedések megtétele. Ez megtörtént már a központosított gyógyszer- és energia-közbeszerzésekben, a betegellátási feladatokat racionalizáló kiszolgáló struktúra építésében, forrásnövelési lehetőségek jó kihasználtságában, a menedzsmentek tevékenységének felügyeletében. Ezeket mind-mind megtette eddig a kormányzat, és azért hozta létre a megyei egészségügyi egyeztető bizottságokat, amelyekre ön is utalt, hogy pontosan a struktúrakérdések, kapacitási kérdések, illetőleg az intézmények adósságállománya növekedésének megállítása jobban felügyelt legyen az állam részéről.

Mindenkinek egy intézkedési tervet el is kellett készítenie. Ezek elkészültek az első szakasz végeztével, és most már egy második szakaszba lépett át az itteni gazdálkodás felügyelete, hiszen egészségügyi irányító testületek és gazdasági irányító testületek jöttek létre, pontosan azért, hogy a gazdálkodás kérdéseit ez utóbbi jobban láthassa és tudja kezelni. Ezt március 1-jétől, ahogy önnek is mondtam, egy átalakított háttér-intézményrendszer felügyeli, a 60 milliárd forint pedig ott szerepel a költségvetésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Két dolog jutott eszembe, miközben ezt a mondta. Az egyik, hogy ha egyszer segítséget kapnak, ezt én is így mondanám, csak más hangsúllyal: ha egyszer már végre segítséget kapnak a kórházak; illetve az is eszembe jutott, hogy nem lennének én most azért beszállító az egészségügyben. Önök létrehozhatnak testületeket, megyei testületeket, ilyen irányító, olyan igazgató testületeket. Remélem, lesz majd országos koordináció is, ami ezt az egészet összefogja, és akkor még nagyobb lesz az útvesztő.

Államtitkár úr, azt hiszem, hogy nem figyelt oda, és egy pillanatra őszinte volt. Azt mondta, hogy mindenfajta költségvetési szervnek az adósságára tették félre ezt a 60 milliárd forintot. Én ezt költségvetési bizottsági tagként is így gondolom. Tehát ebbe nemcsak az egészségügy fér bele, ebbe minden költségvetési szerv, 60 milliárd forintból minden költségvetési szervét ki kellene fizetni, amiből csak 110 milliárd az egészségügy.

Ezt még önök sem fogják tudni. Nem fogadom el a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 103 igen szavazattal, 44 nem ellenében, tartózkodás nélkül az államtitkári választ elfogadta a parlament.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné és Lukács László György, a Jobbik képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi lesz a sikondai bányászszanatórium sorsa?”** címmel. Megadom a szót Hegedűs Lorántnének.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az egészségügy átalakításával kapcsolatos tervek kapcsán sok hír jelenik meg a médiában, s míg a kormányzati szereplők jórészt a párhuzamosságok megszüntetéséről, struktúraváltásról szólnak, addig a nemzeti ellenzék a szakma képviselőivel egyetértésben a jövőbeni elképzelésekben csak leépítéseket, elbocsátásokat és megszorításokat lát. Egy szempont azonban eddig még nem került hangsúlyozottan előtérbe: ez pedig az esetleges ingatlanmutyi kérdése. Kérjük, engedje meg, hogy egy konkrét példával világítsuk meg ezt a szempontot is!

A Mecsek északi oldalán, a Sikonda-völgyben 3 hektáros, ősfás parkban található a Bányászati Utókezelő és Éjjeli Szanatórium. A völgy egyedi mikroklímája csakúgy, mint a gyógyvízzel nyilvánított helyi forrás, különösen alkalmassá teszi ezt a helyet gyógyító intézmény számára. A szanatórium részben gyógyszolgáltatásokat, részben wellness-szolgáltatásokat nyújt. Az intézményben az utóbbi néhány évben jelentős, több százmilliós felújítások, korszerűsítések történtek. Egy EU-s pályázatnak köszönhetően elkészült a teljes épület energetikai korszerűsítése. A szanatórium biztos anyagi lábakon áll. Évente 1200 vendéget fogad, a költségvetési főösszegéhez képest pedig minimális adóssága van, szemben a szomszédos komlói kórház 350 milliós tartozásával.

És itt ragadom meg az alkalmat, hogy köszöntsem a komlói polgármestert. Köszönjük, hogy eljött és meghallgatja ezt a nagyon fontos interpellációt, nyilván önt is érdekli a szanatórium sorsa.

Ugyanakkor az a meglepő és szakmai szempontokkal nehezen magyarázható terv rajzolódik ki a szanatórium jövőjével kapcsolatban, hogy a komlói kórházzal összevonva működne tovább úgy, hogy a városi intézmény hospice-osztálya Sikondára lenne telepítve. Ha ez az elképzelés megvalósulna, az eddigi gyógyellátás gyakorlatilag megszűnne. Egyértelmű egyébként, hogy a szanatórium műszaki adottságai és felszereltsége alapján nem alkalmas arra, hogy hospice-feladatokat is ellásson, ezért is

ellentmondásos a városi kórházat üzemeltető kft. azon törekvése, hogy a két intézmény összevonásra kerüljön.

(15.30)

Ebből adódik az az alapos gyanú, hogy miként a szanatórium tőszomszédságában található, egykoron a komlói önkormányzat birtokában lévő wellness-központ ingatlanbefektetők tulajdonába kerülhetett, most ezen intézménynek is magánosítás lesz majdan a sorsa. Félő, hogy az előbbieken vázolt átszervezés csak az első lépés a szanatórium ingatlana baráti befektetőknek történő átjatszása útján.

Kérjük, oszlassa el a fentiekben megfogalmazott félelmeinket, cáfolja meg a szanatórium tervezett felszámolásának a hírét. Vagy igaz, hogy a kormányzat szándékával egyezően ingatlanmutyi áldozata lesz majd a nagy hírű intézmény? Köszönöm, és várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! A mi célunk természetesen az, hogy azoknak a betegeknek az ellátása, a volt bányászoknak, bányászoknak az ellátása nagyobb biztonságban legyen, mint eddig volt, egyáltalán nem az az irány, amit a képviselő asszony felvázolt itt rémképként, hanem egy sokkal inkább biztonságos betegellátás mindenki számára, és a kapacitások teljes kihasználása ezekben az intézményekben.

Engedje meg, hogy éppen ezért a következőkről tájékoztassam. A Bányászati Utókezelő és Éjjeli Szanatórium, valamint a Komlói Egészségcentrum integrációjának lehetősége már korábban nagyon sokszor felmerült, a két intézmény földrajzi közelsége, a kialakítandó jobb szakmai együttműködés és a betegellátás minőségének javítása érdekében. 2014-ben a két intézmény vezetőjének és a fenntartónak, az Állami Egészségügyi Ellátó Központnak, az ÁEEK-nek a közös álláspontja az volt, hogy az integráció csak abban az esetben jöhet létre, amennyiben az mindkét fél számára előnyökkel jár, és mindkét fél a pozícióit megőrizheti ebben, nyilván a betegellátás tekintetében, a betegek szempontjából.

A szanatórium, amely profilját tekintve bentlakásos rehabilitációs, utógondozó intézet, évi 56 millió forint állami költségvetési támogatást kap, évente megközelítőleg - ahogy ön is mondta - 1000-1200 beteg gyógyulását szolgálja. A megfelelő betegellátás biztosítása szempontjából megoldandó probléma az akadálymentesítés, amely ez idáig nem történt meg az intézményben, márpedig ez egy ilyen intézményben különösen fontos. 2015, tehát az idei év februárjában a megyei egészségügyi egyeztető bizottságok által koordinált Baranya megyei egyezte-

tések keretében ismét felmerült az integráció lehetősége a szanatórium kapacitásának jobb kihasználása, a betegellátás hatékonyabb megszervezése érdekében, ezzel jelentősen javítva a térség reumatológiai szakellátásának a színvonalát. Az integráció lehetőségéről, módjáról a két intézmény vezetői személyesen többször is egyeztettek már egymással, a fenntartó folyamatos tájékoztatása mellett - fontosnak tartom, hogy itt tehát a két intézmény egyeztet első sorban egymással.

A szakmai indokokat, valamint az említett alapelveket figyelembe véve a terv szerint a kihasználatlan szanatóriumi ágyak adnának helyet a Komlói Egészségcentrum krónikus belgyógyászati osztályának, a kórházban így felszabaduló osztály területén pedig más típusú ellátás kerülne elhelyezésre. A biztonságos betegellátáshoz szükséges személyi feltétel belső átszervezéssel lenne biztosítható. Az esetleges összevonással a szanatóriumban lehetővé válna a társadalombiztosítás által finanszírozott mozgásszervi rehabilitáció indítása is, tehát bővülne az intézményben ellátható betegek köre.

Mindezekon felül az államháztartásról szóló törvény alapján a száz fő statisztikai létszámot el nem érő költségvetési szervek, így a szanatórium esetében is 2015. április 1-jei hatállyal a gazdasági szervezetének a feladatait az irányító szerv döntése alapján egy gazdasági szervezettel rendelkező más költségvetési szervnek kell ellátnia. A két intézmény esetében jelenleg csak és kizárólag a gazdasági háttér összevonásáról volt így tehát szó, minden további lépésre csak és kizárólag az érintettek további bevonásával kerülhet sor a fenntartó Állami Egészségügyi Ellátó Központ és az egészségügyért felelős államtitkárság koordinálása, felügyelete mellett, és csak abban az esetben, amennyiben azt az említett és vázolt szakmai érvek indokolják és alátámasztják. A két intézmény esetleges szakmai integrációja esetén azonban a tervek szerint a szanatóriumban a szakmai profil tisztítása és részben történő bővítése mellett továbbra is az eddigi tevékenység folytatódna.

Tehát, tisztelt képviselő asszony, tisztelt képviselő úr, semmifajta okuk nincsen az aggodalomra, semmifajta olyan terv nincsen, amit ön mondott itt bármifajta szomszéd wellness-szállóval vagy mással kapcsolatban, ezek az intézmények a teljes ágazattal továbbra is a betegellátást szolgálják, és így mind a két intézmény bővebb profillal tudja a környékbeli betegeket ellátni.

Kérem, fogadja el válaszomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem Lukács László György képviselő urat, elfogadja-e a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Nem fogadjuk el a választ, tisztelt államtitkár úr. Ön itt biztonságos betegellátásról beszél, holott erre, amire önök tervet formáltak, alkalmatlan az intézmény, sem a hospice-szolgáltatásra, sem a krónikus beteg-

ellátásra nem alkalmas. Beszélnek arról, hogy így lesz jó a kapacitás. Tökéletes a kapacitása és a kihasználtsága jelenleg az intézménynek. Beszélnek szakmai indokokról, ezzel szemben szakmailag indokolatlan lenne ez az átszervezés. És nagyon beszédes, hogy a polgármester úr itt van: vajon miről kíván meggyőződni, vajon melyik tutiról akar meggyőződni itt helyben?

A mi olvasatunkban ez nem más, mint egy újabb állami kézből való kivándorlás, egy intézménynek az elvándorlása, ahogy egyébként a szemközti intézmény önkormányzati kézből már elvándorolt. Nem adott választ arra sem, hogy kinek az érdekében történik. Nagyon úgy tűnik, hogy senkinek az érdekében, és legfőképp nem a betegek érdekében történik az átszervezés.

A Jobbik ennek megfelelően nem tudja elfogadni az önök választát, hiszen nincs észérv arra, amit önök terveznek az intézménnyel. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 109 igennel, 40 nemmel, 3 tartózkodással az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor lesz XXI. századi a magyar nyelvoktatás?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Hamarosan napirendre kerül a felsőoktatás átfogó módosítása. A felsőoktatási stratégiából következő konkrét intézkedéseket a nyilvánosság ma még nem ismerheti teljeskörűen, de a hírek a képzések és szakok monopolizálásáról, megszüntetéséről vagy egyáltalán a felsőoktatásba való bekerülés szigorításáról szólnak. Azt már lehet tudni többek között, hogy 2020-tól kizárólag nyelvvizsgával lehet majd bekerülni egyetemre, főiskolára.

Az LMP szerint ez az előírás diákok tízezreit zárhatja el a továbbtanulástól, hiszen jelenleg óriási különbségek vannak az iskolák között a nyelvoktatás színvonalát tekintve. Néhány hete Czunyiné dr. Bertalan Judit köznevelési államtitkár is azt mondta a Kulturális bizottság meghallgatásán, idézem szó szerint: „Ahhoz, hogy egy gyermek az érettségi idejére nyelvvizsgát szerezzon, és akár az érettségi számításához, a felvételihez többletpontot kapjon, ahhoz bizony a szülőknek mélyen a zsebükbe kell nyúlni a külön nyelvórákra, mert az iskolarendszeren belül a nyelvtanítás és a nyelvoktatás nem teremti meg egy olyan szintű nyelvismeretnek a lehetőségét.” Látszik tehát, hogy a kormány is kezdi végre érezni a helyzet tarthatatlanságát.

Révtvári Bence államtitkár korábbi kérdésünkre tavaly még cinikusan azzal védekezett, hogy a diákoknak van még néhány éve felkészülni a változásokra. *(Dr. Révtvári Bence: Hat! Hat évük van!)* Az államtitkár asszony az LMP felvetésére ugyanakkor már elismerte azt is, hogy az elmúlt 25 esztendőben nem sikerült valós és adekvát választ adni arra, hogy egy iskolából kikerülő diák európai szinten is használható nyelvtudást szerezzen. És valóban nem sikerült, és a diákok kisebbségét leszámítva ma sem sikerül. A Nemzeti alaptanterv előírása szerint még csak középfokú szintre sem kell felhozni a diákokat idegen nyelvből - hogy lesz ebből használható nyelvtudás és nyelvvizsga? Ahogy az államtitkár asszony is mondja: drága különórák nélkül bizony sehogy.

Miért kötik tehát a nyelvtanítás reformja előtt a nyelvvizsgához a felvételit? Miért akarják azokat elzárni a továbbtanulástól, akik kevésbé jó színvonalú nyelvtanítást nyújtó iskolába járnak, és nem tudják megfizetni ezeket a drága különórákat? Mikor részesülhet minden diák minőségi nyelvtanításban, függetlenül attól, hogy milyen iskolába jár?

A miniszter úr a legutóbbi szakbizottsági meghallgatásán szintén az LMP kérdésére úgy fogalmazott: a nyelvvizsga XXI. századi követelmény. Ez valóban így van, de mikor lesz ezt felismerve XXI. századi a magyar nyelvtanítás is? A legfontosabb kérdésünk, ami semmiképpen nem költői kérdés, és nagyon határozottan kérnénk rá választ: mikor kerül sor a nyelvtanítás reformjára?

Várom az érdemi választ. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót ismét Révtvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban lényeges kérdés a köznevelésben az idegen nyelvnek az oktatása. Nem csak Magyarországon, azt hiszem, minden közép-európai országban ugyanezek a kérdések rendre felmerülnek, hiszen bár Magyarországon 25 éve már szabadon lehet oktatni és nyelveket is tanulni, ettől függetlenül ez még majd' minden közép-európai országban folyamatos feladatokat jelent.

(15.40)

Alapvetően ki is jelenthető, hogy a magyar köznevelési rendszer kiemelt helyen kezeli az idegen nyelvek oktatását. A Nemzeti alaptanterv és keretantanterv megfogalmazza az optimális, korosztályhoz és tanult nyelv óraszámához kapcsolódó követelményeket. Ezen túlmenően hangsúlyozandó, hogy a nyelvi érettségi az öt kötelező érettségi tárgy egyike, amelyet a tanulóknak lehetőségük van akár középszinten, akár emelt szinten letenni. Az emelt szintű idegen nyelvi érettségi B2 nyelvvizsgával egyenérté-

kű, a 60 százalék fölötti eredmény esetén csak természetesen.

A Nemzeti alaptanterv az idegen nyelvi tudás minimumszintjét a középfokú oktatás befejezésére a közös európai referenciakeret B1 szintjéhez igazította. 2015. március 6-án megjelent az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló kormányrendelet módosítása, amely már tartalmazza az idegen nyelvi szint B1-re emelését.

Az idegennyelv-oktatás Magyarországon kiemelt helyét bizonyítja többek között az is, hogy nemzetközi összehasonlításban hazánk a köznevelési rendszerben sok időt fordít erre az oktatásra. Ebből látható, hogy nem az óraszámok növelésével, hanem a minőség javításával kell hogy föllépjunk a nyelvtudás javítása érdekében, hiszen a többi országhoz képest Magyarországon óraszámot tekintve nagyobb mértékben tanulnak nyelvet a diákok. Ennek egyik fontos eszköze a XXI. századi technológia, azaz az informatikai és kommunikációs technológiai eszközök nagyobb mértékű használata a nyelvórákon. A különböző számítógépes programok és a digitális tábla megfelelő, célzott használata nemcsak a nyelvtanítás hatékonyságát segíti elő, hanem a diákok motiválásának, érdeklődésük felkeltésének is fontos modern, XXI. századi eszköze, ahogy a képviselő úr a kérdésében megfogalmazta.

A nyelvtanulás esetében kiemelkedő szerepe van a motiváció, valamint a támogató környezet megteremtésének és azok fenntartásának. Éppen ezért minden korosztályt a korosztálynak megfelelő módszerrel kell megfogni és megszerettetni velük a nyelvet. Ebben szakértők, valamint továbbképzések is segítik a nyelvtanítók munkáját. Nem hagytuk tehát magukra a tanárokat, hanem igyekszünk képzésekkel segíteni őket.

A pedagógusok módszertani önállósága teljes mértékben biztosított, a szaktanácsadók ugyanakkor komoly szakmai támogatást nyújthatnak a pedagógusok számára. A nyelvtanárképzésben már alapanyag a kommunikatív nyelvtanítás módszertana, vagyis hogy minél többet beszéltesék életszerű helyzetben a nyelvtanulókat, ne csak elmondják nekik a tananyagot vagy a nyelvtant vagy a szókészletet.

A másik, már említett fontos feladat az iskolákban a nyelvtanulást támogató környezet megteremtése, hogy a diákok a tanóra keretein kívül is találkozzanak az idegen nyelvvel, akár nyelvi versenyek keretében, színjátszó szakkörökben, csereprogramok vagy nyári táborok révén akár idegen nyelvi környezetben, amelyek alkalmával a diákok szabadabban, életszerűbb situációkban fejleszthetik a nyelvtudásukat, és nyilván külföldi diákok között akár növelhetik a motivációjukat is. Ennek elősegítésére az elmúlt években uniós pályázati források is rendelkezésre álltak, de sok múlik nyilván a pedagógusok hozzáállásán is.

Fontos hangsúlyozni, hogy világosan meghatározott céljaink vannak a középfokú oktatás befejezésékor az elvárt nyelvi tudásszintről. Az érettségi előtt

legalább B1 szintű nyelvtudás elsajátítása a cél, és ez tükrözi a legtöbb középiskola lehetőségeit. Ez a minimumkövetelmény, de a NAT rögzíti a magasabb elvárásokat is az emelt szintű képzésnél. Az a törekvésünk, hogy európai összehasonlításban is helyt tudjunk állni a megszerzett nyelvtudás tekintetében, és megalapozzuk a nyelveket tudó fiatalok oktatását, s mindezt a fokozatosság elve alapján. Tisztelt képviselő úr itt utalt arra, hogy hány év van felkészülni (*Az elnök csenget.*) az egyetemi felvételnél. Itt egy hatéves felkészülési időt, hatéves tanulási időt állított be a törvényjavaslat, ami, azt hiszem, igencsak méltányos mindenki számára, hogy megfelelő ideje legyen a felkészüléshez. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormányparti sorokból.*)

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen. Az államtitkár úr azzal fejezte be a választ, hogy 6 év igen méltányos idő. Ha megnézzük, hogy az itt jelen lévőknek a nagy többsége is legalább 8, de valamilyünk 12 évig tanult oroszul, és átváltana hirtelen ez az ülésvezetés orosz nyelvre, egyesek lehet, hogy örülnének, de egészen biztosan elakadna a dolog. Az idő mindehhez nagyon kevés.

Arra szeretném fölhívni még egyszer a figyelmet, amit elmondtam az előbb is, hogy a NAT nem várja el, hogy középszintre jussanak. El kell jutni egy bizonyos szintig, ez a kimeneti szintje a közoktatásnak. A felsőoktatás pedig elvár egy ennél magasabb belépő szintet. A kettő között egy úr van. Ezt kellene kitölteni, hogy mindenkinek meglegyen a lehetősége arra, hogy felvételizhessen és felsőoktatási intézménybe kerüljön.

Államtitkár úr válaszában nem válaszolt a kérdésekre, hogy mikor fogják ezt a reformot elindítani. Ilyen típusú válaszra vártam volna, hogy holnap, holnapután, jövő héten; az a legkésőbbi időpont lett volna, amit el lehet fogadni, mert ez tényleg nagyon sürgős. Reform nélkül nem fog működni, nem töltődik be ez a különbség. Nem tudom elfogadni a választ.

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: 108 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Az Orbán-Simicska-háború következő áldozata a kelet-magyarországi vasútfejlesztés lesz?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr!

2013-ban indultak meg az M4-es autópálya Abony és Fegyvernek közötti szakaszának építési munkálatai. A megkötött szerződés szerint az alig 29 kilométeres hosszúságú szakaszt mintegy 160-180 milliárd forintért valósítja meg három konzorcium, melynek egyikeben a miniszterelnök korábbi jó barátja, Simicska Lajos nevéhez fűződő Közgép is közreműködött.

A sajtóhírek szerint már az 5 milliárd forintos kilométerenkénti árat is meghaladó beruházást a kormány mindvégig védte. Ön, miniszter úr, semmi kivetnivalót nem látott a költségeket sokalló kérdésekre adott válaszaiban. Mindvégig azt kommunikálták, hogy a sietségre azért is szükség van, hogy a lehető legtöbb uniós forrást vehesse igénybe hazánk. Ezzel hitegették a kelet-magyarországi embereket, akik a halálútnak nevezett 4-es főúton kénytelenek nap mint nap közlekedni, elképesztő kamionforgalom közepette.

Pont emiatt egyenesen sokként érte az embereket, amikor ön leállította a beruházást. A pálfordulás iskolapéldáját mutatva hirtelen túlzónak találta a költségeket, és arra hivatkozott, hogy brüsszeli források kartellgyanúja miatt nem hajlandóak beszállni az építésbe; magyarul, egy forint uniós forrás nélkül ment az építés lassan két éve.

Míg önök összevissza beszélnek, egy nap nem telt el, de a média máris cáfolta a szavait. Az Európai Bizottság nem is kérdőjelezte meg a pályázatát, sőt kartellgyanú sem merült fel, hiszen ezzel kapcsolatban az Unió Csalás Elleni Hivatala vizsgálódhat csak, és EU-s források hiánya miatt ők bizony nem mondhattak semmit.

Kormányzati források tényként kezelik, hogy az Orbán-Simicska-háború áldozatává esett az M4-es autópálya, mivel új, feltétlenül lojális oligarcháknak kell megkapni a pénzt. Azzal már nem törődnek, hogy az építésen munkát vállaló több száz emberrel mi lesz, vagy hogy mit veszítenek mindezzel a kelet-magyarországi emberek, akik továbbra is a halálúton lesznek kénytelenek közlekedni. Mindezek önöknek nem számítanak, csupán szükséges áldozatok az emberek. Kérdezem akkor, hogy mi lesz a következő áldozata az Orbán-Simicska-háborúnak: a Közgép-érdekeltségű vasútfejlesztések, mondjuk, a szajolpüspökladányi szakasz?

Mindezek miatt kérdezem, miniszter úr: mikor jutott a kormány tudomására, hogy az Európai Bizottság nem fogja támogatni a beruházást? Milyen beruházások válhatnak még bizonytalanná Kelet-Magyarországon? Tervezi-e a kormány, hogy a Közgép részvételével megvalósuló vasútfejlesztést is leállítja? Nem utolsósorban, ki a felelős a 100 milliárdos nagyságrendű színjátékért?

És ha már a keleti nyitás politikájáról beszélünk, tisztelt miniszter úr, akkor nézzenek már keletre, és legyen fontos Kelet-Magyarország a kormány számára! Nem kell a határon túlra menni, Kelet-Magyarországon is emberek élnek, és joggal félnek most attól, hogy az összes beruházásba belenyúl a kormány, amelyet Simicskához köthető cégek valósí-

tanak meg. Várom válaszát, miniszter úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy erről a fontos ügyről az Országgyűlést tájékoztathatom, már csak azért is, hiszen a mai napon több fideszes, Szolnok megyében érintett képviselőtársam is kezdeményezte azt, hogy minél hamarabb történjen Szolnok megyével, Szolnok megyei jogú városával és a parlamenti képviselőkkel, elsősorban pedig az érintett választópolgárokkal egyeztetés. Erre készen is állunk, hiszen a kormánynak fontos célkitűzése, hogy 2018-ig minden megyei jogú város, így Szolnok megyei jogú városa is összekötöttségbe kerüljön a gyorsforgalmi úthálózatba, valamint az autópályák elérjék a határátlépési pontokat. Ennek érdekében a magyar költségvetésből 600 milliárd forintos fejlesztési alapot különítettünk el.

A Fejlesztési Minisztérium múlt szerdán arra kapott utasítást a kormánytól, hogy tegyen javaslatot az Országgyűlés számára, hogy Szolnok megyei jogú városa hogyan köthető be a gyorsforgalmi úthálózatba.

(15.50)

Tehát megnyugtatom önt, képviselőtársam, hogy Szolnok megyei jogú városa bekötésre kerül a gyorsforgalmi úthálózatba. Miután erre hazai költségvetésből kerülhet sor, így több nyomvonal is számításba jön, ezt nyilván a megyei választópolgárokkal és a szakemberekkel társadalmi egyeztetés keretében kell megvitatni.

A második megjegyzésem: bizonyára tudja, hogy az Abony-Fegyvernek-szakasz nagy része Szolnokon túli szakasz, ahogy ön mondja, a megye keleti részét köti össze Szolnok megyei jogú városával, amit természetesen folytatni szándékozunk, akár az eredetileg Debrecen irányába tervezett nyomvonal vonatkozásában, akár a megye hátrányosabb régióját főtároló nyomvonal tekintetében. Mindez azonban csak a törvények betartásával és a költségvetési fedezet megtartásával lehetséges.

Itt szeretném tájékoztatni önt arról, tisztelt képviselőtársam, hogy 2015. március 29-én zárult le az Európai Bizottsággal az a tárgyalássorozat, amelynek keretében két éves küzdelem után világhosszá vált az, hogy az Európai Bizottság nem kívánja támogatni a beruházást, amire három okot nevezett meg. Először is, nem látja értelmét annak, hogy Szolnok megyei jogú városa a brüsszeli bürokraták szerint bekötésre kerüljön a gyorsforgalmi úthálózatba, tehát a kérdésnek egy részét Brüsszelnek kell címeznie, hogy vajon ott miért nem találnak indokot. Másrészről

fontosnak tartotta az Európai Bizottság - mint ezt a múlt héten írásban is dokumentálta -, hogy közölje, szerinte aránytalanul magas áron vállalná a kivitelezői konzorcium mintegy 100 milliárd forintért ennek az útépitésnek a megvalósítását. Harmadrészről pedig 2013. október 31. és 2014. áprilisa között az Európai Bizottság regionális főigazgatósága több alkalommal is jelezte a kartellgyanút.

Csak zárójelben jegyzem meg, hogy ha jól értesültem, a Gazdasági Versenyhivatal ma arról tájékoztatta a nyilvánosságot, hogy vizsgálat folyik az M4-es autópálya kapcsán az érintett kivitelezőket illetően. Szeretném önnek elmondani, hogy az a magyar vállalkozás, amelynek az ügyét láthatóan önök fölkarolták... - és ennek örülök, hogy végre a nemzeti nagyvállalatok és a nemzeti nagytőke mellett tették le a voksukat a multinacionális nagytőke és a multinacionális nagyvállalkozások helyett. *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Korózs Lajos: A kérdésre válaszolj, János!)* Ez egy nagyon komoly evolúciós fejlődés az MSZP történetében az internacionalizmus helyett a patriotizmus irányába, ez tiszteletre méltó dolog akkor is, ha Simicska Lajosról és a Közgépről van szó.

Szeretném megjegyezni önöknek, szeretném fölhívni képviselőtársam becses figyelmét, hogy a Közgép a mérnökár, a kiírási, pályázati ár alatt vállalta el a beruházást, míg a külföldi kivitelezői konzorciumok 30-35 százalékkal drágábban - a mi meggyőződésünk szerint egymással összejátszva - vállalták el a kivitelezést. Ennek a beruházásnak a leállításáról döntött a kormány. Minden vállalkozóval tételesen el fogunk számolni, minden elvégzett munkát ki fogunk fizetni. Meg kell nyugtatnom, hogy az összes alvállalkozó kifizetésre került eddig, a magyar kormány 56 milliárdot már kifizetett a kivitelezőknek, ebből megítélésünk szerint 30 milliárdnyi munka került elvégzésre, és 22 milliárd forint nem került fölhasználásra, amit a vállalkozóknak vissza kell fizetniük. Tehát nem hátra tartunk a finanszírozással, hanem előre.

Ami pedig Szajol-Püspökladányt illeti, az Európai Bizottság teljes jóváhagyását bírja a projekt. 2014. májusa óta 88 százalékos készütségben van, és december 31-éig el fog készülni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Köszönöm, hogy a magyar nemzeti nagyvállalatok között a Közgép ügyét is képviseli. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Én a kelet-magyarországi emberekért állok ki, az ő ügyüket képviselem, és figyelmeztetném miniszter urat, hogy az elmúlt öt évben 165 balesetben 311-en sérültek meg ezen a szakaszon, és 26-an haltak meg. Mindenki attól fél, hogy a leállítás kapcsán több évre leállnak a beruházások. Nem nyugtatott meg, tudja,

miniszter úr, hogy a többi beruházásba nem fognak belenyúlni.

Nem nyugtatott meg, mert tudja, van egy mondat Magyarországon: az ördögöt ne ferd a falra, mert megjelenik. Csak ez most úgy hangzik, az ördögöt ne ferd a falra, mert Lázár János jelenik meg. *(Derűlt-ség, taps az MSZP soraiban. - Moraj a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 105 igen szavazattal, 43 nem ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta a miniszteri választ.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az interpellációk végére értünk.

Az **azonnali kérdések órája** következik. *(Számos képviselő távozik az ülésteremből. - Rövid szünet.)* Kérem képviselőtársaimat, akinek halaszthatatlan dolga van, az most hagyja el a termet, mert folytatjuk a munkánkat. Ne zavarják az ülést!

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„A hálapénz törvényesített korrupció?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár úr személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Öné a szó, képviselő úr. *(Folyamatos zaj.)*

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bizonyára kormánypárti képviselőtársaimnak nem fog problémát okozni, ha hálapénzt kell fizetni az orvosnak, ezért nem érdekli őket a kérdés tartalma, és ezért viselkednek úgy, mintha legalábbis nem a parlamentben lennének. *(Az elnök csenget.)* Ezt csak az ülést követő nézők kedvéért mondom el, mert meglehetősen méltatlannak tartom azt a fajta negligálását egy képviselő véleményének, amely még ráadásul fontos is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az igazságügyi tárca a honlapján azt jelentette meg, hogy önök törvényessé akarják tenni a hálapénzt. Ez a kezdeményezés egy hatalmas U-kanyart jelent ahhoz az államtitkári kezdeményezéshez képest, amely az év elején még úgy gondolta, hogy a hálapénzt megszüntetni kell, jelentős bérfejlesztéssel egyetemben. Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a kezdeményezés több dolgot jelent. Egyfelől azt, hogy megszületett a fizetős egészségügyük, hiszen ott, ahol el fogják várni a hálapénzt, ott az ellátásért fizetni kell. Másodsor azt jelenti, hogy megszületett a gazdagok és a szegények egészségügye, hiszen aki tud majd pénzt adni, hamarabb és gyorsabban gyógyul, vagy legalábbis ezt fogja remélni, aki pedig nem, az pedig nem. És végül azt is jelenti, tisztelt államtitkár úr, hogy önök nemhogy a

beteg pozíciójára, helyzetére nincsenek tekintettel egy úgymond ingyenes egészségügyben, hanem még az orvosokéra sem, hiszen az orvosok tömegével azért hagyják el hazánkat, mert nem akarnak együtt élni az intézményesített korrupcióval.

Márpedig, amikor pénzért, ingyenes rendszerben jobb vagy több - vagy legalábbis ennek érzett - ellátást lehet vásárolni, az bizony az intézményesített korrupció fajtája. Kérdezem tehát, államtitkár úr, miért. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, ön itt volt a parlamentben, amikor az akkori MSZP-SZDSZ döntött a fizetős egészségügyről a vizitdíj és aapidíj bevezetésével, úgyhogy, képviselő úr, azt hiszem, ezeket a szavakat talán kicsit nagyobb alázattal használhatná.

Az a kérdés, hogyan került ki ez a törvényjavaslat az Igazságügyi Minisztérium honlapjára, annak egy viszonylag hosszabb előzménye van, hiszen maga a Rezidens Szövetség volt az, amelyik azzal a kérdéssel fordult a legfőbb ügyész úrhoz, hogy milyen büntetőjogi, milyen jogi megítélése van jelenleg a hálapénznek, és ezt nyilván kiterjesztette nemcsak a hálapénzre, hanem sokféle más egyéb borralalóra vagy egyéb juttatásra, amit az emberek - mint megtudtuk a KSH adataiból az elmúlt héten - igen nagy összegben, milliárdos összegekben fizetnek évről évre.

Nos, a legfőbb ügyész úr, miután megkapta a Rezidens Szövetségnek ezt az állásfoglalás-kérését, utána fordult az Igazságügyi Minisztériumhoz ennek a jogi kérdésnek a rendezése céljából, és így született meg az a javaslat-tervezet, amelyet ön is olvasott, és amely nyilvánvalóan még a kormányülésen nem járt, hanem egy előzetes társadalmi egyeztetésen szerepel, ezért került ki a honlapra. Ez azt tartalmazza, hogy továbbra is bűncselekmény marad, hogyha valaki az ingyenes egészségügyben bármilyen egészségügyi szolgáltatás nyújtását hálapénzhez kötné. Tehát bárki, ha előre bármifajta juttatást kér azért, hogy egyébként a kötelességét teljesítse, ez a kint levő, társadalmi vitán levő javaslat szerint is tiltott, ez bűncselekmény, mindenkinek ingyenesen jár az egészségügyi ellátás.

Viszont ez a javaslat azt tartalmazza, hogy ha valaki utólag, mint egyfajta borralalóként, egyfajta ajándékként, hálapénzként utólagosan, a köszönete kifejezésékként ad valamiféle összeget egy orvosnak, akkor ebben az esetben ez nem lenne büntetendő. Nyilván mindemellett ez természetesen a dolog adóvonzatát nem érinti, tehát ott továbbra is bevalási kötelezettsége lenne mindenkinek.

Tehát ez egy társadalmi vitán levő javaslat, amellyel kapcsolatban mindenki elmondhatja jelen

pillanatban is a véleményét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(16.00)

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Aki már járt orvosnál, vagy gyógyították kórházban, pontosan tudja, hogy nem bír jelentőséggel, hogy hálapénzt előre vagy utólag adnak. Ugyanis a beteg nem a háláját rója le, hanem külön elbánást vásárol; vagy hozzáteszem állandóan: legalábbis ennek az érzetét.

Másfelől pedig, államtitkár úr, ez nem jogalkotási kérdés pusztán, és nem azt jelenti, hogy be kell tömni egy joghézagot. Ez az egészségügyet megmérgező legjelentősebb kérdés, merthogy rossz a betegnek, rossz az orvosnak, és rossz az orvosok egymás közötti viszonyában is, hiszen bizonyára ön is tudja, hogy az orvosok is a hierarchiában elfoglalt helyük szerint kapnak avagy nem kapnak hálapénzt. Ezért tehát, ha nem akarnak az egészségügybe pénzt tenni, és helyette a betegek pénzét akarják elvenni hálapénz gyanánt, akkor azt be kell vallani. Azt kell mondani, hogy íme, itt a pálya, fizessék meg, és akkor kapnak ellátást. Ellenkező esetben azonban pénzt kellene tenni az egészségügybe.

Ezt várnánk el, államtitkár úr. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Viszonválasz illeti meg államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Folytatván a félbehagyott gondolatomat, ez a fajta javaslat, amelyik, mondom, a Rezidens Szövetség és az ügyészség után került az Igazságügyi Minisztériumhoz problémaként, ez a javaslat nem tartalmaz mást, mint egyébként a mostani bírósági gyakorlatnak megfelelő jogszabálytervezetet, jogszabálysöveget. Hiszen jelenleg is a bíróság is abban az esetben értékeli ezt bűncselekményként, ha valaki elvár egy ilyenfajta juttatást olyan dologért, ami egyébként a kötelezettsége. A dolgot pedig elsősorban, a hálapénzt mint jelenséget - ami 1957-ben jelent meg egy pártkongresszuson, hangzott el először a hálapénz kifejezés -, nos tehát, ezt az okainál kellene megelőzni, mi úgy gondoljuk, az orvosok fizetésének a növelésén, a kórházi körülmények javításánál, a várólisták csökkentésénél.

Ön is tudja, hogy az elmúlt évben 1,5 plusz 1, plusz 6 milliárd forintot fordítottunk a várólisták csökkentésére, az elmúlt négy évben pedig az orvosok és ápolók bérét próbáltuk rendezni, 27 százalékos bérnövekedés volt átlagosan, ami azt jelenti, hogy 76 milliárd forintnyi költségvetési pluszforrást tudtunk biztosítani az egészségügyben dolgozóknak,

többek között a chipsadóból. Ezen szeretnénk továbbmenni: a hálapénz okait szeretnénk megszüntetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton és Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnöknek: „Kinek az érdeke?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Hende Csaba honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e miniszter úr személyét, vagy a miniszterelnöktől kér személyesen választ. *(Gyöngyösi Márton: Elnök úr, megvárom a miniszterelnök urat.)* Rendben, köszönöm. Miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**Mi lesz a családi autó sorsa?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Répássy Róbert államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e államtitkár úr személyét. Jelzi, hogy elfogadja.

Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2010 óta a KDNP és azóta más kormánypárti képviselők is többször felvetették, hogy a magáncsőd intézménye vagy családi csőd intézményének bevezetésével igenis széles társadalmi réteg sorsán lehetne könnyíteni, csak a helyzet és a probléma az, hogy egyetlen benyújtott törvényjavaslatot nem tud felmutatni egyetlen érintett képviselő sem. Hangsúlyozom, 2010 óta - túlzás nélkül - több ezer család szakadt szét ezen mulasztás okán, és hát most azt hallhatjuk, hogy a 2016-tól életben lévő törvénytervezet szerint a csődbiztosok bizonyos időközönként - az önök által kitalált csődbiztosok - személyesen fogják felkeresni az adókat, ellenőrzik, hogy nem költekeznek-e túl, azt is láthatjuk egyébként a híradásokban, hogy bizonyos esetekben önök szerint elegendő lehet a bankszámlamozgás figyelése. Hiszen látható az, hogy az adókat kontroll alatt tartása által képzelik el a helyzet rendezését.

A Jobbik családi csődvédelem koncepciója ezzel szemben két pilléren nyugszik. Az egyik pillér az lenne, hogy mindenképpen egy ingyenesen kirendelt és jogvégzett családsegítő biztositunk minden érintett család számára, aki segít tárgyalni a bankkal, a hitelező pénzügyintézzel, és elér egy olyan új alkupoziót, amely által a család törlesztőrészlete csökkenhet, adott esetben a futamidő hosszabb lehet.

Mindemellett második pilléreként ingyenes átkepzési programokban részesítenénk azokat a családtagokat, akik már elvesztették állásukat, tehát segítenénk őket visszahozni a munkaerőpiacra. Öt év után pedig a KDNP elképzelésével szemben, amely ugye csak egy kicsit leírna a tartozásból, a Jobbik

elképzelései szerint hagyni kellene ezeket a nehéz helyzetben lévő embereket szabadulni az adósrabszolgaságból. Adódik tehát a kérdés: mit tervez a kormányzat, elrendelhetné csődbiztos az autó vagy a nyaraló eladását, vagy hajlandóak befogadni egy olyan emberközeli álláspontot, mint a Jobbiké?

Mi ugyanis nem akarjuk megmondani, hogy jusson az idős családtag gyógykezelésére vagy a gyerek tandíjára, hanem segíteni akarunk a hitelező pénzüzetekkel szemben minden érintett magyar családon. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A KDNP által tervezett családi csődvédelem intézményrendszerének és lényegének figyelmen kívül hagyása az ön által elmondott felvetés, ugyanis csak azt helyezte ön középpontba, hogy az állam milyen módon korlátozná a családok pénzköltését a magáncsőd eljárás alatt. Ez a megközelítés azonban félrevezető. A tervezett magáncsőd-szabályozás lényege, rendeltetése ugyanis a Jobbik-konkcionál jóval szélesebb körű.

A magáncsőd jogintézményének az lehet a célja, hogy az adós és valamennyi hitelezőjének felelős együttműködésével és állami közreműködéssel az adós fizetőképessége helyreálljon, a fizetési nehézségekkel küzdők, valamint a túlzottan eladósodottak számára olyan adósságtörlesztési terv kerüljön összeállításra, amely figyelembe veszi az adós és annak családja létfenntartásának és lakhatásának biztosítását is. De az egyezségben vállalt vagy a könnyített törlesztési feltételeket tartalmazó bírósági határozatban meghatározott adósságtörlesztés fegyelmezett teljesítését várja el az adóstól.

A tervezett szabályozás lényege az, hogy a fizetési kötelezettségeinek eleget tenni nem tudó, eladósodott természetes személyek számára az egyezségkötési lehetőség előtérbe helyezésével és a kiegyensúlyozott adósságrendezési folyamat szabályozási kereteinek megteremtésével kínáljon az állam az érintettek önkéntes kezdeményezésére induló olyan bírósági eljárást, amelynek a végén a becsületes és együttműködő adós, amennyiben az eljárás alatt megszületett egyezség vagy ennek hiányában a bíróság döntése szerinti követelményeket teljesíti, akkor a fennmaradó adósság alól a bíróság mentesítse.

Tehát, még egyszer: a fizetőképesség helyreállítása a célja ennek a családi csődvédelemnek. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a viszonzás lehetőségét képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Nem azt akarom mondani, hogy kiterő vá-

laszt adott, de konkrét felvetésekre nem hangzott el érdemi tisztázás azt illetően, hogy a Jobbik ember közeli javaslata tekintetében, miszerint leginkább a hitelező pénzüzetekkel szemben védenénk meg a családokat, továbbá segítenénk őket, nem fizetőképesség-helyreállításban, az következik valamiből, az következik a munkaerőpiacra való visszatérésnek a lehetőségéből - tehát adódik továbbra is a kérdés, hogy hajlandóak-e a mi ember közeli vonalvezetésünket, álláspontunkat befogadni.

Továbbá kérem, válaszoljon egyértelműen: fog-nak-e bankszámlamozgásokat figyeltetni magyar családok esetében, továbbá meg akarják-e mondani az önkéntes csődbiztosai magyar családoknak, hogy az idős családtag gyógykezelésére lehet-e költeni vagy sem, vagy pedig a gyermek taníttatására lehet-e költeni vagy sem? Ezek a valódi kérdések, hiszen a nehéz helyzetben lévő embereken a Jobbik mindig is segíteni akart, de nem mindegy, hogy hogyan, nem megerőszakolva a helyzetüket, hanem önkéntes alapon segítve az ő helyzetüket, lehet előrelépni.

Ezekre a konkrét felvetésekre tehát konkrét válaszokat várunk önöktől. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Viszonzás illeti meg államtitkár urat.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Ön is említette az önkéntesség szót. Én is csak ezt tudom hangsúlyozni, hogy az úgynevezett családi csődvédelem a nehéz helyzetbe került ember saját kérelmére indul, tehát önkéntesen alá magát annak az eljárásnak. Azért veti alá magát, mert bizonyos kötelezettségeinek nem tud időben eleget tenni. Ezeknek a kötelezettségeknek az ütemezése azonban egy együttműködést igényel a hitelező és az adós között. Ez természetesen akár közreműködő személyek nélkül is megvalósulhatna, de ez a törvény arról szólna, hogy milyen közreműködőket ajánlhat fel az állam ennek az egyezségnek a megkötésében, hiszen látható, hogy sok ember nem tudja megkötni közvetlenül például a bankkal ezt az egyezséget. Ezért szakképzett, egyeztetésre alkalmas személyeket kell közreműködőként majd igénybe venni.

Kérem, várja meg a törvényjavaslat benyújtását, hogy itt vitatkozhassunk róla. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(16.10)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „Újjáalakult a bankárkormány?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Mikola István államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e államtitkár úr személyét.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a lehetőséget, de inkább megvárom személyesen a miniszter urat.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszter úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit tervez a kormány a közoktatásban?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A pedagógus-életpályamodell bevezetése a jelenlegi formában jelentősen fokozza a pedagógusok terheit. A kötelező óraszám és az iskolában töltött idő megemlése a béremelést is egy egészen más megvilágításba helyezi. Átlagosan nem növekedett ugyanis a fizetésük annyival, mint amennyivel több munkájuk lett.

Czunyiné dr. Bertalan Judit köznevelési államtitkár legutóbbi interjújában úgy fogalmazott, idézem: „Mindenképpen foglalkozni kell azzal, hogy a pedagógusok hogyan érzik magukat az iskolákban.” A Kulturális bizottság néhány héttel ezelőtti meghallgatásán is ezt mondta, és hozzátette, hogy bár a munkaidő-nyilvántartást éri kritika, jelen pillanatban ez a munkavállaló egyetlen eszköze arra, hogy a pedagógusok munkaidejét nyilvántartsák.

Mint ismeretes, a KLIK nemrég meg is kezdte a munkaidő-nyilvántartások ellenőrzését. A fejleményekre gyorsan reagált a Nemzeti Pedagógus Kar elnöksége is. Meglepően éles kritikát fogalmaztak meg az államtitkár kijelentései kapcsán. Közleményükben azt írták, idézem: „A pedagógusok munkaterhelésének mérésére alkalmatlan, a valóság eltorzítását eredményező eszköznek tartjuk a munkaidő-nyilvántartások ilyen célból történő ellenőrzését, hiszen ez csak a 40 órás heti munkaidő egy részére vonatkozik.” Visszautasítanak továbbá minden olyan feltételezést, amely arra utal, hogy a pedagógusok heti 40 óránál kevesebbet dolgoznak, érkezzon az akár a közvélemény, akár az Intézményfenntartó Központ, akár az ágazati irányítás részéről.

Az LMP véleménye szerint a munkaterhelést valóban vizsgálni kell, de ennek nem az a módja, hogy a nyilvántartásokat böngészik. Megnyugtató megoldás az lenne, ha papírok helyett egy független résztvevővel mérnék fel a pedagógusok valódi munkaterhelését, vagy hinnének a Nemzeti Pedagógus Kar-nak, vagy esetleg valamelyik szakszervezetnek, hiszen több szakszervezet is tett ilyen felmérést.

Kérdésem az, államtitkár úr, valamilyen külső szervezettel végeznek-e felmérést, monitorozást a munkaidő-nyilvántartás ellenőrzése helyett. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet az az intézményünk, amely a KLIK adatai alapján is folyamatosan vizsgálja ezeket a számokat, amelyekre a képviselő úr is kíváncsi volt az imént. Bízunk benne, hogy hamarosan majd ezeket összegezni is tudja.

Ugyanakkor nagyon fontos része az egész köznevelési átalakításnak, pedagógus-életpályának, hogy ezzel az a célunk, hogy visszaadjuk a pedagógus-életpálya presztízsét, hogy valóban az érettségi környékén jó képességű diákok döntsenek úgy, hogy pedagógusnak állnak. Ennek nagyon sok jele kell hogy legyen. Az egyik például az, hogy anyagilag jobban megbecsüljük a pedagógusokat. Ön is tudja, hogy 2013-ban 32,5 milliárd forinttal növeltük azt a bért, amit a pedagógusok megkaptak, ez beépült a következő évibe, ehhez még hozzáadódott 120,9 milliárd forint a tavalyi évben, és az idei évben 38,5 milliárd forinttal fordítunk többet a pedagógusok bérére. Ez összességében azt jelenti, hogy 30 vagy 40 százalékkal is nőhet a pedagógusoknak az a bére, amit hazavisznek, ami így már, bízunk benne, minél többeknek hozza meg a kedvét a pedagógus szakma választásához a jobb képességű fiatalok közül.

Ennek meg is vannak a hatásai, a Klebelsberg-ösztöndíjnak is, amely a hiányszakmák területén, tehát azoknak a tanároknak az esetében nyújt az egyetemi évek alatt támogatást, amely tanárokból, amely szakokból hiány van, és ez az egész ágazat presztízsét növeli. Többben jelentkeznek most már pedagógusnak, többen iratkoznak be erre a képzésre, tehát nagyobb az érdeklődés a pedagóguspálya iránt. És vannak olyan pedagógusok, akik nemcsak az alap-életpályának megfelelő pluszkötelezettséget vállalták, hanem leadták a portfóliójukat, átléptek a pedagógus II. fokozatba, voltak, akik mestertanár fokozatra léptek. Húszezres nagyságrendű tanárról beszélhetünk, akik még azokon túl, amiről ön beszélt, további kötelezettséget vállaltak, és nyilván ehhez további jogosultságokat is kaptak. De beszélhetünk ezres nagyságrendben azokról a tanárokról is, akik a kísérleti tankönyveknél külön munkanaplót vezetnek.

Tehát sokan vállaltak az ön által felvetetten túli kötelezettségeket is még.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: A képviselő úré a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Dicséretes egyébként, nagyon jó az, hogy magasabb összeget kapnak a pedagógusok, de ahogy mondtam, a munkaterhelésük sokkal jobban megnövekedett. És hogy néhány dologgal alátámasztam ezt, hiszen nem megfelelő ez az előbb említett munkaidő-nyilvántartás, hogy az ő terhelésük látható,

világos legyen mindenki számára, csak néhány idézet.

Ugyancsak bizottsági meghallgatáson Aáry Tamás Lajostól, az oktatási jogok biztosától idézek: „A fáradtságnak és a kimerültségnek olyan jeleit látom a közoktatásban, amit júniusban megszokhattunk vagy megszokottnak tekinthetünk, most legalábbis meglepő, nem tudok magyarázatot erre a helyzetre.” Ezt mondta december 8-án.

A pedagógus-szakszervezet felméréséből az derül ki, hogy a pedagógusok negyede 40-45 óra között, kétharmada 45 óránál is többet dolgozik hetente. Ebben a munkaidő-nyilvántartásban a pedagógusnak nincs lehetősége, hogy 32 óránál többet beírjon, hiába dolgozik jóval többet, csak 32 órát írhat be. Ezért nem alkalmas arra, hogy az ő munkaterhelésüket vizsgálja. Ezért javasoljuk és kérjük, hogy más módon is mérjék ezt, külső szervezet által.

ELNÖK: Viszonzás illeti meg államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Pontosan a KLIK-en kívüli szervezet, az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet, amely ezzel a kérdéssel is foglalkozhat. De nyilván az összes intézményünk, az Oktatási Hivatal, a KLIK és maga a minisztérium is folyamatosan nézi és figyeli a pedagógus-életpályával kapcsolatos visszajelzéseket.

Azt fontos megjegyezni, hogy az idei éven túl a jövő évben is tovább fog növekedni a pedagógusok bére, és a jövő év után is fog növekedni a pedagógusok bére. Ők voltak az első ágazat, ahol megvalósulhatott egy átfogó béremelés, ez nagyon nagy mértékű. Az előző tíz évben szinte semmifajta béremelés nem történt, az azt megelőző tíz évben a pedagógusoknál ágazati szinten, sőt azt mondhatjuk, hogy a rendszerváltás óta voltak most így kiemelve a pedagógusok, szinte példa nélküli mértékben.

Tehát én azt hiszem, hogy ez a fajta pluszmegebecsülés, amit kaptak a pedagógusok, az anyagiakban megjelent. Nyilvánvalóan bízunk benne, hogy akik a pedagógus II. kategóriában vannak, mestertanár kategóriában vannak, vagy akik maradtak a pedagógus I. kategóriában, ők maguk is igyekeznek még nagyobb minőséget adni, hiszen erre van szüksége azoknak a diákoknak, akik a köznevelés rendszerébe járnak, róluk szól az egész oktatási szervezetrendszer, és az ő érdekükben született meg a pedagóguspálya pluszforrása is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gyórfy Balázs, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Újabb részletek a szocialisták pénzosztásáról**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Kis Miklós Zsolt államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e

a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Öné a szó, képviselő úr.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány héttel ezelőtti interpelláciomban hívtam fel a figyelmet arra a félmilliárd forint értékű támogatásra, amelyet 2008. december 18-án Gógös Zoltán akkori MSZP-s államtitkár rekordidő alatt hagyott jóvá és juttatott el a szocialista kötődésű Magyarországi LEADER Közhasznú Egyesületnek. Mindössze egy másfél oldalas támogatáskérő levél és néhány nap kellett Gógös Zoltánnak ahhoz, hogy engedélyével félmilliárd forintot eltapsolhassanak többek között 13 tanulmány elkészítésére, 212 millió forint értékben, olyan tanulmányokra, amelyek sem a saját jogi főosztályvezetője, sem a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal által indított vizsgálat megállapításai szerint semmilyen formában nem szolgálták a támogatási kérelemben leírt célokat.

Felmerülhet a kérdés, kik lehettek ennek a gátlástalan pénzosztásnak a végső nyertesei, kik azok, akik egyetlen levél megírásával jelentős milliókat tettek zsebre. Gógös Zoltán, ahelyett, hogy tettére magyarázatot adna és bocsánatot kérne az adófizető állampolgároktól, mondvacsinált vádakkal támad, feljelentéssel fenyegetőzik - itt sincs, nem is érdekli a téma.

Ezúton üzenem Gógös úrnak, ideje kiállni a választópolgárok elé és magyarázattal szolgálni arra, miként fordulhatott elő, hogy Veszprém megyében az a dr. Lóránt Tibor, az MSZP pápai alelnöke és az általa vezetett 5M Kft. kapott több mint 12 millió forintot többek között semmitmondó stratégia írására, aki történetesen annak a dr. Németh Mártának a férje, aki 2002-ben és 2006-ban is sikertelenül pályázott MSZP-s jelöltként a pápai polgármesterségre.

(16.20)

Bár a választópolgárok egyszer sem hagyták magukat megtéveszteni, úgy tűnik, ez nem akadályozta meg az MSZP prominenseit abban, hogy a holdudvar pénzügyi igényeit gátlástalanul kiszolgálják. Emellett még jó néhány MSZP-s prominens is gazdagodott az ügynön a rendelkezésre álló információk alapján.

Tisztelettel kérdzem államtitkár urat, hogy meg tudja-e erősíteni ezeket az információkat. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Kis Miklós Zsolt államtitkár úrnak.

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy egy korábbi interpellációban helyesen említette, a Kehi vizsgálata során bebizonyosodott, hogy Gógös Zoltán akkori államtitkár minden vonatkozó jogszabályt és a minisztérium

belső szabályait is megsértve adott 500 millió forint támogatást a Magyarországi LEADER Közhasznú Egyesületnek. Az egyesület a támogatást nem a gazdák tájékoztatására, hanem saját működésére, illetve saját tagtársaik díjazására fordította.

Az ön által is említett dr. Lóránt Tibor cége valóban részesült 12 millió forintban, de említhetem a Gold-Press 2006 Betéti Társaságot is, amely az alapítvány Tolna megyei irodáját üzemeltette, és képviselője az a Kocsisné Rátkai Melinda, aki az egyesület gazdasági vezetője volt, illetve akkoriban az MSZP dombóvári szervezetének az alelnöke is. A betéti társaság 1,6 millió forintot kapott rendezvényszervezésre és szórólapkészítésre. De kapott Csák László is 1,8 millió forintot, aki az MSZP szolnoki szervezetének az elnöke volt. Bangóné Borbély Ildikó korábbi alelnök, jelenleg az MSZP népjóléti bizottságának tagja annak a Segítünk–Jövünk Kft.-nek is tagja volt, amely 2,7 millió forint támogatásban részesült. Emellett ő látta el az egyesület alelnöki tisztségét is. Lőrincz Tamás cége - aki jelenleg az MSZP Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei elnökségének tagja - egy hónappal a támogatási szerződés megkötése előtt alakult, majd részesült is gyorsan közel 3 millió forint támogatásban. Besztercei Zsolt, aki jelenleg a dunajvárosi képviselő-testület MSZP-DK-Együtt-képviselője, és aki az egyesület akkori tagja volt, végezte például annak a P-M 7 Projekt Kft.-nek a végelszámolását, amely 3 millió forintot kapott, majd utána meg is szűnt.

A legszomorúbb az, hogy a sort sajnos még hosszasan sorolhatnám, tisztelt képviselő úr, ha a rendelkezésre álló időkeretem ezt lehetővé tenné. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Öné a szó, képviselő úr!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Itt egy maffiahálózat képe rejlik fel előttünk. S ezt hadd támasszam még alá azzal, hogy dr. Lóránt Tibor 2007-től már a felszámolás alatt álló Pápai Hús Zrt. ügyvezetőjeként a nagy múltú cég nehéz napjaiban úgy gazdálkodott a rábízott értékekkel, hogy a saját fiát százezrekért fotósként foglalkoztatta abban az időben. A gátlástalanság nyomon érhető. Így már érthető, hogy Gőgös Zoltán MSZP-s államtitkár ilyen embereknek juttatott egy tollvonással milliókat a gazdasági válság kellős közepén, amikor az emberek többségének napi megélhetési gondjai voltak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Bízom benne, hogy a volt államtitkár fenyegetőzései, valamint az ímént elmondottak az ön számára is egyértelművé teszik, hogy itt a „nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja” frázisnál azért többről van szó. Kérem tehát, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a jogtalanul kifizetett összegek visszafizetésre kerüljenek, és az érintettek felelősségrevonása is megtörténjen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzásra államtitkár úrnak adom meg a szót.

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném tájékoztatni, hogy az ügyben a Kehi feljelentést tett, amely alapján a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál költségvetési csalás miatt, a Központi Nyomozó Főügyészségnél pedig hűtlen kezelés miatt nyomozás indult. A nyomozás során megállapítást nyert, hogy Gőgös Zoltán akkori államtitkár részéről a támogatási szerződés megkötése szabálytalanul történt, és emiatt jelentős vagyoni hátrány keletkezett.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést és képviselő urat, a Miniszterelnökség a jövőben mindent megtesz annak érdekében, hogy ne történjen meg még egyszer, hogy pályázatás nélkül százmilliók vándoroljanak kétes eredetű gazdasági társaságok és egyesületek kezébe.

Mindezek alapján kérem, hogy szíveskedjék a válaszomat elfogadni. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Miniszter úr, lesz vizsgálat?**” címmel. Legény Zsolt képviselő úr a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Az előző parlamenti ciklusban a kétharmados Fidesz-KDNP-kormánytöbbség elfogadta a 2011. évi CXCVI. törvényt, amely a nemzeti vagyronról rendelkezett. Az Alaptörvény rögzíti, hogy az állam és a helyi önkormányzat tulajdona nemzeti vagyon, a 2011. évi CXCVI. törvény pedig azt szabályozza, hogy az állam és a helyi önkormányzatok tulajdonában álló vagyont hogyan kell megőrizni, rendelkezik a vagyon védelméről és a nemzeti vagyronnal felelős gazdálkodásról.

A törvény 1. § (2) bekezdés c) pontja alapján a nemzeti vagyronba tartoznak az állam vagy a helyi önkormányzat tulajdonában lévő pénzügyi eszközök, valamint a törvény arról is rendelkezik, hogy e törvény vonatkozásában miket nevezhetünk átlátható szervezetnek, a b) pont szerint olyan belföldi vagy külföldi jogi személyt, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezetet, amely két feltételnek megfelel: 1. tulajdonosi szerkezete, tényleges tulajdonosa megismerhető, 2. az Unió tagállamában, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban vagy olyan államban rendelkezik adóilletőséggel, amellyel Magyarországnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye van.

Nem olyan régen robbant ki a Quaestor-ügy, a Quaestor-botrány, és bizony a Quaestor Pénzügyi Tanácsadó Zrt.-nek a cégnyilvántartási adatok szerint Vaduzban, Liechtenstein fővárosában van a bejegyzett székhelye. Liechtensteinnel Magyarországnak nincs a kettős adóztatás elkerüléséről szóló

egyezménye, így a Quaestor nem egy átlátható intézmény, ebből következően az önkormányzatok nem köthettek volna szerződést a Quaestorral, és az önkormányzatok kezelésében lévő pénzügyi eszközöket nem fektethették volna be a Quaestornál, illetve a Quaestort nem használhatták volna erre a megbízásra.

2014-től miniszter úr felügyeli a kormányhivatalokat. Kérdezem, hogy tervez-e vizsgálatot, valamiféle felelősségre vonást, esetleg feljelentést. Köszönöm.

ELNÖK: Lázár János miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Ha megengedi, pontosan meg fogom válaszolni írásban a kérdésért. Tudomásom szerint vannak önkormányzatok, amelyek tulajdonképpen kockáztattak, és a Quaestornál vagy a Quaestor-csoport különböző tagjainál pénzeket helyeztek el. Az én emlékeim - amelyek nem biztos, hogy helytállóak, tehát pontosítást igényelnek; ezért mondtam, hogy írásban válaszolok - 8-10 milliárd forintnyi olyan összegről szólnak, amelyeket települési önkormányzatok, önkormányzati képviselő-testületek bíztak a Quaestor kezére, és most tisztázatlan, hogy mi lesz, hiszen a Quaestor-károsultak közé nem számoljuk bele az önkormányzati károsultakat, tekintettel arra, hogy az OBA, bocsánat, a BEVA helytállása reményeink szerint a 32 ezer magánkárosultra vonatkozik.

Az önkormányzatok esetében a képviselő-testületeknek mindenféleképpen joga és kötelessége megvizsgálni, hogy a hivatalok, illetve a települések vezetői hogyan hozták meg ezt a döntést. Kíváncsi vagyok arra, hogy megszülettek-e a szükséges képviselő-testületi határozatok. Az Állami Számvevőszéknek joga van ellenőrizni ezt, hiszen a települési önkormányzatok ellenőrzését az Állami Számvevőszék végzi törvényesség és hatékonyság szempontjából. Jelezni fogom Domokos elnök úrnak, hogy a kormánynak van ilyen igénye. Tehát a kérdésre az a válaszom, hogy az önkormányzatoknál tisztázni kell, milyen körülmények között juttatták ezeket a forrásokat, aránytalan kockázatot vállalva, a Quaestor-csoport részére.

A Buda-Cash-károsult önkormányzatok annyiban mások, hogy a Buda-Cash-károsult önkormányzatok nem a Buda-Cashnek adták a pénzt közvetlenül, hanem annak az öt banknak, amely rábízta a Buda-Cashre, tehát elméletileg számlát vezettek a Buda-Cashsel szerződéses vagy tulajdonosi viszonyban lévő bankkal, amely korábban takarékszövetkezet volt, és hosszú évek óta ott vezetik az önkormányzatok a számlát. Ez egy másik szituáció. Tehát a Quaestor esetében kockázatáról van szó, a Buda-Cash esetében pedig arról, hogy a Buda-Cashsel kapcsolatban lévő banknál vezették a számlát. Az ő esetükben az állam vállalja, hogy helytáll, segít nekik, a Quaestornál kockáztatók esetében ez viszont probléma lesz. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzásra Legény Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Miniszter úr, nagyon szépen köszönöm a válaszát, és azt is, hogy később majd írásban megválaszolja, hiszen azt gondolom, az ügy valóban mélyebb ismerete szükséges ahhoz, hogy ebben a kérdésben megnyugtatóan tudjuk az eltűnt pénzeszközöket megtalálni, vagy legalábbis biztosítani. Természetesen abszolút nem kívánnék olyat, hogy Magyarország 3200 önkormányzata közül bármelyik is bajba kerüljön.

Az viszont szerintem megállapítható abból, amit felsoroltam, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény rendelkezései alapján az önkormányzatok a Quaestorra - mert olyan helyen van a székhelye, hiszen Liechtensteinnel nincs ilyen megállapodásunk - nem bízhattak volna rá a pénzeszközöket. Erről önök hoztak egy törvényt. Én természetesen nem vádaskodnék, és nem mondanék semmit, csak azt kérném mindenkitől, hogy tartsa be azokat a törvényeket, amelyeket a Magyar Országgyűlés meghozott. S értelemszerűen kíváncsian várjuk, hogy ha a Kehi, az ÁSZ vagy a nyomozó hatóságok vizsgálatot folytatnak, akkor az milyen megállapításra fog jutni.

Kíváncsian várom a válaszát, miniszter úr, és köszönöm szépen.

(16.30)

ELNÖK: Miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A Quaestor esetében, ha az embernek jók az információi, akkor egy nagy céghálózatról van szó. Az sem tisztázott egyelőre, számomra legalábbis, hogy az önkormányzatok kivel álltak szerződéses kapcsolatban. Azért mondom ezt, mert az önkormányzatok igénybe vehettek olyan szolgáltatást, hogy a rendelkezésükre álló állampapírokat bízták a Quaestorra, a Quaestornál deponálták ezeket az állampapírokat. De vásárolhattak Quaestor-kötvényt is, amely esetében fölhívnám arra a figyelmet, hogy 68 oldalas ügyfél-tájékoztató állt rendelkezésre minden Quaestor-kötvényvásárló számára, amelyben részletesen le van írva, hogy kinek adják a pénzt, és mekkora kockázatot vállalnak, és hogy egy piramisjátékhoz hozzájárulnak, ezért kapják a 10-12 százalékos kamatot, amikor egyébként a piaci kamat 3-4-5 százalékos volt. Tehát minden ügyfélnek, aki a Quaestornak pénzt adott, elméletileg tudnia kellett volna, hogy mire adja a pénzét, hiszen az ügyfél-tájékoztató 68 oldalán keresztül, ajánlom mindenki figyelmébe, viszonylag korrektül le van írva, hogy milyen kockázatos ez a vállalkozás.

Az önkormányzatoknál, közpénzről lévén szó, ez fokozottan így van. Beszélni fogunk az Állami Számvevőszékkel. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Látják már, hogy hova vezet a fideszes gátlástalanság?”** címmel. Novák Előd képviselő urat illeti meg a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A tapolcai választás fideszes szavazatvesztése mögött, azt gondolom, egyértelműen megállapítható az, hogy az embereknek elégük van a fideszes gátlástalanságból, urizálásból, politikusi álláshalmazásból.

Hogyan tölthet be közpénzből egyszerre négy főállást a Bajnai-kormányból átmentett Bódi Gábor, ha csak a Miniszterelnökség helyettes államtitkáráként elvileg napi 10 órás munkaideje van? Ezt az interpellációt, ezt a kérdést tettem föl önnek decemberben, és relatíve meglepő választ adott, hiszen részben elismerte, hogy ez a helyzet tarthatatlan, amikor úgy fogalmazott, hogy „ma reggel megkérdeztem, és kész lemondani a tiszteletdíjáról a betöltött helyeken”. Többes számot használt itt és egy későbbi helyen is a válaszában.

Ennek ellenére, amikor azért a biztonság kedvéért egy bő hónappal később önnél írásbeli kérdésben rákérdeztem, hogy megtörtént-e a tiszteletdíjáról való lemondás, akkor ön azt a választ adta, hogy a négy közül csak egyetlen ügyvezetői pozíciójához kapcsolódó juttatásairól mondott le. Többes számot használt, egy helyen, ami kiderítette, hogy ott nemcsak 1 millió forintos tiszteletdíjat kapott ezek szerint, ami eddig kiszivárgott, hiszen a vagyonynyilatkozata sajnos nem nyilvános a helyettes államtitkárnak, de kiderült, hogy ott még van valamilyen egyéb juttatása vagy volt valamilyen egyéb juttatása.

Ami a nagyobb probléma, hogy úgy néz ki, továbbra is betölthet három főállást, még hozzá közpénzből. Összességében többet kereshet továbbra is, mint akár a miniszteri fizetés, ami a civil szférában, piaci alapon természetesen nem is történhetne meg. Ott nem tűrik el, ha valaki elemi szinten sem látja el feladatát. De az önök államigazgatása, úgy tűnik, más. Ezért azt kérdezem, hajlandó-e végre ezzel szembenézni. Kezdeményezi-e adott esetben a felmentését, mivel nyilvánvalóan nem is látja el a feladatát, nem láthatja el a feladatát, ha továbbra is négy főállást tölt be, bár az egyiknek a tiszteletdíjáról lemond. Mert neki úgy is megéri ezt az állami megbízatást ellátni, hogy ezért egy fillért sem kap. Azt gondolom, ez már önmagában gyanús, de az semmiképp sem elfogadható, ha ilyen szinten folytatják a politikusi álláshalmazást. Várom érdemi válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtár-

sam! Az eredeti kérdésére, hogy hová vezet a Fidesz gátlástalansága, nem tudok válaszolni. Azt, hogy hová vezet a Jobbik gátlástalansága, megtapasztaltuk Tapolcán. Arra tudok válaszolni egyelőre. Másrészt pedig, ami a választási eredményt illeti, mint ahogy ezt a választások előtt is elmondtam, ha nem kapjuk meg a bizalmat, akkor nincs más kötelességünk, mint hogy gratuláljunk a győztesnek, és tiszteletben tartjuk a választások eredményét, és a megválasztott országgyűlési képviselőnek pedig sok sikert kívánunk.

Ami pedig Bódi Gábor helyettes államtitkár urat illeti, akinek tevékenysége láthatóan érdeklő képviselő urat, szívesen tudnám meg, hogy mi a tevékenységével azon kívül a probléma, hogy több állás után kapta a fizetését. Tudomásom szerint egyébként lemondott ezekről a fizetésekről. Most az ön kérdése után, amire, bevallom, nem tudtam fölkészülni annak hiányában, hogy tudtam volna, mire fog rákérdezni, de most visszamegyek a hivatalomba, ezt megteszem, részben írásban válaszolok, részben pedig ellenőrzöm, hogy lemondott-e azóta a válaszom óta a tiszteletdíjairól. Ha velem akar dolgozni, akkor, jeleztem önnek, le kell mondani a tiszteletdíjairól, a mellékesről, mert a Miniszterelnökségen nyilvánvalóan több munka van.

Azt remélem, hogy Bódi Gábor helyettes államtitkár úr az informatikai területen, például a nemzeti digitális program kialakítása kapcsán a kormányzati munkacsoport vezetőjeként olyan munkát végez, ami elismerésre méltó. De szívesen venném, ha képviselő úr tájékoztatna, nemcsak arról, hogy mi a baj azon kívül, hogy négy fizetést kap, hogy mi a baj a munkájával. Mert úgy érzem képviselő úron, hogy mintha valami lenne a háttérben, és valami probléma lenne a munkájával. Vagy olyasmire nyúlt, vagy olyasmivel foglalkozik, ami valamiért képviselő úrnak vagy az önhöz fordulónak nem tetszik.

Egyszerűbb volna, ha azt beszélne meg, mert azt tudom önnek garantálni, hogy lemondott, le fog mondani, reményeim szerint le is mondott már a tiszteletdíjairól. De szívesen venném, ha elmondaná a szakmai-tartalmi kritikát, mert azt többre becsülöm, mint a személyeskedést. Tehát ha elmondja, hogy mi a probléma Bódi Gábor munkájával, akkor is hajlandó vagyok foglalkozni a problémával, nemcsak akkor, amikor szóban megkérdez, hogy miért van ennyi fizetése. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Novák Előd képviselő úré a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Miniszter Úr! Félek, hogy magából indult ki most, és a korábbi válaszában is azt sejtette, hogy nekünk valamilyen háttérproblémánk van, ami miatt most így akarunk törleszteni. Lehet, hogy önöknél ez így működik, hogy csak akkor vesznek elő valakit, ha valamilyen személyes vitájuk van vagy akár szakmai, azonban nem erről van szó. Mi elvi alapon azt mondjuk, hogy a politikusbűnözés egy törvényesített formája az, hogy

valaki több helyről vesz föl főállású fizetést. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)* Ezzel párhuzamosan igen, látatlanban is azt merem mondani, ha csak a Miniszterelnökségen napi 10 órás munkaidő van, akkor nem képes három másik állami főállást tisztelességgel ellátni. Ez az elvi probléma, amit szeretnénk megszüntetni.

Ahogy az is elvi probléma, hogy egy helyettes államtitkár vagyonyilatkozata nem nyilvános. Erre kérem, hogy ezt hozzák nyilvánosságra. Erre kérdeztem rá egyébként írásbeli kérdésben is, hogy lemondott-e a tiszteletdíjairól. Arra ezt a választ adta, amit nem tudok elfogadni továbbra sem, hogy egyelőre nem mondott le, csak a négy közül egyről, és végzi tovább ezeket a munkákat.

Mi a szakmai kritikánk? Például az, hogy havi 648 ezerért az elvileg kormánytól független NMHH költségvetéséből fenntartott Hírközlési és Informatikai Tanács elnöke, ami azért is pikáns, mert feladtuk a jogszabálytervezetek független véleményezése. Így persze nyilvánvalóan nincs komoly nézeteltérés, semmi vita, ha a tárgyalóasztal mindkét felén ő ül, államtitkárként és a független szaktestület elnökeként. Köszönöm.

ELNÖK: Lázár János miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A törvény szabályozása teljesen világos: miniszter, politikai államtitkár, miniszterhelyettes, szakállamtitkár, akárhogy is hívjuk, tehát a minisztérium politikai vezetése, bármelyik minisztériumról legyen szó, vagy éppenséggel kormánybiztosról beszélünk, ők hiába látnak el több munkahelyet vagy hiába végeznek munkát több álláshelyen, azért több fizetést nem vehetnek föl.

A minisztériumok szakmai, közigazgatási vezetésére, így a közigazgatási államtitkára és a helyettes államtitkára más szabályok vonatkoznak. Annak lehetőségét semmiképpen nem zárnám ki, akár a vagyoni jogok gyakorlása vagy konkrét munkafeladatok ellátása kapcsán, hogy egy-egy helyettes államtitkár vagy éppenséggel egy közigazgatási államtitkár a munkája mellett egy másik, a minisztérium tevékenységi körébe tartozó feladatot is kiemelten ellát, felügyel, szervez vagy éppenséggel egy szervezet működtetésében részt vesz. Ha ezért a munkáért többletpénzt kap, ezt önmagában, ha a munka el van végezve, nem tartom ördögtől valónak.

Még egyszer mondom, képviselő úr, nyitva állok az előtt, hogy ezt beszéljük meg és vizsgáljuk meg, és nem fogok azzal érvelni, hogy a tapolcai polgármester hány helyről veszi fel a fizetését, mint ahogy itt képviselőtársaim mondják, mert bízom abban, hogy párton belül is kegyetlen szigorral sújt le az álláshalmazokra. Képviselő úr, a Jobbikban is vannak és lesznek is álláshalmazók. Meg fog lepődni. *(Nagy zaj a kormánypárti padsorokban és a Jobbik soraiban. - Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hogyan segíti a kormány a kimagasló eredményt elérő sportolókat és a felkészítőiket?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Simicskó István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánk pozitív megítélésében a sport egyre növekvő szerepet játszik, köszönhetően egyrészt a sportra fordított anyagi támogatásoknak, másrészt a mozgásgazdag életmód népszerűsítéséért hozott erőfeszítéseknek. A második Orbán-kormány négy év alatt hatszorosára, 16 milliárd forintra 98 milliárdra emelte a sport állami finanszírozását. Igyekezett megalkotni sportbarát jogszabályi környezetet, a kabinet a magyar sport támogatóinak, illetve befektetőinek adó- és illetékkedvezményeket, a sportolóknak és sportszakembereknek pedig kedvezőbb adózási lehetőséget biztosított. Ennek eredményeként ez ideig több mint 300 új sportlétesítményt adtak át, és közel 500 sportlétesítmény újult meg. A taóból az érintett öt látvány-csapatsportágban a pénzek jelentős része utánpótlás-nevelésre használható fel, ami igazolja, hogy a tao bevezetése egyértelműen a magyar sport jövőjébe történő befektetés.

(16.40)

Az érintett sportágakban 2011 óta 47 százalékkal, mintegy 110 ezer fővel nőtt az igazolt sportolók száma. *(Zaj.)*

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen eszközökkel támogatja a kormányzat a tehetséges, de tanulni is vágyó élsportolókat és edzőiket, hogy reményeik és a mi reményeink szerint is ne csak a sportban, hanem az élet más területein is sikeresek lehessenek, példaként szolgálva az őket követő nemzedékeknek? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! A szakmai vitát kint folytassák le lehetőleg, ne zavarják a képviselőtársakat. Most megadom a szót Simicskó István államtitkár úrnak.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mi a sportra stratégiai ágazatként tekintünk. Azért tesszük mindezt, mert hisszük és valljuk, hogy gyermekeink jellemét fejleszti a sporttevékenység, sőt a fizikai képességeiket is növeli, és egyben közösségi felelősségvállalásra is neveli őket. Ha tetszik, akkor ettől a tevékenységtől lesz schilleri értelemben egészen ember az ember.

Juvenalis, egykori római költő úgy fogalmaz, hogy ép testben ép lélek, pontosabban úgy fogalmaz, hogy kívánatos lenne, hogy egy ép testben ép lélek lakozzék, és ez azt jelenti, hogy tenni is kell érte. Igen, tenni is kell mindenkinek ebben az országban, természetesen a kormány és minden sportbarát ember, sportvezető eszerint jár el, hogy igenis minél többen sportoljanak.

A magyar sport eredményességét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az újkori olimpiák történetében 168 aranyérmét szereztek a magyar sportolók, 148 ezüstöt és 170 bronzérmét, ezzel a világ mintegy 200 állama, nemzete között ott vagyunk a 8. helyen, tehát sportnagyhatalomnak számítunk. Nagyon fontosnak tartja a kormányzat, hogy a tehetséges magyar sportolókat, fiatalokat, akik a hazai felsőoktatási intézményekben folytatják tanulmányukat, megbecsülje, itthon tartjuk őket, ezért vezettük be a sportszillagok ösztöndíját.

Szeretném elmondani, hogy ez egy hiánypótló döntés volt a kormányzat részéről. Az elmúlt egymásfél éves tapasztalat azt mutatja, hogy egy sikertörténettel állunk szemben, a 2013-2014-es tanév második félévében mintegy 119 fiatal sportoló részesült ösztöndíjban, a 2014-2015-ös tanév első félévében 112 fő részesül ilyen sportszillagok ösztöndíjában. Ösztöndíjuk összege - attól függően, hogy milyen eredményeket értek el és milyen reményekkel teli a sportolói tevékenységük - 102 ezer és 204 ezer forint közötti, ennyivel ismeri el havonta a kormányzat a munkájukat, a tanulásukat és a sportolásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Vejkey Imre képviselő úr a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! A sportolóknak, edzőknek nemcsak sportolni, nevelni, hanem élni is kell. Mindnyájan tudjuk, hogy a versenysport szoros kapcsolatban van az életkorral. Egy bizonyos kor után a versenyzők kiöregednek, s nem mindenből válik, válhat edző. Ezért, ahogy régen is, napjainkban is számos jelenlegi vagy jövőbeni reménység tanul felsőoktatási intézményekben. Ezek a fiatalok és edzőik átlag feletti teljesítményt nyújtanak, hiszen több helyen kell helytállniuk. Ezeknek a fiataloknak nemcsak infrastrukturális, lelki, hanem egyéb támaszra is szükségük van. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Államtitkár úr a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A kormányzatnak a sportban is az elsődleges feladata az, hogy a sportolás feltételeit biztosítsa, a lehetőséget adja meg a sportolók és a fiatalok számára. Ugyanakkor pedig nem feledkezhetünk meg arról, hogy meg is becsüljük a sportolóinkat, és megbecsüljük az edzőinket is, akik a magyar sportot erőssé teszik. Ezért a kiemelt

edzői program arról szól, hogy mintegy 170 kiváló magyar edzőt ismerünk el, részesítjük őket állami fizetésben a Magyar Olimpiai Bizottságon keresztül. Ez is egyébként egy úttörő kezdeményezés, amely rendkívül sikeres, egyre több edző kerül be ebbe a körbe, és ezen keresztül a magyar sport megtartó-képességét és versenyképességét tudjuk erősíteni.

Azt kell mondjam, hogy a magyar edzők mindenhol keresettek a világon, gondoljunk csak a kakak-kenura, a vívásra, a vízilabdára és sok más sikersportágunkra, az úszásról nem is beszélve, ezért nagyon-nagyon fontos dolog, hogy itthon tartsuk őket, megbecsüljük őket, és ezen keresztül tovább erősítsük azt a státust, amit Magyarország, a magyar sportolók eddig is elértek.

Köszönöm szépen, hogy a sporttal foglalkozó kérdésért föltette, és köszönöm szépen, hogy meghallgatták képviselőtársaim. *(Szilágyi György: Hány százezer milliós visszaélés volt a taóból? - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Hihetünk-e a miniszterelnöknek?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Mikola István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e államtitkár úr személyét. *(Schmuck Erzsébet bólint.)* Jelzi, hogy igen. Ön a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A miniszterelnök úr 2014. december 19-én azt mondta, hogy Magyarország ragaszkodik az államok szuverén igazságszolgáltatásának a rendszeréhez. Ugyanakkor a legutóbbi rigai, informális kereskedelmi miniszteri találkozón nyilvánvalóvá vált, hogy a Kanada és az EU közötti szabadkereskedelmi egyezmény a jelenlegi formájában offshore-bíróságokat tartalmazva lesz a nemzeti parlamentek elé bocsátva ratifikálás céljából. Ez az offshore-bíróságokat tartalmazó fejezet lehetőséget ad a multiknak arra, hogy magánbíróságokon pereljenek államokat környezetvédelmi, környezet-egészségügyi vagy pénzügyi szabályozások miatt. Ezzel a fejezettel a multik az állami igazságszolgáltatások rendszerét kikerülve tudnak a profithoz való jogukra hivatkozva demokratikus keretek között eldöntött szabályozásokat perelni, ellehetetleníteni.

Nem csoda, hogy a holland parlament is nemrégiben elfogadott egy offshore-bíróságok elleni határozatot, továbbá az elmúlt néhány hónapban több mint másfél millió aláírás gyűlt össze Európa-szerte az ilyen fejezeteket tartalmazó egyezmények ellen, és az Európai Parlament foglalkoztatási bizottsága is ez ellen foglalt állást. Ráadásul az offshore-bíróságok fejezete kiskaput nyit a magyar GMO-mentesség megkerülésére is, hiszen az elővigyázatosság elve tekinthető nem vámbeli akadálnak is, és így perelhetővé válik Magyarország a kanadai agrármultik előtt.

Azt szeretném megkérdezni államtitkár úrtól, hogy vajon a kormány támogatja-e a CETA ratifikálását, és szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy amennyiben igen, akkor azon a miniszterelnök úr szavahihetősége is múlik. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Megadom a szót Mikola István államtitkár úrnak.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Magam is részt vettem a rigai találkozón, de a rigai informális megbeszélésen az Európai Unió és az Egyesült Államok között kötendő transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodás volt a téma. Kétségtelen, hogy szóba került a vitarendezési mechanizmus, és nem mondom, hogy magunkra maradtunk, de öten voltunk összesen a tagállamok között, akik továbbra is kitartottunk amellett, hogy az Európai Unió tagországaiban olyan jogrend működik; ezek a tagállamok tagjai az OECD-nek is, és ott az úgynevezett like-mindedness feltételrendszernek történő megfelelés esetén - és ezek a tagállamok megfeleltek - bizonyítást nyert, hogy fejlett jogrenddel és demokratikus jogrenddel, berendezkedéssel rendelkeznek. Tehát mi továbbra is kitartunk azon álláspontunk mellett, hogy nincs szükség nemzetközi választottbíróságok szerepvállalására, hanem elegendő a nemzeti joghatóság a vitás beruházásvédelmi kérdések eldöntésére.

Talán mondhatom azt is, hogy öt tagállam van, akikkel teljesen egyetértünk. Sajnos, látunk bizonyos pálfordulást az erős európai gazdaságok képviselői részéről, akik az ISDS-nek, a beruházásvédelmi megállapodásnak egy olyan formáját szeretnék alkalmazni, amelyik az Európai Unió és Kanada között kötendő szabadkereskedelmi megállapodásnak a része. Ez a megállapodás vita öt évig tartott, és tavaly augusztusban zárult le.

Egyelőre egy tervezet áll rendelkezésünkre, amelyik tartalmazza az ISDS-t, vagyis a nemzetközi választottbíróságok szerepvállalását a beruházásvédelmi vitákban, de olyan korlátozásokat tartalmaz, amelyek a tárgyalásokra valószínű, hogy további lehetőségeket kínálnak az érdekeink érvényesítése szempontjából.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most képviselő asszonynak adom meg a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, azért ebből én végső soron nem tudtam meg, hogy akkor támogatja-e a kormány a CETA-t, vagy nem támogatja. Tudjuk azt, hogy múlt év szeptemberében aláírták a CETA-t, azóta nincs olyan információnk, hogy ezt kivették volna belőle, és alapvető kérdés az, hogy ha ez így marad, akkor a kormány ehhez hogyan fog viszonyulni.

Én nagyon szeretném majd önökön akkor számon kérni, amikor ide kerül ratifikálásra, és önök mégis azt mondják, hogy igen, és tartalmazni fogja ezeket az offshore-magánbíróságokat.

ELNÖK: Államtitkár úré a szó.

(16.50)

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Még néhány gondolat erejéig szeretném folytatni, tisztelt képviselő asszony. A CETA-t, vagyis a Kanada és az Európai Unió között kötendő szabadkereskedelmi megállapodást, amelynek, ismétlem, egyelőre a tervezete készült el, még el kell fogadnia az Európai Tanácsnak is, és el kell fogadniuk az európai uniós tagországok parlamentjeinek is, tehát ratifikálni kell. Erre legközelebb két-két és fél év múlva kerülhet sor, mert a dolog még csak ott tart, hogy ennek a fordítása és jogi egyeztetése van napirenden.

Ez a következőt tartalmazza a vitarendezési mechanizmust illetően: beruházásvédelmi és beruházási viták rendezésére csak akkor kerülhet sor, ha a fogadó államban annak szabályai szerint létrejött és gazdasági tevékenységet folytató vállalkozást ért jogsérelem. Ez az első nagyon fontos tétel. A másik: a pusztán beruházási szándék esetleges meghíúsulása esetén - ez az amerikai modell - vitarendezés nem lehetséges. Tehát a kanadai megállapodás is már egy számunkra, nem mondom, hogy elfogadható, de valamivel barátságosabb vitaalapot képező kitélt tartalmaz.

Szeretném megjegyezni, kedves képviselő asszony, hogy nagyon sok hiszteroid megnyilvánulást is hallunk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a szabadkereskedelmi megállapodás körül. Azt gondolom, a fontos az, hogy ott legyünk a tárgyalóasztalnál és képviseljük azt az érdeket, amit ismerttünk. Nem kell a vitarendezéshez választott nemzetközi bíróságokat bevonni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**A szocialista városvezetés felelőtlensége miatt kerülhet bajba Jászberény?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár úr személyét. *(Pócs János: Igen.)* Öné a szó, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Közös az örö- münk és közös a bánatunk. A Jászág fővárosa Jászberény; ha Jászberény bajban van, akkor bajban van a Jászág.

Az április 9-ei kormányülést követően Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr sajtótájékoztatóján közölte, hogy Jászberény önkormányzata részére 750 millió forint kerül kifizetésre annak érdekében, hogy a Dalkia-perből adódó kötelezettségvállalást Jászberény teljesíteni tudja. Miniszter úr, a Jászság nevében tisztelettel köszönjük a kormány segítségét.

Tisztelt Ház! Még 2010 előtt, a szocialista kormány idején, a baloldali városvezetés alatt 750 millió forintos adósságba sodródott Jászberény. A közelmúltban mindezt feledtetni próbálták az ellenzéki politikusok. A „minden rosszban van valami jó” elv szerint a politikai haszonszerzéstől, a Dalkia-pertől volt hangos a Ház. Talán ők valóban azt hiszik, hogy azért kel fel a Nap, mert kukorékol a kakas. Varju László képviselő úr nem átalotta azt a látszatot kelteni felszólalásában itt a parlamentben, hogy a jelenlegi kormány és a jelenlegi fideszes városvezetés taszította Jászberényt bajba. Ugyanakkor tudni kell, a Jászberénynek szigorúan hátrányt okozó szerződés 2002-ben az SZDSZ-es Magyar Levente polgármester idején kötött. Majd 2008-ban az akkori szocialista, jelenleg DK-s Gedei József polgármester ideje alatt lett a szerződés felbontva. Ma már egyértelmű a jászberényiek számára, hogy Gedei József szándékát akkor egyértelműen az vezérelte, hogy a HospInvest kezébe próbálja a jászberényi kórházat átjátszani.

Tisztelt Ház! A kormány döntésének köszönhetően Jászberénynek nem kell hitelt felvenni, nem kell az előző városvezetés hibája miatt megszorítani a lakosságot vagy csökkenteni a civil szervezetek támogatását.

Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném kérdezni, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ezúttal pontot tehetünk-e a korábbi szocialista városvezetés felelőtlen intézkedéseiből fakadó, Jászberény lakosságát sújtó ügy végére.

ELNÖK: Pogácsás Tibor államtitkár úr a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Jászberénynek ez az esete egy elég szomorú iskolapéldája annak, hogy hogyan lehet egy városvezetésnek felelőtlenül dönteni, döntések sorozatát hozni, majd azt követően mindazt az utódokra hagyni és utólag azokat megvádolni, akiknek az a feladat maradt, hogy eltakarítsák a romokat, amelyeket az előző városvezetés otthagyt.

Kötött egy szerződés, amely tulajdonképpen megkezdte a privatizációt a jászberényi kórházban. A működtetés kiszervezése elindult, majd azt követően 2008-ban nemcsak a működtetés kiszervezésére tettek kísérletet, hanem az egészségügy teljes privatizálására, a kórház üzemeltetésének privatizálására tettek kísérletet, miközben a megkötött szerződések kötelezettségeivel nem foglalkoztak. Valóban ennek következménye az, hogy a szolgáltató beperelte az

önkormányzatot, azt az önkormányzatot, azon polgármester által vezetett önkormányzatot, amely minderről az előzetes esetről nem tehetett, és amikor a peresítés bekövetkezett, amikor kiderült, hogy Jászberénynek fizetnie kell, valóban megpróbálják azt a látszatot keltetni, hogy a mostani önkormányzat a felelős mindezért.

A kormány megvizsgálta, mit tehet Jászberény érdekében, megvizsgáltuk, hogy milyen lehetőségek vannak. Valóban, egyfelől egyezkedni kell a Dalkiával, másfelől a fizetési kötelezettséget teljesíteni kell. A kormány döntést hozott, amely szerint a maximum 750 millió forintnyi támogatást biztosítani fogja Jászberénynek, Jászberény nem kerülhet a működésképtelenség állapotába. Jászberény működni fog.

ELNÖK: Pócs János képviselő urat illeti meg a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Miniszter Úr! Államtitkár Úr! A választ és Jászberény, a Jászság megsegítését hozó döntést tisztelettel köszönöm. Ugyanakkor a válasz és a történet meggyőződésem szerint tanulság az ellenzéki képviselőink számára, hogy nem az általuk hirdetett és gyakorolt hatalomnak van igazsága, hanem mindig az igazságnak van hatalma. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Pogácsás államtitkár úrnak adom meg a szót.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Annyit mindenképpen hozzáfűznék még ehhez az önkormányzati segítségnyújtáshoz, hogy a kormányzatnak egyértelmű célja, hogy az önkormányzati rendszer stabilan működni tudjon. A polgári kormány, a Fidesz által vezetett kormány az elmúlt ciklusokban, amikor lehetősége volt, mindig is megtett mindent azért, hogy az önkormányzatok működhessenek.

Emlékeztetni szeretnék még az önkormányzati tűzoltóság idejében a tűzoltók túlorapótlékának a hátralékára, amit az önkormányzatok helyett a kormány átvállalt, emlékeztetnem kell a gázközmű- vagy privátizálására, amelyet a szocialista kormányzat tett meg, majd az Orbán-kormányra maradt, hogy mindazokat a kártalanításokat, amelyek az önkormányzatokat megillették a saját vagyonuk után, az önkormányzatoknak odajuttassa. De ugyanez igaz a hitelátvállalásra.

Te hát az önkormányzatok az Orbán-kormányok alatt számtalan alkalommal kaptak olyan tőkepótlást, amiből fejlesztéseket tudtak végrehajtani, olyan tőkepótlást, amellyel olyan feladatokat tudtak ellátni, amelyek a lakosság helyzetének javítását, a helyi élet jobbá tételét segítették.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések órájának végére értünk.

Most előterjesztések **tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** következik.

A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a bűncselekmények sértetteinek és a sértettek hozzátartozóinak hathatósabb védelme érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló T/3756. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, Staudt Gábor képviselő úrnak, ötperces időkeretben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon fontos törvény-módosításra tettünk javaslatot, amelynek az elutasítását, megmondom őszintén, nem is értettem a bizottsági szakban. Úgy érzem, hogy valahol a szívük mélyén a jelen lévő Fidesz-KDNP-s képviselők is támogatták volna, de úgy gondolták, hogy esetleg helyben nem tudják ezt eldönteni, ezért nagyon reméljük, hogy a tisztelt Ház segíteni tud ebben és a javaslatunk mellé tud állni.

Miről is van szó? Jelen pillanatban a büntetőeljárásról szóló törvény egy olyan szabállyal bír, hogy ha valaki a bűnügyi költség elengedésére tesz indítványt egy büntetőeljárás után, akkor azt az igazságügyi miniszter elbírálja és megadhatja, hogy részben vagy egészben elengedi-e az eljárás bűnügyi költségét, tehát eldönti, hogy meg kell-e fizetni az államnak vagy nem. Jelenleg sajnos csak az elkövetők nyújthatnak be ilyen indítványt, a sértettek nem.

Hogy miért fontos ez? Számptalan olyan ügyet láttunk az elmúlt időszakban, és nagyon sok ügy nem került a sajtó elé, de megtörtént és a sértettek meherhetetlen módon sérelmes volt, amikor az elkövetők vagyona akár tetemes, több tízmillió forintos tételre is rúgott, amit lefoglaltak a büntetőeljárás elején. Azonban annak ellenére, hogy a sértettek, mondjuk, polgári jogi igényt vagy a büntetőeljárás során igényt támasztottak és meg is ítélték nekik, egyszerűen nem jutottak egy forinthez sem, hiszen az állam bűnügyi igénye, amely akár több tízmillió forintba is terjedhet, elsődlegességet élvez és ameddig ez kielégítésre nem került, addig a sértettek, illetve a hozzátartozók semmit nem kaphatnak.

(17.00)

És amiatt, hogy a sértettek be sem nyújthatnak egy indítványt az igazságügyi miniszterhez, hogy az állam engedje el a saját bűnügyi költségek iránti igényét, ezért nem lehetett semmit tenni. Emlékeztetnék, hogy például a Cozma- és a Szögi-ügyekben hiába vannak jogerős, polgári bíróság előtt meghozott kártérítési ítéletek, nem jutnak a sértettek a pénzükhöz.

Önök azt szokták mondani, hogy az államnak monopóliuma van arra, hogy az erőszakkal éljen, erőszak-monopóliummal rendelkezik. Ez rendben is

van, de akkor viszont az állam felelős, hogyha egy olyan emberölést elkövetnek, ha nem tudja meggátolni azt, hogy az állampolgárait megöljék, erőszakos halált haljanak, akkor a sértettek, illetve a sértett családjának, hogyha elhalálozik a sértett, igenis az állam is felelősséggel tartozik, legalább annyival, hogy önmagát hátrébb sorolja, és előreengedi a polgári igények kielégítése során a sértetteket.

Az egyik javaslatunk tehát azt indokolná, hogy ugyanúgy a sértett is ilyen indítvánnyal élhessen az igazságügyi miniszterhez, és teszünk egy másik javaslatot is, miszerint a végrehajtási törvényt úgy módosítsuk, hogy az igazságügyi miniszter megtehesse azt, hogy megcseréli a sorrendet. Jelen pillanatban a végrehajtás során is az állam áll a sértetteknek megítélt kártérítések előtt; ha helyet tud cserélni az állam és a sértettek, illetve a sértetteknek a ranghelye, akkor a sértettek megkaphatják jogos, jogerős ítéletben megítélt kártérítésüket, és utána az állam vár a sorára, akár 20-30 évig is, majd szép lassan behajtja a bűnügyi költségeket. Úgy gondoljuk, hogy ez egy olyan javaslat, ráadásul úgy, hogy az igazságügyi miniszter tud dönteni ezekben az ügyekben, amely mindenképpen indokolt, és az, ami a bizottságban elhangzott, hogy majd az új büntetőeljárás törvénynek a kodifikációjánál ezt rendezni lehet, az azért is hiteltelen, hiszen lehet, hogy a ciklus végére vagy akkor sem történik meg az új szabályok kodifikálása, és hogyha bejön az Országgyűlés elé, akkor sem lehetünk benne biztosak, hogy ezeket a szabályokat tartalmazni fogják az új büntetőjogi eljárás kódex szabályai.

Úgyhogy arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák ezeket a módosító javaslatokat, ezáltal akár a Cozma-, akár a Szögi-ügyhöz hasonló vagy a médiában egyébként nem megjelenített ügyekben is hozzájuthatnak a kártérítésükhöz a sértettek. Nem arról van szó, hogy állami pénzekből - bár ez is felmerülhetne, és más ügyekben fel is merült -, hanem arról van szó, hogy az a vagyon, amit le tudtak foglalni az elkövetőktől, elsődlegesen igenis a sértettekhez vagy a sértettek hozzátartozóihoz folyjon be, és erre lehetőség legyen egy igazságügyi miniszteri döntéssel akár hivatalból, akár kérelemre. Ezt, kérem, támogassák, hogy tárgysorozatba kerüljön. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselőnek két-két perces időkeretben van lehetősége megszólalni, és a független képviselőkre is érvényes ez. Schiffer Andrásnak adom meg elsőként a hozzászólás lehetőségét.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A tárgysorozatba vételt természetesen támogatjuk, annál is inkább, miután az LMP frakciója 2010 vége óta minden egyes költségvetési törvénynél benyújtotta a maga módosító javaslatait, ami egyébként a belügyi kasz-

szánál az áldozatvédelemre fordítható összegeket jelentősen megnövelte volna.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném azért azt feleleveníteni, hogy annak idején, 2011-ben volt már egy szocialista javaslat is - szintén támogattuk annak a tárgysorozatba vételét is -, az arra vonatkozott, hogy az állam bizonyos esetekben vállalja át a kárenyhítést. Azt gondolom, hogy mind a kétfajta megoldás támogatandó, és sokat elmond a kormánypárti többségről, hogy megint egy valaha egyszer majd, mint a Luca széke, elkészülő törvénykönyvre mutogatnak, csak hogy az áldozatokon ne lehessen még jobban segíteni.

Tisztelt Országgyűlés! Természetesen az is megfontolandó lenne, hogy az állam egész egyszerűen sorolja hátrébb, az áldozatok polgári jogi igényei mögé a saját követeléseit, hiszen az áldozatnak sokkal kevesebb eszköze van, hogy hozzájusson a maga igényeihez, mint amilyen eszközzel egyébként az állam rendelkezik.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben dr. Tiba István váltja fel.)

A tárgysorozatba vételt tehát természetesen támogatjuk, sőt én azt remélem, hogy a költségvetési vitában lesznek pártok, amelyek partnerek lesznek abban, hogy az áldozatvédelemre fordított, jelenleg szűkös nagyságú kasszát meg lehessen növelni.

Egyetlen megjegyzésem lenne viszont az előterjesztőkhöz. Vona Gábor néhány órával ezelőtt azt mondta, hogy a Jobbikot polgári stílus jellemzi. Akkor miért kell itt a nagy port kavart büntetőügyek között pont a Cozma-ügyet, pont a Szögi Lajos-ügyet kiemelni most is, Staudt Gábornak is? Ha egy polgári stílust követ egy párt, akkor azt az apróságot hadd jegyezzem már meg, hogy áldozat és áldozat között abban a tekintetben sincsen különbség (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Ez az! Pont erről beszélünk mi is!*), hogy egyébként az elkövetőknek a származása milyen. Nagyon sok más (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), nagy port kavart ügy volt az elmúlt években, ahol egyébként az áldozatok szintén nem jutottak hozzá jogos igényükhöz. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat! Köszönöm, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kicsit könnyebb helyzetben vagyok, mert Schiffer képviselő úr elmondta már azt, amivel kezdeni szerettem volna,

így csak utalok rá, hogy valóban volt hasonló tárgyú javaslata az MSZP-frakciónak is.

Ami az áldozatvédelmet illeti egyébként, itt meg kell jegyezni azt is, hogy annak idején ez nem a Belügyminisztériumnak a keretei között történt, hanem az Igazságügyi Minisztérium keretei között, ami azért lényegi különbség, mert mi az áldozatvédelmet lényegesen többnek tartjuk és komolyabb problémának, mint hogy azt rendészeti kérdésként lehessen kezelni. Itt az Igazságügyi Minisztérium annak idején több tárca bevonásával, szakemberek bevonásával dolgozta ki az áldozatvédelmi konstrukciókat, különböző áldozatvédelmi konstrukciókat, illetve állapított meg olyan büntető törvénykönyvi rendelkezéseket, amelyek az állam büntető igénye elé helyezik sokszor az áldozatok, a sértettek érdekeit. Ezt a filozófiát most is tudjuk követni, és azt is nagyon jól tudjuk, hogy ezen a területen még számos tennivaló akad, éppen ezért az MSZP minden olyan javaslathoz a tárgysorozatba vételét támogatja, amely az áldozatok, a sértettek jogait kívánja erősíteni, akár egyébként az állam jogaival szemben; mi nem a paternalista államban hiszünk amúgy sem.

Egy dolgot szeretnék viszont kiemelni: hogy én, olvasva az indokolást, szerencsétlennek tartom azt, amikor ilyenkor adott és konkrét bűnügyeket, bűncselekményeket emelünk ki. Tudjuk azt, hogy nem csupán két, egyébként jól ismert büntetőügy kapcsán merül ez fel problémaként, hanem sok száz, sok ezer büntetőügynél probléma ugyanez, amire a Jobbik most felhívta a figyelmet.

Úgyhogy tekintettel arra, hogy az áldozatvédelem számunkra is kiemelt téma, mi ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Majdnem ugyanarról beszélünk, Schiffer képviselő úr, csak kicsit máshonnan fogjuk meg ezt a dolgot. Az, amit ön itt felvetett, hogy azonos módon kellene mérni, ugyanerről beszélünk mi is: hogy mérjünk azonos módon. Egyébként Bárándy képviselő úr is beszélt erről az Igazságügyi bizottság ülésén, hogy most a Jobbik miatt pont ezt a két ügyet, a Cozma-vagy a Szögi-gyilkosságot emelte ki. Két dolog miatt: egyrészt - és akkor szeretném, ha helyén kezelnék, amit mondok -, mert jellemző Magyarországon a közbeszédre meg a médiára az, hogy bűncselekmények kapcsán csak az áldozatoknak van színe, az elkövetőknek nincsen, másrésztől meg ezek az ügyek azok, amiket a közvélemény sok esetben igenis összekapcsol, és jogosnak tűnik az a felháborodás, amikor arról értesülhetünk a sajtóból, hogy vannak bizonyos, egyébként eléggé el nem ítéhető bűnesetek, ezt szeretném hangsúlyozni, amelyek kapcsán az

állam azonnal beavatkozik, segítséget, segílyt nyújt, mint volt ez például a romagyilkosságok kapcsán - még egyszer mondom: nem ennek a jogosságát kívánom kétségbe vonni -, és ezzel szemben állnak egyébként cigányok által elkövetett bűnesetek, ahol viszont sok-sok év eltelt már úgy, hogy az áldozatok vagy azoknak a hozzátartozója bármilyen kártérítésben részesült volna, és a közvélemény ezeket az eseteket igenis összekapcsolja. Nagyon sok mindentől lehetne még beszélni, ebben igaza van képviselőtársaimnak; mi azért beszélünk ezekről az ügyekről, mert ezek elég jellemzőek, jellegzetesek, nagy port vertek fel, és a közérdeklődésre igenis számot tartanak.

(17.10)

Abban is igaza van Schiffer képviselő úrnak, amit az előbb mondtam, hogy nem kell csak gyilkossági ügyekről beszélni. Vannak gazdasági bűncselekmények, és számos más olyan terület, amit most ide lehetne hozni, erre most keretünk sincs vagy időnk sincs, hogy erről beszéljünk, ez is igaz. Itt azokat az alapvetéseket szeretnénk leszögezni, amiket megtettünk, és amit Staudt képviselőtársam is elmondott, és nem csorbítva adott esetben az elkövetőknek azt a meglévő jogát, hogy kérvénnyel forduljanak, de mondjuk, ezt a jogot lehetne biztosítani adott esetben a sértettek számára is. És igen, a sértettek érdekét, ha egy mód van rá (*Az elnök cseppet.*), akkor helyezzük az államérdek elé, vagy az állam vonuljon vissza, és biztosítson arra lehetőséget, hogy a sértettek érdeke elsődlegesen érvényesülhessen. Köszönöm. (*Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a további frakciók, illetve független képviselők részéről van-e szándék a felszólalásra. (*Szávay István: A Fidesznek nincs véleménye?*) Mivel frakciónként egy felszólalásra van lehetőség, így Teleki képviselő úrnak most nem tudok szót adni; viszont megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, aki az előterjesztő képviselőként kíván szólni. Parancsoljon, képviselő úr! Kettő perc.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt hiszem, hogy szegyen, hogy a Fidesz-KDNP nem szól hozzá. Egy olyan ügyről beszélünk, olyan ügyekről és olyan törvénymódosításról, ami érdeklí az embereket, és ami egy igazságos helyzetet teremtene. Nem arról van szó, hogy minden esetben megcserélődne a sorrendje a kielégítésnek, és minden esetben a sértett az államot megelőzné. Az igazságügyi miniszterhez telepítenénk a jogot, hogy erről döntsön.

Egyébként korábban Trócsányi igazságügyi miniszterhez írásbeli kérdéssel is fordultunk, amelyben az a válasz is szerepelt, felolvastam, hogy „a bűnügyi költség behajthatatlansága esetén a büntetőeljárás-

ban részt vevő hatóságok működése akár el is lehetetlenülhet”. Tehát úgy lehetetlenülhet el, hogy egyes esetekben a miniszter jóváhagyásával a sértetteket előreengedik. Ha ettől az állam fizetésképtelenné válik, vagy a bíróságokat nem tudja fizetni, meg az ügyészséget, akkor... El se tudom képzelni, akkor nagyon rossz irányba tartunk, tehát nyilvánvalóan nem erről van szó. Azt gondoljuk, hogy először az állam és utána a sértett, vagy legalább erre legyen lehetőség, mert egyébként Trócsányi miniszter úr válaszából az is kiderül, hogy nem tud ő sem mint miniszter mit csinálni. Van egy adott helyzet, a törvény nem ad számára sem lehetőséget, hogy eltérjen a végrehajtási törvényben és a büntetőeljárás törvényben leírt szabályoktól. Ezt szeretnénk a mindenkori igazságügyi miniszternek megadni. Tehát ha tetszik, akkor az önök igazságügyi minisztere kapná meg jelenleg azt a döntési jogot, hogy erről döntsön.

Úgy gondoljuk, hogy az állam nem lehet annyira kapzsi, hogy minden esetben a saját érdekeit és azt nézi, hogy a bűnügyi költséget ő be tudja gyűjteni, és adott esetben azok a családok, amelyek mondjuk, a családfenntartót veszítették el egy gyilkosságban, mondjuk, ők meg a létfenntartás szélére sodródnak. Ez egy kapzsi állam, amiben mi nem tudunk hinni. Támogassák ezt a javaslatot! Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az elfogadott napirend szerint a nemzeti vidékstratégiáról és annak végrehajtásáról szóló H/2305. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről történő tárgyalásra ezen az ülésnapon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Független képviselők indítványozták, hogy az Országgyűlés döntsön az állambiztonsági iratok nyilvánosságáról szóló H/3840. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, független képviselőnek mint előterjesztőnek, 5 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Feltárni, megőrizni, gondolkodni, továbblépni. Ez a mottója a Kenedi-bizottság jelentésének, talán mindenki emlékszik rá, Timothy Garton Ash: Az igazsághoz vezető négy út című szövegéből származik. Nem véletlen, hogy ezzel kezdem a mostani beszédemet is, amiben megpróbálom meggyőzni kormánypárti képviselőtársaimat, bár elég kis számban vannak jelen, hogy támogassák ezt az országgyűlési határozati javaslatot.

Az a helyzet ugyanis, hogy a kormánytöbbség nagyon tudatosan sorozatban leszavazza azokat a javaslatokat, amelyeket az ellenzéki képviselők, frakciók benyújtanak az elmúlt években. Nagyon úgy

tűnik, hogy nem érdekelték abban, hogy az állambiztonsági múlt nyilvánosságra kerüljön teljes mértékben. A legfelháborítóbb számomra az egyébként, már nem először ültem az Igazságügyi bizottság ülésén, hogy hozzá sem szólnak a témához, ráadásul elegánsan tartózkodnak a szavazásnál, mintha nem is érdekelné önöket ez a kérdés.

Mindez azért furcsa számomra, mert az Alaptörvénybe, amit önök alkottak a kétharmados többségükkel, voltaképpen az államszocializmus elítélését belevették, ennek ellenére nem hajlandóak az elnyomó rendszer bűneivel és az abban részt vevők, az azt működtetők bűneivel foglalkozni. Mindez azért furcsa számomra, mert a Símiczka-Orbán-háborúnak is része lett ez a téma, tehát önök is egyértelműen érdekelték lennének abban, hogy a megfelelő nyilvánosságot megteremtjük.

Mindez azért érdekes és furcsa számomra, mert önök nagyon harcias antikommunista retorikát folytatnak folyamatosan, miközben a gyakorlat meg azt mutatja, hogy mintha maguk is inkább a kommunista rendszer kiszolgálóit, illetve az abban részt vevőket támogatnák, bújtatnák. Itt az ideje, hogy ezen változtassanak, képviselőtársaim, itt az ideje, hogy tisztázzuk végképp a múltat. Ez hozzátartozik Magyarországnak múltjához, ezt tisztázni kell.

A Fidesz ennek sajnos tudatosan ellenállt eddig. Ezen kellene most azonnal változtatni. Azt gondolom, hogy minden magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy a múltunkat megismerhessük, és mint említettem, önök is ebben most már érdekelték, hiszen tapasztalhatták, a saját miniszterelnöküket, Magyarország miniszterelnökét vádolhatták meg, és ő meg nem tudja magát megvédeni azért, merthogy ezek az információk nem nyilvánosak. Gyakorlatilag ezek a sejtetések csak és kizárólag a karaktergyilkosságokhoz használhatók fel.

Mit javaslunk ebben az országgyűlési határozati javaslatban? Egyrészt felszólítanám az Országgyűlést, felhívna az Országgyűlést a kormányt, hogy nyújtson be záros határidőn belül egy olyan törvényt, amely a megfelelő nyilvánosságot biztosítaná. Erre egyébként önök még 2010-ben vállaltak egy kötelezettséget, hogy benyújtják, be fogják nyújtani, de ezt nem tették meg. Mint említettem, az ellenzéki képviselők, frakciók ezt már számtalanszor megtették, azt leszavazták. Várjuk, hogy akkor önök azt az elképzelést nyújtsák be, amit jónak gondolnak, és vitassuk meg, hogy hogyan lehet az állambiztonsági múlt nyilvánosságát szélesebb körűen megteremteni, hiszen azt az összes szakértő elmondja, hogy jelen pillanatban ez egyszerűen nem biztosított.

Másrészt ez az országgyűlési határozati javaslat felhívna arra a kormányt, hogy június 15-ig kezdeményezzen tárgyalásokat Moszkvával, hiszen többek feltételezése szerint, és itt most nem mindenféle bloggerekéről beszélünk, hanem például Németh Miklós egykori miniszterelnökről, szóval, egyes feltételezések szerint Moszkvában található magyar állambiztonsági iratok, egészen pontosan Németh

Miklós úgy fogalmazott, hogy az egyetlen hiteles ügynöklista Moszkvában található meg. Éppen ezért fontos lenne, hogy erről a kormány tárgyalásokat kezdeményezzen.

Harmadrészt pedig ez az országgyűlési határozati javaslat felhívna a kormányt arra, hogy állítson fel egy olyan tudományos testületet, amely az esetlegesen visszaszerzett és feltételezések szerint Moszkvában megtalálható állambiztonsági iratokat megfelelő módon helyezze el magyar levéltárban, és annak a nyilvánosságáról gondoskodjon.

Azt hiszem, mindenkinek az az érdeke, hogy ezt a határozati javaslatot támogassák. Maga a miniszterelnök mondta itt néhány nappal ezelőtt, hogy ő maga minden olyan javaslatot támogat, ami az egykori megfigyelték jogait bővíti. Ez a javaslat erre szolgál, úgyszólván kérem, hogy támogassák majd holnap ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben fejtheti ki álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Felszólalásra következik Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport.

(17.20)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A Lehet Más a Politika az elmúlt években nyolc alkalommal tett kezdeményezést a Házban arra, hogy a 25 éves szennyezt végre takarítsuk innen ki. Nyolc alkalommal tettünk kezdeményezést, és már legalább egy alkalommal tettünk kezdeményezést az aktanyilvánosságon túl arra is, hogy az Orbán-kormány járjon el Moszkvában annak érdekében, hogy a magyar vonatkozású KGB-, NKVD-iratok legyenek kutathatóak.

Természetesen örülök, ha követőkre találunk, és természetesen örülök annak is, ha mások annyira egyetértenek az LMP indítványaival, hogy gyakorlatilag copy-paste másolják. Szerintem ez egy derék dolog; egészen odáig, hogy még az is a mi javaslatunkban szerepelt már három évvel ezelőtt, hogy legyen büntetőjogi szankciója valóban annak, ha valaki törvényellenesen, felhatalmazás nélkül birtokol ilyen titkos iratokat.

Egyetlenegy kérdés merül föl: ezeket a javaslatokat miért nem lehetett akkor megfogadni Bajnai Gordon pártjának, amikor még Bajnai Gordon miniszterelnök volt, illetve kormánytag volt? Az önök alapítója tetszett miniszterelnökként kormányozni, kormánytag volt, sokan szintén kormánypárti politikusok voltak 2010 előtt, és akkor nem iparkodtak annyira emiatt, nem jártak el Moszkvába, legfeljebb atomenergiai tárgyalásokat folytattak. Tehát azt

gondolom, úgy lenne tisztességes, hogy ezzel is szembe tetszenek nézni, és nem csak a kellemest vállalni Bajnai Gordon örökségéből, ha egyáltalán lehet kellemesről beszélni vele kapcsolatban.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék még annyit hozzáfűzni az indokoláshoz, hogy természetesen nem csak a múltat kell feltárni. Az LMP frakciója azért tett javaslatot nyolc alkalommal az állambiztonsági múlt feltárására - és ismerjük meg azt is, hogy Moszkvában mi feket ott akár a magyar politikai elittről, mert azt gondoljuk, hogy a rendszerváltás, a gazdasági átalakulás szorosan összefonódott az átalakuló kommunista állambiztonsági elittel -, hogy tudjuk meg azt, hogy azok, akik kirámolták ezt az országot '89 után, milyen titkosszolgálati információkkal rendelkeztek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelezte felszólalási szándékát Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony, független képviselő. Megadom a szót.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Az elmúlt 25 évben folyamatosan voltak olyan kezdeményezések, amelyek az ügynökmúlt feltárását kezdeményezték; többek között az elmúlt években valóban az LMP is, az Együtt is ezt tette, korábban is voltak olyan politikai erők, amelyek sajnos hiábavalóan tették ezt a kísérletet.

Az ügynökmúlt, a titkosszolgálati akták titkossága a mai napig és hosszú jövőig is képes arra, hogy mérgezze a magyar politikai közéletet, ezért nem lehet abbahagyni azt az erőfeszítést, hogy folyamatosan törekedjünk a nyilvánosságra. Nincs késő! Ha valaki azt gondolná, hogy 25 év elmúlt, fátylat lehet borítani a múltra, akkor azt lehet nyugodtan mondani, hogy nem. A történelem mindig fontos számunkra, saját múltunk megismerése hozzátartozik az identitásunkhoz, az öntudatunkhoz, büszkeségünk alapja. A történelmi igazságtétel soha nem évül el, ezért a mai nap ugyanolyan aktuális az ügynökakták nyilvánosságát követelni, mint 5-10-15 vagy 20 évvel ezelőtt.

Azt gondolom, az a dolga a magyar parlamentnek, a fideszes többségnek, hogy ne leplezze antikommunizmussal, antikommunista szöveggel azt, hogy valójában hajthatatlan, valójában képtelen szembenézni a múlttal, valójában nem akarja megmutatni, hogy ők maguk ebben a mai formában kicsodák. Azt gondolom, nincs egyszerűbb feladat, mint ezeket az aktákat végre nyilvánosságra hozni, és akkor büszkén és felemelt fejjel tekinthetünk majd az utódaink elé. Köszönöm szépen. *(Szabó Szabolcs tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselők következnek. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy az LMP e témában benyújtott eddigi nyolc javaslatát is támogattuk, ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét is támogatjuk, annak ellenére, hogy most ez meglepő módon mástól érkezett, bár kísértetiesen hasonlít ahhoz. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az antalli örökség, amiben ülünk egyébként - ezt itt szögezzük le az elején -, hogy 25 évvel az úgynevezett rendszerváltás után még erről a kérdéstről kell sokadjára és újabban beszélni.

Eljutottunk odáig, hogy a Fideszen kívül minden párt az ügynökakták nyilvánossága mellett áll. Eljutottunk odáig, hogy mindenki a vörös múlttal való szembenézés pártján áll. Eljutottunk odáig, hogy a Magyar Szocialista Pártnak, az utódpártnak sikerült már jobban megtisztítania magát az állampárt bűneitől, mint amennyire az elvileg az állampárt ellen megszerveződött, annak idején megszerveződött Fidesznek. Régi közhely, hogy a fideszes kormányokban most már lassan több kommunista van, mint az MSZP-kormányok idejében volt, és önök, kedves fideszes, KDNP-s képviselőtársaim, ezt tovább tetézik természetesen azzal a szégyennel, hogy ehhez az ügryhöz most sem lesz önök közül senkinek sem szava; ha véletlenül igen, akkor előre elnézést kérek, de tartok tőle, hogy ez nem fog megtörténni.

25 évvel a rendszerváltás után nem tudunk még mindig szembenézni azzal, hogy mi történt, nem tudunk arról, hogy ki milyen szerepet vállalt akkor az állambiztonság történetében, az állambiztonság munkájában. Indokolják ezt önök azzal, hogy önök az áldozatok jogait védik. 25 év elteltével ennek a társadalomnak már érettnak kellene lennie arra, hogy szembe tudjon nézni azokkal a bűnökkel, érettnak kell lennünk arra, hogy fel tudjuk dolgozni az azokban az aktákban szereplő dolgokat, eseményeket, adott esetben tisztában léve azzal is, hogy kit milyen motivációk vittek rá arra, hogy az állambiztonságnak dolgozzon.

Arról nem is beszélve, hogy 25 évvel, két és fél évtizeddel a rendszerváltás után még mindig komoly kockázatai vannak annak, hogy idegen titkosszolgálatok, nevezetesen Oroszország a magyar politikai és gazdasági elittről milyen anyagokat, milyen dokumentumokat őriz.

Én úgy gondolom, ezeknek a nyilvánosságra hozatala vagy legalábbis ezen anyagok visszaszerzésének megkísérlése alapvetően nemzetbiztonsági érdek kell hogy legyen. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Támogatjuk természetesen a javaslatot, mint ahogy minden ehhez hasonló javaslatot az elmúlt évek során is támogattunk, és a Jobbik lesz az egyetlen olyan, aki ezt kormányon meg is fogja csinálni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalók jelentkezését nem látom, megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Szabó Szabolcs jelzésére:)* Igen, megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, jogállam jogalkotója nem állhat a diktatúra iratainak titkossága mellett. Ez egy olyan alapvető elv, ami mellett nem lehet elmenni, úgyhogy én még egyszer határozottan arra kérném a képviselőtársaimat majd, hogy támogassák holnap ezt a határozati javaslatot.

Schiffer úr kiment a vita közben elegánsan, de azért neki meg azt megjegyezném úgy nagyon finoman, hogy én úgy tudtam, hogy Bajnai Gordon válságkezelésre vállalkozott, és nagyon tudatosan tartózkodott a politizálástól, viszont amikor a parlamentbe ide beült a 2014-es választások után, akkor az volt az első dolga, hogy aláírjon egy olyan betérjesztést, egy olyan törvényjavaslatot, amely pont az állambiztonsági múlt nyilvánosságát tette volna lehetővé. Úgyhogy innentől kezdve Schiffer András - azt gondolom - nyitott kapukat döngtet.

Köszönöm szépen, és kérem majd, hogy támogassák ezt a javaslatot. *(Szelényi Zsuzsanna tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre ülésünk második napján kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés H/4027. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Honvédelmi és rendészeti bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát H/4027/6. számon, jelentését pedig H/4027/7. számon megkapták. A Külügyi bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését H/4027/5. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata H/4027/9. számon, összegző jelentése pedig H/4027/10. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság jelezte, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetőjét később nevezi meg.

Megkérdezem, hogy a bizottság jelen lévő tagjai közül kívánja-e valaki a későbbiekben a kisebbségi véleményt ismertetni. *(Dr. Harangozó Tamás jelzésére:)* Igen, köszönöm, képviselő úr.

(17:30)

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére összesen 15 perc áll rendelkezésre. Először megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. április 9-ei ülésén megtárgyalta a Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről szóló H/4027. számú határozati javaslatot. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Honvédelmi bizottság hárompontos módosító javaslatát, amelynek 1. és 3. pontjait bizottságunk 1 szavazat kivételével egyhangúlag támogatta. A 2. pontját 23 igen, 1 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett támogatta. A módosító javaslatról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság technikai jellegű módosító javaslatot fogadott el arra vonatkozóan, hogy a hatálybalépés úgy szójjon, hogy jelen határozat az elfogadás időpontjában lép hatályba. Ennek az oka, hogy ne alakulhasson ki vita azzal kapcsolatban, hogy az elfogadás napján nulla órával esetleg a határozat visszamenőleges hatályú legyen.

Jelen javaslat célja a szerepvállalás növelése az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi koalíciós műveletek elősegítése érdekében. Magyarország 2014-től vesz részt ebben az együttműködésben a második fokozatban, ami azt jelenti, hogy humanitárius segélyeket adunk a nemzetközi szövetségnek, illetőleg hadfelszereléseket és kiképzést is felajánlunk. Ezt szeretnénk megerősíteni, mégpedig a következő okán: az Egyesült Államok kormánya felkérést intézett a magyar kormányhoz és ezen keresztül a magyar parlamenthez, hogy döntsön abban a kérdésben, hogy részt veszünk-e ebben a nemzetközi együttműködésben. A Magyar Honvédség önkéntesekkel szeretné megvalósítani ezt a részvételt, és arra kér bennünket, hogy támogassuk ebben. Aki komolyan veszi azokat az értékeket, mint az emberi méltóság, az élet védelme, a szólásszabadság, a vallásszabadság, annak támogatnia kell ezt az előterjesztést.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 21 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm figyelmüket, köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Kö-

szönöm a szót, elnök úr. Elnézést a félreértésért, mi kifejezetten úgy emlékeztünk, hogy a TAB ülésén jegyzőkönyvben kértük a kisebbségi vélemény elmondását, de lehet, hogy ez elkeveredett.

A bizottsági ülésen a Honvédelmi bizottság módosító javaslatáról volt szó, de hogy a parlament és a nyilvánosság is tisztában legyen vele, a hárompontos módosító javaslatból két pontot, abból kifejezetten az első elvi szintű pontot az MSZP által benyújtott módosító javaslatból vette át a Honvédelmi bizottság némi módosítással és átszerkesztéssel, de a lényege az, és ezért támogattuk is a TAB-on ezt a típusú módosítást, hogy magában a preambulumban a Magyar Országgyűlés világosan jelezze az elvi elkötelezettségét is mind a nemzetközi béke és biztonság előmozdítására tett erőfeszítés és a terrorizmus elleni küzdelemben, mind pedig azt a megfogalmazást, figyelemmel arra, hogy Magyarország az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet ellen szervezett nemzetközi koalíció elkötelezett tagja. Ezen utóbbi mellett azért is fontos kiállni, mert ma a magyar nyilvánosság döntő többségének fogalma nincsen róla, hogy a Magyar Köztársaság évek óta - egy egyébként kevésbé nyilvánosságra került kormánydöntés alapján évek óta - tagja ennek a nemzetközi koalíciónak, és szemlátomást elkötelezett tagja, hiszen az elmúlt években már különböző eszközökkel és különböző hozzájárulással segítettük ezt a harcot, ami egyébként így helyes és rendben van, és azt gondoljuk, hogy ebben a határozati javaslatban erre érdemes a ma magyar állampolgárainak tájékoztatása és a jövőbeni visszahivatkozás miatt is külön megemlékezni.

A mi javaslatunk ezen túlmenően azt szeretne volna világossá tenni, hogy az, amit itt a kormány az elmúlt hetekben, hónapokban ebben az ügyben előadott, az a legminimálisabb bizalomra sem ad okot egyébként, legalábbis a mi részünkről biztosan nem. Itt a felkérés megléte, nem léte, hogy ez most felajánkozás volt, amire egy technikai felkérést kaptunk, vagy valódi felkérés érkezett volna az elmúlt időszakban, ezek komoly kérdések voltak az elmúlt hetekben, amikre világos választ kaptunk. A kormány ebből a szempontból nem volt őszinte és tisztességes, és nem lehet elfelejteni, hogy mondhatnak ma bármit, az, hogy a Magyar Nemzetben egy hónappal korábban konkrétan megjelent a kinti feladatvállalásunknak nemcsak a ténye, hanem megközelítőleg pontos tartalma is, az világosan azt mutatja számunkra is, hogy ez minden volt, csak nem egy felkérés, amire a magyar kormány reagált, hanem ez egy előre tervezett kommunikációs eszköz is, ami viszont méltatlan ahhoz, ami itt a Házban, a határozati javaslatban szerepel. Ezért mi azt a módosító javaslatot is benyújtottuk, amely szerint, megítélésünk szerint a jelenleginél nagyobb részvételt vagy nagyobb hozzájárulást kéne a Magyar Köztársaságnak ehhez a harchoz adnia, de azzal a megoldással, amelyik egyébként nem eredményezi azt, hogy magyar katonák oda ki, a harcászati övezetbe ki kell hogy menjenek.

A mi megoldási javaslatunk szerint ez továbbra is a Magyar Honvédség inkurrens készleteiből hadfelszerelések térítésmentes átadása - tehát fegyverek szállítása -, a koalícióban részt vevő államok katonáinak Magyarország területén történő kiképzésével, ami egy érdemi, komoly előrelépés a mai állapothoz képest, valamint a koalícióban részt vevő államok harcokban megsérült katonáinak a Magyar Honvédség egészségügyi központjában történő gyógykezelésével, továbbá a Magyar Honvédség repülőtereinek és kibervédelmi képességeinek rendelkezésre bocsátásával járuljon hozzá. A mi megítélésünk szerint Magyarország teherbíró képessége, a honvédség jelenlegi állapota és finanszírozása mellett egyébként ezek azok az indokolt és mindenféleképpen indokolt hozzájárulások, amivel a mai állapothoz képest többet tud kivenni Magyarország ebből a harcból, de még egyszer mondom, fontos kérdés, hogy valódi felkérés nélkül és valódi politikai felkérés nélkül magunktól ekkora létszámmal külföldre ne vigyünk katonákat.

Ami a szavazási magatartásunkat illeti, illetve a módosító javaslatokhoz való hozzáállásunkat: nyilvánvalóan így az 1. és a 3. pont, amely szintén a mi javaslatunkban is szerepelt, ami a kormányt kötelezi arra, hogy a Magyar Országgyűlésben kötelezően félvévente beszámoljon arról, hogy mi történik a kint eltöltött időszakban, illetve a 2. módosító javaslat miatt, amit az Együtt nyújtott be - nagy meglepetésünkre, a kormány nagy öröme és támogatásával -, ezért ennél a javaslatnál csak tartózkodni tudtunk a TAB-on.

A holnapi napon, a végszavazás és ezen módosítás tekintetében is ahhoz kötjük saját szavazatunkat és az esetleges támogató szavazatunkat, hogy az MSZP érdemi, 2. pontban szereplő javaslatát, amit az előbb ismerttettem, a Magyar Országgyűlés többsége elfogadja-e vagy nem, ez fogja meghatározni, hogy a végszavazásnál milyen magatartást fogunk követni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Hende Csaba miniszter úr jelezte, hogy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság véleményét két felszólaló ismerteti, elsőként megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: *(Megszólal egy mobiltelefonon.)* Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! *(A telefonjára pillant.)* - Közbeszólások az ellenzéki sorokból.) Nem az enyém. Ki van kapcsolva, csak ellenőriztem. Valakinek a telefonja be van kapcsolva és zavarja az adást.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tekintettel arra, hogy a bizottság másik többségi előadója, Vadai Ágnes jelezte, hogy nem tud itt lenni a tárgyaláson *(Dr. Schiffer*

András: Képviseleje!), ezért a teljes időt én fogom felhasználni a megegyezésünk szerint. (Dr. Schiffer András tapsol.)

A Honvédelmi és rendészeti bizottság egy kompromisszumos javaslatot fogadott el, illetve egy csomagot a vita során, ennek két lényeges eleme van és néhány technikai pontosítása. Az egyik lényeges elem a preambulumban átalakítása. A preambulumban megjelentettük azt a szöveget, amelyet a TAB is támogatott, nevezetesen, hogy Magyarország elkötelezett a nemzetközi béke és a biztonság megteremtésében és erősítésében, továbbá, hogy Magyarország elkötelezett a nemzetközi terrorizmus elleni harcban.

(17.40)

A másik megjegyzés, ami a preambulumbot kiégszítette, az az, hogy egyébként Magyarország deklarálja, illetve a preambulumban utal rá, hogy már ebben a nemzetközi együttműködésben részt vesz, a második és az első kategóriába fogunk lépni ezzel a határozattal.

A másik lényegi elem az Együtt képviselőjétől jött, az arra utalt, hogy az illetékes bizottságok előtt számoljon be a magyar kormány az illetékes minisztere a misszió állásáról igény szerint, de - és ez a kötelezettség - ülészakonként legalább egyszer. Tehát ha erre külön felkérés nincs, akkor is számoljon be ülészakonként egyszer, azaz félévente lényegében a misszió állásáról. Azért kellett a Honvédelmi bizottságnak végül is ebbe belenyúlni, mert szövegpontosításokkal, kompromisszumos javaslatként a bizottság egésze elfogadta.

Egy technikai módosítás volt az, amit még kezdeményezett az Együtt, és ezt is elfogadtuk. A lényege az volt, hogy tulajdonképpen ezt a task force feladatkört, amit egyébként a felkérő levél - ami természetesen valódi, érdemi és semmifajta manipuláció feltételezésére nem ad alapot, leszámítva az MSZP-s képviselők mérhetetlen fantáziáját, akik egyébként a feketéről is habozás nélkül kijelentik, hogy szerintük ez fehér bizonyos megszorító feltételek mellett, illetőleg fordítva, mert nekik ez teljesen mindegy, nyilvánvaló, hogy a meglehetősen magyarázhatatlan és védhetetlen álláspontokhoz keresnek argumentumot - tartalmazott, tehát ez a javaslat nyelvhelyességi és fordítási elemeket tartalmazott, ezt is befogadta tulajdonképpen a bizottság, és erre vonatkozóan is tettünk egy kompromisszumos javaslatot.

Így összességében azt kell mondjam, hogy a magyar részvétel az iraki kormány által az ENSZ-hez megfogalmazott felkérés kapcsán, amit egyébként az ENSZ BT is elismert két határozatában is, és az amerikai kormányt bízta meg azzal, hogy ez az iraki törvényes kormány felkérésére megszervezett nemzetközi akciót egyébként koordinálja, tehát ezen megbízás alapján nyilvánvalóan nemzetközi jogi értelemben teljes mértékben legitim nemzetközi akcióban való részvételre érkezett egy felkérés, ami

nem azt mondta, hogy kedves magyar kormány, illetőleg magyar parlament, tegyetek már javaslatokat, hogy mi módon szeretnétek ebben az akcióban részt venni, hanem teljesen konkrét és világos feladatokat fogalmazott meg. És arra kért választ, hogy igennel válaszoljunk, hogy ebben a koalícióban, ami egyébként az emberiség elleni bűncselekményeket hivatott megakadályozni, nem olyan módon, hogy az érintett területeket Irak területén belül vagy Szíriában bárki megszállja, hanem az ottani ellenállókat és lakosokat, a kurd hadsereget, a pesmerga harcosokat készíti fel arra, hogy meg tudják védeni ez ellen az őrző terror ellen saját magukat.

Tehát azt gondolom, hogy ez a fajta segítségnyújtás, hogy képezzük ki őket azért, hogy meg tudják védeni magukat, mert egyébként az Iszlám Állam által megvalósított terrort is egy szűk kisebbség támogatja az érintett területen, tehát erre kell nekünk igent vagy nemet mondani, és nem azt kérték tőlünk egyébként, hogy ötleteljünk már, hogy mit akarunk csinálni; ami helyes is, mert egy katonai akciót általában nem úgy szoktak szervezni, hogy gyerekek, mit kéne csinálni, dumcsizzuk meg, hanem van egy világos vezetés, vannak stratégiai tervek, van stratégiai tervezés, és abban keresik a felhatalmazással együttműködőket azokra a célokra, amit kijelölnek.

Ezért mondtuk azt, hogy azzal a javaslattal tartalmilag sem lehet mit kezdeni, hogy azt mondja az MSZP-frakció, hogy jó, de nem így, hanem amúgy, nem lőszert szállítunk, és kiképzést segítünk, hanem kötszert szállítunk, és nem tudom én, egészségügyi felkészítést végzünk, mert nem erre szólt a felkérés, és nem is szokás így semmifajta nemzetközi akciót szervezni.

Összességében a felkérő levelet természetesen az érintett képviselők megtekintették, megtekintették az ellenzéki képviselők is, saját szememmel láttam, ellenőriztem, hogy Vadai Ágnes, mások, akiknek erre a bizottság tagjaként jogosultságuk van, ezt megtették. Összességében tehát a Honvédelmi bizottság ezeket a kompromisszumos javaslatokat megtárgyalta, elfogadta, és ezzel együtt kéri a tisztelt Házat, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vitában már többször elmondtuk az álláspontunkat az Iszlám Állam nevű terrorszervezet elleni fellépés kapcsán. Ezért tényleg csak nagyon röviden, pontokba szedve szeretném rögzíteni azt, amit itt bizottsági többségi véleményként is elmondtam.

Az Iszlám Állam egy terrrorszervezet, ami emberiesség elleni bűncselekményeket hajt végre. Terror alatt tartja az embereket, mindenki láthatta az interneten, hogy mi az a rettenet, amit ők képviselnek. Faji, vallási és felekezeti alapon irtják az embereket, és valósítanak meg tényleges terrort. Mindezt teszik egyébként úgy, hogy semmi néven nevezhető legitimitásuk ezen a területen nincs. Nem is jogos, hogy államnak titulálják magukat, mert senki nem ismeri el őket, sőt az iszlám követőinek egy igen jelentős része eleve fellépett ellenük, és elutasítja őket.

A legutóbbi hírek is arra mutatnak, hogy a terror minden határon és józan számításon túlnő, hiszen az asszír régészeti emlékek földig rombolása az egész emberiség kulturális kincsének a megsemmisítését jelenti, amire semmifajta értelmes magyarázatot nem lehet találni.

Ezért arra gondoltunk, hogy akkor, amikor egy felkérés jön Magyarországra ebben a nemzetközi koalícióban való együttműködésre, akkor a parlamentnek kell kétharmados felhatalmazást adnia arra, hogy ezt Magyarország elfogadja-e vagy sem.

A magyar kormány 2014-től vesz részt a Magyarország nevében eddig csak humanitárius és katonai felszereléseket szállító akcióban, ebben a 62 ország által szervezett együttműködésben egyébként ez a második fokozatot jelenti. Felhatalmazást a magyar parlament adhat a magyar kormánynak és a magyar hadseregnek arra, hogy ebben az Egyesült Államok által szervezett nemzetközi együttműködésben katonákkal is részt vegyen. Mindig az volt a mondas, hogy maximum 150 fő záros határidőig, tehát 2017. december 31-ig.

Különböző okok miatt a parlamenti politikai erők hajlamosak voltak arra, hogy belpolitikai szempontok alapján mérlegeljék azt, hogy erre a felkérésre milyen választ adnak, tisztelet a kivételnek. Mi úgy gondoljuk, hogy akkor, amikor az emberiesség elleni bűncselekmények elleni fellépésről van szó, akkor ilyen megfontolás nehezen indokolható. Mi arra gondoltunk, hogy az összes mondva csinált kifogás - ki írta alá a felkérő levelet, milyen meghatalmazás alapján, vajon a magyar közjegyzőnél letette-e Obama elnök azt az iratot, amin igazolja a CENTCOM-nak az ezredese, hogy jogosult az amerikai kormány nevében beszélni, a CENTCOM ezredese aláírási címpéldányt tett-e mellé meg a sok egyéb badarság, ami szerintem méltatlan az egész témához -, amivel a kedves szocialista képviselőtársak előhozakodtak, mindez azt mutatja egyébként, hogy ahogy a történelemben már számtalanszor láttuk, az ilyen nemzetközi együttműködésben való részvételt a szocialisták maximálisan belpolitikai ügynek tekintik, és ebből vezetik le. Ebből a szempontból a Jobbik álláspontja sokkal konzekvensebb, és úgy lehet egy mondatban összefoglalni, hogy amit az amerikaiak megfőztek maguknak, azt egyik is meg, és ehhez nekünk semmi közünk.

Persze, lehet azt mondani vagy feltenni a kérdést, hogy vajon az emberiesség elleni bűncselekmé-

nyek esetén jogos-e ezt a kérdést feltenni, mert sokszor elmondtuk, hogy mi is számos fontos kérdést tudnánk feltenni az amerikai korábbi és a jelenlegi közel-keleti politikával kapcsolatban arra nézvést, hogy hányszor fordult az elő például, hogy az amerikaiak által kiképzett közel-keleti gerillák később egyébként a kiképzőjük ellen fordultak, és borítottak lángba egyébként egész országokat vagy országrészeket. De ezzel együtt most mégiscsak olyan kérdésről van szó, olyan értékek védelméről, ami egyébként egyetemleges és mindenki számára fontos, és azt a véleményünket hangoztattuk, hogy természetesen ezeket a kérdéseket meg kell vitatni.

(17.50)

De akkor, amikor a végső alapértékeinkről van szó, a civilizációs értékeink védelméről, mindenről, amit megfogalmazunk és amiben hiszünk, az emberi méltóságról, az ember életéhez, méltóságához, vallásához, meggyőződéséhez, önazonosságához való jogáról, és hogy ez alapján senkit ne lehessen fizikailag fenyegetni, főleg nem úgy, ahogy azt az Iszlám Állam teszi, nos, ha ebben a helyzetben - ezt az ellenzéki képviselők közül is többen elmondták, teljesen jogosan - támogatják az előterjesztést, az nem a magyar kormánynak szól, hanem az ügynek. Szerintem ez a helyes, így kell hozzáállni, mert minden belpolitikai megfontolás egyébként rendkívüli mértékben álságos ebben az ügyben.

Mi azt gondoljuk, hogy ez végső soron egy katonai akció. Azt gondoljuk, hogy az a stratégiai alapgondolat, hogy az ott élő embereket kell kiképezni arra, hogy le tudják győzni ezt a szörnyeteket, alapvetően helyes. Sajnos nem áll módomban megosztani a képviselőkkel, csak arra szeretnék hivatkozni, hogy az együttműködés a kurd állammal és az iraki kormánnyal, a pesmerga harcosokkal olyan részletes ennek a stratégiai célnak a megvalósítása érdekében, hogy néha már-már a katonai akciók közvetlen sikerét is elnehezítő megfontolásokat is érvényesítenek, mert politikai értelemben semmilyen módon nem szeretnének abban a színben feltűnni, hogy ott bárki külföldi katona megszálló lehet, vagy bárki külföldi katona külföldi érdekeket véd és védelmez a helyiek ellenében. Sajnos az idevonatkozó konkrét információk bizalmasak, de engem is meglepett a bizottsági ülésen az, hogy ez milyen körültekintő, és mondom még egyszer, adott esetben a konkrét katonai célokat elnehezítő körülményekre is figyelemmel kell lenni.

De kétségtelen, hogy végre - sóhajthat fel az ember, megismerve a körülményeket - eszébe jutott a stratégiai tervezőknek, hogy nem elég önmagában a gyors katonai megoldás, hanem a katonai megoldást követő politikai megoldásra is figyelni kell, különben úgy járunk, mint nagyon sok közel-keleti akció esetében, hogy a fegyveres konfliktust éppen meg lehet nyerni, csak éppen a békét nem, és a konszolidáció

válk szinte lehetetlenné. Ez az akció nem ilyen, ezért különösen megfontolandó, hogy ezt a magyar parlament támogassa.

Összességében a Fidesz álláspontja a felkéréssel kapcsolatban, amit az Egyesült Államok kormányának a nevében fogalmaztak meg - egyébként kétségtelenül nem Barack Obama írta alá a levelet, de bizonyára észrevették, a magyar hivatalok is úgy működnek, hogy azért, mert a magyar kormány nevében nem minden levelet a miniszterelnök ír alá, az még nem jelenti azt, hogy nem a kormány nevében intézkedik az erre felhatalmazott; bármilyen furcsa, ezt azért kell elmondani, mert a zárt bizottsági ülésen olyan vitákat kellett folytatni, hogy hogy igazolta és ellenőrizte a magyar kormány azt, hogy az amerikai CENTCOM nevében felhatalmazással nyilatkozó ezredes valóban ő-e az, volt-e mellé fénykép mellékelve, és van-e aláírási címpéldány, ami tényleg már Rejtő Jenő-i fordulatokat idéz -: azt hiszem, hogy a felkérésre, ami teljesen konkrét, igennel vagy nemmel kell válaszolni.

S aki nemcsak hangoztatni szereti azt, hogy az emberiség elleni bűncselekmények ellen fel kell lépni, és azok az értékek, amelyek itt veszélyben forognak, fontosak, hanem tenni is kell néha valamit érte, az jó szívvel tudja támogatni ezt az előterjesztést. Én erre buzdítok mindenkit, megértve az összes fenntartást, megértve azt, amit a vitában a képviselők elmondtak, és hangsúlyozva, hogy nekünk is nagyon sok kérdeznivalónk és fenntartásunk is lehetne - csak vannak olyan pillanatok, amikor nem ez a kérdés. A magyar történelemben is számtalanszor volt olyan pillanat, amikor nem lehetett ilyeneket kérdezni. Bár lehettek volna éppen fontos kérdések feltéve, de van, amikor össze kell fogni, mert olyan alapértékek vannak veszélyben, amelyeket mindenáron meg kell védeni. Ezért javaslom azt, hogy a magyar parlament támogassa ezt a nemzetközi fellépést és benne a magyar részvételt.

Aki pedig, kedves képviselők, a magyar biztonságra hivatkozik, annak szeretném felhívni a figyelmét: ha ezt konzekvensen teszi valaki, akkor egy sor olyan lépésre kell elszánni magunkat a magyar biztonság védelme érdekében, amire még nem hallottam, hogy valaki elszánta volna magát. Példának okáért, ezt a vitában is elmondtuk, a Francia Intézet által Budapesten szervezett, a Charlie Hebdo napilap által megvalósított karikatúrákiállítás nyilvánvalóan fokozza Magyarország kitétséget és a magyar terrorveszélyt. Ebből egyáltalán nem következik az, hogy be kellene tiltani ezt a kiállítást. Mert ha valaki a magyar biztonságra hivatkozik, akkor ezt egyébként fel kellene vetnie. Számtalan olyan példát lehet mondani, ami nyilvánvalóan fokozza Magyarország kitétséget, mégis azt gondoljuk, hogy ha hiszünk abban, amit mondunk és képviselünk, akkor nem önmagában ez az egyetlen járható út.

Azt gondolom, hogy nemzetközi értelemben is meg kell fékezni az Iszlám Állam nevű terrorszervezetet, és ezzel tudjuk igazán szolgálni a biztonsági

érdekeinket. Egyébként az Iszlám Állam cselekedetei bizonyítják, hogy az, aki nem vesz részt semmiben, sincsen biztonságban, mert nem arról szól a történet, és a terror sem arról szól, hogy egy meghatározott logika szerint cselekszik, mert az örület az örület minden szempontból, és nincs benne logika. Azt pedig, ami logika lenne benne, nem szabad magunkévá tennünk. Ezért kérem a tisztelt parlamentet, hogy támogassa az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

*(A jegyzői székben Gúr Nándort
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelezte felszólalási szándékát Gyöngyösi Márton képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt egy hónapban az ISIS elleni katonai misszióval kapcsolatban többször ülésezett a Külügyi bizottság, néha a Nemzetbiztonsági bizottsággal közösen. Természetesen több alkalommal tárgyaltuk meg ennek a misszióknak a lényegét, és vártunk számos kérdésre válaszokat. Bizonyos kérdésekre megkaptuk a válaszokat, és úgy értékeltük, hogy megfelelőek, a legtöbb kérdésünkre azonban nem született megfelelő válasz.

Abban a pártok természetesen egyetértenek, a Jobbiktól az LMP-n és a Fideszen át az MSZP-ig bezárólag, hogy az ISIS tevékenysége, ami egyenlő a népiirtással és az emberiség elleni bűncselekményekkel, elítélendő, és az Iszlám Állam terjedését természetesen meg kell állítani és el kell ítélni. Azonban számos olyan kérdés merült fel, amire egyik bizottsági ülésen sem kaptunk választ. Például arra, hogy miért kell Magyarországnak ilyen elhamarkodottan és ilyen gyorsan döntenie egy ilyen nemzetközi misszióról, amellyel kapcsolatos kockázatokat egy hónap leforgása alatt a hivatalos szerveknek szemmel láthatóan nem volt lehetőségük tisztázni.

A bizottsági üléseken döntően katonapolitikai szempontok hangoztak el. Megnyugtatóan hallhatuk azt, hogy a magyar katonák képesek a szűken értelmezett feladat ellátására, Erbílben azt a feladatot, amire felkérték őket, képesek ellátni; efelől semmi kétségem nincs. Tudjuk, hogy jók a magyar katonák, a magyar honvédek, és szakmailag el tudják látni azt a feladatot, amire felkérték őket. Azonban ennek a típusú hadviselésnek a főcsapása nem katonai, hanem itt a terrorizmus elleni harcról van szó, egy aszimmetrikus háborúval nézünk szembe, és nem az az elsődleges kérdés, hogy a katonáink meg tudják-e állni a helyüket Erbílben, hanem hogy a magyar hatóságok, a magyar szervek képesek-e garantálni a magyar emberek biztonságát itt, Magyarországon. Nemzetbiztonsági kérdések merülnek fel egy ilyen misszióval kapcsolatos döntés nyomán.

Emlékszünk arra, hogy március 6-án beérkezett az Amerikai Egyesült Államokból az a bizonyos sokat hivatkozott felkérés. Úgy tudjuk - bár én magam nem ültem ott azon a bizottsági ülésen, amit Kósa Lajos képviselőtársam emleget -, hogy az amerikai Central Commandnak egy szimpla, egyszerű tisztjétől érkezett egy ilyen típusú felkérés, egy katonai felkérés, amely nyomán Magyarország miniszterelnöke és külügyminisztere már aznap, március 6-án azt nyilatkozta, hogy jött az amerikai felkérés, ilyen értelemben Magyarországnak a kötelességének eleget kell tennie, a nemzetközi elvárásoknak meg kell felelnie.

(18.00)

Semmilyen ilyenfajta kötelezettségünk nincs, semmilyen nemzetközi elvárásnak nem kell megfelelni. Különösen azért nem, mert sem ENSZ-felhatalmazás nincs a misszió mögött, sem NATO-felhatalmazás nincs a misszió mögött, semmiféle NATO-szerződésből fakadó elvárás nincs ezzel a misszióval kapcsolatosan, semmiféle elvárás nem fogalmazódhat meg Magyarországgal szemben. Ugyanis ez nem egy, az ENSZ égisze alatt és nem egy, a NATO égisze alatt történő misszió.

Ilyen értelemben azt sem értjük, miért ilyen mértékű felajánlást kellett tennie a magyar kormánynak. Tehát miért kellett túlteljesíteni vagy túllihegni még olyan országokat is, amelyek Magyarországnál lényegesen nagyobbak, lényegesen többet tudnának áldozni egy ilyen típusú misszióra? Magyarország katonai missziós szerepvállalása még Németországot is meghaladja. Nem értjük, miért kell 20 milliárd forintos költségvetéssel, 150 katona felajánlásával indulnia Magyarországnak egy olyan misszióba, amelyet mások sokkal megfontoltabban és cizelláltabban közelítenek meg.

Nyilván nagyon sokféleképpen lehet az ISIS elleni hadjáratban részt vállalni. Vannak, akik politikai támogatást nyújtanak ellene, vannak, akik katonailag részt vállalnak, de vannak, akik csak humanitárius segítségnyújtásban segídeknek. Nekünk szent meggyőződésünk, hogy a humanitárius segítségnyújtás lenne az, amit Magyarország erejéhez képest meg tudna tenni úgy, hogy erkölcsileg is eleget tesz mindennemű kötelezettségének.

Nagyon fontos, és talán itt lenne az ideje annak, hogy mielőtt Magyarország újra egy újabb kétes katonai misszióban részt vállal, egy kicsit értékeljük azt, hogy a NATO-tagságunk óta milyen típusú missziókban vettünk részt és azok milyen eredménnyel jártak. Hát, még mindig kint vannak magyar katonák Afganisztánban, a tálibok ellen háborút hirdettünk, az Amerikai Egyesült Államokkal az oldalunkon. Nyilvánvalóan az egy NATO-misszió, de az elmúlt 14 évben semmiféle eredményt nem tud felmutatni ez a misszió. Irakban 2003-ban megdöntötte Szaddám Huszein kormányát az amerikai hadsereg, az amerikai katonák. Ez is egy nemzetközi misszió volt, ehhez

is segédkezett sok-sok nyugati állam. Destabilizált a NATO még egy országot ott a régióban, keletkezett egy úr, és hatalmas káoszt hagyott maga után.

Az, hogy az Iszlám Állam hogyan jött létre, megérne egy kis gondolkodást, megnézni azt, hogy az Iszlám Állam miképpen jöhetett létre. Nagyon nem kell messzire menni a kutakodásban, meg kell hallgatni Wesley Clarkot, a NATO nyugalmazott tábornokát, Európába kihelyezett volt NATO-tábornokot, aki azt nyilatkozta a CNN-nek, hogy az Amerikai Egyesült Államok és szövetségesei hozták létre az Iszlám Államot a Hezbollah ellen és a szír Aszad-rezsim ellen még pár évvel ezelőtt, amikor az Amerikai Egyesült Államok érdekeit ez szolgálta leginkább.

Azóta sem tudjuk azt, hogy az Amerikai Egyesült Államok miképpen viszonyul az Iszlám Államhoz. Nem tudjuk azt, hogy ez a terrorszervezet, ez a kalifátus hogyan jöhetett létre egy év leforgása alatt, hogyan volt képes szinte egy állami gépezetet kialakítani, bevételekre szert tenni, létrehozni egy komoly államot, amelyik ütőképes és komoly kihívást jelent a nemzetközi közösségnek. Honnan kapja az Iszlám Állam a támogatást és az utánpótlást mind emberanyagban, mind pedig pénzügyi támogatásban? Mielőtt egy ilyen kétes eredetű vállalkozásban szerepet vállalnánk, nagyon jó lenne tisztán látni ezekben a kérdésekben, nehogy az forduljon elő, hogy a saját szövetségeseinkkel az oldalunkon a saját szövetségeseinkkel vívunk egy háborút, amiben senki nem tud eligazodni.

Ezért mondja azt a Jobbik Magyarországért Mozgalom, hogy ebben a hadjáratban és misszióban teljes felelőtlenség részt vállalni, amíg ezeket a kérdéseket nem tisztáztuk. Fel kell mérni ezeket, ezekre a kérdésekre választ kell kapni, és utána kell elgondolkodni azon, hogy milyen mértékben és milyen módon vállal szerepet Magyarország az ISIS elleni hadjáratban. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport, aki szintén írásban jelezte felszólalási szándékát.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarországnak nemzetközi jogi kötelezettsége erre a részvételre nincsen. Ez sem ENSZ-határozatból, sem a NATO alapszerződéséből nem levezethető. Ez már önmagában elégséges ok arra, hogy azt mondjuk, hogy a magyar katonákat bizony ne vigyük külföldre.

Viszont szeretnék reagálni arra, ami itt Kósa Lajostól nagyon líraian elhangzott. Tisztelt Képviselőtársam! Én elmondtam azt az általános vitában is, hogy ne vonjuk azt kétségbe, hogy itt, ebben a Házban az Iszlám Állam rémtetteiről egyébként azonosan vélekedünk pártállástól, világnézettől függetlenül, és vélhetően nemcsak a magyar parlamentben, hanem a világ összes parlamentjében. Háromszor is

hatalmas kört tett annak érdekében, hogy ódákat mondjon itt az emberi méltóság fontosságáról, és hogy milyen erkölcsi kötelezettségünk van akkor, ha az emberi méltóságot egy másik országban megsértik.

Tökéletesen hiteltelen az ön szájából, kedves Kósa képviselő úr, illetve bármelyik Fidesz-politikus szájából, hiszen tudjuk azt is, hogy Kínában a kínai központi kormány támogatásával miképpen lépnek fel például a Falun Gong szekta követői ellen, és állami asszisztenciával mennek az erőszakos szervkivételek. Na most, Magyarország nemcsak nem tiltakozik, hanem szoros gazdasági együttműködést akar egy ilyen országgal. Innentől kezdve ez az érvelés végtelenül hamis, Kósa képviselő úr. Tegye félre!

Amiről beszélni kéne viszont, hogy mit tudunk, illetve egész pontosan: mit nem tudunk ebben az ügyben. Önök is elismerték a bizottsági üléseken, hogy Magyarország, ebben önnek igaza van, egyébként is meglévő belbiztonsági kockázata a katonai szerepvállalást követően növekedni fog. Hogy ez pontosan mennyibe fog fájni a magyar költségvetésnek, hogy a részvétel pontosan milyen plusz költségvetési kiadásokat fog eredményezni, erről önöknek halovány fogalmuk nincsen, mint ahogy a biztonsági kockázatonövekedés mibenlétéről sem. Márpedig a magyar emberek elsősorban erre kíváncsiak.

Kettő: egyetértünk abban, hogy itt egy szörnyeteggel van dolgunk. Én nem is kívánnék abba belebocsátkozni, amit itt Gyöngyösi Márton elmondott, hogy esetleg érdemes lenne azt is föltárni, hogy ez a szörnyeteg egyébként hogyan kelt életre, de az kétségtelen, hogy ha nemzetközi beavatkozásról van szó, van felelősségünk azért a területért, ahol be kívánunk avatkozni. Végig kell nézni, hogy a terrorizmus elleni háború az elmúlt 15 évben 1 millió 300 ezer civil áldozat életébe került. Végig kell nézni azt, hogy ezek a háborúk sok esetben destabilizáltak területeket, és a hatalmi úrbe bizony be tudnak szüremkedni ilyen szörnyeteg terrorszervezetek.

És nem tudjuk azt, hogy egyébként ez a terrorálam vagy terrorszervezet pontosan milyen pénzügyi, technikai és nem utolsósorban emberi utánpótlást kap folyamatosan. Egy dolgot viszont tudunk, hogy az Európai Uniónak és benne Magyarországnak bizony meglenne a lehetősége arra, hogy hatékonyan fellépjen a különböző utánpótlási útvonalak felderítése és elvágása érdekében. Tettünk erre mi is a magunk szerény eszközeivel javaslatot a magyar parlamentnek, hogy hogyan lehetne fokozni, hatékonyabban tenni a magyar szolgálatok, rendvédelmi szervek fellépését, hogy például Magyarországot ne használják tranzitútvonalnak azok, akik más európai országokból akarnak megérkezni Észak-Kurdisztánba.

Akkor önöknek ezek a humanitárius tirádák nem voltak fontosak, Kósa képviselő úr. Tényekről beszéljünk! A tények viszont azok, hogy egyelőre nem tudunk biztosat sem a belbiztonsági kockázatok növekedéséről, sem pedig arról, hogy ki ez az ellenfél, milyen potenciális emberi, technikai és pénzügyi utánpótlásbázissal rendelkezik. Viszont egy elmé-

lyültebb európai uniós együttműködéssel ezeket az utánpótlásbázisokat fel lehetne számolni.

Tisztelt Országgyűlés! Egy dologban természetesen igazat kell adnom Kósa Lajosnak, amikor itt az indokokról beszél: a nemzetközi elvárások. Nemzetközi elvárások vannak - és itt van az eb elhantolva. Azzal állunk szemben, hogy önök egy tökéletesen dilettáns külpolitikát folytatnak, ahol úgy gondolják, Orbán Viktor pókerjátszmája úgy néz ki, hogy az orosz közeledés, a keleti nyitás árát itt lehet megfizetni, hogy katonákat küldünk Észak-Irakba. Meg lehet fizetni akkor, amikor behódolunk az amerikai követeléseknek a szabadkereskedelmi tárgyalások dolgában.

(18.10)

Erről van szó. Van nemzetközi elvárás, a nemzetközi elvárással pedig az orbáni logikában ebben az esetben nem tud szembemenni Magyarország, hiszen a pozícióit már régen felszámolta a Moszkvához való dörgölődéssel, a paksi paktummal és egyéb, Magyarország érdekei ellen irányuló külpolitikai húzásokkal.

Kósa képviselő úr, egyetlenegy dologra lenne szükség: egy valóban nemzeti érdekeket érvényesítő külpolitikára. Erre önök láthatóan alkalmatlanok, ennek az árát pedig ne fizetessék meg magyar katonákkal és a magyar emberek biztonságérzetével! Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben kért szót Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

Őné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden, reagálva Kósa képviselőtársam által elmondottakra.

Elnök úr... - elment? Itt van? Elszaladt. Hát...! *(Dr. Schiffer András: Elment!)* Akkor elnézést. Akkor mondom így általában a Fidesznek, akik még itt vannak. *(Hegedűs Lorántné a páholy felé mutatva: Ott van!)*

Szóval, az a helyzet, hogy arról, hogy mi a véleményünk arról, hogy ez mennyire politikai kérdés és belpolitikai kérdés és mennyire nem, nem minket kell megkérdezni. Tisztességes kormány, tisztességes politikai erő - ami egyébként a múltban is úgy volt - úgy kezd egy ilyen ügyben, hogy leül azokkal az ellenzéki pártokkal, és maximálisan tájékoztatja őket erről a kérdéssel, akiknek a szavazatára a későbbiekben esetlegesen számít. Ez így volt a múltban is. Nem a Magyar Nemzetben jelenik meg egy hónappal korábban, hogy a kormány mit akar vagy mit nem akar, és ez világosan rámutat arra, hogy itt nem felkérés volt, hanem felajánkozás, ami egyébként azt erősíti, amit az előbb Schiffer képviselőtársam itt világosan elmondott.

De miután már a vezérszónoklatban ezt a kérdést mi magunk is világosan elmondtuk, Demeter Márta képviselőtársam elég egyenes és kemény mondatokat mondott ezzel kapcsolatban, nem szeretném megismételni. Egyetlenegy kérdésünk attól függetlenül a mai napig is van: ha a haderó létszámához viszonyított százalékot nézzük, mi indokolja, hogy hány katona megy ki, és hány katonája van egy országnak? Mondják már meg nekem, hogy mi indokolja azt, hogy Magyarország a saját haderejéhez képest háromszoros létszámmal vesz ebben a misszióban részt, mint az Egyesült Államok; hogy körülbelül hatszoros létszámmal vesz részt, mint Kanada, hogy tizenkétszeres létszámmal vesz részt ebben a misszióban, mint Franciaország, és tizenötösörös létszámmal vesz részt, mint Németország. Utóbbi kettő egyébként olyan szempontból is érintett az ügyben, hogy saját állampolgáraik a túlordalt harcolnak nem kis számban; százas és ezres nagyságrendben vesznek részt ezeknek az országoknak az állampolgárai az Iszlám Állam oldalán önkéntesként.

Tudomásunk szerint és a kormány tájékoztatása szerint Magyarországot ilyen szempontból ez az ügy nem érinti. Más szempontból igen, és az elkötelezettség szempontjából igen. De ha meg tudja nekem valaki indokolni, hogy egy német vagy egy francia szerepvállaláshoz képest tizenkétszeres erőforrással a saját erőforrásaikhoz képest nekünk miért kell ebben részt venni, arra azért nagyon kíváncsiak lennénk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy az adott napirendi pont keretében kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. *(Sallai R. Benedek: Mi kérnénk a KDNP idejét!)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót... *(Szelényi Zsuzsanna felé:)* Bocsanat, képviselő asszony! Kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Normál időkeretben tudok önnek szót adni. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* Képviselő úr, az ülést még egyelőre én vezetem, kérem ezt tudomásul venni. A képviselő asszony nem megfelelő gombot nyomott meg. *(Dr. Harangozó Tamás: Mondjon le!)* Kérem, jelezze, normál időkeretben tudok önnek szót adni. A rendelkezésre álló időkeret két perc. Parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen a szót. Két percem van így is, úgy is, mindenképpen.

Az Iszlám Állam elleni magyar részvételről, a beavatkozásban való részvételről már több alkalommal esett szó ebben a Házban, és én, mint korábban is, most is azt gondolom, hogy ez az ügy mindenekelőtt arról szól, hogy Magyarország jelen van-e a világban, Magyarország olyan országnak tekinti-e magát, amelynek dolga az, hogy fellépjen nemzetközi

ügyekben erejének megfelelő formában és módon; úgy gondoljuk-e, hogy a népirtás ellen Magyarországnak fel kell lépnie, úgy gondoljuk-e, hogy szolidaritást kell vállalnunk azokkal az országokkal, akiktől azt várjuk más esetekben, hogy mellénk álljanak. Ez esetben az európai országokra gondolok. Nem kötelezettség, hanem elkötelezettség az, ami számomra elvi alapon az ebben a beavatkozásban való részvételt alátámasztja.

Sok-sok megfontolás került napirendre az elmúlt hónapok vagy hetek bizottsági meghallgatásain, és mindannyian tudjuk, hogy ez nem egy kockázatmentes vállalkozás. Sok kérdést intéztem én is a különböző vezetőkhez, és azt gondolom, hogy a legfontosabb három kérdés számomra az, hogy a Magyar Honvédség technikailag, elméletileg, védelem szempontjából képes-e felkészíteni a katonákat egy ilyen beavatkozásban való részvételre. Azt gondolom, hogy mindannyiunk úgy gondolja, hogy erre a válasz igen, számos jelenlegi misszió tapasztalatai is erre utalnak.

Ha azt próbáljuk megtudni, hogy a különböző kockázatok tekintetében Magyarország képes-e felkészülni, akkor azt lehet erre mondani, hogy meg lehet ezt maximálisan próbálni. Valószínűleg minden kockázatot nem tudunk kizárni. A mai világ, mint a korábbi világok sem, nem kockázatmentes *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és mindenféle veszélyek folyamatosan fennállnak.

Azt gondolom, hogy az én javaslatom, hogy a parlament kontrollszerepe növekedjen, és az, hogy ezt támogatta a kormány *(Az elnök ismét csenget.)*, meggyőző annak érdekében, hogy elvi megfontolások alapján ezt a beavatkozást támogatni lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mivel több felszólaló nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak, aki mint előterjesztő válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Őné a szó, miniszter úr.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Sajnálatosan súlyos és félrevezető állítások hangzottak el a vitában, amelyeket előljáróban kénytelen vagyok kiigazítani, csak azért, hogy a magyar közvélemény ezeket a valótlan állításokat a helyükre tudja tenni.

Elhangzott itt Gyöngyösi Márton és Schiffer András részéről egyaránt, egyikük úgy fogalmazott, hogy nincs ENSZ-felhatalmazás a misszió mögött, ez volt Gyöngyösi Márton, Schiffer András meg azt mondta, hogy ENSZ-határozatból nem levezethető a misszió.

Ez súlyos tévedés, tisztelt Schiffer képviselő úr. Az ENSZ Biztonsági Tanácsa két alkalommal határozott ebben a kérdésben *(Dr. Schiffer András: A katonai szerepvállalás...)*, 2014. augusztus 15-én a

2170. számú határozatában, majd szeptember 24-én a 2178. számú határozatban. Utóbbi határozat 18. pontjában kifejezetten felhívja a tagállamokat arra, hogy működjenek együtt, és támogassák a szélsőséges erőszak elleni törekvéseket, amelyek a terrorizmus leküzdéséhez vezethetnek, beleértve a kapacitásépítést, a tervek koordinációját és az erre való törekvést, valamint a tapasztalatok, tanulságok megosztását.

Egyértelműen a kapacitásépítés az egyik fő célja annak a több mint hatvan ország által végrehajtott misszióknak, amelynek a nemzetközi jogi megalapozottságát ezeken az ENSZ-határozatokon túlmenően az Iraki Köztársaság ENSZ-hez intézett levele is alátámasztja. Ennek alapján valamennyi részt vevő állam szerint, utalok itt példaszerűen az Egyesült Királyság, illetve Hollandia Kormányára, akik külön nyilatkozatokban szögezték azt le, hogy igenis elegendő a nemzetközi jogalap erre a beavatkozásra és erre a tevékenységre. Tehát azt mondani, hogy a nemzetközi jogból nem vezethető le ennek a misszióknak a megindítása, illetve az ahhoz való csatlakozás, súlyos szakmai és tárgyi tévedés, amelyre fel kellett hívjam a figyelmet.

(18.20)

Ennek a koalíciónak a vezetését az Egyesült Államok vállalta. Az Egyesült Államok elnöke, aki a kormány feje, a floridai Tampában székelő középso parancsnokságot, rövidített nevén a CENTCOM-ot hatalmazta fel, hogy a katonai tervezési munkálatoakat végezze el. Valószínűleg nem tudják a CENTCOM-tól érkezett írásos felkérésre hivatkozók és azt lekicsinylők, hogy egyébként az Egyesült Államok elnökének teljes körű felhatalmazásával jár el ez a katonai parancsnokság, amelyen egyébként hosszú évek óta állandóan magyar tiszt is szolgálatot teljesít. Tehát ebben az értelemben folyamatos az egyeztetés mind szóban, mind írásban, különös tekintettel a közös katonai akciókra.

És úgy van az, ahogy elmondta Kósa Lajos képviselőtársunk, nem ötletparádé egy ilyen missziós részvétel, nem arról szól, hogy kinek milyen elgondolása vagy javaslata lenne, hanem egy katonai művelet megtervezése egy nagyon precíz művelet *(Dr. Harangozó Tamás: Itt döntenek a magyar parlamentben! - Apáti István: Ki vállalja a felelősséget?)*, amelynek a részleteiből vezethető le a felmerülő igény, az erőgenerálás folyamatában szólítják meg a tervezők az egyes nemzeteket, és kéri fel arra, hogy bizonyos részfeladatokat vállaljanak el.

Itt térnék rá Harangozó Tamásnak arra a felvetésére, hogy vajon miért pont ennyi katonát kívánunk a térségbe küldeni. Azért, tisztelt képviselőtársam, mert a feladat, amelyet el fogunk látni, egyszerűen ennyi embert igényel. Ezt kevesebb emberrel nem lehet ellátni. *(Dr. Bárándy Gergely: Másikat kell vállalni!)* Nem az a kérdés, hogy Magyarország

lélekszámát vagy a haderő létszámát tekintve ez hogy aránylik más nemzetek hozzájárulásához. Ez egy teljesen irreleváns kérdésfelvetés. A magyar katonák biztonsága egyfelől, a feladat elvégezhetősége másfelől a Honvéd Vezérkar - amely együttműködik az Egyesült Államok központi parancsnokságával - szakemberei és számításai szerint ennyi embert, ekkora erőt és ilyen eszközök telepítését igényli, ez ilyen egyszerű. *(Dr. Bárándy Gergely: Akkor más feladatot kell vállalni!)*

Ami pedig azt a kérdést illeti, hogy miért is megyünk ebbe a térségbe, nagyon egyszerű a válasz. Ebben a térségben tombol egy korábban soha nem látott vérengzésre, kegyetlenségre, embertelenségre szerveződött, államszerű terrorszervezet, magát is államnak, kalifátusnak hívja, amely végveszélybe sodorta a térség népeit. Ezek az emberek, a kurdok, a keresztények, a jazidiak harcolni akarnak nem másért, a saját életükért, a lányaik becsületéért, a fiaik életéért, és azt kéri tőlünk, azt kéri a nemzetközi közösségtől az ENSZ-en keresztül, hogy adjunk segítséget, adjunk felkészítést, kiképzést, támogatást ehhez a küzdelemhez. Erkölcsi kötelességünk, hogy ezt megtegyük, és Magyarország Kormánya azért terjesztette be ezt a határozati javaslatot, mert meggyőződésünk, hogy mind nemzetközi kötelezettségeinknek, mind pedig nemzeti érdekeinknek ez a szerepvállalás megfelel.

Ezért kérem, hogy a tisztelt Ház szíveskedjék megszavazni és elfogadni az általam támogatott módosító javaslatokkal ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor. *(Apáti István: Elég baj!)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Quaestor-károsultak kárrendezését biztosító követeléskezelő alap létrehozásáról szóló előterjesztés összevont vitája**. Rogán Antal, Bánki Erik, Balla György, Tuzson Bence, Gulyás Gergely, Szűcs Lajos, Fidesz, képviselők önálló indítványa T/4347. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 20 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 5 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom képviselő urat, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 20 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon, képviselő úr!

TUZSON BENCE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy újabb lépés lesz ez a jogszabály, ha elfogadja az Országgyűlés, a kártalanítás folyamatában, a pénzügyi rendszer rendbetételének folyamatában. Korábban ezekkel a típusú brókerbotrányokkal kapcsolatban már elfogadtunk egy törvényt, aminek a lényege az, hogy fogjuk meg azt a vagyont, ami esetleg ebben az ügyben a bűnösöknél keletkezett, legyenek azok gazdasági társaságok, legyenek azok magánszemélyek, magánszemélyeknek a hozzátartozói vagy mindazok, akihez ez a pénzösszeg kerülhetett.

Ugyanakkor fennáll egy sajátos helyzet a Quaestor esetében, ami indokolja azt, hogy ebben az ügyben egy külön jogszabályt hozzunk a kártalanítás, a kártérítés folyamatának rendezésére, ne kelljen kivárni az embereknek azt a teljes kártérítés megfizetése érdekében, hogy évekig vagy akár egy évtizedig is tartó bírósági eljárás tartson, és annak a végén a polgári igényeiket esetleg tudják érvényesíteni, vagy esetleg nem tudják érvényesíteni.

Annak érdekében, hogy ne álljon elő az a helyzet, ami a múltban már annyiszor előállt, amikor emberek nem tudtak hosszú idő után, hosszú pereskedés esetén sem élni a kártérítési igényükkel - mint például volt a Hajdú-Bét esete, amelyre mindannyian emlékszünk -, most egy olyan jogszabályt kívánunk az Országgyűlés elé terjeszteni, ami a kárrendezés folyamatát szabályozza, úgy szabályozza, hogy lényegében mindenki, aki ennek a folyamatnak, ennek a gaztettnek a károsultja, meg tudja kapni a pénzt 30 millió forintos értékhatárig. 30 millió forint az az értékhatár, ami ebben a jogszabályban szerepel. Az újonnan felálló kárrendezési alap eddig kártalanítaná mindazokat, akiket becsaptak, megtévesztettek a Quaestor-kötvényekkel kapcsolatban.

Sajátos helyzet a Quaestor esete, teljesen más, mint minden más, hasonló brókercég ügye, ebben az esetben ugyanis a Quaestor, a Quaestor-csoport saját kötvényeit árusította, árusította túl, hiszen tudjuk azt, hogy 150 milliárd forinttal több kötvényt adott el, mint arra egyébként lehetősége lett volna. Ez óriási nagy pénzösszeg, viszont azt is jelenti, hogy azok a kötvények, amik egyébként kibocsátásra kerültek szabályosan, ebből az ügyletből adódóan szinte teljesen értéktelenné váltak. Más a helyzet tehát ebben az esetben, és abban az esetben, amikor befektetési szolgáltatók harmadik társaságoknak a részvényeit vagy egyéb értékpapírjait értékesítették.

Ennek megfelelően egy sajátos szabályozásra teszünk javaslatot, amiben a BEVA mellett - amelyik vállalja jogszabály erejénél fogva, hogy bizonyos esetekben 6 millió forintig kártalanít - egy további kártalanításra teszünk javaslatot: mindenki esetében, akinek vélt vagy valós Quaestor-kötvénye volt, 30 millió forintig terjedőleg kártalanítás legyen. 73 olyan személy van mindösszesen, akit ez a kártalanítás ebben az esetben nem fog érinteni, nekik 30 millió forintnál nagyobb összegű az az igényük, ami a Quaestorral szemben a kötvényekből adódóan fel-

merülhet. Nekik kétféle lehetőségük van: vagy elfogadják a 30 millió forintos kártalanítást, vagy polgári úton egy hosszabb folyamatban az igényeiket érvényesítik.

Nekünk az a célunk, hogy mindazok, akik kárt szenvedtek, a lehető legrövidebb időn belül hozzájuthassanak a pénzükhöz, ezért a folyamatot is egy gyorsított eljárásban szeretnénk végigvinni: 30 nap áll rendelkezésre arra, hogy betérjessék az emberek az igényeiket, 30 nap áll rendelkezésre arra, hogy elbírálják, és egy újabb 30 nap arra, hogy a kifizetés e tekintetben megvalósuljon. Úgy gondoljuk, hogy ennek a folyamatnak a végén az emberek nagy többsége július végéig a pénzéhez fog tudni jutni, tehát lezárhatjuk ezt a folyamatot, és az alapot fel lehet tőkésíteni ennek megfelelően.

(18.30)

Az alap feltőkésítésének folyamata több lépésből fog állni. Akik a BEVA tagjai, azoknak kell megelőlegezniük ezt a pénzösszeget, és azért hangsúlyozom a megelőlegezést, mert ennek a folyamatnak a során mindenki, akinek kötvénye volt, azt átruházza erre az alapra, az alap tudja a kárigényeket érvényesíteni, és az alaphoz utóbb befolyó pénzösszegeket a befektetési szolgáltatók vissza tudják kapni. Ennek megfelelően tehát egy megelőlegezésről van szó, jórészt megelőlegezésről, és itt lehetőség van arra is, hogy a Magyar Nemzeti Bank áthidaló hitelt nyújtson annak érdekében, hogy ez az alap megfelelően tudjon működni.

Úgy gondoljuk, hogy egy olyan rendszert hozunk létre, amely igazságos, igazságot teszünk ebben a kérdésben, amelyben igazságot tenni mindenkinek erkölcsi kötelezettsége, hiszen egy olyan gaztetről van szó, ami nagyon sok embert érintett, és ilyen típusú gaztett nem volt még Magyarországon. Ennek megfelelően tehát ez a jogszabály, amely egy csomagnak a része, hiszen már volt egy jogszabályunk - ahogy említettem - a pénz megfogása érdekében, most a Quaestor esetében a kártalanítás felgyorsításával kapcsolatban van egy jogszabályunk, és ezen kívül még lesz olyan jogszabálycsomag, amely az ellenőrzési eljárást fogja hosszú távon megerősíteni, és ennek megfelelően el tudjuk azt érni, hogy a jövőben ne fordulhasson elő olyan, ami a múltban előfordult, és embereknek ne kelljen ilyen módon a pénzüket után futni.

Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormány-pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a képviselő urat mint előterjesztőt, hogy a zárszó elmondására még 14 perc áll a rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Répássy Róbert államtitkár urat, kíván-e a kormány nevében

felszólalni. *(Dr. Répássy Róbert feláll.)* Igen, megadom a szót ötperces időkeretben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arról kívánom önöket tájékoztatni, hogy az önálló képviselői indítvány benyújtása óta eltelt időben a kormány nem ülésezett, ezért a kormány nem tudta még megtárgyalni a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, erre összesen 6 perc időkeret áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 3 perc időkeretben.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékozatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a mai napon a Házzabálytól eltérő rendelkezés értelmében megtárgyalta a T/4347. számon benyújtott, a Quaestor-károsultak kárrendezését biztosító követeléskezelő alap létrehozásáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igen és 4 tartózkodás mellett - tehát ellenszavazat nélkül - összegző módosító javaslatot és jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza, ellenzéki módosító javaslatot sem az előterjesztő, sem a bizottság nem támogatott.

Tekintettel arra, hogy a törvényjavaslat célja a Quaestor-vállalatcsoport kötvénykibocsátásával érintett befektetők helyzetének rendezése, ezért a törvényjavaslat egy követeléskezelő, kárrendező alap felállításáról dönt. A cél elérése érdekében indokolt a forgalmazó szervezetek körét a kapcsolt vállalkozásokra is kiterjeszteni. A módosító javaslat többek között lehetővé teszi azt is, hogy az alap működésének biztosítása érdekében hitelt vegyen fel. Összességében az összegző módosító javaslat hozzájárul ahhoz, hogy a Quaestor-károsultak még gördülékenyebben és hatékonyabban hozzájussanak befektetésekhez.

A többségi álláspont ismertetése keretében erről szerettem volna a tisztelt Országgyűlést tájékoztatni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A bizottság kisebbségi véleményének ismertetésére Tóth Bertalan képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottságban szóvá tettük azt, hogy a Magyar Szocialista Párt-

nak egy vagy két hete volt egy törvényjavaslata, amely a kártalanításról, az azonnali és teljes körű kártalanításról szólt, azt a Házbizottság nem vette napirendre; ehhez képest a fideszes javaslatot már Házzabálytól eltéréssel ma tárgyaljuk. Ezt kifogásoltam a Törvényalkotási bizottság ülésén.

Ezen kívül öt módosító indítványt terjesztettünk a bizottság elé, mind az öt azt szolgálta volna, hogy a károsultak kárrendezése igazságos, gördülékeny és méltányos legyen. Az első javaslatunk arról szólt, hogy ne csak a Quaestor-károsultak juthassanak hozzá 30 millió forint erejéig a befektetett pénzeszközökhöz, hanem más brókercégben pénzügyi visszaéléssel kapcsolatban kárt szenvedett károsultak is hozzájuthassanak ehhez a lehetőséghez, hiszen ez a törvényjavaslat csak a Quaestorról szól, a Buda-Cashról vagy a Hungária-cégekről nem.

A másik javaslatunk az volt, hogy az Országgyűlés ne szűkítse le a törvény hatályát a kötvényekre, hiszen a Quaestor-károsultak nem kifejezetten kötvényt vásároltak adásvételi szerződésben, hanem pénzügyi eszközöket, ezt a fogalmat szerettük volna beemelni a törvénybe. Szerettük volna elérni, hogy a 30 napos határidőn túl legyen lehetőség hiánypótlásra, bár ez az alap hozhat olyan szabályt, ahogy hallottuk a bizottsági ülésen Tuzson képviselő úrtól, hogy erre lesz lehetőség, mi azt szerettük volna, hogy maga a törvény rendelkezzen arról, hogy legyen egy 15 napos hiánypótlási határidő, és a jogvesztés a hiánypótlási határidő végén járjon le, hiszen nagyon bonyolult ügyről van szó, nagyon kevés információval rendelkeznek a károsultak, ezért ezt kértük volna.

Szerettük volna azt, hogy ne kifejezetten a névérték szerepeljen ebben a törvényben, hiszen vannak, akik elsődleges piacon vásároltak kötvényt, tehát névértéken, de vannak, akik másodlagos piacon többet fizettek ezekért a kötvényekért, ezért elképzelhető, hogy ők elesnek a befektetett pénzüktől. És szerettük volna azt is beemelteni, hogy a fennmaradó, kártérítésre nem kerülő összegben felül a károsultak a Magyar Nemzeti Bankhoz fordulhassanak közigazgatási hatáskörben okozott kár jogcímén, hogy megtérítésre kerüljön a befektetésük.

Ezeket a módosító javaslatokat a Törvényalkotási bizottság fideszes többsége jobbkios segédlettel nem fogadta el. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékozatom képviselőtársaimat, hogy a frakcióknak 10-10 perc időkeret áll rendelkezésükre, míg a független képviselőknek összesen 3 perc.

Először az írásban jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra következik Tuzson Bence képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Röviden reagálnék is akkor itt az előbb felvetettükre, ha már megkaptam a szót. Egyrészt az

előbb is kitértem már arra, hogy mennyire fontos az, hogy milyen kört kártalanítunk, és miért speciális ez a mostani eset, és miben különbözik ez, kifejezetten a Quaestor-ügy más, hasonló brókercégeknek az ügyétől. Ebben az esetben egy saját kötvény kibocsátására került sor, tehát a cég maga állította ki az értékpapírt is, és a cégcsoport maga értékesítette is. Ez egy teljesen más eset, mint amikor van egy társaság, amely csak értékesít kötvényeket, részvényeket vagy bármilyen más értékpapírt, de egy tőle független harmadik személy állítja elő ezt az értékpapírt, és általában ezek az értékpapírok léteznek is, vagy ha nem léteznek, arra kitalált intézmény a BEVA kártalanítási rendszere, ami egyébként egy működő, jó kártalanítási rendszer is.

Ezt látjuk egyébként a Buda-Cash esetében, ahol az OBA és a BEVA együttműködésében tulajdonképpen szinte a teljes körnek vagy jórészt, az emberek nagy részének a kártalanítása meg fog történni. A kérdés az, hogy más is bekerülhet-e ebbe a körbe. Ezt tulajdonképpen ezzel az üggyel le tudjuk szeretni zárni. Értelemszerű, hogy egy speciális esetre egy speciális jogszabályt érdemes meghozni.

(18.40)

A másik ilyen javaslat volt, hogy ne csak kötvényekre terjedjen ki, hanem más típusú értékpapírokra is. Erre vonatkozik az a szabály is, hogy a más típusú értékpapírra egyébként a BEVA kártalanítási rendszere továbbra is vonatkozik, tehát létező kártalanítási rendszerről van szó, de alapvetően nem az volt itt a probléma, hogy másfajta értékpapírok ne lettek volna meg, hiszen tudomásunk szerint a Quaestornál az idegen értékpapírok egyébként megvannak; a saját értékpapírokkal van gond, a saját kötvényekkel van gond. Abban az esetben, ha ilyen formában megemelnénk ezt az összeget, illetve bevonnánk a kártalanításba másfajta értékpapírokat is, akkor adott esetben ebben az ügyfelek rosszabbul is járhatnak, hiszen magát az értékpapírt névértéken akár el is veszíthetnék, holott egyébként az őket illeti.

Egy félreértést e tekintetben el kell oszlatni, hiszen abban az esetben, hogy ha idegen értékpapírt kezeltek befektetési szolgáltatók, és azokról számlát vezettek, akkor az ezen a számlán szereplő pénzeszeget, ami megnyilvánul valamilyen részvény formájában, tehát egy részvény, egy állampapír, azt illeti, akinek a nevére ez a számla szól. Ennek megfelelően tehát ezeket ki kell adni, főleg ez egy külön kártalanítási eljárásba bevonni, amikor ezek a részvények, értékpapírok visszajárnak annak, akinek egyébként a tulajdonában vannak.

Ennek megfelelően tehát valóban - a további kérdés még erre vonatkozott, hogy mi van a hiánypótlási eljárással - a hiánypótlási eljárás egy utaló szabály, van most is jelenleg ebben a jogszabályban, de a BEVA rendszeréhez hasonlóan, ahol egy kicsit szigorúbb szabályok vannak, itt is azt a lehetőséget

szeretnénk támasztani, tekintettel arra, hogy e mögött az eljárás mögött nem egy közigazgatási szerv áll, hanem egy másfajta szerv, ezért a Ket. szabályai erre nem vonatkoznak, ezért meg kell alkotnia azt a szabályzatát is, ami alapján a részletes kártalanítási folyamat lezajlik. Ott lehet pontosan látni, hogy mik a szükséges határidők, a korábbi tapasztalatok és a BEVA tapasztalata alapján értelemszerűen alkalmazni a korábbi szabályokat, és a kártalanítás folyamatát lefolytatni. Ez az alap ugyanis annyiban speciális, hogy ennek a kezelője ugyanúgy a BEVA, mögötte a BEVA szervezetrendszer áll, így a kettőnek a kártalanítási folyamata ésszerűen összekapcsolható egymással, és ezért egy egységes kárrendezési folyamat kialakítható, és megoldható az a kérdés, hogy az emberek mielőbb a pénzükhöz jussanak.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Ön a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilván nem kívánom megismételni és felidézni azt a vitát, amit a Törvényalkotási bizottságban lefolytattunk, hiszen kisebbségi vélemény formájában ezt megtettem, de ettől függetlenül önmagában a törvényjavaslatról mégiscsak el kell hogy mondjam a véleményemet, illetve a Magyar Szocialista Párt véleményét.

Azt látjuk, ahogy Tuzson képviselő úr is fogalmazott, hogy egy speciális helyzetet és esetet szabályoz le, de eltérő módon, sokkal magasabb kártérítési összeggel, mint a más brókercégekben károsult személyekkel kapcsolatban. Azt gondolom, hogy ezt képviselőtársam sem vitatja. Tehát ha igazán igazságos és méltányos lenne ez a jogszabály-alkotási folyamat, amelyet ugyancsak Tuzson képviselőtársam idézett föl, akkor azt gondolom, hogy nem lesz elkerülhető majd azzal szembenézni, amikor a Buda-Cashnél és a Hungáriánál lefolytatódik a felszámolási eljárás, és ott ügyfelek, károsultak azzal szembeülnek majd, hogy befektetéseket buktak el 6 millió forint érték fölött, hogy ennek a rendezése majd még a parlamentre vár, hiszen igazságtalan lenne, hogy az egyik brókercégekben károsultak 30 millió forintig kapnak kártérítést, míg a másikban pedig, mondjuk, 6 millió forint értékben.

Tuzson képviselőtársam is felvetette, hogy igen, harmadik személy által kibocsátott pénzügyi eszközökről lehet szó vagy van szó az egyébnél, a Buda-Cashnél és a Hungáriánál, míg a Quaestornál saját cég által kibocsátott pénzügyi eszközökről. Én nem tudom, hogy e között miért olyan nagy a különbség, mert ha egyik helyen sem létezik maga ez a pénzügyi eszköz, akkor azt gondolom, hogy nem lehet különbséget tenni bróker cég által megkárosított és más cég által megkárosított személyek között. Tehát igenis ezzel foglalkozni kell majd.

A törvényjavaslat ezenkívül tartalmaz még több olyan rendelkezést, amelyről nem esett szó itt a felvezetőben és bevezetőben. Maga a törvényjavaslat egyik utolsó rendelkezése azt szabályozza, hogy a pénzügyi szolgáltatók ezt az összeget, amivel ezt az alapot majd feltöltik, csak megelőlegezik az alapnak visszafizetési kötelezettséggel. Tehát amikor önök azt kommunikálják és azt mondják, hogy nem közpénzből és nem az adófizetők pénzéből oldják meg a kártalanítást, ez ebből a szempontból nem igaz, mert ugyancsak a törvényjavaslat azt fogalmazza meg, hogy amikor megtörténik a felszámolási eljárás, és abban marad vagyon, illetve a büntetőeljárás végén a vagyonek Kobzából lesz különböző vagyon, illetve pénz, ez visszakérül ebbe az alapba, és az ebbe befizető pénzügyi szervezetek ebből visszakapják az előlegeiket. Viszont ha nem lesz elegendő ez az összeg arra, hogy a pénzügyi szolgáltatók ezt visszakapják, akkor ezt majd egy külön törvény alapján az adójukból leírhatják.

Tehát ha ez megtörténik, akkor ez az adóbevétel, ami a pénzügyi szervezeteket most terheli, nem folyik be a költségvetésbe, tehát nyilván keresni kell majd olyan forrást, amiből a költségvetés helytáll majd ezekért az összegekért, illetve a kiadásokra nem lesz elegendő bevétel, majd máshonnan fogják ezt megtenni. Tehát végső soron közpénzből történik meg a pénzügyi szervezeteknek, bankoknak a visszafizetés.

Ezért hangsúlyoztuk azt folyamatosan az elmúlt napokban, hetekben, hogy megkerülhetetlen a pénzügyi felügyelet, a Magyar Nemzeti Bank felelőssége az elmúlt időszakban, hiszen mint pénzügyi felügyeleti szerv neki észre kellett volna venni, reagálni kellett volna és megtenni a szükséges intézkedéseket, hogy be se következzen ez a károkozás, ami megtörtént, hiszen a pénzügyi szervezeteknek napi jelentési kötelezettsége van a Magyar Nemzeti Bank felé. Ezenkívül a Magyar Nemzeti Bank tavalyelőtt egy teljes körű vizsgálatot tartott a Quaestornál, illetve a Quaestor-bank megalapításáról pedig idén februárban hozta meg a döntést, tehát már akkor is kint voltak a Nemzeti Bank felügyelői, és nem vették észre ezt a brutális visszaélést. Azt gondolom, hogy a felelősségük megkerülhetetlen.

Ezért javasoltuk azt, hogy ha a Magyar Nemzeti Banknak van pénze arra, hogy különböző saját alapítású alapítványait, Matolcsy György által vezetett alapítványait több tíz milliárd forintból támogassa, és van arra pénzügyi eszköze, hogy luxusingatlanokat vásároljon, akkor ezeket az összegeket ne erre fordítsa, ne Matolcsy-féle oktatási program finanszírozására, hanem például a brókerbotrányban károsultak kártalanítására.

Ebben is vita alakult ki a Törvényalkotási bizottságban. Az a vád ért minket, hogy a Magyar Nemzeti Bank pénze is közpénz. Szeretném jelezni önöknek, hogy Varga Mihálytól és Matolcsy Györgytől írásban megkérdeztem, hogy ez a pénzösszeg közpénznek minősül-e vagy sem. Ők azt válaszolták, hogy nem,

nem minősül közpénznek a Magyar Nemzeti Bank rendelkezésére álló több mint 200 milliárd forint. Tehát nem közpénzből meg lehetne oldani azt, hogy a károsultak kárát kifizesse a Magyar Nemzeti Bank, és ahogy említettem, ennek a jogcíme is megvan, közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése, hiszen a felelőssége teljesen egyértelmű a Magyar Nemzeti Banknak, nem látta el a felügyeleti kötelezettségét, felügyeleti jogkörét, ezért következhetnek be ezek a visszaélések.

Visszatérve a törvényjavaslatra, a Magyar Szocialista Párt ettől függetlenül támogatni fogja ennek elfogadását, mert minden olyan törvényjavaslatot, ami segít és a kártalanításban hozzájuttatja a kisbefektetőket az elvesztett pénzükhöz, támogatni fogjuk. Viszont azoknál, akiknél ez az igazságtalanság megjelenhet, ott fogunk még javaslatokkal élni, és hogy ha fogunk javaslatot élni, akkor azt kérem tisztelettel fideszes képviselőtársaimtól, hogy ne szabotálják el ezeknek a javaslatoknak a tárgysorozatba vételét, tárgyaljuk meg itt az Országgyűlés előtt, hogy mindenki, aki ezekben a pénzügyi visszaélésekben károsult, hozzájusson a befektetéseihez. Több tízezer emberről van szó.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet, ez a Hungária nevű pénzügyi alpnál történt, hogy elutaltak egy bizonyos összeget, ami eltűnt az éterben. Például erre sincs most olyan jogszabály, ami megoldaná az ő problémájukat.

(18.50)

1,8 milliárd forintot utaltak el egy bankszámlára, erről kaptunk tőlük egy értesítést, egy levelet, és ez útközben eltűnt, az állításuk szerint ez az ő számlájukon nincs meg. Tehát pontosan ezek azok a rejtélyes ügyek, dolgok, amelyek feltárása még várat magára a kormányzat részéről, és itt, a parlament előtt pedig erre megoldást kell találni. Ahogy említettem, nem közpénzből, a Magyar Nemzeti Bank rendelkezésére álló több száz milliárd forintból lehetne megoldani ezeket a kérdéseket. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/4347. számú törvényjavaslat célja a Quaestor-vállalatcsoporthoz kötvénykibocsátásával érintett befektetők helyzetének rendezése. A Quaestor-vállalatcsoporthoz jogszabálysértő és részben nem valós kötvénykibocsátása mintegy 32 ezer befektető számára tette bizonytalanná korábbi befektetések megtérülését.

A Quaestor-vállalatcsoporthoz által elkövetett visszaélésekhez számos egyedi jellegzetesség kapcsoló-

dik. A kötvények kibocsátására és forgalomba hozatalára egyrészt kizárólag a cégesoport javára, annak finanszírozására kerülhetett sor. Másrészt ez a tevékenység több szempontból is hasonlít a betétgyűjtésre. Az ügyfelek pénzt helyeztek el a vállalatcsoport tagjainál, amelyekért értékpapírt kaptak. Ezeknek az értékpapíroknak egy jelentős részéről utóbb kiderült, hogy fiktív, vagyis tényleges értékpapír kibocsátására nem is került sor. Ettől függetlenül azonban a kötvényeket forgalmazó társaság, valamint a készpénzt adó ügyfél között polgári jogi jogviszony jött létre. Ez részben a kölcsönszerződés, részben pedig a betéti szerződés jellegzetességeit mutatta, hiszen az ügyfél kamat ellenében adta a pénzt a vállalatcsoport érintett tagjának.

A külön törvény megalkotása azért is szükségeltetik, mert a károsultak nagy számára tekintettel az egyedi igényérvényesítés rendkívüli nehézségeivel járna. A bíróságok számára nehezen leküzdhető kihívást jelentenének a pertársaságok, vagy az, ha a károsultak egyenként érvényesítenék igényüket. A károsultak is hátrányos helyzetbe kerülnének, hiszen polgári peres eljárást kellene kezdeményezniük befektetésük visszaszerzése érdekében, vagy hitelezőként a vállalatcsoport tagjai ellen végelszámolási, illetve felszámolási eljárást kellene kezdeményezniük, viselve ennek minden anyagi kockázatát.

A törvényjavaslat ezért egy *(Hegedűs Lorántné a kezében tartott iratra pillantva: Kimaradt egy mondat!)* követeléskezelő, kárrendező alap felállításáról rendelkezik, amely az ügyfelek igényeit kielégíti a törvényben meghatározott mértékben. Mindez egyúttal az ügyfelek részéről indítandó egyedi jogérvényesítést is elkerülhetővé teszi. Az alap útján a törvényi igényérvényesítés egyrészt gyors, másrészt a Befektetővédelmi Alap kártalanításával együtt 30 millió forintig garantálja a befektetők számára befektetéseik megtérülését.

Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP is támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport.

Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bevezetésképpen hadd mondjam el, hogy a kedves képviselőtársam által felolvasott általános indoklásban még van tovább két mondat, ezt sajnálatos módon nem hallhattuk tőle. Nem baj, el tudjuk olvasni a benyújtott törvényjavaslatból. De nem okozott semmilyen meglepetést a felszólalása.

Az viszont igenis meglepetés volt számunkra, hogy a kormányzat jelen lévő képviselője nem tudott nyilatkozni a tekintetben, hogy a kormányzat milyen állásponton van ezen törvényjavaslattal kapcsolatban. Azt reméltem volna, hogy az államtitkár úr a személyes gondolatait megosztja velünk, esetleg a

saját szemszögéből, a saját izlésvilágából kiindulva bemutatja számunkra, ő mit gondol erről a törvényjavaslatról. Azt gondolom, hogy azért ez egy minimálisan elvárható pár perces hozzászólás lett volna, hisz végül is egy kivételes eljárásban tárgyalt törvényjavaslatról van szó, tehát nyilván valami kialakult önkben már arról, hogy mégis mit kellene e tekintetben mondani.

De visszatérve magához a törvényjavaslatához, a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről úgy gondoljuk, ez egy rendkívül szűkre szabott törvényjavaslat, tehát rendkívül szűkre szabja azokat a kereteket, amelyeket egyébként ez a nagy problémakör magában foglalna normális esetben, ennek ellenére támogatjuk, mert azt gondoljuk, hogy bármilyen kis segítség a károsultak számára igenis jól jön, és nagyon fontos. De ahogy már a korábbiakban is elhangzott, a Jobbik Magyarországért Mozgalom, kedves Volner János képviselőtársam nyújtott be egy olyan módosító indítványt, hogy a törvény ne csak a Quaestor károsultjaival foglalkozzon, hanem terjedjen ki a Buda-Cash, illetve a Hungária Zrt. károsultjaira is. Nagyon sajnáljuk, hogy ezt a TAB-on leszavasták a kormánypárti képviselők, azért - hallottuk előbb -, az indoklásban az szerepelt, hogy a Quaestornál fiktív kötvények lettek kibocsátva, míg a Buda-Cashnál más problémák voltak. Szerintem az, hogy egy brókercegnél simán csak ellopják a pénzt, vagy ahogy a Quaestornál csinálták, először csalnak, és utána lopják el a pénzt, a károsultak szempontjából majdnem mindegy. Ezért gondoljuk, hogy igenis fontos lenne ebben a kérdésben teljes körű rendezést csinálni, és nemcsak olyan értelemben, amit majd mindjárt ki fogok fejteni, hanem olyan értelemben is, hogy ne csak erre az egyetlen brókercegre terjedjen ki, hanem minden eddigi bedőlt brókercegre. Félő és sajnálatos elképzelhető az a bizonyos dominóhatás, amelyről a miniszterelnök úr is beszélt, hogy nem ez az utolsó olyan brókerceg, amely megbillent. Félő, hogy még lesz ilyen a közeljövőben, ezért is kellene egy általánosabb jogszabályi keretet adni.

Az, hogy 30 millió lenne az a határ a 6 milliós BEVA-határon túl, amit ez az alap még segítségként hozzátesz, vagy összességében 30 millió lenne a kártalanítási keretösszeg, ez támogatandó szerintünk. Úgy gondoljuk, hogy azok az emberek, akik joggal bízhattak a pénzügyi rendszerben, a pénzügyi rendszer felügyeletében, és akár adott esetben egész életük munkájának megtakarításait bízták rá ezekre a brókercegekre, hiszen erre egyébként ösztönözve is voltak sok esetben a kormányzat részéről is, hogy nyugodtan fektessék be a pénzeiket, azok megérdemlik, hogy a kormányzat melléjük álljon, és egy olyan törvényjavaslat szülessen, amivel a lehető legnagyobb kártalanítást megkapják. Ugyanakkor azt gondoljuk, hogy az a kör, amelyre kiterjed a kártalanítás, az viszont nem igazságos, a törvényjavaslat szerint csak magánszemélyekre, jogi személyekre, illetve egyéb szervezetekre terjed ki, de azt tudjuk a

törvényből, erre a törvényjavaslat is hivatkozik egy paragrafusában, hogy ez nem terjedhet ki alapból önkormányzatokra, költségvetési szervekre és egy csomó minden másra sem.

Pedig hát itt az egyik legnagyobb probléma és legnagyobb kérdés az, hogy az önkormányzatok sorát hogyan akarja rendezni majd a kormányzat. Orbán Viktor annak idején, amikor rendelkezett és elrendelte, hogy a Külügyminisztérium Quaestornál állomásoztatott pénzei és más minisztériumoknak szintén a brókercégnél állomásoztatott pénzei legyenek kivonva egyik napról a másikra a brókercégből, akkor azt mondta, hogy erre azért volt szükség, mert közpénz volt ezen brókercégnél letétbe helyezve. Mi úgy gondoljuk, hogy az önkormányzatok által birtokolt pénzek is minden esetben közpénznek számítanak.

(19.00)

Tehát például, ha a Buda-Cash esetét vizsgáljuk, ők a Buda-Cashhez tartozó bankokat használták fel arra, hogy ott vezessenek folyószámlát, ott vezettek likvid hitelt és így tovább, és ilyen módon lettek már megkárosítva végül is az önkormányzatok. Ezek is közpénzek, amelyek odavesztek, és úgy gondoljuk, azáltal, hogy a törvény erre nem tér ki, ez nagy hiba a kormányzat részéről.

De ha már közpénzekről beszélek, arra a kis apróságra térjünk már ki, amit a miniszterelnök úr sem tett hozzá egyetlen alkalommal sem, hogy ami a Quaestornál volt elhelyezve pénz - például az előbb említett Külügyminisztérium részéről -, sajnálatos módon törvénytelenül voltak ezek a pénzek, hiszen nem a törvényes utat, tehát az Áht.-n keresztül megszabott utat járták, azaz hogy az Államkincstáron keresztül vásárolt állampapírokban tartották a megtakarításokat, hanem gyakorlatilag tőzsdéztek a közpénzekkel. Ez is egy olyan kérdés, amit majd előbb-utóbb rendeznie kell, úgy gondoljuk, a kormányzatnak. De még számtalan más kérdésre is válaszolni kellene. És e tekintetben, megmondom őszintén, végeredményben az MSZP is sáros, nem lehet úgy csinálni, mintha ők ilyen jellegű hibákat nem követtek volna el, hiszen az ő idejükben 300 milliárd forintnyi közpénz volt ilyen jellegű brókercégekre bízva.

De térjünk vissza az önkormányzatokra egy rövid időre! Lázár János azt mondta egy nyilatkozatában, hogy 2 milliárd forintot fognak kapni az önkormányzatok azért, hogy segélyeket, illetve béreket ki tudjanak fizetni. Csak a Buda-Cashnél több mint 3 milliárd forint veszett oda az önkormányzatok esetében, tehát ha a Hungária Zrt.-t meg a Quaestort ideszámoljuk, akkor sok tíz milliárd forintról beszélünk veszteségként, és ehhez képest ez a 2 milliárd forint vajmi kevés. Ha bérekről és segélyekről beszélünk, akkor miért nem beszélünk a közétkeztetésre fordított pénzekről, a szociális ellátásra, az idősgondozásra, kultúrára, közművelődésre, oktatásra fordí-

tott pénzekről? Azt vajon hogyan, mikor és ki fogja visszafótolni ezen önkormányzatoknak?

Múltkoriban a miniszterelnök úrnak feltettem egy kérdést pontosan ebben a tárgykörben, és meg is kérdeztem, hogy ha a Széchenyi Bank esetében olyan rendkívül nagyvonalú volt a kormányzat, hogy 6 milliárd forint tekintetében magánszemélyeket kártalanított úgy, hogy a költségvetésből csoportosított át, azért, hogy teljen eléggé négy fideszes vagy Fideszhez közel álló magánszemély kártalanítására, akkor vajon ez a nagyvonalúság miért nem tükröződik most is a kormányzati szereplőknél. Akkor erre azt a választ kaptam, hogy ott más volt a felelősség, mert egy része a Széchenyi Banknak állami tulajdon volt. De hozzáteszem: miért, a Nemzeti Banknak a felügyelete nem állami felelősség, hogy az vajon hogyan működik? Hogy a PSZÁF mit felügyelt vagy mit nem ezeknél a brókercégeknek, az nem a felelősség témakörébe tartozik? Itt hol van az állam felelőssége, hol jelenik meg?

Tehát én azt gondolom, hogy igenis lehetne e tekintetben nagyvonalúságot mutatnia a kormányzatnak, és az önkormányzatokat is teljes egészében kellene kártalanítani, mert így egyébként, én úgy érzem, és úgy valljuk, hogy részben pótcselekvés az, amit ezzel a törvényjavaslattal a kormányzat most ide elénk tesz, egyfajta tündérpor, ezáltal még egy csomó kérdésre nem kapunk választ, a kérdéskör egészében nincsen rendezve, pedig még nagyon-nagyon sok kérdésre várnánk a választ, például a személyi összefonódásokra, a Mészáros-Kiss Szilárd-Kiss Szilárd felesége-Szijjártó négyesnek a működésére; arra, hogy vajon mennyi pénzt állomásoztattak a Quaestornál kormányzati politikusok. Miért nem nyilatkoznak erről, Orbán Viktorral az élén, miért nem nyilatkoznak arról, hogy volt-e a Quaestorban megtakarításuk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* És így tovább, még hosszasan lehetne sorolni ezt a kérdéskört.

Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. Ezekre azért várnánk a választ. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A brókerbotrány-sorozathoz való viszonyulását az LMP-nek és az ezzel kapcsolatos javaslatainak a megtételét alapvetően két tényező befolyásolta. Az egyik, hogy azt gondoljuk, nem lehet hagyni, hogy a kisbefektetők elveszték nagy nehezen összegyűjtött megtakarításaikat, tehát őket kárpótolni kell. Másrészt pedig a pénzügyi felügyelet nem kellő szigorral, hatékonysággal látta el a dolgát, ezért meggyőződésünk szerint a Magyar Nemzeti Banknak a felelősséget vállalnia kell. Tehát ez a két tényező, amely motiválja javaslatunk kialakítását.

A Fidesz által benyújtott javaslat a BEVA-n belül, de annak eddigi szabályait nem alkalmazva hozna létre egy kárpótlási alapot. Az alapot a BEVA szervezete kezeli. A kártalanítás fedezete egy bonyolult kötvénykibocsátási mechanizmus, amit a szektor szereplői fizetnek meg. Mi azt gondoljuk, végső soron a lakosságra átkerül ez a teher.

Az LMP-nek a javaslattal több alapvető problémája is van. Az egyik a fedezet és felelősség kérdése, a másik pedig a Fidesz kormányzati felelőssége, illetve a törvényjavaslatban megnyilvánuló tagadása. Az LMP szerint a pénzügyi felügyelet súlyos mulasztásainak köszönhető, hogy a brókerbotrányok megtörténhettek. Ezért a kártérítést a pénzügyi rendszerért felelős intézménynek, a Magyar Nemzeti Banknak kellene elsősorban fedeznie.

Az LMP ma be is nyújtott a törvényjavaslatához egy módosító indítványt, és ebben az javasoljuk, hogy a pénzügyi fedezetet ne csak kölcsön formájában, az MNB devizaátváltáskor realizált nyereségéből fedezzék. Azt tapasztaltuk, hogy az MNB által meghirdetett társadalmi felelősségvállalási program keretében ugyanis az MNB eddig társadalmi felelősséget nemigen vállalt, viszont vásároltak luxusingatlanokat, és szórták a pénzt az alapítványaik számára. Most itt a lehetőség az MNB vezetőinek, hogy valóban vállalják a felelősséget.

A másik kérdés a kormányzati felelősség kérdése, amit a Fidesz-kormány rendre elhárít magától. Azt gondoljuk, ezt nem lehet tovább megkerülni.

A közelmúltban az LMP egy országgyűlési határozattervezetet nyújtott be vizsgálóbizottságnak a létrehozására, amelynek a lényege, hogy a befektetési és szolgáltató brókercégek 1997 és 2015 közötti állami kapcsolatait, pénzügyi felügyeletük hatékonyságát, a jogszabályi környezet hiányosságait, valamint a vizsgálati időszak alatt a befektetési szolgáltatóknál elhelyezett nemzeti vagyont helyzetét vizsgálja meg. Mi azt gondoljuk, hogy egy ilyen átfogó vizsgálat nélkül nem lehet igazán előbbre lépni, tehát most nyilván kárpótolni kell a károsultakat, de ha nem történik meg a megfelelő alapossgal feltárt vizsgálat alapján a pénzügyi szektor javítására vonatkozó javaslat, akkor újra és újra elő fognak fordulni ezek a bedőlések.

Ma a Fidesz javaslatára a Költségvetési bizottság elfogadott egy albizottságot, amely - mi úgy gondoljuk - a problémakörnek egy szűkítése, mert csak arra tett javaslatot, hogy a kormányzat általi visszaéléseket vizsgálja meg a brókercégekkel összefüggésben, és erre vonatkozóan tegyen javaslatot. Mi ezt a leszűkített albizottságot nem támogattuk. Ugyanis azt gondoljuk, hogy nem lehet szó nélkül elmenni amellett, hogy a botrányokat az esetleges jogszabályi hiányosságok mellett jórészt a pénzügyi felügyelet szakmailag elégtelen és politikailag is befolyásolt tevékenysége okozta.

Személyes és úgynevezett szakmai kapcsolatok a kormányzat és a Quaestor vezetése között teszik nyilvánvalóvá, hogy a bróker cég törvénytelen és

felelőtlen működését politikai támogatás tette lehetővé. Nemcsak a felügyelet nézett félre a kötvénykibocsátásnál, amikor már egy kezdő pénzügyes láthatta az adatokból, hogy ennek a pilótajátéknak bukás lesz a vége, de a kormányzat a Quaestort tette meg a keleti nyitás nevű kalandorság gazdasági támaszává, és vele egyeztetette le a moszkvai és isztambuli kereskedőházak működtetését. A Külügy- és a mezőgazdasági minisztérium nemcsak talicskával, hanem kamionnal hordta a pénzt a Quaestorba, együtt léptek fel stadion- és vízumközpont-megnyitókon. Kvázi kormányzati garanciát érezhetett a cég mögött az, aki ide befektetett. Ez egy nagyon lényeges pont. Azaz a kötvényesek átverésében a kormányzat aktívan segédkezett. Éppen ezért mind a pénzügyi felügyeletnek, mind a felelős politikusoknak magánvagyonuk erejéig jót kellene állniuk, de erről egyetlen szó sincs a törvényjavaslatban.

(19.10)

Ez a törvényjavaslat következmények nélküli ország, a felelőtlenség szimbóluma. Mindezeket túl szinte már csak részletkérdés, hogy ez a törvényjavaslat is kapkodva, rosszul összerakott, a problémát maximum részben kezelő változtatás. Nem minden károsultnak szól ugyanis a kárpótlás, csak bizonyos kötvényeseknek, akik a Quaestor Financial Hrudira által kibocsátott és a Quaestor Értékpapír Zrt. által forgalmazott kötvényt vettek. Vannak ugyanakkor olyanok, akik a cégcsoport más cégén keresztül vettek kötvényeket, illetve akiknek nem kötvényeik, hanem részvényeik, befektetési jegyeik vagy más értékpapírjaik voltak a Quaestortól. Ők együttesen kétszer annyian lehetnek, mint a 32 ezer kártalanítani kívánt kötvényes, azaz a Fidesz-kormány a károsultak kétharmadát ki akarja hagyni a kárpótlásból.

Összefoglalva: a javaslatunk egyik eleme, hogy a Magyar Nemzeti Bank biztosítsa a pénzügyi fedezetet ne csak kölcsön formájában, a devizaátváltásokon realizált nyereségéből, és a másik sarkalatos pont pedig az, hogy átfogó vizsgálat után a pénzügyi szektor mélyreható, mélyebb problémáit ki kell javítani, és a pénzügyi felügyeleten szigorítani kell, hatékonyabbá kell tenni a működését. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán éppen a jobbikos képviselő asszony próbált olyan látszatot kelteni, minthogyha a kormány nem foglalkozna a brókerbotrány által sújtott önkormányzatokkal. Ez a látszat hamis, tisztelt képviselőtársaim. Ezzel szemben a valóság az, hogy 7-10 napon belül az önkormányzatok meg fogják kapni azt

az összeget, ami a brókerbotrány által a károsodásokat okozta. *(Hegedűs Lorántné: Ez nem igaz! A tizedét sem kapják meg!)*

A fentiekén túl egy munkacsoport jön létre, a munkacsoport pedig, tisztelt hölgyeim és uraim, azt fogja hívni... - hogy azokat az önkormányzatokat is, akik a DRB kapcsán és a másik bróker cég kapcsán szintén károsodásokat szenvedtek, a kormány felméri, s ennek alapján azok is megkapják. Köszönöm szépen. *(Hegedűs Lorántné: Nincs mit felmérni! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő, MSZP-képviselőcsoport, megadom a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindössze egy gondolatot szeretnék mondani azon túl, amit már képviselőtársam elmondott *(Szilágyi György: Úgy lenne gáláns, ha válaszolhatnánk.)*, ez pedig az, hogy önöknek - idézőjelbe téve - az ősbűnt sem lenne szabad elfelejteni, amikor is a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét kvázi likvidálták, gyakorlatilag azon szakembereket, akik megfelelő álláspontok rögzítését meg tudták volna tenni, megtehették volna, nem tudták megtenni, a mágushoz rendelték Matolcsyhoz, a Magyar Nemzeti Bank keretei közé az ügyek intézését, és látjuk, hogy hova jutott a történet *(Szilágyi György: Vejkey úr, úgy lenne a gáláns, ha válaszolhatnánk. - Az elnök csenget.)*, úgyhogy ilyen értelemben nyugodtan hely lehet állni.

Hozzáteszem még azt is, hogy ennek a helytállásnak meg nem úgy kellene megtörténnie, hogy közpénzek felhasználásával történne, ugye, mint ahogy szó esett róla, a Magyar Nemzeti Bank keretei között levő források, nem fogom a részleteket kibontani, önök is tudják. *(Dr. Répássy Róbert: Miért, az milyen pénz? Nem közpénz?)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni a megmaradt időkeretben. *(Szilágyi György: Felszólalnánk, ha lenne időnk. - Gúr Nándor: Kellene idő?)* Képviselő úr, nem emlékszem, hogy önnek szót adtam volna, úgyhogy megkérem, szíveskedjen tartózkodni.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel több felszólaló nem jelentkezett, az összevont vitát lezárom. Megkérdezem Tuzson Bence képviselő urat, kíván-e válaszolni mint előterjesztő. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, képviselő úr, 14 perces időkeret áll rendelkezésre.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is azzal szeretném kezdeni, hogy azért nem árt, ha egy kicsit visszatekintünk, és megnézzük azt, ha már itt, ebben a vitában most felmerült, hogy mi vezetett oda, hogy ez a helyzet egyáltalán kialakulhatott.

Van egy filozófiai vagy ha úgy tetszik, akkor egy világnézeti különbség közöttünk és az elődeink között a tekintetben, hogy hogyan viszonyulunk a pénzügyi rendszerhez. *(Hegedűs Lorántné: Meg Tarsoly Csabához.)* Míg annak idején, a 2002-2010 közötti időszakban az általános elv talán egy rosszul felfogott neoliberális szemlélet alapján az volt, hogy lazítsuk fel a pénzügyi rendszer ellenőrzését, az állami garanciákat szüntessük meg mögötte, így a hitelezési gyakorlat tekintetében is és az ilyen típusú intézmények mögött is, hiszen volt egy időszak, amikor egyáltalán ellenőrzés sem volt az intézmények között, majd az IMF nyomására egy jóval ritkább, ötéves ellenőrzési periódust vezettek be 2009-ben. Tehát volt egy ilyen folyamat, és ennek a folyamatnak vetettünk véget 2010-től kezdődően.

A mi álláspontunk e tekintetben az volt, hogy egy sokkal erősebb ellenőrzési rendszert kell létrehozni a pénzügyi rendszer további részei tekintetében is, ilyen például a hitelezési rendszer. A hitelezési rendszert is át kell alakítani, meg kell szüntetni a devizahiteleket, és vissza kell terelni azt a folyamatot az ellenőrzött, jól működő, a fair bankok rendszerére épülő forinthitelezésre. Ez az igazság a bróker cégek, befektetési szolgáltatók esetében is.

Az ellenőrzési rendszer átalakítására 16 hónappal ezelőtt került sor, amikor a Nemzeti Bank megkapta ezt a jogkört. Ennek az az indoka, hogy egy ilyen erős felügyelet tud létrejönni, hogy az információ, ami rendelkezésre áll a Nemzeti Bank mögött, az ellenőrzés kapcsolódjon össze egymással, és ne az történjen meg, mint ami megtörtént korábban, hogy csak papírokból ellenőriznek ezek az ellenőrzési szervek, tehát a felügyelet maga, hanem egy részletesebb ellenőrzés, az információk alapján, akár helyszíni vizsgálatok, ott legeneráltatott adatok alapján is lehessen ellenőrizni ezeket a bróker cégeket. Látjuk azt, hogy ez a rendszer hatékonyan működött, mert 16 hónapos működés után már fel tudott tárni évtizedes visszaéléseket is. Tehát hangsúlyozom, hogy itt évtizedes visszaélésekről van szó a Quaestor esetében is, ez is egy ilyen típusú visszaélés volt.

A Magyar Nemzeti Bank pénze a közvagyon része. Az félreértés, ha valaki csak azt gondolja, hogy a Magyar Nemzeti Bank esetleg a fáról szakítja le a pénzt, ez a közvagyon része. Abban az esetben, ha a Magyar Nemzeti Bankot vonjuk be egy kártalanítás folyamatába, akkor mindannyiunkat, az összes magyart érinti ez a kártalanítási folyamat, hiszen ebből a pénzből fizetjük ki a különböző károsultakat. Ezért rossz egy ilyen jellegű javaslat, ezért jó egy olyan javaslat, ami egy megelőlegezést ír elő a piac szereplői számára, akik a későbbiekben, hiszen ők tudnak várni, érvényesíteni tudják a követeléseiket azokkal szemben, akik egyébként kárt okoztak egy esetleges polgári vagy büntetőeljárás végén.

Fontos kérdés az is, hogy nem szabad összekeverni az almát a körtével, különböző brókerbotrányokról beszélünk, másfajta a Buda-Cash-ügy, másfajta a Quaestor-ügy. A Quaestor-ügyben a saját

kötvény egy különösen nagy visszaélés volt e tekintetben, hiszen nem arról van szó, hogy egy értéket képviselő dolgot adtak el, hanem önmaguk kreáltak valamit, amit jóval nagyobb arányban adtak el, mint ami mögött valós fedezet volt, és így eltüntették a fedezetet az egyébként rendelkezésre álló kötvények mögül is. Ezért ez speciális és nagyon nehezen pre-szelhető be a jelenlegi kártalanítási rendszerbe, mert a jelenlegi kártalanítási rendszer, mint például a BEVA kártalanítási rendszere, megold jó pár problémát, és együtt az OBA-val - például a Buda-Cash esetében - a banki károsultakat tudja kártalanítani 30 millió forintig, az Országos Betétbiztosítási Alap, ez meg is történt az esetek jelentős részében, hiszen tudjuk, hogy a károsultak nagy többsége, a körülbelül 110 ezer ember nagy többsége banki károsult volt ebben az esetben, és az Országos Betétbiztosítási Alap helyét tudott ezért állni.

A másik kérdés a BEVA, a Befektetővédelmi Alap, ami viszont a Quaestor esetében szintén elkezdett működni és jól működött, de ebben az esetben egész más a kérdés. Itt nem az a probléma, hogy mondjuk, idegen részvényekkel nem tudna elszámolni a Quaestor, hanem a saját maga által hamisan kibocsátott értékpapírokkal nem tud elszámolni, és ez egy speciális esetet jelent, és ennek megfelelően is kell kezelni ezt az ügyet, ezért sajátos és ezért kíván egy sajátos megoldást is, és ez az alap ezt a megoldást kínálja. De arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy működik ez a megoldás, hiszen nem arról van szó, hogy akár közpénz kerülne ebbe, vagy kreáljunk valahonnan közvagyont ebbe a cégbe vagy ebbe az alapba, hanem azok a szolgáltatók, akik végzik ezt a tevékenységet, előlegezik ezt, és a kártalanítás, a kártérítés folyamán a bírósági eljárásban megítélt pénzüsszegek vissza tudnak áramlani ezekhez a cégekhez.

Az emberek nem tudnak várni, őket átverték, ezek a nagy cégek, akik inkább tudnak várni, azért érdemes ezt a javaslatot megfontolni, s azért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a javaslatot támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

(19.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra ülésünk második napján kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/3783. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Honvédelmi és Rendészeti bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3783/61.

számon, jelentését pedig T/3783/62. számon megkapták. A Vállalkozásfejlesztési bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/3783/58. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3783/64. számon, összegző jelentése pedig T/3783/65. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság két olvasatban megtárgyalta a T/3783. számon benyújtott, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság április 9-én 26 igen és 7 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Törvényalkotási bizottság azon indítványát, amelynek szükségességéről a második olvasat kapcsán döntöttünk. Úgy vélem, a Törvényalkotási bizottság által elfogadott javaslat mindenki számára megnyugtatóan rendezzi a hivatásos állomány tagjaira vonatkozó gazdasági összeférhetetlenséget. A jogszabály pontosan meghatározza, mely esetekben van bejelentési, illetve engedélyezési kötelezettség, valamint mely tevékenységek eleve kizártak a törvény hatálya alá tartozó személyek részére. Ezenkívül a Törvényalkotási bizottság támogatta a Honvédelmi és Rendészeti bizottság módosító javaslatainak legtöbbszörét, 14 esetben pedig saját indítvánnyal pontosította azt, tehát tartalmában nem változtatta meg.

Az általános vitát követő ötpárti egyeztetésnek köszönhetően bízom benne, hogy a módosító javaslatokkal együtt egy mindenki számára elfogadható, de legfőképpen a rendvédelmi szervek állományában dolgozó, az ő életpályamodelljüket megalapozó törvényjavaslatot sikerül elfogadnunk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A legutóbbi TAB-ülésen egy egészen érdekes közjátéknak lehettünk szemtanúi, amikor is a Belügyminisztérium által megküldött módosító javaslatról a múlt héten csütörtökön délelőtt kiderült, hogy annak a négy vagy öt pontja közül az első mindjárt nem technikai jellegű módosítás, ahogy azt állították, no pláne

nem koherenzia zavart kiküszöbölő vagy egyéb alkotmányos problémát az utolsó pillanatban kezelő javaslat, hanem egy egyszerű, technikainak látszó, egy számozást átíró javaslat mögött érdemi, valódi változást szerettek volna, egyébként az indoklásból sem kiderülő módon, mondhatni, sunyin átvinni a bizottságon. Ezt a módosító javaslatot szerda este kapta meg a bizottság, amennyire tudjuk, és csütörtökön délelőtt már tárgyaltuk is. A módosító javaslat lényege az lett volna, hogy a jövőben a rendvédelmi szervek vezetői gazdasági összeférhetlenségét lazítsa, és a szabályozás szerint kizárólag bejelentési kötelezettsége lett volna a rendvédelmi vezetőknek, ha bizonyos cégekben, akármilyen cégben igazgatósági elnökké, igazgatósági taggá vagy felügyelőbizottsági taggá váltak volna.

A dolog azért nonszensz - és ezt a bizottsági ülésen el is mondtam, ami, minket is meglepő módon, a Fidesz és a KDNP ott lévő képviselőinek többségét is meghatotta, sőt ebben az ügyben gyakorlatilag a kritika mellé állva leszavazták a BM-et -, a dolog nonszensz voltát az mutatja legjobban, hogy a szabály elfogadása esetén, vagy ha ma ez a szabály hatályban lenne, akkor a Nemzeti Nyomozó Iroda - amelyik épp a nyomozást végzi - vezetője lehetne akár a Quaestor Zrt. igazgatósági elnöke is, ami teljesen elfogadhatatlan irány, ráadásul szembe megy azzal, amit korábban a Fidesz képviselt. Ennek öröme egyébként egy mintegy egyórás vita végén - még egyszer mondom, ez becsületükre válik - a bizottság 32 igennel és 1 tartózkodás mellett a BM-mel szemben ezt a javaslatot leverte.

De miért érdekes még inkább ez a javaslat? Azért igazán érdekes ez a javaslat, mert szerdán 11 órakor nyújtottam be azt az interpellációt, amire államtitkár úr ma meglehetősen neveltséges választ adott, amiből világosan kiderül, hogy konkrétan ezt a ma is létező összeférhetlenségi szabályt évek óta megsérti a Belügyminisztérium alá tartozó katasztrófavédelem teljes felső vezérkara, a most távozó Bakondi Györggyel és a kiszemelt utódjával együtt, úgy, ahogy van. Közülük négy éve rendészeti vezetőként cég igazgatósági elnöki, igazgatósági tagsági és felügyelőbizottsági pozícióját töltik be, és a tiszteletdíjat is több mint négy éve felvéve, ami ugyan nem túl számos, de elvi szinten akkor is érdekes kérdés, hogy ebben az ügyben tiszteletdíjat is felvéve. Én ezt az interpellációt szerdán 11 órakor nyújtottam be, és láss csodát, csütörtök reggel mintegy önvallomásként megjelenik a Belügyminisztérium módosító javaslata, hogy akkor ez a jövőben legyen törvényes, ezzel mintegy ráerősítve arra, hogy ez az elmúlt években törvénytelen volt, és ma is az.

A Honvédelmi és Rendészeti bizottságban hosszú vita volt az összeférhetlenségről, és maga Kósa Lajos, a bizottság fideszes elnöke is határozottan amellett állt ki, hogy semmiféle lazítás nem képzelhető el, sőt az ő megítélése szerint talán további szigorítás is indokolt lenne, és talán nemcsak a rendészeti és főleg rendőrségi és nyomozó hatóságok veze-

tői állományát kéne kizárni ebből, ahogy a jelenlegi törvény van, hanem akár szélesebb rétegben is, hiszen egy nyomozó is kerülhet olyan helyzetbe, hogy egy olyan cég ellen kell nyomoznia, amelynek ő esetleg konkrétan vezető tisztségviselője, igazgatósági vagy felügyelőbizottsági tagja. A végeredmény az lett, hogy a Honvédelmi bizottság többséggel úgy döntött, hogy a jelenlegi, egyébként ilyen szempontból szigorú szabályok maradjanak fent.

A többi javaslat, amit a BM küldött, valóban technikai javaslat volt.

Ami pedig a törvény érdemét illeti: a 30 százalékos béremelés már nagyon kijár az állománynak, ezért ezt nyilvánvalóan támogatjuk, és ez a szavazatunkban is meg fog látszani.

Azt is el kell mondani, hogy a BM - a jelenlegi kormányhoz képest tisztességes eljárásban - két-körös ötpárti egyeztetésen és gyakorlatilag a Honvédelmi bizottság keretében egy hat és félórás, szakmainak nevezhető részletes vitában tárgyalta végig ezt a törvényjavaslatot. Az MSZP mintegy 28 módosító javaslatából a BM körülbelül egy tucatot vagy szövegszerűen, vagy átírva, de tartalmában elfogadott.

Viszont minimum négy olyan elvi kérdés fennmaradt, ami miatt azt mondjuk, hogy a béremelés miatt ugyan megszavazzuk a törvényt, de ez nem a mi szolgálati törvényünk, mi nem ilyen csinálnánk, és ezekhez a részekhez nem is tudjuk adni a nevünket.

Az egyik az, hogy a szakszervezeti jogosítványokat továbbra is kiirtják a rendvédelem területéről, gyakorlatilag minden, anyagi és erőforrás oldalról ellehetetlenítik a szakszervezeteket.

A másik az, hogy a szolgálati nyugdíj rendszere továbbra sem jelenik meg a szolgálati törvényben. Mi ezt teljesen elhibáztunk és károsnak tartjuk.

A harmadik az, hogy 2012. január 1-je óta, amióta megszüntették a szolgálati nyugdíj rendszerét, azok az emberek, akik egészségügyi, fizikai vagy pszichikai okok miatt kell hogy leszereljenek - akár ha több évtizedet vagy harminc évet is leszolgáltak -, gyakorlatilag egyik pillanatról a másikra az utcára kerülnek, ma semmilyen ellátórendszer nem vonatkozik rájuk, aminek szintén a szolgálati nyugdíjrendszer egyik pillanatról a másik való megszüntetése az oka.

(19.30)

Erre tettünk javaslatot, hogy átmeneti időszakra addig is legyen gondoskodás ezekről az emberekről, amíg a kormány által, egyébként saját maguk által bejelentett módon az új biztosítási rendszer ki nem fog alakulni. Ha ez lesz, ezzel maga a kormány ismeri be, hogy valamire azért csak szükség van.

A végén egy elvi kérdés. Azt a parancsuralmi rendszert, ami, ahogy szokták mondani, a szovjet típusú magyar rendőrséget még tovább erősíti, ami-be az indoklás nélküli kirúgás nemcsak az átlag végrehajtó állományra, hanem a vezetői körre is egyformán vonatkozik, mi teljesen károsnak és elhibá-

zottnak tartjuk; a magyar rendészet egyik tragédiájának, színvonala egyik legnagyobb problémájának tartjuk. Ezek miatt nem nevezhetjük a saját szolgálati törvényünknek, de a fizetésemelés miatt támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, hogy az előterjesztő képviselőjében most vagy később kíván szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a napirend tárgyalásának későbbi szakaszában kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság elnökének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Honvédelmi és rendészeti bizottság 2015. március 25-én lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját mint kijelölt bizottság. Mint Harangozó képviselő úr is elmondta, az ülésen ezzel a napirendi ponttal több mint hat órát töltött a bizottság, úgyhogy részletesen megtárgyalta.

A bizottság saját módosítási szándékán túl volt olyan, ami ellenzéki módosító javaslat volt, de más formában, tartalmában befogadta a bizottság, és ezt meghaladóan négy képviselői módosító javaslatot fogadott be az ellenzék részéről és nyújtott be részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatként.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre bejelentett képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Hosszú ideje várt törvényjavaslatot nyújtott be a belügyminiszter úr. A rendvédelmi feladatokat ellátó hivatásos állomány részére jelentősebb béremelés 2000 óta nem történt. Kormányunk a 2010-es választásokat követő évek egyik kiemelt feladatának tekintette, hogy egy olyan államot teremtsen meg, ami az egyén helyett a közjó, a nemzet és a közösség érdekeinek szolgálatát tartja szem előtt. Ennek alapja egy szilárd közjogi alapon nyugvó jogrend lehet, amelyet az Alaptörvény biztosít. Az Alaptörvény többek között a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek alkotmányos helyzetét, működésük alapvető szabályait is rendezte. Így elmondható, hogy a rendvédelem szervezeti és intézményi oldala már kiépült, az államszervezet hatékony működését szolgáló személyzeti, közszolgálati rendszer kialakítása és a rendszerszerű működtetés

feltételeinek biztosítása ennek a kormányzati ciklusnak a feladata.

A törvényjavaslat célja, hogy egy hosszú távú és kiszámítható életpálya felvázolásával stabilizálja a közfeladatot ellátó rendvédelmi állomány helyzetét, és biztosítsa számukra az őket megillető elismerést. Mindenki számára világos, hogy a rendvédelmi állomány szolgálati jogviszonyát jelenleg szabályozó törvényt, az 1996-ban elfogadott, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvényt hatálybalépése óta 86 módosítás érintette, amelyek a törvény szerkezetét, belső koherenciáját megbontották. Különösen az elmúlt négy év kormányzati döntéseiből fakadó jelentős módosítások változtatták ezt meg. Ez mindenképpen azt indokolta, hogy új törvényjavaslatot dolgozzon ki a Belügyminisztérium. A törvényjavaslat támaszkodik a korábbi törvény szerkezetére, fogalomrendszerére, a hivatásos szolgálati jogviszony sajátosságából fakadó jogintézményekre, ugyanakkor új szemlélettel, szerkezeti és tartalmi újításokkal kívánja a rendvédelmi pályán dolgozók életpályamodelljét megteremteni.

Olyan életpálya-lehetőségeket kínál a törvényjavaslat, hogy a jövőben az ezen a területen dolgozó hivatásos állomány minden tekintetben megbecsült legyen. Fontos megemlíteni, hogy a törvényjavaslat előkészítése előtt, 2014 augusztusában az állomány körében egy közvélemény-kutatást végzett a Belügyminisztérium, amelyre 18 ezer válasz érkezett. A törvényjavaslat a rendvédelmi szervek 64 ezres állományának jogállását rendezi az új szabályozás révén; mint ahogy az a közvélemény-kutatásból is kiderült, ennek legfontosabb eleme az állomány tagjainak többlépcsős bérfelépítése.

Magyarország 2015. évi központi költségvetése tartalmazza az életpályarendszer bevezetéséhez kapcsolódó kiadásokat, így látható, hogy a kormányunk elkötelezett az állomány tagjainak pénzbeni elismerésére. Itt több lépcsőben történik a béremelés, az alapfeladatokat ellátóknál az első évben 30 százalékos béremelés történik. Az új javadalmazási rendszer célja, hogy egyidejűleg ismerje el a munkakörök értékét, a szolgálati tapasztalatot és a teljesítményt. Továbbá nem tartható az a helyzet, hogy a jelenlegi illetményrendszer körülbelül 30 különböző pótlékot alkalmaz. Ezt is ésszerűsíti a törvény, ennek megfelelően az illetmény beosztási illetményből, szolgálati idő-pótlékból és hivatásospótlékból állna. Ezek felett a szolgálatteljesítés speciális körülményeihez igazodva négyféle pótlék kifizetésére lesz lehetőség.

A törvényjavaslat tartalmazza a relatív zárt előmeneteli rendszer kialakítását, amely egyidejűleg biztosítja a vertikális és a horizontális előmeneteli lehetőségét oly módon, hogy belső előmenetel esetén elismeri és megfélelteti a megszerzett tapasztalatot. Az előmeneteli lépések mostantól meghatározott feltételekhez kötődnek, amihez igazodik az illetménynövekedés. Fontos itt látni, hogy az életpályakorrekció az átjárhatóságot hivatott biztosítani az állomány tagjainak. Ezen intézkedések által biztosít-

ható, hogy az életpálya megteremtése vonzó és az állomány tagjai számára ösztönző illetményrendszert és karrierrendszert garantáljon.

A törvényjavaslat az állomány és érdekképviselők javaslatait figyelembe vette, így elmondható, hogy a rendvédelmi feladatokat ellátó állomány érdekeit szem előtt tartó törvényjavaslat lett benyújtva az Országgyűlés elé. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor kezdjük itt a végén! Viszonylag döbbenet hallgattam azt a megállapítását Vas képviselőtársamnak, amit nyilván papírra vetett neki valaki, hogy az érdekvédelmi szervezetek javaslatait figyelembe véve fogadjuk majd el állítólag azt a törvényt. Akkor tájékoztatnám Vas képviselőtársamat, hogy az azért egy picit erős megfogalmazás lenne, hogy az érdekvédelmi szervezetek javaslatait figyelembe véve van előttünk ez a törvény, amikor többek között meglévő és az elmúlt évtizedekben működő szakszervezeteket fog egyik napról a másikra begyűlölni, megszüntetni ez a törvényjavaslat; amikor az ellenzék egyébként majd minden pártja és frakciója által ilyen vagy olyan módon, de világosan jelzett kérdésben, hogy tudniillik sem munkaidő-kedvezményt nem kapnak a szakszervezetek, és az egyetlen olyan szférája az életnek, ahol a meglévő állami tulajdonban sem tarthatnak és végezhetnek szakszervezeti tevékenységet, magyarul a legalapvetőbb munka infrastrukturális és jogi feltételeit sem biztosítják. Kompromisszumos javaslatként nem azt kértük már a végén önöktől, hogy a 2011-ben megszüntetett szakszervezeti jogosítványokat állítsák vissza, ami egyébként a megelőző kormányok alatt végig működött, hanem csak azt kértük, hogy legalább annyi szakszervezeti jogot adjanak ezen a területen is, amit önök elfogadtak a munka törvénykönyvének a jelenlegi munka törvénykönyve hatálya alatt működő szakszervezeteknek.

(19.40)

Önök erre egyértelmű nemet mondtak. Akkor is nemet mondtak, amikor saját maguknak ellentmondva el fogják fogadni ebben a törvényben, hogy a Magyar Rendvédelmi Kar vezető tisztségviselője nem lehet szakszervezeti tisztségviselő, ami egymagában nonszensz, és szerintem lesz keresnivalójuk nekik abban, hogy ezt nemzetközi fórumokon vagy a magyar Alkotmánybíróságon megtámadják. De azért is nonszensz, mert konkrétan két héttel ezelőtt ebben a parlamentben önök szavazták meg azt a módosító javaslatot, amit az igazságügyi tárcájuk terjesztett

elő. A magyar kormány-tisztviselői kar esetében ugyanezt az összeférhetlenségi szabályt önök megszüntették, mondván, hogy elfogadják a szakszervezetek érveit, és egyébként ennek az összeférhetlenségnek nincs valódi oka. Nem is tudnak mit mondani, hiszen az érveik azok voltak, hogy a Magyar Rendvédelmi Kar egy szakmai szervezet és nem érdekvédelmi szervezet. Én mindig azt kérdeztem a jelen lévő államtitkártól, hogy azt mondja meg nekem, hogy az, hogy valaki érdekvédelmi munkát folytat, az logikailag önöknél miért zárja ki, hogy értsen ahhoz a szakmához, amit csinál. Nyilvánvalóan nem tudtak ilyen választ adni.

Teljesen egyértelmű a makacs ragaszkodásuk és a Belügyminisztérium erőszakossága ebben a témában, hogy itt valamilyen személyes bosszúról van szó, valamilyen személyes kérdésről van szó, amivel önök a rendvédelem, a belügy területén dolgozó szakszervezetek vezetőin akarnak bosszút állni. Semmi újdonság sajnos nincsen benne, hiszen az elmúlt években is ezt tették.

Azt mondja itt a Fidesz szónoka, hogy stabilizálni kívánja az állományt. Tudja, képviselőtársam, a 30 százalékos béremelés valóban nagyon kijár ennek az állománynak, de a bér egy munkahelyen, nemcsak a rendvédelemnél, de ott meg pláne, az csak az egyik része annak, hogy a fluktuáció, az elvándorlás mértéke milyen. Vannak ilyen fogalmak, tudja, hogy szakmai elismerés, vannak ilyen fogalmak, hogy munkakörülmény, vannak ilyen fogalmak, hogy munkakultúra, és akkor, amikor egy állománynak rettegésben és egzisztenciális félelemben kell élnie, még ha magasabb fizetés mellett is, akkor az minden esetben a hatékonyság és a szakmaiság rovására megy, és minden esetben a bent lévő állomány a fizetését lehet, hogy örömmel nyugtázza hónap végén, de 1-jétől 31-éig pedig gyomorgörccsel megy be a munkahelyére. És egy olyan munkahelyen, ahol a jelenlegi törvényszövegük szerint továbbra is a törvények felett a parancsnok az úr, az sem a magyar állampolgárok biztonságát, sem a jogállamot nem fogja garantálni.

Ma ugyanis, még egyszer mondom, a végrehajtó állomány és a parancsnoki kar is indoklás nélkül gyakorlatilag bármikor eltávolítható, ők ezt pontosan tudják. Ezért ha akár törvényellenes, akár kifejezetten törvénysértő vagy akár -horribile dictu- büncselekményre rábíró utasítást kapnak az állományban, akkor nagyon-nagyon ritkán lehet olyat látni, hogy ezzel bárki szembemegy. És mondok konkrét példát, ott a konkrét példa, amit azóta nem hajlandó a BM kivizsgálni, hogy a civil szervezetek lerohanása hogyan történt, amiről a bíróság jogerősen kimondta, hogy törvénytelen volt. A mai napig nincs válasz: ki adta ki a parancsot, ki hajtotta végre a parancsot? És a jelenlegi Hszt. szerint ki nem jelezte a parancsnokának írásban vagy szóban, hogy törvénytelen utasítást kapott, és egyébként végrehajtás mellett neki szignalizációs jelzési oka lett volna. Nincs felelős, nem volt ilyen parancs, minden rendben van.

Sajnos, hosszan lehetne ezeket a példákat sorolni a jelenlegi működés során, de a legfontosabb probléma ezzel az, hogy ilyen légkörben, ilyen munkakultúra mellett ez a szakmaiságot, a tisztességet és a törvényes végrehajtást kiöli rendszerszerűen, ezért nagyon távol áll attól, amit ma modern rendészetnek és hatékony rendészetnek hívunk Európában.

A másik kérdés, hogy minden tekintetben megbecsült állomány. Itt már az előbb jeleztem, hogy a szakszervezeteknek mi lesz a sorsa. Megbecsült állomány az, akitől egyik percről a másikra elvették a szolgálati nyugdíjat, a meglévőktől is, és még reményük sincs, amíg Fidesz van kormányon, hogy ezt ők bármilyen szinten visszakapják. Megbecsültséget jelent az is, amit az előbb említettem, hogy 2012. január 1-je óta akár több évezredes munka, szolgálat után az utcára lehet kerülni, ha valaki megbetegszik, megsérül, vagy fizikai-lelki, egyéb okokból alkalmatlanná válik a szolgálatra. És ami az egyik legfontosabb elvi kérdésünk, ezek, amik az állományt illették, hogy a törvényben marad továbbra is az a passzus, amelyik egy alapvető alkotmányos garanciát, tudniillik azt, hogy bizonyos titkosszolgálati eszközökkel és jogszabályi háttérrel felruházott felderítő szerveket világosan, törvény szerint elkülönít a nyomozó hatóságtól, utána jön az ügyészség és nyilvánvalóan a független bíróság, ezt önök egy néhány soros módosítással két éve felülírták, tudniillik azzal, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat titkosszolgálati munkát végző munkatársait ugyanabban az ügyben az ügyészséghez vezényelve nyomozati munkára is használhatják. És, hölgyeim és uraim: használják is.

Több olyan ügy volt, többek között Nemzetbiztonsági bizottság zárt ülésén konkrétan is megismertünk olyan ügyvel, hogy ezzel kifejezetten visszaélésszerűen, nem fognak meglepődni, ellenzéki politikust érintő ügyben visszaélésszerűen úgy tettek, hogy a titkosszolgálati lehallgatásokat és megfigyeléseket végző embereket, személy szerint őket átvezényelték az ügyészséghez, és a későbbiek során, a nyomozás során ők foganatosították a nyomozati cselekményeket, többek között például a kihallgatást. Nonszensz, elképesztő, és felülír minden olyan alkotmányos garanciát, ami nem véletlenül került be akár rendőrségi kétharmados törvénybe, akár a nemzetbiztonsági törvénybe, ezeket a jogköröket világosan el kell választani, no pláne, nem lehet, és nem tűrhető, és nem is maradhat a jövőben következmények nélkül, hogy ezeket az eszközöket politikai célra, visszaélésszerűen használják.

Külön kedvencünk a törvényben az a rendelkezés, ami szerint az új szolgálati életpályamodellnél a beosztáshoz fog kötődni a rendfokozat. Ilyen szempontból például a tábornokok is, mint ahogy mindenki más, ha más beosztásba kerül, alacsonyabb beosztásba, akkor a rendfokozata is követni fogja. Külön érdekes ez a tábornoki karnál, akiket egyébként a köztársasági elnök úr nevez ki, és formálisan az ő döntése az, hogy kit nevez ki, és kit nem nevez ki, a törvénybe egyszerűen beleírták, hogy ilyenkor a

köztársasági elnök majd vissza fogja vonni a tábornoki kinevezést. Hogy jól értsék: ha valaki megyei főkapitányból az öt év lejárta után, mondjuk, városi kapitány lesz, akkor tőle a köztársasági elnöknek el kéne venni a tábornoki kinevezését, megfosztania tőle. Nagyon érdekes szituációt fog hozni, ha esetleg a köztársasági elnök ilyenkor azt fogja mondani, hogy nem, akkor nem tudom, a törvényt hogy fogják végrehajtani, de ezen is látszik, hogy ilyen szempontból ez a része biztos, hogy végiggondolatlan volt.

Végezetül szeretnénk még egyszer tisztázni itt a parlamentben is: a kétharmados szabályokat megszavazzuk, mert formai kérdés, és nem kívánunk okot adni arra, hogy esetleg a béremelés emiatt kerüljön megsemmisítésre később. A törvénynek szóló igen kizárólag a béremelésnek fog szólni. Az általam elmondott elvi kérdéseket, azt gondolom, hogy egy következő, szakmailag tisztességes kormány meg kell oldania, és meg is fogja oldani.

Ennek a rendőrségnek el kell szakadnia ettől a parancsuralmi, egyébként a minisztertől vagy akár a miniszterelnöktől a végrehajtó állományig három telefonnal működtethető, visszaélésszerűen alkalmazható rendőrségtől, és a szakmának és a törvény tiszteletének kell lennie az igazi zsinórmértéknek a rendvédelem egész területén.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót ötperces időkeretben.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném tisztázni, hogy az LMP képviselőcsoportja meg fogja szavazni a törvényjavaslatot, alapvetően azért, mert hosszú évek óta várnak a rendvédelmi dolgozók a bérfejlesztésre. Magyarország legnagyobb problémája ma a dolgozói szegénység, a közszférán belül 30 százalékos a jövedelmi szegénységben élők aránya. Ebben a helyzetben azt, hogy a közszféra egyik szektorában sor kerül-e egy masszív illetményfejlesztésre, azt gondolom, hogy ezt önmagában üdvözölni kell.

Az más kérdés, hogy ez az illetményfejlesztés teljesen megfejthetetlen módon nem terjed ki mindenkire, aki egyébként a rendvédelemben dolgozik, hiszen azok, akik nem a Hszt. hatálya alá tartoznak, közalkalmazottak, ők nem fogják megkapni ezt az illetményfejlesztést; jöllehet, amennyiben az ő szakértelmük hiányzik, ugyanúgy nagyon komoly közbiztonsági problémák lehetnek.

Tisztelt Országgyűlés! Azzal együtt, hogy a bérfejlesztés miatt ezt a törvényjavaslatot meg fogjuk szavazni, azt azért el kell hogy mondjam, hogy Magyarországnak eddig sem volt és a jövőben sem lesz jogállami szolgálati törvénye.

(19.50)

A '96-os törvény sem volt az, ez sem az. Van néhány pontja ennek a törvényjavaslatnak, ami azt gondolom, méltó arra, hogy Alkotmánybíróság elé kerüljön, hiszen a rendvédelmi állomány, a hivatásos állomány tagjának a véleménynyilvánítási szabadságát, gyülekezési jogát olyan mértékben sérti, ami egész egyszerűen alkotmányosan nem támasztható alá. Jegyzem meg, ez nem volt másként a '96-os szolgálati törvénnyel sem. Magyarországnak egy jogállami szolgálati törvényre lenne szüksége.

És természetesen szólni kell arról is, hogy közben azt természetesen elismerjük, hogy a kormány korrekt egyeztetést folytatott az ellenzéki pártokkal, a szakszervezetek esetében ez már nem mondható el teljes mértékben. Ráadásul egy olyan törvényről van szó, amelyik fenntartja a szervezkedés szabadságának a korlátozását, egészen kicsinyes módon próbálja meg gátolni a szakszervezetek működését. Gondolok itt például arra - erre adtunk is be módosító javaslatot -, hogy miért ne lehetne a szakszervezetnek például helyiséget biztosítani a munkáltató helyiségeiben.

Elmondtam már az általános vitában is, hogy különös szerepük van Magyarországon a közszférában működő szakszervezeteknek. Értjük azt, hogy az elmúlt évek fejleményei után van a belügyi tárca vezetésében egy félelem attól, hogy szakszervezetek esetleg pártpolitikai irányt vesznek, ezzel együtt azt gondolom, hogy a pártpolitika beszüremkedésével szemben rendelkezésre állnak más jogi eszközök is. Ez önmagában nem érv a szervezkedés szabadságának a korlátozására, főleg úgy, hogy ma Magyarországon a munkavállalók kiállítását sok esetben egyedül a közszféra szakszervezetei tudják felmutatni.

További kritikai észrevételünk természetesen még az, hogy továbbra sem oldódott meg az a probléma, hogy a gyesről visszatérő hivatásosok biztos munkahelyet tudjanak maguknak. Elmondtuk az általános vitában - és sajnálatos módon nem történt ebben előrelépés -, hogy elfogadhatatlan az, hogy a tartósan kieső, tehát a gyesen lévő dolgozók pótlása sem helyettesítéssel, sem fizetett túlórával jelenleg nem megoldható. Jelen pillanatban 800 hivatásos nő van gyesen. Tehát minimum ennyi ember munkáját végzi más, ellentételezés nélkül.

Mi azt javasoljuk, azt javasoltuk, hogy ha egy gyedről visszatérő hivatásos a korábbinál alacsonyabb beosztást nem fogadja el, akkor a szolgálati viszonya ne legyen felmentéssel megszüntethető. Jelenleg a törvényjavaslat mást tartalmaz. Elmondtuk az általános vitában, rettenetesen nagy szükség lenne arra, hogy sok nő vállaljon feladatot a rendvédelmi szerveknél. A jelenlegi szabályozás ezt gátolja, legalábbis nem teszi lehetővé azt, hogy kisgyermekes anyák nagy számban próbáljanak meg munkát vállalni a rendvédelmi szervezeteknél.

Az alkotmányos kifogásainkat megkíséreljük Alkotmánybíróság elé vinni, és továbbra is az az állás-

pontunk, hogy a rendvédelmi dolgozóknak ugyanúgy joguk van a szervezkedés szabadságára, mint minden más munkavállalónak Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel az adott napirend keretében további felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom.

Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Legelőször is szeretném megköszönni mind a Törvényalkotási bizottságnak, mind a Honvédelmi és Rendészeti bizottságnak, hogy megtárgyalta a törvényjavaslatához benyújtott 55 módosító indítványt. Szeretném megköszönni a vitában megszólaló képviselőknek a támogatást. Szeretnék reagálni néhány észrevételre.

Szeretném elmondani, hogy a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata a technikai és nyelvhelyességi módosítások mellett több ponton is érdemben módosítja a törvényjavaslatot. Ezen érdemi módosítások közül emelem ki a legjelentősebbeket.

A Magyar Rendvédelmi Karnak a hatályos jogszabályok szerint a rendvédelmi szervek hivatásos állománya mellett a közalkalmazottak is tagjai. A törvényjavaslat arra tett javaslatot, hogy a jövőben a köztisztviselők tagságát csak a hivatásos állomány alkossa, ezen változás azonban nem valósul meg 2015 júliusától. Tekintettel arra, hogy a rendvédelmi szerveknek a jövőben is lesz közalkalmazotti állománya, ezért indokolt, hogy a Magyar Rendvédelmi Kar továbbra is ellássa a közalkalmazottak szakmai érdekvédelmét. Ennek megfelelően az összegző módosító javaslat az ehhez szükséges változtatásokat végigvezeti a törvényjavaslaton.

Az ötpárti egyeztetések eredményeképpen a tisztviselők besorolás feltételeként támasztott nyelvvizgatókövetelmény enyhítésére irányuló javaslat került megfogalmazásra. Ennek értelmében bármely nyelvből tett államilag elismert nyelvvizsga elegendő lesz az ilyen beosztások betöltéséhez.

A törvényjavaslat általános vitája során több kritika érte azt a szabályt, mely szerint a szervezeti egységek közötti áthelyezés esetén nem szükséges a hivatásos állomány tagjának beleegyezése, ha az új szolgálatteljesítési hely a tartózkodási helytől tömegközlekedéssel másfél órán belül elérhető. Az összegző módosító javaslat annyiban enyhít ezen a szabályon, hogy a hivatásos állomány azon tagjai esetén, akik tíz éven aluli gyermeket nevelnek, az utazás időtartama nem haladhatja meg az egy órát.

A könnyített szolgálatban történő foglalkoztatás szabályozása is módosul, eszerint a feltételeknek megfelelő hivatásos állományú kérelme alapján a

könnyített szolgálatban foglalkoztatás kötelező lesz, vagy a törvény hatálya alá tartozó valamely rendvédelmi szervnél, vagy a rendvédelmi szervet irányító miniszter által vezetett minisztériumban elérhető, a könnyített szolgálatra alkalmas beosztásban.

Az általános vitában és az ötpárti egyeztetésen elhangzottak alapján a javaslatban meghatározásra kerülnek azok az eszközök, amelyek a technikai ellenőrzés során használhatóak. Továbbá rögzítésre kerül az is, hogy technikai ellenőrzés kizárólag a szolgálatteljesítés ideje alatt, a szolgálatteljesítésre vonatkozó szabályok betartásának ellenőrzése céljából végezhető.

Az összegző módosító javaslat a túlszolgálat elmentételezésével kapcsolatosan 2018. december 31-ig terjedően javasolja megállapítani azt az átmeneti időtartamot, amíg a túlszolgálat pénzben történő ellentételezésére is lehetőség van. Támogatja továbbá azt a több képviselői módosító javaslatban is megfogalmazott szándékot, miszerint ezen átmeneti időszakban a hivatásos állomány tagja dönthessen arról, hogy szabadidőben vagy pénzben kéri megváltani a teljesített túlszolgálatot.

A kormány a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatában foglalt valamennyi módosítást támogatja.

Tisztelt Országgyűlés! Ezen túlmenően szeretném megköszönni Vas Imre képviselő úrnak, aki a Fidesz képviseletében támogatta a törvényjavaslatot, a támogató hozzászólást. Köszönöm Harangozó Tamás képviselő úrnak is, aki az MSZP-frakció nevében támogatásáról biztosította a javaslatot. Szeretném annyiban pontosítani az ő hozzászólását, ő azt mondta, hogy a 30 százalékos béremelés miatt támogatja a javaslatot. Ez nem 30 százalékos, hanem 50 százalékos lesz. 2015. július 1-jétől 30 százalékos, 2019. január 1-jéig pedig további évenkénti 5-5, a 30 százalékos figyelembevételével összesen 50 százalékos illetményemelésre kerül sor.

A békekesség kedvéért és az egyetértésre, valamint a közös érdekekre tekintettel, miszerint az a cél, hogy az állományt erősítsük ezzel a törvénnyel, hogy a pályán tartását elősegítsük, hogy megbecsüljük azt a szolgálatot, amelyet az ország érdekében, a magyar emberek érdekében vállalnak, azokat a sarkos megfogalmazásait most nem érinteném képviselő úrnak, amit az állomány rettegésben való éléséről mondott. Azt gondolom, hogy ő maga sem hiszi el. Ezeket a túlzásokat most nem akarom csak megcáfolni, nem akarom részletesen elemezni, de úgy gondolom, hogy ezek nem megalapozottak.

Ami Schiffer András képviselő úr hozzászólását illeti, szeretném megköszönni frakcióvezető úrnak az LMP képviseletében elmondott támogató hozzászólását. Szeretném tisztelettel felhívni a figyelmet arra, hogy én az általános vitában reagáltam arra az agályra, amit most itt ismét megismételt a tisztelt képviselő úr, hogy a gyesen lévők visszatérése nem biztosított. Pontosan a jogszabály mondja ki, pontosan olyan feltételeket határoz meg, amelyek lehetővé

teszik, hiszen nem töltik be a jogszabály szerint állandó megbízással ezeket a helyeket, pontosan azért, hogy a gyesről a kismamák visszatérhessenek, hiszen a szolgálat visszavárja ezeket a munkatársakat, akikre számítunk, és örülünk neki, hogy egyre nagyobb számban vannak jelen a hivatásos állományban.

(20.00)

Még valamit szeretnék elmondani arra, amit Harangozó képviselő úr mondott. Azt mondta, hogy megszavazzuk ugyan a béremelés miatt, de ez nem a mi szolgálati törvényünk. Tisztelt képviselő úr, úgy gondolom, hogy helyesen mondta ezt, de szeretném elmondani, hogy az én megítélésem szerint ez a szolgálati törvény, amelyet reményeim szerint a Ház holnap elfogad és támogat a szavazatával, egyik pártnak sem a szolgálati törvénye. Ez Magyarország szolgálati törvénye, ez a magyar hivatásos állomány szolgálati törvénye, hiszen az a közérdek, hogy ezt a nagyon fontos közszolgálatot, ezt a szolgálati jogviszonyt pártpolitikai befolyástól mentesen, a haza érdekében, Magyarország érdekében, Magyarország, a magyar emberek érdekében lássák el a hivatásos állományúak.

Tisztelt Országgyűlés! Én szeretném még egyszer megköszönni mind az általános vitában, mind most itt, a részletes vitában elhangzott hozzászólásokat, a támogatást, és szeretném kiemelni, hogy a Belügyminisztériumnak az volt a törekvése, hogy a lehető legjobb szolgálati törvényt tudjuk elfogadni, ezért volt kétkörös ötpárti egyeztetés, ezt megelőzően a társadalmi, érdek-képviseleti szervekkel, a Rendvédelmi Karral való egyeztetés, hiszen úgy gondolom, hogy közérdek, valamennyiünk érdeke, hogy a legjobb szolgálati törvényt fogadják el. Ennek a reményében szeretnék még egyszer köszönetet mondani, és köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. Az előterjesztés T/4016. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4016/2. számon megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Tasó László államtitkár urat mint előterjesztőt *(Dr. Schiffer András: Halljuk! - Tasó László nemet intve: Köszönöm szépen.)*, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. Az államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszába kíván bekapcsolódni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, elsőként felszólalásra következik Völner Pál képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosításáról szóló T/4016. számú törvényjavaslat fekszik előttünk. Mivel módosító indítvány nem érkezett a javaslathoz, ezért most csak a bizottsági jelentésről vitatkozunk, amely lényegében csak azt tartalmazza, hogy a javaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésének, tehát megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egészébe, megfelel a nemzetközi és európai uniós jognak, s megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek. Emellett azonban engedjék meg, hogy emlékeztessen önöket a törvényjavaslat főbb elemeire.

Az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljárást indított hazánk ellen a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló 2008/106/EK irányelv módosításáról szóló 2012. november 21-ei 2012/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetésének hiánya miatt. A 2014/0462. számon indított kötelezettségszegési eljárás mielőbbi lezárása érdekében szükséges a víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény jogharmonizációs célú módosítása.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az irányelv teljes átültetéséhez minden tagállamnak fel kell állítania egy, a tengerészek egészségi alkalmasságának vizsgálatát célzó intézményrendszert, amelyben a tengerészeket elismert és a tengerészeti hatóság nyilvántartásában szereplő orvos vizsgálja. Magyarországon a hajózási egészségügyi alkalmasság feltételeiről és vizsgálati rendjéről szóló 21/2002. (XI. 8.) GKM-ESzCsM együttes rendelet szabályozza az irányelvvel részben összeegyeztethetően a tengerészek egészségi alkalmassági vizsgálati rendjét. A tengerészeket vizsgáló orvosokra vonatkozó követelmények esetében azonban szükséges a rendelet módosítása, figyelemmel arra, hogy az irányelvvel érvényesíteni kívánt nemzetközi követelmények szerint csak a hajózási hatóság által nyilvántartásba vett orvosok lehetnek jogosultak a tengerészek vizsgálatára. Mivel a hajózási hatóság hajósokat és tengerészeket vizsgáló orvosokról vezetett nyilvántartása közhiteles, az alkalmasságot vizsgáló orvosokról vezetett hatósági nyilvántartásról a víziközlekedési törvény módosításával törvényi szinten kell rendelkezni.

Az úszólétesítmény személyzetének munkaidejére vonatkozó speciális törvényi rendelkezések szö-

vegcsérés módosítása egyrészt beemeli a víziközlekedési törvénybe a speciális munka- és pihenőidőre vonatkozó rendelkezéseket meghatározó nemzetközi szerződéseket, másrészt az irányelvvel összeegyeztethetően módosítja azt a rendelkezést, amely szerint a kollektív szerződés a napi és heti pihenőidő együttes mértékét legalább 70 órában állapíthatja meg.

Tisztelt Ház! A fentiekre tekintettel kérem, támogassák a bizottsági jelentést és a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót az előre bejelentett felszólalók közül Heringes Anitának, Magyar Szocialista Párt.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Mi sem tudunk elmenni amellett, hogy a törvénymódosítás tárgyalására azért kerül most sor, mert a kormányzat már megint mulasztott, nem tudta vagy nem is akarta betartani a nemzetközi egyezmények által támasztott követelményeket. Ahogy látható, a kormány megint a munkavállalók kárára cselekedett, és emiatt sajnálatos módon ismét kötelezettségszegési eljárás megindítására került sor Magyarországgal szemben.

Az irányelv teljes átültetéséhez minden tagállamnak fel kell állítania egy, a tengerészek egészségi alkalmasságának vizsgálatát célzó intézményrendszert, amelyben a tengerészeket elismert és a tengerészeti hatóság nyilvántartásában szereplő orvos vizsgálja - e feladatnak az utólagos, megkésett rendezésének vagyunk most tanúi.

Összességében elmondható az, hogy a törvényjavaslatban megfogalmazottak és a leírtak támogathatóak, mivel egyrészt megszüntet egy Magyarországgal szembeni kötelezettségszegési eljárást, másrészt olyan módosításokat tartalmaz, amelyek majd a munkavállalók munkakörülményeit javítják, ezért az MSZP-frakció támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm. *(Dr. Józsa István: Így van! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, hogy államtitkár-kollégáit tájékoztassa, hogy a mai nap folyamán meglesz az egyetlen konstruktív, támogató hozzászólásunk, és ezt osszák be ma estére *(Derűltég az LMP soraiban.)*, mert a hátralévő estén nehezebb lesz ezt megadni.

Összességében megvizsgáltuk tehát ezt a jogszabálytervezetet, abban semmilyen politikai aknát nem találtunk, és úgy éreztük, hogy a vízi közlekedést segítő, olyan átvételről van szó, amely összességében előremutató lehet, ezért tudjuk támogatni a jogszabályt.

Azt szeretnénk kérni az államtitkár úrtól ugyanakkor, hogy nagyon örülnénk neki, hogyha a kötelezettségeken túlmutatóan lenne arra mód, hogy a parlament keretein belül akár bizottsági munkában, akár máshol átnézhetnénk és áttekinthetnénk a vízi közlekedésről szóló törvény magyarországi alkalmazásának a tapasztalatait, ugyanis a vagyonosodó réteg megjelenésével nagyon sok esetben - a Tiszánál van ez legtipusosabban jelen - olyan közlekedési anomáliák léptek fel akár jet-skivel, akár a különböző gyorshajók közlekedésével, amelyek sok esetben a vízben tevékenykedő más magánszemélyeknek az egészséges környezethez való jogát veszélyezteti, a pihenéshez való jogát veszélyezteti. Jó lenne tehát, hogyha a kötelezettségeken túlmutatóan tudnánk foglalkozni e jogszabály alkalmazásának a gyakorlati problémáival is.

És fel szerettem volna hívni az államtitkár úr figyelmét, hogy a vízügyi közlekedéssel kapcsolatos hatósági háttérben szintén nagyon sokszor halljuk azt, hogy a munkafeltételek javítása és az ott dolgozók nagyobb egzisztenciális megbecsülése időszerű lenne, nagyon sok elkötelezett ember van, aki nagyon nagy elhivatottsággal foglalkozik a vízi közlekedéssel, dolgozik ezeken a hatóságokon. Jó lenne, hogyha ezzel is foglalkozna a kormányzat, és a következőkben sor kerülhetne arra, hogy esetleg ezekről is gondolatot cseréljünk itt a parlamentben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiiban. - Dr. Józsa István közbeszól.)*

(20.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Tasó László államtitkár úrnak, ha kíván válaszolni.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Jelenlévők! Megköszönni szeretném elsősorban a hozzászólásokat, és természetesen kérem önöket, hogy a holnapi nap folyamán szavazatukkal is támogassák az előterjesztést, és azt is kérném, hogy valóban Sallai R. Benedek képviselő úr szóljon és jelezze felém, nagyon szívesen vitatkozunk, és beszéljünk közösen arról, amit felvetett. Igen aktuális témák egyébként, és jelzem, hogy foglalkozunk vele, már dolgozik rajta az illetékes főosztályunk, de jó, hogy szólt, mert erre akkor sor kerülhet hamarabb is, mint gondoltuk.

Tisztelettel köszönöm, és még egyszer, igazán jó volt hallani a konstruktív, támogató hozzászólásokat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Most pedig soron következik **az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája.** Az Igazságügyi bizottság önálló indítványa H/3779. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését H/3779/4. sorszámú megkapták. A vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága részletes vitáról szóló jelentését H/3779/2. sorszámú, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága részletes vitáról szóló jelentését H/3779/3. sorszámú megkapták kézhez.

Megkérdezem, az előterjesztő Rubovszky György az Igazságügyi bizottság részéről kíván-e felszólalni. *(Dr. Rubovszky György nemet jelez.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Dr. Répássy Róbert: Nem, köszönöm.)* Jelzik, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság előadója tehát nem szólal föl. Akkor megadom a szót Giricz Vera ruszin nemzetiségi szószóló asszonynak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának, aki felszólalásának első mondatait nemzetiségi nyelven ismerteti, majd maga lefordítja azt. Öné a szó.

GIRICZ VERA nemzetiségi szószóló, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Честованный пан Предсідатель! Честовані парламентаріі!

Дякуву за можливість выступити на языкови Александра Духновича- русинського просвітителя, день родження котрого праждуємо кунцём априля.

Köszönöm szépen, hogy üdvözölhetem önöket a ruszin felvilágosodás atya, Duchnovics Alexander nyelven, akinek születésnapját április végén ünnepelem közösségünk.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2015. március 16-i ülésén az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 22. § (2) bekezdése alapján megvitatta - vitához kapcsolódó bizottságként - „az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek tevékenységéről 2013” címmel B/101. számon benyújtott beszámolót, és arról állásfoglalást alakított ki.

A bizottság az Igazságügyi bizottsághoz hasonlóan támogatja az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek tevékenységéről szóló beszámoló plenáris ülésen történő elfogadását.

A beszámoló szerkezete is alátámasztja, hogy az alapvető jogok biztosának feladatai összetettek, átölelik a társadalmi élet majd' minden problémás

területét. Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 1. § (2) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosa tevékenysége során - egyebek mellett - megkülönböztetett figyelmet fordít az Alaptörvény XXVII. cikkében meghatározott nemzetiségi jogok védelmére. A jogszabály több helyen is garanciákat nyújt ennek biztosítására, így a 40. § (2) bekezdése előírja, hogy az alapvető jogok biztosa az éves beszámolóban tájékoztatni köteles az Országgyűlést az alapjogvédelmi tevékenységéről, külön fejezetben bemutatva a nemzetiségi jogok érvényesülése érdekében tett lépéseit.

A nemzetiségi jogok védelme alapvető feladatként megjelenik az ombudsman munkájában, mivel tevékenysége a jogvédelem más területeit is érinti a jelenlegi struktúrában.

A beszámolóból kitűnik, hogy az alapvető jogok biztosa jogvédelmi feladatainak a nemzetiségi terület átfogó jellegű monitorozása mellett a hivatalból indított eljárások lefolytatásával is eleget tett. A jogi szabályozás változásai terén történt alapjogi biztosi tevékenységet és annak eredményeit jónak értékelhetjük.

Egyetértünk az ombudsmani véleménnyel, hogy a köznevelési intézmények szmsz-ének, valamint a pedagógiai programjainak jóváhagyásához kapcsolódó egyetértési jog megszüntetése nem volt indokolt.

A nemzetiségi önkormányzati rendszer működésével kapcsolatban osztjuk az ombudsman megállapítását, amely szerint az önkormányzati jogok akkor gyakorolhatóak ténylegesen, ha az állam a szervezeti, a funkcionális és a költségvetési autonómia érvényesülését intézményes garanciákkal biztosítja. Megállapítjuk, hogy a gyakorlatban nem érvényesül az a közjogi alapelv, hogy a helyi önkormányzat és a települési nemzetiségi önkormányzat egyenrangú félként jelenjen meg.

Egyetértünk az ombudsmannak a népszámlálás adatainak utólagos felhasználásával kapcsolatos megállapításaival. Továbbra is vitatjuk, hogy a nemzetiségi önkormányzatok megválasztásának alapja a népszámlálás során a nem kötelezően megválaszolandó nemzetiséghez tartozás legyen.

Egyetértünk azzal, hogy a nemzetiségi öngazdálkodáshoz biztosítani kell a gazdasági alapokat is.

Közös véleményként fogalmazhatjuk meg, hogy a nemzetiségi lét jövője a nemzetiségi nevelés-oktatás hatékonyságától függ.

A nemzetiségi nyelvhasználati jogok érvényesülése viszont a közéletben továbbra is nagyon vegyes képet mutat.

A nemzetiségi jogok védelme nem képzelhető el megfelelő jogintézmények nélkül. Az Alaptörvény szerint a nemzetiségi jogok biztosa helyettese látja el a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét. A további részletszabályokat, a biztoshelyettes mozgásterét az Alaptörvény 30. cikkének rendelkezései mellett az alapvető jogok biztosáról szóló törvény 3. § (2) bekezdése határozza meg rész-

letesen. A szabályozásból kitűnik, hogy a feladat ellátása feltételezi az alapvető jogok biztosa és a nemzetiségi jogokért felelős biztoshelyettesnek a szoros együttműködését.

A vizsgált időszokról megállapítható, hogy ez nem teljesen valósult meg. A jogintézmény 2012. évi megreformálása nem segítette a jogvédelem kiteljesítését, mivel a jogalkotó a személyi kérdéseket nem rendezte teljesszűrtül.

Nemzetiségi közösségeink részéről reméljük, hogy az új szervezeti és működési szabályzat megfelelő kereteket biztosít majd az ombudsman új helyettesének feladatai ellátásához.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága „az alapvető jogok biztosa és helyetteseinek tevékenységéről 2013” címmel B/101. számon benyújtott beszámolóról szóló országgyűlési határozati javaslatot támogatja. Köszönöm a figyelmet! - Дякую за позур! (Taps.)

ELNÖK: Tisztelettel köszönöm Giricz Vera szószóló asszony felszólalását.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. (L. Simon László belép az ülésterembe és elfoglalja államtitkári helyét. - Dr. Schiffér András L. Simon László felé: Halászat. - Dr. Staudt Gábor: Halászló törvény? - azt kérdezi.) A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Pozitív meglepetés az, amit a Parlament falai között tapasztalunk a mai este folyamán, hiszen két államtitkár is ül közöttünk. (Közbeszólás: Három.) Bocsánatot kérek. Amikor a vita első körét folytattuk, akkor a bársonyszékbe nem sikerült senkinek beülnie. Most már csak kettő, így van. A képviselők száma is olybá nézett ki akkor, hogy az egy kezemen meg tudtam számolni. Most határeset, most már talán nem fér el az egy kezemen a képviselők száma a kormánypárti oldal részéről.

(20.20)

Tehát előremutató az a folyamat - (Dr. Répássy Róbert: Tárgyra!) úgy, úgy, odaérünk, odaérünk, államtitkár úr -, amit Répássy Róbert államtitkár úrnak sikerült megvalósítania; a múltkor nem, most hál' istennek, már itt van a Parlament falai között és végzi a munkáját.

Az alapvető jogok biztosa és a helyetteseinek a beszámolójával kapcsolatosan - ami egy nagyon széles kört ölel fel, hiszen 23 ügy híján hétezer ügyet érintett a vizsgálat, bár nyilván nem sikerült mindennek a végére érni, mert vannak áthúzódó ügyek is, de azért jelentős mértékű azon ügyek száma, amiről szól ez a történet - azt kell mond-

jam - államtitkár úr, figyeljen *(Dr. Répássy Róbert két kezét a fülei mögé teszi.)*, igen, igen, nagyon jól teszi *(Közbeszólások.)* -, hogy nagyon sok esetben az önök bírálatáról esik szó, az önök tevékenységének a bírálatáról esik szó. *(Dr. Józsa István: Nem ok nélkül.)* Persze, így, ahogy képviselőtársam is mondja, nem ok nélkül. Tehát ezért is jó, hogy itt van, bár jobb lett volna, ha mondjuk, olvasta is volna ezt a jelentést, és okult volna belőle, mert akkor majd a válaszában vagy az elmondott gondolataiban azt tudná megfogalmazni, hogy felülértékelt nagyon sok mindent a tekintetben, amit az elmúlt esztendőben csináltak, és a változtatási hajlandóságuk is megvan. Bár kételkedem benne, hogy ezt a gondolatot önökből bárki is elő tudja csikarni.

Tudja, ha kritikusan belenézni ebbe az összegző jelentésbe, akkor a saját maguk által hozott intézkedéseik sokaságát kellene újragondolni, felülbírálni és másképpen megfogalmazni. *(Dr. Józsa István közbeszól.)* Igen, itt a háttérben képviselőtársam jelzi - és egyetértek vele -, hogy ezt a biztatást meg kell adni önöknek. A lehetőséget is meg kell adni - még van lehetőségük rá -, és azért kell biztatni önöket e tekintetben, mert két irányban is jót tehetnek, egyrészt az emberekkel tehetnek jót, másrészt a politika színpadán akár a maguk számra is hasznot hajthatnak.

De térjünk egy kicsit a konkrétumokra! Általában véve nagyon sok esetre vonatkoztatva igaz az, hogy a kormány a korábbi időszakokban - az elmúlt esztendőben, de jelesül a vizsgált időszakban is - az egyeztetési kötelezettségeinek nagyon kevés esetben tett eleget, nagyon sok esetben pedig olyan utakat járt, ami gyakorlatilag arról tesz tanúbizonyságot, hogy mindig megkereste annak az útját és a módját, hogy hogyan és miképpen lehet kikerülni ezeket a szükségszerű egyeztetéseket, egyszerűen azért, hogy könnyedebb módon tudja érvényesíteni a saját akaratát. Én azt gondolom, ez alapvető probléma.

De tételesen néhány érzékeny felületet érintően szóljunk néhány gondolatot ezekről a kérdésekről! A vizsgálati felület is gyakorlatilag a munkanélküliekkel, a hajléktalanokkal, azokkal az alacsony jövedelmi pozícióban lévő emberekkel, akik legkiváltképp a szociális juttatásokra rászorultak és ezeknek a teljesülésével, a mikéntjével foglalkozik. Szeretném jelezni, hogy az olvasatom szerint is és a tapasztalásom szerint is példaként, ha már a munkanélküliekkel kezdtem, akkor azt kell mondjam, hogy nagyfokú az ő kiszolgáltatottságuk az önök irányából, a hatalom részéről, és nemcsak a kiszolgáltatottságuk nagyfokú, hanem az ellehetetlenítésük is az elmúlt időszakban mértékadó módon bekövetkezett. Ugye, emlékeznek arra, amikor megváltoztatták a szabályozási rendszert? Példaként: 9 hónapos futamidejű álláskeresési támogatások helyett 3 hónaposat vezettek be - Európában a legrövidebb futamidejű egyébként ez a támogatás -, miközben azért azt is el kell mondjuk, hogy arról persze gondoskodtak, hogy a járulé-

kokat ugyanúgy beszedik a munkaadóktól és a munkavállalóktól.

Magyarrá fordítva a szót: önök azt a nagyjából 200 000 millió, azaz 200 milliárd forintos nagyságrendű járulékbeszédést megteszik a munkaadóktól és a munkavállalóktól, miközben a legrászorultabb emberektől - akik elveszítik a munkalehetőségüket, a kereseti forrásaikat, - vették el a segítő kezet, gyakorlatilag egy korábbi 170-180 milliárd forintos nagyságrendű pénzügyi juttatás ellenében mintegy 50 milliárd forintot fordítottak erre a célra. Azt gondolom, okulni kellene ebből fakadóan is, hiszen nagyon sok embert lehetetlenítettek el.

Önöket nem maga a probléma érdekli, a problémával küzdő ember sem érdekli, ebből fakadóan. Önök ezeken nagyívűen átlépnek, és nem okoz különösebben gondot, úgy látom, az önök életében. *(Dr. Schiffer András az államtitkári székében ülő dr. Répássy Róberttel konzultál.)* De látom, hogy a téma kapcsán Schiffer képviselőtársammal jól el tudnak kökettálni, vélhetően meg is értik egymást, majd talán egy nagykoalíció kapcsán is segíteni fog ez a történet. *(Dr. Schiffer András: Veletek nem is lenne nagy! - Derültség. - Zsigó Róbert: Bezzeg veletek, András! - Derültség.)* Nem kell és nem is szorulunk rá. *(Derültség. - Az elnök csenget.)*

De a lényeg a történetben az - hogy folytassam a témához illetően a mondandómat -, hogy tudják, ha már munkanélküliséget érintő kérdéssel vezettem be a gondolatot, akkor azt is hozzá kell tennem, hogy mondjuk, a halmozottan hátrányos helyzetű térségekben és az olyan személyes adottságokkal bíró emberek vonatkozásában, akik még ezen túl, a térség halmozott hátrányain túl is egyéb olyan adottságokkal bírnak, amik tovább nehezítik az ő helyzetüket, én azt látom és azt tapasztalom, hogy önök öt éve nem hozzátessznek, segítő kezet nyújtanak, hanem még elvesznek abból is, ami a korábbi időszakban létezett és megvolt. Magyarul: ha arról kell beszélni, hogy milyen az önök szociális érzékenysége, akkor én csak érzéketlenségről tudok szólni, érzékenységről nem.

Nem fogok számokba menni, tudnám ezt is idézni, de nem fogok elmélyülni ebben, csak azt akarom jelezni, hogy megint csak okulhatnának a beszámoló tartalmiságából, mert nagyon sok esetben hívja föl az önök figyelmét arra, hogy mit nem cselekszik jól ez a kormány, és mit kellene másképpen csinálniuk. Ha pedig önök támogatják az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek a jelentését *(Dr. Bárándy Gergely dr. Staudt Gáborral konzultál. - Dr. Schiffer András Gúr Nándor felé: Nándi, újabb nagykoalíció! - Derültség. - Az elnök csenget.)*, akkor azzal is szembesülniük kell, hogy azt támogatják, ami az önök rossz cselekedeteinek a bírálataként fogalmazódik meg. Magyarrá fordítom a szót, államtitkár úr: szeretném, ha okulnának belőle és változtatnának mindazon, amit eddig csináltak, és nem úgy cselekednének, hogy minden olyan érzé-

keny ügyben, amelyre a társadalom rezonál - mondjuk, foglalkoztatás, munkanélküliség, sok minden egyéb más -, a hazugságok áradatát, zuhatagát fordítanak az emberek irányába, hanem egyszerűen a valóságról beszélnek mindig. Könnyebb lenne a helyzet, mert akkor csak a problémák megoldására kellene energiát fordítaniuk, és nem arra, hogy hogyan és miképpen próbálják meg befolyásolni az embereket, próbálják meg elhitetni velük az el nem hihető dolgokat is.

A megváltozott munkaképességű emberek esetében is félelmetesen sok adósságuk van önöknek. Félelmetesen sok! Ön is tudja, államtitkár úr, hogy a magukat ebbe a körbe sorolónak a száma is nagyjából mintegy félmillió ember. Tudom, ön ezen mosolyog, nem akarom azt használni, hogy vigyorog, nem, de hozzáteszem, hogy inkább a problémával kellene foglalkoznia, azzal, hogy hogyan tud ezeknek az embereknek segítő kezet nyújtani.

És azt is szeretném hozzátenni, hogy azon is el kellene gondolkodniuk, hogy ezek az emberek, főleg ezek az emberek tartoznak abba a körbe, ahol nagyon alacsony jövedelmi pozícióval bírnak. Itt kellene önöknek mértékadó módon segítő kezet nyújtani nemcsak a közvetlen, hanem a közvetett intézkedések rendszere keretei között egy normálisabb, egy igazságosabb rendszer felépítésén át.

Ezeket javasolom az önök figyelmébe. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorában. - Dr. Répássy Róbert, dr. Schiffer András és dr. Staudt Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak.

(20.30)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Alapvető Jogok Biztosa! Egyetlenegy témát, azt gondolom, érdemes ebben a nem teljesen meghatározható státusú vitában megemlíteni: 2013-ról szól az alapvető jogok biztosának beszámolója. Ebben az évben történt a határainktól nem túl távol valami, ami mindenképpen az alapvető jogok biztosának, illetve a jövő nemzedékek jogaiért felelős helyettesének hatáskörébe tartozik.

Ennek az évnek a vége felé Románián végigsöpört egy tiltakozáshullám a verespataki aranybánya-beruházás ellen. Egy olyan aranybánya beruházásról beszélünk, amelynek megvalósításával egy észak-amerikai nyereségorientált vállalat hosszú-hosszú ideje próbálkozik. Cianotechnológiás beruházásról van szó. Jelenleg az Európai Unióban nincs olyan kötelező érvényű szabály sajnos, az Áder-féle EP-határozat ellenére, amely tiltaná a cianidos techno-

lógia használatát. Arról van szó, hogy ha ez a Rosia Montana nevű cég meg tudja valósítani a beruházást Romániában, akkor gyakorlatilag egy állandó veszélyhelyzetnek lenne kitéve a Tisza teljes vízgyűjtő területe, a teljes Kárpát-medence.

A jövő nemzedékek jogaiért felelős állami személynék tehát alapvető kötelessége az, hogy jelezze a magyar kormány felé, hogy nem elégséges, amit az utóbbi években tett a verespataki aranybánya-beruházás megakadályozása érdekében, ki kellene használni valamennyi olyan lehetőséget, amelyet részben az Európai Unió, részben pedig az espooli egyezmény kínál. Arról van szó, hogy a 2000-es tiszai ciánkatasztrófa vélhetően eltörpül azon veszedelem mellett, ami egyébként a verespataki aranybánya-beruházás megvalósulása esetén fenyegeti Magyarországot; nem beszélve arról, hogy a beruházás ráadásul a Kárpát-medence kulturális örökségét is fenyegeti. Akkor, '13 vége felé úgy tűnt, hogy ez a tiltakozáshullám megakasztja ennek az eléggé pofátlan kanadai cégnek a nyomulását, viszont az utóbbi egy-két év román belpolitikai fejleményei arra mutatnak rá, hogy újult rohamra készülnek. Ebben az esetben fontos lenne az, ha Magyarországon lenne egy őrszem, amely rendre figyelmezteti a magyar kormányt arra a kötelezettségére, ami terheli az egész Kárpát-medence életminőségének, a jövő generációk életfeltételeinek biztosítása miatt.

Fel kell hívni például a magyar kormányt arra, hogy az Európai Unión belül járjon el annak érdekében, hogy az az európai parlamenti határozat, amely egyébként Áder János és Tőkés László kezdeményezésre került elfogadásra 2009-ben, váljon kötelező érvényű normává az Európai Unión belül, és így akadályozzuk meg azt, hogy ilyen cégek, mint a Rosia Montana székhelyüktől távol gátlástalanul letarolhassák a természeti örökséget, gátlástalanul zabálhassák fel a természeti erőforrásokat.

Ezzel összefüggésben viszont van még egy veszély, nevezetesen, hogy az Európa és Amerika közötti szabadkereskedelmi tárgyalások odavezethetnek, hogy amennyiben erre az egyezményre Magyarország, a magyar miniszterelnök is rábólint, a jövőben az ilyen cégek, az ilyen globális nagyvállalatok még kártérítést is kérhetnek abban az esetben, ha egy-egy nemzeti kormány vagy éppen az Európai Unió megtagadja tőlük azt, hogy a profit érdeke legyűrje az ott élő emberek érdekeit. *(Zaj az MSZP padsoraiból. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

Éppen ezért lenne fontos a jövőre nézve ebben az évben, hogy az ombudsman, illetve a jövő nemzedékek jogaiért felelős helyettese tartsa rajta tekintetét a szabadkereskedelmi tárgyalásokon. Amennyiben sikerül a globális nagyvállalatok nyomulása a demokratikusan választott kormányokkal vagy az európai intézményekkel szemben, az azt jelenti, hogy alig-alig marad eszköz a kezünkben, amellyel a jövő nemzedékek számára az életminőséget meg lehet óvni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Rubovszky György: Igen.)* Megadom a szót Rubovszky György képviselő úrnak, bizottsági elnök úrnak.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Professzor Úr! Nehéz helyzetben vagyok, mert a részletes vita szabályai szerint a tartalommal kapcsolatban egyetlen mondat nem hangzott el. Tehát nem tudok mire reagálni, mert annak, ami itt elhangzott, a részletes vitához semmi köze. Gúr Nándor még az általános vitát meghazudtoló kitekintést is adott, mert tulajdonképpen '13 utolsó három hónapjáról van szó, az a jelenlegi beszámoló tárgya, amire volt egy általános vita, a professzor úr jelenlétében minden frakció kifejtette az álláspontját. Ma csak arról lehetett volna vitatkozni, hogy az Igazságügyi bizottság határozata megfelel-e a házszabály 44. §-ának. *(Dr. Szakács László: Gyuri bácsi bírálja az ülésvezetést?)* Sem módosító indítvány, sem ezzel kapcsolatos megjegyzés nem volt.

Tisztelettel csak annyit kérek, hogy a tisztelt Ház a beszámolót fogadja el és az országgyűlési határozatot is szavazza meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Most pedig soron következik, tisztelt Országgyűlés, **a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** Az Igazságügyi bizottság önálló indítványa T/3879. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/3879/3. sorszámon megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, Rubovszky György urat, kíván-e felszólalni. *(Dr. Rubovszky György: Nem.)* Jelzi, hogy nem.

Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Dr. Répássy Róbert jelentkezik.)* Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A parlament bizottságainak vitája során, egészen pontosan az Igazságügyi bizottság vitája során kifejtettük az Igazságügyi Minisztérium álláspontját arról, hogy miért nem támogattunk módosító indítványokat. Ennek alapvetően nem tartalmi oka van, hanem

azért, mert úgy gondoljuk, különösen fontos érdek fűződik ahhoz, hogy az Országgyűlés a törvényjavaslatot mielőbb elfogadja. A Bírósági Végrehajtói Kamara működőképességének biztosítása érdekében kérem ezért önöket, hogy fontolják meg a holnapi napi szavazáson és persze a mostani vitában is azt, hogy a törvényjavaslathoz újabb módosító javaslatokat elfogadjunk.

Kétségtelenül azok a módosító javaslatok, amelyeket Schiffer képviselő úr nyújtott be, tartalmaznak olyan elemeket, amelyekkel tartalmilag egyet is tudunk érteni, bár részben a megfogalmazásuk miatt, részben, ahogy mondtam, a törvényjavaslat mielőbbi elfogadásához fűződő érdek miatt nem tudjuk támogatni a módosító javaslatokat.

Ezzel együtt is kérem a tisztelt Házat, hogy az előterjesztő által benyújtott törvényjavaslatot támogassák. Most természetesen a kormány nevében mondtam azt, hogy nem tudjuk támogatni, az előterjesztő is egyébként hasonlóan nyilatkozott az Igazságügyi bizottságban. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Most hatperces időkeretben megadom a szót Staudt Gábornak, a kijelölt Igazságügyi bizottság előadójának.

DR. STAUDT GÁBOR, az Igazságügyi bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Részben azt szeretném megismételni vagy kiegészíteni, amit az államtitkár úr mondott, lévén, hogy a vitában ez hangzott el, vagy erről szólt a bizottsági vita. Jómagam a bizottsági többségi álláspontot tudom elmondani, mert mi is támogattuk ezt a javaslatot. Azt is el kell mondanom, hogy a vitában túl sok hozzászólásra nem került sor, jómagam szoltam hozzá, illetve a bizottság elnöke, Rubovszky György elnök úr.

(20.40)

Jómagam is felvettem ezt a kérdést, amit az államtitkár úr most elmondott: ha egyébként támogatják ezeket a módosító javaslatokat, akkor nem lehetett volna-e esetleg korábban behozni, vagy valami megoldást találni, hogy már most beépülhessen a javaslatba.

Úgy fogalmazott az államtitkár úr először, hogy ebben a formában nem tudja támogatni, és utána természetesen kifejtette, hogy lehet, hogy az irány jó lenne, de időszükében vagyunk. Úgy gondolom - és ezt elmondtam a bizottsági ülésen is -, hogy a Schiffer András által benyújtott javaslatok szigorítottak volna, és néhol egyértelműbbé tették volna a módosító javaslatot, tehát jó irányba vagy még jobb irányba indult volna el a jogalkotás, ha ezek elfogadásra kerültek volna.

De a bizottság elnöke, Rubovszky György elmondta azt a szolgálati közleményt - így fogalma-

zott -, hogy a Magyar Nemzetben megjelent cikk alapján a Végrehajtói Kamara előrehozta a májusra kitűzött közgyűlést, azzal a szándékkal, hogy kvázi megelőzi az Országgyűlést, hiszen az Országgyűlés munkarendjében, azt hiszem, április 27. volt a betervezett elfogadási, zárószavazási dátum, ami talán úgy jött volna ki, hogy ha módosító javaslatok elfogadásra kerülnek, akkor nyilván kitolta volna a bizottsági vitákkal és minden egyébvel. Ezt egyébként a bizottsági ülésen Répássy Róbert államtitkár úr is megerősítette, ahogy itt is utalt erre, de akkor legyünk teljesen egyértelműek: az Igazságügyi Minisztérium információit közölte, és megerősítette azt, hogy április 24-ére hívták össze a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara közgyűlést.

És azt is bejelentette, hogy a jövőben - ez is egy fontos, jegyzőkönyvbe került gondolat volt, és reméljük, hogy így is lesz - jelentős átalakításra kerül sor a végrehajtói rendszerben.

Nyilván ez a joganyag átalakítását is jelenti, és a benyújtott módosító javaslatok irányának megfelelően hasonló javaslatok majd bekerülhetnek a vélhetően tavasszal az Országgyűlés elé kerülő törvény módosításba.

Az is felmerült a bizottsági vita során - mert ezt természetesen várjuk, és reméljük, hogy ez meg is érkezik, és a kormány tárgyalni fogja ezt a javaslatot; hogy mi erről a véleményünk, azt majd nem a bizottsági részben, hanem a pártrészben, a frakciórészben el fogom mondani, tehát most csak a bizottságon elhangzottakat ismertetném -, az még elhangzott kérdésként, ezt jómagam tettem fel, hogy jól értelmezzük-e, mert Schiffer Andrásnak erre vonatkozóan is volt egyértelműsítő javaslata, hogy a most elfogadott és hatályba lépő szabályok egy olyan kamarai tisztújítás során, ami ezután történik meg, akkor ugyanúgy alkalmazandóak. Ez volt a kérdés, és erre az államtitkár úr azt mondta, hogy igen, a minisztérium is úgy értelmezi a törvényt, hogy a hatálybalépést követően a rendelkezéseket azon nyomban alkalmazni kell, tehát az ezután bekövetkező kamarai tisztújításon is. Ez megnyugtató válasz volt, és bizonyos szempontból néhány módosítónak a lényegére válaszolt az államtitkár úr.

Ennyi történt a bizottság előtt, és utána a bizottság talán 2 tartózkodás mellett, 10 igennel támogatta ezt a javaslatot. Ahogy elmondtam, ezt mi is támogatni tudtuk, és meggyőző többséget sikerült a bizottság előtt is elérni. A többi mondanivalót meg akkor a frakciórészben mondanám.

Elnök úr, köszönöm szépen, ennyi történt a bizottsági ülésen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Elsőként megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azokat az érveket, amelyeket a korábbi vitaszakaszban elmondtunk, nem kívánom megismételni, legfeljebb utalás szintjén, ugyanis azt most is az asztalra kell tenni, hogy ettől a módosítástól az ég egy adta világon semmi nem fog érdemben megváltozni, ami a végrehajtás problémáit érinti. De ha az államtitkár úrnak erről más véleménye van, én örülnék, ha a vitában még most elmondaná, és nem szokás szerint a zárszóban.

A másik, amit szeretnék megjegyezni: én azt nem tartom helyénvaló érveknek, hogy azért nem támogatnak módosító javaslatokat, merthogy akkor az késleltetné a hatálybalépést. Tisztelt Államtitkár Úr! Épp ma tárgyaltunk egy törvényjavaslatot házszabálytól eltéréssel olyan módon, hogy ma annak a vitáját lefolytattuk, és holnap már szavaz is róla az Országgyűlés. Ehhez is lehetett egyébként módosító javaslatokat benyújtani, és ha ezeket a módosító javaslatokat el kívánta volna fogadni a Ház, akkor is lehetett volna zárószavazást tartani erről holnap. Magyarán szólva: megvannak a parlamenti lehetőségek arra, hogy ha önök egyébként nem tartanak rossznak, sőt elfogadhatónak tartanak módosító javaslatokat az ellenzék oldaláról - amit elég ritkán tesznek -, akkor megteremtjük annak a házszabályi lehetőségét, hogy azok elfogadásra kerülhessenek úgy, hogy egyébként a jogalkotói szándékot, ami a hatálybalépést illeti, ne veszélyeztesse. Úgyhogy azt gondolom, ezek kifejezetten olyan érvek, amelyeket úgy lehet összefoglalni - ismerik a mondást, hogy mi a vége a nem akarásnak.

A másik az, hogy én kíváncsi lennék arra, államtitkár úr - örülnék, ha erről adna némi tájékoztatást -, hogy mi az oka annak, hogy ennek feltétlenül a közgyűlés megtartása előtt kell hatályba lépni. Én azt gondolom, örülni lehet annak, hogy ilyen korán összehívták a közgyűlést a Végrehajtói Kamarában, ilyen korán lehet tisztújítást tartani, hiszen az önök szándéka is ez volt, ugye? Hogy azért kell a miniszteri biztosnak ez a jogkör, hogy mihamarabb ez az állapot megszűnjön, hogy a kamarának nincsen vezetése. Hát, most meg fog szűnni mihamarabb ez az állapot anélkül, hogy ezt egyébként a miniszteri biztos hívta volna össze; összehívták saját maguk. Ugye, jól értem ezt a problémát? *(Dr. Rubovszky György nemet int.)* Ha nem, akkor Rubovszky elnök úr, tegye meg, hogy elmondja, mi ezzel a probléma!

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, mi ezt a javaslatot azért nem fogjuk támogatni, mert meglátásunk szerint az ég egy adta világon semmit nem old meg azokból a problémákból, azokból az egyébként létező és valós problémákból, amelyek a végrehajtást és a Végrehajtói Kamara működését illetik és körüllengik.

Még egyszer azt tudom kiemelni, hogy abban az esetben, ha módosító javaslatokat önök tudnak támogatni, akkor teremtjük meg a házszabályi lehetőségét annak, hogy el is tudjuk fogadni időben a tör-

vényt, de a módosító javaslatokkal együtt, azokkal együtt, amelyekkel egyébként, vagy legalábbis egy részével, úgy tűnik, a parlamenti többség egyet tud érteni.

Várom a válaszokat, és utána még adott esetben élnék a felszólalás lehetőségével. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Akkor frakcióvéleményt is kifejthetek, és ez némileg abban a formában fog eltérni, hogy nem csak a bizottsági vitára tudok korlátozódni.

Nagyon érdekes volt hallgatni Bárándy Gergely szavait, hiszen én úgy emlékszem - itt van a jegyzőkönyv -, hogy egyébként a jelen lévő MSZP-s képviselő nem támogatta Schiffer András módosító javaslatait. Tehát ön azt kérte számon, hogy milyen jó lenne, ha a parlament ezeket a módosító javaslatokat... *(Dr. Bárándy Gergely: Elvi dolgot kértem számon!)* Igen, elvi dolgokat számon lehet kérni, de akkor miért nem nyújtottak be ehhez módosító javaslatokat? Akkor megérteném, hogy azokat bele szeretné tenni a javaslatba. Most tulajdonképpen olyan dologról vitázunk, hogy a Schiffer András által benyújtott módosító javaslatokat sem támogatta az MSZP, de most azt kérik számon, hogy miért tudunk zárószavazást tartani, és ezeket a javaslatokat egyébként miért nem tudja a Ház megtárgyalni és elfogadni.

Tehát nekem ez egy kicsit furcsának tűnik, és megmondom őszintén, olyan, mintha most indokokat és okokat próbálnának keresni, hogy az MSZP miért nem fogja támogatni a zárószavazáson ezt a javaslatot, amit pedig - úgy gondolom - megtehetne. Tudomásom szerint rajtunk kívül az LMP is támogatni fogja, nyilván majd Schiffer András elmondja a saját véleményét. Tehát az a helyzet, hogy ami itt kialakult végrehajtásügyben, az valamilyen módon mindenképpen kezelendő.

Örülünk neki, hogy a kormány erre rájött, és úgy tűnik, a kormány is - ha szabad így fogalmaznom - beleállt ebbe a konfliktusba, ami azt jelenti, hogy itt a Végrehajtói Kamara vagy bizonyos tisztségviselői néha önálló életet élnek. Ha információim nem csalnak, akkor komoly médiaszerződéseket is kötött a kamara, tehát hogy tulajdonképpen önálló dologként megjelenjen a médiában, megfelelő módon jelenjen meg, adott esetben a kommunikációja minél átütőbb legyen.

(20.50)

Ha jól tudom - illetve jól tudom, hiszen a sajtóban is bejelentésre került -, akkor a minisztérium is egy sok pontot tartalmazó feljelentést tett a kamara

működésével kapcsolatban. Várjuk a fejleményeket. Mi annyival mennénk tovább a minisztérium és a kormány álláspontján - és nagyon reméljük, egyszer önök is eljutnak oda, ahova, úgy tűnik, az LMP már eljutott, legalábbis Schiffer András korábbi felszólalásából úgy tűnik -, hogy egy nonprofit rendszerre van szükség. Egy állami rendszerre van szükség. Hogy hogyan és mint, abban teljesen rugalmasak vagyunk. Egyébként korábban volt is egy határozati javaslatunk, amely pont arra vonatkozott, hogy a kormány dolgozza ki a saját rendszerét, de 1994-ben valami nagyon el lett rontva, hiszen a bíróságokat, ügyészséget, rendőrséget sem adták profitorientált cégeknek, holott ennyi erővel megtehették volna azt is. *(Dr. Schiffer András: Pedig igény lett volna rá.)* Igen, igény lett volna rá, ahogy Schiffer András képviselőtársam mondja, igény sok szempontból lett volna rá, de ez nem egy jó és nem egy járható út.

Most nyilatkozatokat hallunk, és - amint elmondtam a bizottsági körben is - lesz egy átfogó javaslat. Én egyébként attól tartok, hogy ez nem éri el majd azt a szintet, hogy a problémát valóban tudjuk kezelni, legfeljebb - ne így legyen! - a jelenlegi garnitúra helyett Fidesz közeli végrehajtók kerülnek kinevezésre. Nem biztos, hogy így lesz, de azért ez a félelmem hadd maradjon fenn, ha a jelenlegi rendszer marad. Esetleg a képzettségi követelmények növelésével, egy szigorúbb állami kontrollal, de a profitorientált rendszer ugyanúgy fog tovább működni. Ez annál is inkább így van, mert sok esetben - ezt elmondtuk az Országgyűlés előtt is, de azóta is kapjuk az információkat, eseteket az emberektől -, sokszor bizony a végrehajtó munkadíja áll a megegyezés útjába. Tehát nem lehet azt mondani, hogy mi csak az adósok oldalára állnánk, mert ez nem így van. Mi úgy gondoljuk, hogy olyan rendszer kell, amelyben a végrehajtást kérő és az adós is megfelelő módon garanciákkal védve van, és olyan eset ne fordulhasson elő többet, ami nagyon gyakran megtörténik, hogy annak ellenére, hogy megállapodtak, a tartozás egy része vagy a kamatok elengedése után - ha azt meg tudja fizetni az adós - egyikük balra, a másikuk jobbra, és felejtsek el egymást, de jön a végrehajtó és azt mondja, hogy ő a teljes összeg után kéri a munkadíját, és addig nem engedi ki az ügyet, történjen akármi is, és ott áll a két fél, hogy nem tudnak mit csinálni, holott adott esetben a végrehajtó ebbe komoly munkát nem is tett. Sok ilyen esetet hallhatunk. Tehát problémák vannak.

Ráadásul azt sem látom teljesen tisztán, hogy ha a kamara köztestületként működik, és valahol lebeg egy állami szerv és egy magánszerv között - mert egy lebegő köztes állapotot láthatunk -, a probléma az, hogy az Ügyvédi Kamarához képest, ahol a tagok befizetéseiből él a kamara, és végül is a tagok határozzák meg, hogy kik vezetik a kamarát, tagdíjat növelnek, csökkentenek, persze ez van, akinek tetszik, van, akinek nem tetszik, de alapvetően a tagok adják össze; ebben az esetben, ami a költségátalányt

illeti, kötelezően és elsőként beszédendő feladat és a kamara részére átutalandó egy bizonyos százaléka annak az összegnek, amit az adóstól be kell hajtani, és ilyenformán az adósok is tartják el közvetlenül a kamarát. Egyébként azt is el kell mondani, hogy ez egy átmeneti szabály volt annak idején, ami csodák csodájára benne maradt a törvényben. S az, hogy benne maradhatott, bizony a Végrehajtói Kamara lobbierjét bizonyítja.

Nagyon örülök, ha ez megváltozni látszik, mert az Országgyűlésnek és a kormánynak kell eldöntenie, hogy milyen szabályok érvényesüljenek, és ha ezt annak idején átmeneti szabálynak hozták, akkor valakinek valamit nagyon jól el kellett intéznie, hogy ez megváltozzon. Ennek szeretném gátat szabni, és bízunk benne, a jövőben a kormány is belátja - még megteheti, mert még nem terjesztette elő az új rendszerre a javaslatát -, hogy csak egy nonprofit állami rendszer működhessen a jövőben megfelelően, ami megfelelő garanciákat ad.

Az sem jó érv és nem jó indok, hogy amikor ez a rendszer bevezetésre került, akkor az eredményességi mutatók elmaradtak a jelenlegi profitorientált rendszerhez képest, mert ha ezt elfogadjuk, akkor elfogadnánk azt is, hogy az állam rossz gazda. És a Fidesz hányszor mondta azt, hogy ez nem így van! Államtitkár úrnak is mondanám, mert fontos: mi is támogattuk, amikor az állam bizonyos szektorokban nagyobb szerepet vállalt, akár a közműcégek terén is; viszont ha ez így van, és a kormány érvelt amellett, hogy az állam nem rossz gazda, akkor a végrehajtások terén se legyen rossz gazda. S azt kérem, hogy ami mondjuk, egy közműcégnél működőképes lehetett és megfelelő kormányzati érvelés volt, az az állami bíróságok ítéleteinek a végrehajtásánál is működjön ugyanígy. Semmilyen logikával nem magyarázható meg, hogy nem egy nonprofit rendszerben gondolkoznak, illetve amilyen logikával megmagyarázható, az semmiképpen nem az, amit mi el tudunk fogadni.

Úgyhogy kérem, hogy gondolják át, és a jövőben egy olyan javaslatot terjesszenek ide, amely az állami rendszert támogatja és vezeti be. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Schiffer András frakcióvezető úr, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Előljáróban hadd rögzítsem, már csak a jegyzőkönyv kedvéért is, hogy itt van egy parlamenti vita, egy összegző vita, és a nagyobbik kormánypárt frakciójából egy fő található a patkóban, és nagyon úgy tűnik, hogy senki nem kívánja a Fidesz képviselőcsoportjának az álláspontját képviselni. Azt gondolom, hogy az elmúlt hónapok alapján talán egy kicsit több alázattal is viseltethetne a Fidesz a parlament és a nyilvánosság irányában.

Staudt képviselőtársam rettenetesen firtatta, hogy a Szocialista Pártnak mi az álláspontja erről a törvényjavaslatról. Szerintem semmi meglepetés nincs ebben, holnap majd meglátjuk, ugyanúgy, mint az Iszlám Állam ügyében; gondolom, pénzfel-dobással majd kialakítják az álláspontjukat.

Répassy államtitkár úr levelét, amelyben arról tájékoztattott, hogy a javaslat irányát támogatják, természetesen köszönöm. Én megértem azt is, hogy mi itt az eljárási probléma, de azért kellő tisztelettel szeretném jelezni, lehet, hogy most két héten múlik az, hogy sikerül-e a kamarai báróknak ezt a puccsát megelőzni - de itt volt öt év, államtitkár úr! Öt éven keresztül a Fidesz-KDNP-kormány kétharmados többséggel a háta mögött elnézte, hogy hogyan megy tovább ez az egész kupleráj a végrehajtási piacon, illetve a Végrehajtói Kamarában. Ötéves késedelem-ben vannak!

Mondom, a konkrét javaslat és a konkrét határidő tekintetében természetesen megértem, ezzel együtt szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy azok a javaslatok, amiket előterjesztettünk, a szigorítás irányába mennek, és továbbra is úgy érzem zárt-nak és logikusnak a rendszert, hogy ha egyszer már elő van írva egy szakmai követelmény a végrehajtóvá váláshoz, akkor ebből logikus, hogy amíg kamara van - remélem, hogy minél rövidebb ideig -, addig a kamarai tisztségek ellátásához is a szakmai követelményeket, amik a belépési követelmények, megköveteli a jogalkotó. Én szeretném szaván fogni államtitkár urat, hogy még most tavasszal, egy-két hónapon belül a parlament elé kerül az a Vht.-módosítás, amelyik ezeket a szigorító követelményeket átvezeti az 1994. évi LIII. törvényen.

De nem lehet itt megállni, államtitkár úr! Látni kell, hogy ez az egész rendszer összeomlott. Pont a devizahiteles-krízis volt az, amely nagyon pontosan megmutatta, hogy gyakorlatilag egy maffiaszerű hálózat települt rá a végrehajtásra, és az államnak itt egy feladata lenne, hogy végre kidobná a kukába azt a rendszert, amit az 1994. évi LIII. törvény idehozott.

Staudt képviselőtársam a közműcégekkel példalózott. Én azt gondolom, hogy a végrehajtás tekintetében még úgyabban van, mint a közszolgáltatások terén. Egyszerűen arról van szó, államtitkár úr, attól kezdve, hogy egy polgári perben megszületik egy jogerős ítélet, nem az én mint felperes akaratom érvényesítéséről van már szó. Ha kimondja a köztársaság - vagy most már nem a köztársaság - nevében a bíró az ítéletet, onnantól kezdve az állami akarat érvényesítéséről van szó, az állami akarat érvényesítését pedig nem lehet kiadni magánvállalkozásoknak, de még köztestületeknek sem.

Államtitkár Úr! Ceterum censeo, én csak azt tudom mondani, hogy a Végrehajtói Kamarát fel kell számolni, a végrehajtási rendszert államosítani kell, úgy, ahogy az a köztársaság jogrendszerében 1990 és 1994 között is működött.

(21.00)

A köztársaság címere előtt kimondott ítéletek érvényesítését nem lehet magánvállalkozókra, nem lehet magánvállalkozók köztestületeire bízni. Ez kiderült az elmúlt években, főleg a devizahiteles perek végrehajtása során. Ez gyakorlatilag egyenes út abba az irányba, hogy a közösségi érdeket folyamatosan a magánérdekek, a maffiaérdekek meg fogják előzni.

Államtitkár Úr! Természetesen hallhattunk tirádákat arról az elmúlt 25 évben, hogy az állam rossz gazda. Van olyan képviselőtársunk, ugye, aki még ezelőtt pár évvel ezelőtt itt írói munkássága részeként fölvetette a rendőrség privatizálását is, de látjuk, hogy ez a világ hova vezet. Állami akarat érvényesítését nem lehet magánvállalkozókra bízni, éppen ezért nagyon várom, hogy öt év késlekedés után végre a Fidesz-KDNP-kormány tiszta vizet önt a pohárba, és idehoz egy olyan új rendszert, amelyik biztosítja azt, hogy a szegény ember is könnyen jusson az igazsághoz, és ne szedje le a sápot róla egy végrehajtó, és ne korrupciós hálózatok szőjék át az állami akarat érvényesítését. Köszönöm szépen. *(Dr. Staudt Gábor és Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ószintén szólva, azt nem értem, hogy mit nem értenek, sem Schiffer képviselő úr, sem Staudt képviselő úr. Először is, képviselő úr, nem támogatjuk ezt a javaslatot. Ugye, ez egy viszonylag egyértelmű kijelentés. Ugyanezt a kijelentést tettem az elmúlt alkalommal a vitában. Az, hogy ön nem figyelt, vagy nem érti, vagy nem akarja megérteni, ezt csak sajnálni tudom, de ennél egyértelműbben szerintem nem lehet elmondani.

A másik, amit Staudt képviselő úr elmondott, hogy miért nem nyújtunk be módosítót. Hát, ezt is elmondtam elég érthetően a korábbi vitában. Azért, képviselő úr, mert ezt a rendszert, úgy, ahogy van, nem tartjuk jónak, megfelelőnek. *(Dr. Staudt Gábor: Mi sem.)* Igen, ön is elmondta, és pont ezért csodálkozom azokon a szavakon, amiket ön is elmondott, meg amit Schiffer képviselő úr, frakcióvezető úr is elmondott. Ugyanis valóban egy olyan hibrid rendszert hozott létre most a Fidesz, ami sem nem állami, sem nem magán. Magán persze, mert államinak nem lehet nevezni, és még egy kamarájuk is van. De az egész rendszer kormányzati gyámság helyeződött az önök módosító javaslatával. És most ennek a gyámsági rendszernek a részletszabályait próbálják finomhangolni éppen úgy, ahogy a felmerülő aktuális problémák alapján az önök számára ez logikusnak tűnik.

Én azt mondtam és mondom most is, hogy ebben rendet kell tenni. Az az önök felelőssége, kor-

mányzati felelőssége, hogy ezt hogyan akarják kivitelezni. De egy biztos, hogy az a fajta átmeneti megoldás, amit most önök kitaláltak és toldozgatnak-foldozgatnak, nem vezet semmire. Most azt várják el egy ellenzéki párttól, hogy egy rossz rendszerhez, egy hibrid rendszerhez, ahol önök az erre vonatkozó szabályokat folyamatosan módosítgatják, mi még pluszban módosító javaslatokat nyújtunk be? Hát nincs értelme, tisztelt képviselőtársaim! Nincs értelme ezt a rendszert fűrni-faragni. Nincs értelme módosítgatni. *(Dr. Schiffer András: Meg kell szüntetni.)*

Ide egy normális, egységes szabályozás volna szükséges, amit lehetőség szerint konszenzussal ki tudunk alakítani. Mert egy dologban konszenzus van a parlamenti pártok között, hogy változtatás szükséges. Kompromisszum van és konszenzus van abban, hogy így, ahogy most ez működik, a továbbiakban nem működhet. Konszenzus van abban is, hogy az egyik legfontosabb probléma, amiről itt egyébként szó sincs, hogy hogyan alakulnak a végrehajtási díjak, és ez milyen terhet jelent az egyszerű állampolgárok számára, azok számára, akik egyébként akár elszenvedői, akár jogosultjai az adott aktusnak. De még egyszer mondom, ehhez a hibrid rendszerhez, ehhez a semmire nem jó szörnyszüleményhez fölösleges módosító javaslatokat beadni.

És egy dolgot nagyon félreértenek, tisztelt képviselőtársaim. Az, hogy én amellet érveltem, hogy teremtsük meg a lehetőségét annak, hogy módosító javaslatokat el tudjunk fogadni, nem azt jelenti, hogy azokkal egyet tudok érteni. Ez azt jelenti, hogy ahogy, mondjuk, fölszólalnék abban az esetben, ha valaki korlátozni kívánná a parlamenti véleménynyilvánítást, még azt a véleménynyilvánítást is, amivel adott esetben nem értek egyet, ugyanúgy gondolkodom erről. Azt mondom, hogy elvi alapon állok ki amellet, hogy ha a kormány és az ellenzék egy része egy módosító javaslattal egyetért, akkor ne tessenek úgy elszabotálni annak elfogadását, hogy arra hivatkoznak, hogy egyébként nem léphetne időben hatályba a törvény akkor, amikor pontosan ismerik és alkalmazzák azokat a parlamenti technikákat, amelyek lehetővé teszik, hogy ennek ellenére hatályba tudjon lépni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az országgyűlési képviselőknek, azt gondolom, egy picit túl kell látniuk egy adott törvényen és annak tárgyalásán. Itt elvi kérdésekről van szó. Én erről beszéltem. Ha önök ezt képtelenek megérteni, azt őszintén tudom sajnálni. Ószintén tudom sajnálni.

Államtitkár úr meg ahelyett, hogy mutogatna, részt vehetne a parlamenti vitában, és ígéretéhez híven válaszolhatna a kérdésekre még abban a szakaszában a vitának, vagy legalább Rubovszky elnök úr, amiket fölvettem, hogy lehessen vele vitatkozni. Jó lenne, ha ezt megtenné államtitkár úr, és nem sóhajtozna és mutogatna. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. Jelzi, hogy igen. Rubovszky György bizottsági elnök úrnak adom meg a szót.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A vitában nagyon sok olyan dolog hangzott el, ami a végrehajtási rendszer és a végrehajtói rendszer átalakítását indokolja. Ezekkel én 90 százalékban egyetértek. De egy ilyen rendszerátalakítást bizottsági módosítással, bizottsági törvényjavaslattal nem lehet megoldani megítélésem szerint.

Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy amiről most tárgyalunk, az az Igazságügyi bizottság önálló indítványa. *(Közbeszólásra:)* Parancsol? Mi vagyunk a betérjesztők, így van. Nem a kormány az előterjesztő.

Tehát itt gyakorlatilag arra szeretnék hivatkozni, és Staudt képviselő úr pontosan elmondta, hogy a bizottsági ülésen mi történt. Annyit szeretnék elmondani, hogy én ott a rám való hivatkozásokon túl még azt is elmondtam, hogy ha a tárgyban az ígért kormány-előterjesztés nem fog megszületni, akkor én fogom kezdeményezni azt, hogy a Schiffer András képviselő úr által előterjesztett módosító indítványok, illetve nekem is volt az általános vitában ötletem, hogy mit szeretnék pontosítani... - tehát ezek alapján ebben a kérdésben újabb bizottsági önálló törvényjavaslatot terjesztenénk elő.

De én tökéletesen egyetértek azzal, hogy most ezzel talán végzetes hibát követnének el. Nem értek egyet Bárándy Gergely azon megállapításával, hogy örüljünk neki, hogy a kamara hoz egy döntést. Képviselő úr, azok a módosítások, amiket mi előterjesztettünk, mind olyanok, amelyek azt követelik szinte, hogy az új tisztségviselők megválasztása előtt hatályba lépjenek. *(Dr. Bárándy Gergely: Melyik például?)* Nem példálózok, képviselő úr. A bizottsági ülésen megkérdezhetett volna, ott elmondtuk. *(Dr. Bárándy Gergely: Egyet mondj! Most is megkérdezhetem. - Az elnök csenget.)* Megkérdezheti, csak nem fogok rá válaszolni.

Képviselő Úr! Akár tetszik, akár nem, nekem volt gyerekszobám. Én nem fogok ilyen közbenső vitákra válaszolni. *(Harangozó Gábor István: Lehetett volna közben is. - Dr. Bárándy Gergely: Ez egy parlamenti műfaj. - Az elnök csenget.)* Nagyon szépen kérem a tisztelt Házat, amit elmondott Staudt képviselő úr, a bizottsági álláspontot, annak megfelelően tisztelettel kérem a Házat, hogy szíveskedjen a törvényjavaslatot elfogadni. *(Dr. Bárándy Gergely: Csak egy példát, csak egyet!)*

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Budapesti Agglomeráció Területrendezési Tervéről szóló 2005. évi LXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.**

(21.10)

Az előterjesztés T/4026. sorszámom a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági jelentését T/4026/2. sorszámom megkapták.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Egyetlen jelentkezőt látok, Sallai Benedek képviselő urat, Lehet Más a Politika. Öné a szó, Sallai képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem nagyon heves politikai érzelmekkel, sokkal inkább egy kicsi aggódó szakmaisággal kezeltük a jogszabálytervezetet. Összességében a kormányzat azon szándékával, ami egyszerűsíteni akarja az érintett településeknek az adminisztrációs terheit és egyszerűsíteni kívánja az eljárását, azt támogatandónak ítéljük, és általánosságban, úgy gondoljuk, szükséges lenne ezt kiterjeszteni a budapesti agglomerációs törvényen kívül eső településekre is, és nem lenne indokolt az, hogy mindig az állam a különböző szervezetein keresztül az egyik zsebéből a másikba tegye az ilyen jellegű szolgáltatási és eljárási díjakat. Tehát hogy jó lenne, ha ez a szemlélet meghonosodna, és másutt is alkalmazásra kerülne. Tehát ez a fajta bürokráciacsökkentés, azt gondoljuk, hogy szolgálhatja azt a célt, hogy az önkormányzatok jobban boldoguljanak.

Ugyanakkor megpróbáltuk átnézni ezt a sok-sok érintett települést, ami a törvény hatálya alá tartozik, hogy vajon melyek azok a rendezési tervek és dokumentumok, amelyekkel így most egy lépéssel lehetőséget teremtenénk az önkormányzatoknak, hogy további eljárások és bonyodalmas procedúrák nélkül a képviselő-testületek elfogadhassanak a jogszabály erejénél fogva, a jelen módosítás alapján. Viszont az az aggályunk, hogy jó néhány esetben ezek a rendezési tervek olyan régről húzódnak, hogy esetleg egy korábbi helytelen önkormányzati gyakorlat tervezéséből adódóan esetleg olyan zöldterület-bevonásokat valósítanak meg, amelyek ma már nem szolgálnák a jogalkotónak feltétlenül a szándékát. Államtitkár

úrral itt, úgy emlékszem, egyetértettünk, amikor a plázatorvény kapcsán arról beszéltünk, hogy alapvetően a zöldmezős beruházásokat csökkenteni kellene, alapvetően ugyanígy a belterületbe vonásnak és a jelenlegi zöldterületek belterületbe vonással kapcsolatos hasznosításának is van egy ilyen háttere, hogy nagyon-nagyon jó lenne, ha ezek a települések nem változtatnák meg az agglomerációs törvényben felsorolt hasznosítási módokat, a zöldfelületi hasznosítást, az erdészeti hasznosítást, zártkerti hasznosítást, és nem valószínű, hogy ezt most gyakorlatilag átnézés nélkül így az önkormányzatoknak átengedjük. Emiatt a pártunk álláspontja egy tartózkodás, hiszen ki akartuk fejezni azt, hogy támogatjuk az egyszerűsítést, viszont aggályaink vannak, hiszen nincs átnézve a nyolcvan önkormányzatnak az összes terve.

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, az előterjesztőnek.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azért szólok hozzá itt a végén, hogy újra kifejezzem abbéli reményemet, hogy egy záróvitában arról vitatkozzunk, amiről vitatkoznunk kell. Újfent azokat az érveket fogalmazta meg képviselőtársam, amiket már az általános vitában elmondott. Akkor erre tisztességgel megválaszoltam, tehát én nem kívánom megismételni az álláspontomat. Úgyhogy csak arra kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényt, az ellenzéki képviselőket pedig arra kérem, hogy tényleg a Ház szabályainak megfelelően vitatkozzunk a parlamentben, mert semmi értelme annak, hogy ezt a kérdést már egyszer megbeszéltük itt a plenárison, megbeszéltük a bizottságban, és harmadszor ugyanazt el tetszenek mondani.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/3750. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes

vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3750/3. sorszámon, jelentését pedig T/3750/4. sorszámon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3750/6. sorszámon, összegző jelentése pedig T/3750/7. sorszámon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság a 2015. április 2-ai ülésén megtárgyalta az élelmiszerláncról és a hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló T/3750. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Mezőgazdasági bizottság hatpontos technikai jellegű módosító javaslatát, amelyet bizottságunk 27 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett támogatott.

Ez a törvényt módosítás kapcsolódik a 2013-ban elfogadott élelmiszerlánc-biztonsági stratégiához. A stratégia célja, hogy az élelmiszerlánc-termékek mindenkor egészségesek, kiváló minőségűek és biztonságosak legyenek, valamint ezek előállítása, kereskedelme, felhasználása és fogyasztása során az emberek és a társadalom magas fokú tudatosságot és felelősséget tanúsítson. A stratégia ennek érdekében a központi kockázatelemzés rendszerének bevezetésére javaslatot tett, amelynek megvalósítása érdekében a törvényjavaslat lépéseket tesz.

Az élelmiszerlánc-termékek minőségi vizsgálatának eredményei eddig a széttagolt hálózat miatt rendszerszinten nem voltak összeegyeztethetők, továbbá az élelmiszerlánc-termékekre vonatkozó tanúsítványok, a védjegyek, az eredetigazolások az állampolgárok számára átláthatatlan rendszert alkottak. A széttagolt hálózat egységesítése és racionalizálása érdekében központi kockázatelemzési rendszer és állami laboratóriumokra alapozott nemzeti élelmiszerlánc-minősítési és -eredetvizsgáló rendszer működését írja elő az előttünk lévő törvényjavaslat. Ezek a rendszerek fogják központilag összesíteni az országosan keletkező adatokat, így válhat hatékonyabbá az élelmiszerlánc-felügyeleti tevékenység.

Bizottságunk az összegző módosító javaslatot 27 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

A bizottsági többségi vélemény ismertetése ezzel megtörtént. Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni most. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az élelmiszerláncról és a hatósági felügyeletről szóló törvény módosításával kapcsolatosan, ugye, a technikai jellegű módosítások, mint az előbbiekben elhangzott, kerültek előtérbe. Én mindössze három gondolatot szeretnék csak mondani kiegészítő jelleggel, ehhez hozzáillesztettem. Az egyik az, hogy nyilván egy alapvető elvárás mindenki részéről az, hogy az élelmiszer-biztonság úgymond mindenekfelett, tehát hogy olyan rendszer álljon össze, amely keretei között nem veszélyeztetett körülmények közé kerülnek az emberek, ne lehessen senkinek, mondjuk - idézőjelben -, döghússal etetni a gyerekeket; ugye, a tisztafüredi példára biztosan emlékszik államtitkár úr is.

(21.20)

A hamisítások visszaszorításától kezdve, a húscímkézéstől kezdve, a szennyezett, átfestett termékeken keresztül a lejárt szavatosságon át, az átcsomagolásig, és most nem megyek a részletekbe, mert nem ennek van itt az ideje, de a fékeket e tekintetben érvényesíteni kell. Nyilván a bírságok szigorítása is segítheti ezt a rendszert vagy ennek a rendszernek a jobbá tételét, de azt gondolom, hogy nemcsak a hatósági jelenlét, az intézkedések meg a bírságok növekedése vezethet eredményre. Nyilván itt a tudatos fogyasztói magatartás megteremtése is nélkülözhetetlen, de ehhez meg túlterjeszkedőleg annyit szeretnék hozzátenni, hogy nyilván olyan feltételrendszert kell kialakítani az emberek, mondjuk, javadalmazási viszonylatában, ami a bérek tekintetében ennek a lehetőségét megadja és megteremti.

Az utolsó, befejező gondolatom nagyjából arról szól, hogy mint általában vetten a gazdaság minden területén, személyes véleményem szerint itt is a fekete - idézőjelbe tetten -, a feketegazdaság, a feketekezeskedelem, a feketetevékenységnek - idézőjelbe tetten megint csak - a likvidálására sort kell keríteni. Ez is közelebb vezethet ahhoz, hogy tisztuljon a rendszer, és azok a normál folyamatok érvényesüljenek, amelyek az emberek érdekeit szolgálják.

Ezeket a kiegészítő gondolatokat szerettem volna hozzátenni a technikai jellegű módosításokon túl. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Megismertük a jogszabálytervezetet, nyújtottunk be módosító indítványt, szeretnénk volna elérni azt, hogy jobb legyen számos tekintetben, szeretnénk volna azt, ha a falusi vendégasztal és szálláshely-étkezési szolgáltatások jobban érvényesülni tudnának ebben a megvalósításban. Sajnos, ez a szakbizottság nem támogatta, és ebben a formában így csak egy ilyen kiegészítő javaslatnak tekintjük, aminek az irányával egyet lehetne érteni, ha a meglévő jogszabálynak az alkalmazására kellő kormányzati szándék lenne.

Az elmúlt pár hónapban több esetben volt nagy médiafigyelemben több élelmiszerbotrány különböző helyeken, olyan higiéniai viszonyok között az élelmiszergyártásban, aminek nyilvánvalóan egy fokozottabb ellenőrzésnél, nagyobb hatósági jelenlétnél ki kellett volna buknia.

Ezért minden olyan szakaszt szívesen támogatnánk, ami az ilyen jellegű ellenőrzést erősíti, hiszen ezt kívánatosnak és szükségesnek tartjuk. De miután kifejezetten szeretnénk volna, hogy az ilyen jellegű törekvések ne veszélyeztessék a kis falusi vendéglátást, amiatt alakítottuk ki frakciónk azon álláspontját, hogy a támogatás helyett sajnos így, ebben a formában csak tartózkodásról tudjuk biztosítani a kormányzatot.

A megvalósításhoz sok sikert kívánunk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Pócs János képviselő úr, Fidesz.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az élelmiszerlánc-törvény módosítására vonatkozó javaslattal kapcsolatban több képviselőtársam is kritikát fogalmazott meg az eddigi viták során, ám végül csak néhány módosító javaslat készült el az indítványhoz. A kritikák elején abban mindenképp egyetértés van, hogy a törvény módosítására szükség van, már csak az uniós tagságból kifolyólag is.

Ráadásul az is egyértelmű, hogy az irány jó, a vitát már csak az képezte, hogy adott esetben szigorúbb vagy enyhébb szabályok bevezetésére lenne szükség.

A bizottsági viták eredményeképp végül is csak szövegpontosításra vonatkozó módosítások épültek be az egységes javaslatba, így a holnapi napon az eredeti mérsékelt törvénymódosításról fogunk szavazni. Így a törvényjavaslat támogatásával a központi kockázatelemzési rendszer és az állami laboratóriumra alapozott nemzeti élelmiszerlánc-minősítési és eredetvizsgálati rendszer működtetését előírányzó szabályok, a különféle minősítési rendszerek kidolgozására vonatkozó előírások, valamint az élelmiszerlánc-felügyeleti díjjal kapcsolatos pontosítások is bekerülhetnek az élelmiszertörvénybe.

Ezek jegyében kérem tisztelettel a képviselőtársaimat, hogy a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pócs képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló a Magyar Szocialista Párt képviselő asszonya, Heringes Anita.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Az egyik legfontosabb eszköz, azt gondolom, hogy a tudatformálás, amelyet most ez a törvényjavaslat is segíteni fog, hiszen rengeteg pontosítást, módosítást találunk a törvény módosításban, hiszen kellene ezek a pontosítások ahhoz, hogy az ember nyugodtan vásárolhasson, és nyugodtan főzhessen meg a megvásárolt termékekből a gyerekeknek az ételeket. Hiszen az elmúlt időszakban láthattuk, hogy nagyon sok esetben történt meg az, hogy akár Magyarországon előállított bioélelmiszereknél is találtak komoly kihágásokat, ezért nem lehet eléggé pontosítani, módosítani, felügyelni és vizsgálni ezeket a dolgokat, mert az embereknek nem mindegy, hogy mi kerül az asztalukra. Főleg azért, mert pont a mi korosztályunk az, aki már tudatosan gondolkodik abban, hogy a gyermekei és a saját asztalára milyen ételeket tesz, ezért természetesen a frakciónk támogatni fogja ezt a módosító javaslatot.

Örültünk volna, ha kicsivel előbb megtörténnek ezek a módosítások, örültünk volna, ha komolyan veszik ezt a feladatot már korábban is, mert azt gondolom, hogy egy olyan generáció nő most fel, aki számára igazán fontos ez a kérdés. Ezért azt gondoljuk, hogy erőltetni kell a társadalmi tudatformálást, és tudatos fogyasztókat kell képezni, tanítani, akik bátran tudnak majd menni és vásárolni, és könnyen megtalálják majd a termékeken, hogy milyen minősítések honnan származnak, és egy egységes rendszerrel kell kialakítani, hogy mindenki számára egyértelmű legyen, hogy milyen termékeket tud megvásárolni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő hozzászóló Szakács László képviselő úr, MSZP.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Picit ki fogok lógni a sorból. Először is én költségvetési szempontból szeretném elsősorban vagy első körben megvizsgálni nem ezt a javaslatot, hanem magát az alapjavaslatot, hiszen tudjuk, hogy ez a javaslat csak olyan technikai módosításokat hoz, ami a szakmában egyébként nyilvánvalóan komoly vitákat okozott, de mégis azt mondom, hogy egyfelől azt is kell látni, hogy itt egy olyan díjról beszélünk, amellyel szemben nagyon sokáig nem áll szolgáltatás. Ez akkor valójában egy adó. Ez nem más, mint egy adó, amelyet minden egyes termék után megfizetünk, hiszen már akkor is mondtuk, a költségvetés vitájában, amikor a 2015. évi költségvetést megalapozó törvények között tár-

gyaltunk ennek a díjnak a megemeléséről, hogy két nagy problémánk van vele.

Az egyik az, hogy egy akkora bevételhez jut az állam, hogy ha mostantól fogva az összes laboránst, állatorvost és mindenkit, aki állategészségüggyel és élelmiszer-egészségüggyel foglalkozik, mostantól a Nébih foglalkoztatja, akkor sem tudnak elkölteni ekkora forrást. A másik problémánk pedig az volt, hogy mi az a szolgáltatás, amit szembeállítunk azzal a díjjal, amelyet itt bevezetünk.

Én a legutóbbi parlamenti vitában, amelyre majd külön kitérnék egy gondolat erejéig, ott is azt mondtam, hogy igazából csak kellene tudjuk, hogy hol van az a 45 milliárd forint, amit ebből beszédjünk, de valójában nem feltétlenül használjuk fel, hiszen 17-19 százalékát használjuk az így beszédett összegnek azokra a nemes célokra egyébként, amelyet itt előttem képviselőtársaim is méltattak. És én úgy gondolom, hogy azok mindegyike kifejezetten jó cél, viszont akkor ennél sokkal nagyobb százalékban kellene az így beszédett összeget ugyanerre a célra fordítani, nem pedig beledobálni a nagy kalapba, ahol - nem akarok mást mondani - a jóisten sem tudja talán, hogy mi történik vele, illetve hová kerül átcsoportosításra.

Amit még hiányoltunk a vitában, az az, amit mindig csak meghivatkoznak képviselőtársaim is és V. Németh államtitkár úr is, mi az a stratégia, amely mellett haladunk. Hol van a tudatosságra nevelés, hol van ennek akár a primer oldalon, tehát a termelő oldaláról, az értékesítő oldaláról, hol van ennek a felhasználó oldaláról az a fajta tudatosságra nevelés, amelyet látunk? Harmadrészt természetesen mi úgy gondoljuk, hogy a magyar lakosság jövedelmi viszonyai, illetve fogyasztási szokásai legalábbis nem teszik azt lehetővé, hogy ekkora díjat fizessenek meg azért, amit, én úgy gondolom, hogy olcsóbban is el lehetne látni, no pláne úgy, hogy ez a szolgáltatás nem teljes ebben a tekintetben.

(21.30)

Még egy kérdés volt olyan, ami még a költségvetés vitájakor is felmerült, úgy gondolom, itt újra meg kell említeni. Azért ilyenkor mindig elgondolkozunk rajta, hogy nem a piac újraírásáról van-e szó, hiszen itt nagyon nagy százalékban emelkedett az a díj, amelyet meg kellett fizetni. Azt láthattuk, hogy a piac hogyan reagált erre, és azt láthattuk, hogy ez melyeknek, mely piaci szereplőknek volt rossz, és valahogy mindig úgy adódik, hogy a kormánypártokhoz közeli bizonyos vállalkozók pedig általában a kedvezményezettjei ezeknek a jogalkotásoknak, illetve ezeknek az újabb kiszabott díjaknak vagy éppen adóként működő díjaknak. Ezért is valószínű az, hogy ez a magyarázata annak, hogy ez miért nem kapcsolódik semmilyen közép- vagy hosszú távú stratégiához,

illetve miért nem lehet erről a közép- és hosszú távú stratégiáról beszélni.

És itt térnék rá a parlamenti vitára egy gondolatra az erejéig, ahol egy nagyon érdekes vitában vehettünk részt, ahol mindenről szó volt, kivéve arról, hogy mit szed be az állam, az mennyi pénz, azt hogyan kezeli az állam, és mit ad ezért a magyar állam. Itt szó volt a hibrid hajtású autóknak a lítiumos akkumulátoráról, a hulladékkezelés XXI. századi, legújabb fejlesztéseinek keresztül mindenről, és itt szeretném még egyszer felhívni a parlamentnek a figyelmét, hogy én úgy gondolom, biztosan vannak köztünk nagyon-nagyon szakértő parlamenti képviselők, de ez mégsem egy konferencia. Ez a törvényhozásnak az épülete, ahol, én úgy gondolom, akkor, amikor kiszabunk bizonyos díjakat, azzal szemben meg kell állapítsuk azt, hogy milyen szolgáltatásokat nyújt az állam, ha nem, akkor nevezzék el adónak, és természetesen ezt is vállalják fel, hogy ez egy adó, és utána pedig azt kell lássuk pontosan, hogy mit milyen feltételek között, milyen intézményi háttérrel kell hogy nyújtson ezért a magyar állam.

Én úgy gondolom, hogy ez a mi feladatunk, a többiről pedig rendezni kell egy jó konferenciát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az általános vitában Z. Kárpát Dániel képviselőtársam, aki akkor vitte ezt a törvényt, elmondta a kritikákat meg azokat a pozitív, előremutató módosításokat is, amelyeket mi felfedeztünk ezen javaslatban. Ez nem nagyon változott, egyrésztől sajnos, mert voltak olyan módosító indítványok, amelyeket mi is szívesen láttunk volna beépítve a jelen javaslatba, másrésztől viszont azt is jelenti ez, hogy nem nagyon változott az ügyel kapcsolatban a hozzáállásunk.

Én úgy gondolom, hogy egy tartózkodás fog a végén a Jobbik-frakció részéről kijönni erre a törvénytervezetre, hiszen - ahogy mondtam - azért eléggé kettős. Természetesen mi is nagyon fontosnak tartjuk az élelmiszerláncokról szóló törvénynek a módosítását, hiszen valóban szükség volt rá, tudjuk, hogy volt egy európai uniós nyomás is, illetve aktualizálni kellett a jogszabályt, így - ahogy mondom - érhető, hogy ez idekerült. Szintén elfogadom azt, amit egyébként más képviselőtársaim, az előttem szólók elmondtak, hogy itt valójában egy adóról van szó, de úgy gondolom, hogy nem feltétlenül a jelen tervezetnek a feladata, hogy tisztázza azt, hogy ezért cserébe mit nyújt az állam, és azt milyen módon teszi.

Nagyon-nagyon hiányoltuk belőle, amit szintén egy másik ellenzéki képviselőtársam már említett, hogy a falusi turizmus, az agroturizmus kérdéskörét nem bontja ki. Én úgy gondolom, hogy ez a kérdés

megérne egy önálló jogszabályt. Sokszor elmondtuk már itt, a Ház falai között az olasz vagy éppen az ausztriai példát, ahol kiválóan működik a dolog, és úgy gondolom, hogy nem kell feltalálni a spanyolviaszt, hanem érdemes a jól működő rendszereket átnézni, és megnézni azt, hogy Magyarországra az miként lehetne beilleszthető. Tudom, hogy nem ezen jelen törvénytervezet feladata ez feltétlenül, de itt is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy várjuk már ezt a régóta ígért, kifejezetten a falusi agroturizmusra vonatkozó jogszabálycsomagot, amely azt a hat-nyolc törvényt módosítaná, amely ahhoz szükséges, hogy ez Magyarországon is beinduljon, és valóban egy életképes rendszer alakuljon ki.

El kell mondani itt még, ha már a díjakról beszélünk, hogy a 27 százalékos, rekordmagas áfa szintén egy olyan probléma, ami azt eredményezi, hogy egyáltalán ilyen sűrűn kell arról beszélnünk, hogy élelmiszer-ipari vagy annak csúfolt vállalkozásoknál zugműhelyek léteznek, és ilyen sűrűn előfordulhat Magyarországon az ezekkel való visszaélés. Jó lenne, ha végre az alapvető élelmiszerek tekintetében legalább komolyan vennék azt a jobbikos javaslatot, hogy nézzük meg, hogy mit jelentene egy radikális áfacsökkentés például 5 százalékra ezen élelmiszerek tekintetében.

Ezeket kívántam elmondani, hiszen - ahogy említettem - az általános vitában már Z. Kárpát Dániel részletesen elmondta a jogszabályról a véleményünket, és megerősítem még egyszer, hogy úgy nézzük, hogy egy tartózkodást fogunk tudni ezen javaslat mellé letenni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Jelzi az előterjesztő, Zsigó Róbert államtitkár úr, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg, hogy egy kicsit igénybe vegyem a türelmüket itt az esti órán. Először is szeretném megköszönni minden képviselőnek, aki részt vett a vitában, és természetesen a bizottságok munkáját is, támogatjuk a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatának a pontjait, de muszáj néhány, az előbb elhangzott dologra röviden reagálnom, mert azt gondolom, hogy sok mindenről szó volt. Megpróbálok csak arról beszélni, ami a törvényjavaslat és az emögött lévő élelmiszerlánc-biztonságról szól.

Szakács képviselő úr néhány hozzászólására szeretnék csak reagálni. Nem, képviselő úr, akármenyire szeretné bebeszélni a közvéleménynek, ez nem adó, ez díj. Hogyha utána néz a... *(Dr. Szakács László:*

Szolgáltatás kell mögé!) Ha utánanéz a... *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ha utánanéz a szabályozásban, akkor világosan szabályozva van, hogy a beszedett élelmiszerlánc-felügyeleti díjnak a 10 százalékát fejlesztésre, a 60 százalékát a kormányhivatalok ezen munkájára és 40 százalékát pedig a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal működésére és munkájára kell fordítani. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Az 110 százalék!)* Úgyhogy az a helyzet, képviselő úr, hogy ez világosan szabályozva van.

Ön többször is elmondta, hogy mi az a stratégia, ami miatt elköltjük ezt a pénzt, és hogy miért nem lehet erről beszélni. Nem tudom, hogy miért gondolja, hogy nem lehet beszélni róla, az általános vitában önnek is lehetősége lett volna a nemzeti élelmiszerlánc-biztonsági stratégiáról beszélni *(Dr. Szakács László közbeszól.)*, amelyet a kormány 2013-ban fogadott el, és egyébként a Nébih ezen stratégia mentén végzi azt a munkát, amelyet, azt gondolom, itt többen kritizáltak, illetve többször elhangzott, hogy miért nem lehet az élelmiszerrel, az élelmiszerekkel kapcsolatos visszaélésekről többet hallani; hát éppen azokról, azokról a példákról beszélnek, amelyek a hatóság munkájának köszönhetően nyilvánosságra kerültek. Persze, nem lehetünk nyugodtak addig - egyetértek Heringes képviselő asszonnyal -, amíg egyetlen olyan probléma is van, amelyet ezen a területen, ezen a helyen meg kell oldani, de én azt gondolom, hogy a hatóság azt a kettős feladatát, amely egyrészt arról szól, hogy minden információt megadjon a fogyasztóknak, a vásárlóknak, illetve a vállalkozásoknak is legyen ezért partnerük, és emellett persze minden komoly ügyben fellépjen, kemény ellenőrzésekkel megpróbálja a feketegazdaságot és az élelmiszer-hamisítást megakadályozni...

De azt gondolom, hogy ez a munka az önök támogatásával egyébként eredményes lehet, hiszen azt hiszem, hogy kettős célunk lehet közösen: egyrészt hogy egy egységes, erős rendszert tudjunk fenntartani, működtetni, amely valóban garanciát jelenthet arra - hiszen az élelmiszer bizalmi termék -, hogy valóban az a vásárló, aki elmegy a boltba, és vásárol, az egészséges élelmiszert tud vásárolni, másrészt pedig nyilván közös célunk kell hogy legyen az, hogy minden család asztalára egészséges, biztonságos élelmiszer kerüljön.

Még egyszer köszönöm mindannyiuknak, akik a vitában részt vettek, és kérem, hogy a holnapi szavazáson támogassák a törvényt módosítást.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Kérem Gúr Nándor képviselő urat, hogy a jelzőjét igazítsa meg, a kétpercesé be van nyomva. *(Gúr Nándor közbeszól. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.**

(21.40)

Az előterjesztés T/3753. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3753/3. sorszámú, jelentését pedig T/3753/4. sorszámú megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/3753/5. sorszámú kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3753/7. sorszámú, összegző jelentése pedig T/3753/8. sorszámú a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll Vécsey László képviselőtársam, a bizottság előadója rendelkezésére. Öné a szó, képviselő úr.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. április 2-ai ülésén megtárgyalta a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló T/3753. számú törvényjavaslatot és az összegző jelentés mellékletében szereplő módosító javaslatokat, megvizsgálva egyben azt is, hogy azok megfelelnek-e a határozati házszabály 42. §-ában, illetve a 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Mezőgazdasági bizottság négy pontos módosító javaslatát, amelyet a bizottságunk 25 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett támogatott. A Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatot nem fogalmazott meg.

A módosítás a földvédelmi és a kisajátítási eljárás jelenlegi kapcsolódásának összehangolását biztosítja. A tervezet a földvédelmi engedélyezési eljárásokban és az engedély nélküli, más célú hasznosítási ügyekben különös szabályokat épít be arra az esetre, ha az érintett földrészlet azonos területére kisajátítási célú kérelmet is benyújtanak. Ez esetben a kisajátítási célú kérelem elbírálása elsőbbséget élvez az egyéni kérelemhez képest, figyelembe véve azt, hogy a kisajátítási célú kérelem mögött valamilyen közérdekű cél megvalósításának szándéka áll.

A tervezet differenciál aszerint is, hogy az egyéni kérelem tekintetében folyamatban lévő vagy lezárt földvédelmi eljárásról van-e szó. A módosítás célja továbbá a gyümölcsültetvény-kataszter törvényi szabályainak pontosítása is.

Összegezve: a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 25 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett fogadta el.

Köszönöm szépen a tisztelt Ház figyelmét. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Vécsey képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most élni a felszólalás lehetőségével. *(Dr. Bitay Márton Őrs: Nem, köszönöm szépen.)* Jelzi, hogy nem. A kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadót nem állított. A vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága nem kívánt előadót állítani.

A bizottság kisebbségi véleményét Sallai R. Benedek képviselő úr ismerteti. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Alapvetően a jogszabály a Törvényalkotási bizottság előadójának megfelelő tartalommal számos olyan elemet tartalmaz, amelynek vannak előretételei, ugyanakkor a legfontosabb problémát nem kezeli, ez pedig pont a jogszabály szellemiségéből adódóan a termőföldvédelemből adódik.

Az ember úgy néz a talajra, mintha semmilyen másmilyen funkciója nem lenne, mint hogy ellássa élelmiszerral, és erre utal a törvényben fellelhető talaj meghatározása is. A jogszabály azt mondja, hogy a talaj nem más, mint feltételeken megújuló természeti erőforrás, amely egyben a mezőgazdasági termelés, az erdőgazdálkodás alapvető termelőeszköze, a Föld szilárd felszínének élő közege, amelynek a legfontosabb tulajdonsága a termékenység.

Ezt a legfontosabb tulajdonságot eléggé humán szempontból közelítjük meg, ezzel szemben a talaj az egész bioszféra primer tápanyagforrása és a biomassza-termelés közege, szűrő- és detoxikáló rendszer nagy pufferekapacitással, és egy gőzterelő. A Földön élő fajok tetemesebb része, mintegy kétharmada a talajban él, vagyis a biodiverzitásnak a nagyobb része köthető a talajhoz. Ennek mi azért sem vagyunk pontosan tudatában, mert az élet nem a szemünk előtt zajlik, és a mikroszervezetek, parányi lények szemmel amúgy is láthatatlanok. Ugyanakkor ezek a parányi lények a felelősek a tápanyagforgalom 60-80 százalékáért, és 1 gramm talajban hozzávetőlegesen 1 milliárd alacsony rendű élőlény található.

Mint az a bizottsági vitában elhangzott, a legnagyobb problémaként azt fogalmaztuk meg, hogy jelen pillanatban a mérsékelt övi területen 10 centiméter termőtalaj képződéséhez 2000 évre van szükség, vagyis 200 év alatt 1 centiméter talaj, 20 év alatt 1 milliméter talaj, 2 év alatt 0,1 milliméter, 1 év alatt tehát 0,05 milliméter termőtalaj keletkezik természetes körülmények között.

A sydneyi egyetem kutatói a fenntartható mezőgazdaság tanszéken foglalkoznak ilyen kutatásokkal,

a vezetőjének van egy tanulmánya, ami néhány évvel ezelőtt már azt állította, hogy a fejlettnek és gondosnak nevezett Európában tizenhétszer gyorsabban pusztul a talaj, mint ahogy megújul, vagyis egy év alatt annyi kopik el, mint amennyi 17 év alatt keletkezik.

Mindezek miatt fogalmaztuk meg a kisebbségi véleményt a bizottságban, figyelembe véve azt, hogy a termőföld védelmével, megvédésével, az abban élő élőlények életközösségeinek megóvásával a jogszabálytervezet semmilyen formában nem foglalkozik, és ez egy komoly mulasztás, hiszen az idei év a talaj védelmének éve, és erről számos kormányzati politikus megemlékezett. Ugyanakkor ezen jogszabály benyújtása semmilyen formában nem teremti meg annak a lehetőségét, hogy ez a természeti erőforrással történő fenntartható használat hosszú távon megvalósulhasson. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Elsőként megadom a szót Győrffy Balázs képviselő úrnak, Fidesz.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A javaslat a bizottsági vitaszakaszok során minimális változásokon esett át. A javaslat gerincét képező rendelkezések, például a földminősítési eljárás, igazgatási szolgáltatási díj számítási módjára vonatkozó rendelkezések, a gyümölcsültetvény-kataszter törvényi szabályainak pontosítása, a termőföld védelmére és a kisajátításra vonatkozó szabályozás egymáshoz való viszonya, illetve a földvédelmi eljárás lefolytatására vonatkozó szakaszok nem változtak.

A javaslat célkitűzéseivel képviselőtársaim többsége a viták során egyetértett. A beérkezett módosító javaslatok alapján a növénytermesztési hatóság alaposabb bevonása mellett csak jogtechnikai, illetve helyesírási pontosítások kerültek átvezetésre. A javaslat házzabályi rendelkezéseknek való megfelelése is megállapításra került.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Jelen tervezetnél nem változott a Jobbik frakciójának álláspontja, fogjuk tudni támogatni. Ugyanakkor én is szeretném elmondani azt, hogy a problémám tényleg nem azzal van, ami le van írva, hanem ami nincs benne, és erről Sallai R. Benedek képviselőtársunk már hosszasan beszélt. Én is úgy gondolom, hogy itt lenne az ideje, hogy egy ilyen, magát agroországnak beállító államnak legyen egy komoly termőföldvé-

delmi törvénye, ami az újabb ismeretekre és az újabb problémákra, kihívásokra is választ ad. Itt agrotechnikai kérdések szabályozása is illő lenne, illetve azt gondolom, hogy Európának közösen kellene gondolkodni azon, hogy ezt a brutális mértékű talajvesztést miként lehetne akár közös eszközökkel megoldani, megakadályozni. Még sok kutatás vár ránk, ugyanakkor jó lenne, ha Magyarország ennek, mondjuk, élharcosa lenne, és a kormány a megfelelő fórumokon ezt felvetné.

Tehát összefoglalva: nem azzal van problémám, ami le van írva, de tényleg jó lenne, ha ezeken most már gondolkodnánk, mert félő, hogy akkor fogunk csak észbe kapni, amikor már késő lesz. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az előbb a bizottságunk kisebbségi véleményét mondtam el, most pártunk álláspontját szeretném nagyon röviden ismertetni. Ha már Magyar képviselő úr az előbb itt hosszasan titulálta, akkor most ennél rövidebbnek kellennem.

(21.50)

Összességében nyilvánvalóan arról van szó, amit a kisebbségi véleményben is elmondtam, hogy az előttünk lévő törvénymódosítás a termőföld védelméről szóló törvényt módosítja, de a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvénynek csak azon rendelkezéseire nyúl hozzá, amelyek a termőföld más célú hasznosítására vonatkoznak.

Most a kisebbségi véleményben már elmondtam azt, hogy becslések szerint nagyságrendileg évente mintegy 75 milliárd tonna termőföld tűnik el a világon, és mára a világ termőtalajának 80 százaléka a mérsékelten vagy jelentősen erodálódott kategóriába tartozik. Nyilvánvalóan a még intenzívebb, még fenntarthatatlanabbul működő államokban, mint például Kínában, ahol ötvenhétszer gyorsabban pusztul a talaj, mint ahogy képződik, még több probléma van, de nyilvánvalóan figyelembe kéne azt vennünk, hogy Magyarország legfontosabb természeti erőforrás-tartaléka a termőföld.

Földrajzi helyzetünkéből adódóan, a Kárpát-medence helyzetéből adódóan az a termőföldkészlet, amivel a magyar társadalomnak hosszú távon gazdálkodnia kell, az egyedüli záloga annak, hogy a magyar nemzet és utódaink ebben a hazában fenntartható mezőgazdaságot tudjanak folytatni, és semmi más nem lehet véleményünk szerint a gazdaság alapja, mint az a természetierőforrás-tartalék, ami jelenleg is a Kárpát-medencében megtalálható.

Ebből adódóan véleményünk szerint sokkal nagyobb figyelemmel kellene a termőföld védelmére összpontosítani, sokkal nagyobb figyelmet kellene fordítani ennek a biológiai védelmére, támogatni kellene a különböző vidékfejlesztési, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap- és egyéb forrásokból azoknak a mulcsozó technológiáknak az elterjedését, amelyekből jelenleg csak éppen egyet-egyet láthatunk mutatóban az országban. E jogszabály benyújtásakor is az elsődleges szempontnak annak kellett volna lennie, hogy mindazon szakaszok mellett, amiket most módosítani kíván, a lehető leginkább legyen a lehetősége annak, hogy érdemi védelmet biztosítson a termőföldnek.

Európában továbbra is a vízerózió a legmeghatározóbb, de a szélérozió és a környezetszennyezés is nagyon komolyan előrelépett, és emellett a fizikai károsodás, az erdőirtásokkal és a városiasodással is nagyon nagy mértékű pusztulást és termőföldeltűnést eredményez.

Épp az előbb L. Simon államtitkár úr a vita után kiment, miután ügyrendi előadását megtartotta, de pont az agglomerációs törvény, amiről itt beszélünk, pont az ilyen kockázatok, amikor gyakorlatilag úgy megy át a parlamenten egy jogszabály, hogy meg se nézzük, hogy 80 településnek mennyi termőföldjét veszítjük el belterületbe vonással, azok a kockázati tényezők, amelyek alapvetően csökkentik a Kárpát-medencének ezt a fontos természetierőforrás-tartalékát.

Nem azzal szeretnénk vitázni, mint ahogy Magyar Zoltán képviselőtársam is elmondta, ami leírva vagy a tervezetben, hanem mindazokat hiányoljuk, amivel egyáltalán nem foglalkozott a jogszabályalkotó, és e hiányosság miatt van az, hogy ebben a formában így, míg azokat a garanciákat nem látjuk, ami hazánk természetierőforrás-tartalékának a védelmére irányul, addig nem tudjuk ezt így támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Legény Zsolt képviselő úr, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy az adott törvényjavaslat, a termőföld védelméről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat jobbra pontosító, technikai jellegű rendelkezést tartalmaz, illetőleg adminisztratív terhek csökkentését irányozza elő, a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatni fogja a törvényjavaslatot.

Ahogy említettem, több olyan rendelkezés is van benne, amelyet kifejezetten üdvöztetőnek tartunk, ebből, ha megengedik, egyet emelnék ki. Gyümölcsültetvény telepítésénél a gyümölcsfaültetvények esetében háromezer négyzetméter felett, bogógyümölcsültetvény esetében pedig ezer négyzetméter felett engedélyt kellett beszerezni a telepítési ható-

ságtól a jelenleg érvényes szabályozás szerint. Bogyósgyümölcs-ültetvény esetében ezt az ezer négyzetméteres határt a jogszabálytervezet háromezer négyzetméterre szándékozik felemelni, mármint ennek a határértékét. Azt gondoljuk, hogy ez egy támogatható jogalkotási lépés.

Miként az is, hogy a telepítési engedély érvényességi idejét pedig két évről három évre emelné fel a jogszabálytervezet. Azt gondoljuk, hogy ezek olyan lépések, javaslatok, amelyeket mindenképpen támogatnunk kell. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem Bitay Márton államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes ingatlan-nyilvántartással és földméréssel összefüggő törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/3786. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3786/5. számon, jelentését pedig T/3786/6. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3786/8. számon, összegző jelentése pedig T/3786/9. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll Bóna Zoltán képviselő úr rendelkezésére, aki a bizottság előadója, és akinek most megadom a szót.

BÓNA ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2015. április 2-ai ülésén megtárgyalta az egyes ingatlan-nyilvántartással és földméréssel összefüggő törvények módosításáról szóló T/3786. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Mezőgazdasági bizottság 9 pontos módosító javaslatát, amelyet bizottságunk 23 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett támogatott. A módosító javaslatokról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát 23 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, szintén 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Jelen javaslat az ingatlan-nyilvántartással és a földméréssel kapcsolatos törvények módosítására

tesz javaslatot, alapvetően az érintett terheinek csökkentése érdekében. A törvényjavaslatban szereplő módosítások mindegyike azt a célt szolgálja, hogy továbbfolytassuk azt a munkát, amely a magyarországi ingatlan-nyilvántartás rendszerének mindenre kiterjedő további finomítását célozza.

Az állampolgárok joggal várják el, hogy a tulajdonukban lévő, sokszor termelőeszközként birtokolt ingatlannal kapcsolatos eljárások egyszerűek és észszerűek legyenek, de fontos az is, hogy a földforgalommal kapcsolatos díjtételek ne képezzenek aránytalanul nagy anyagi megterhelést.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 23 igen szavazattal, 4 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Bóna Zoltán képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, Bitay Márton államtitkár urat, hogy most kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

A kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Elsőként megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak, Fidesz.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A javaslat a bizottsági vitaszkasz során valóban apró módosításokon, változásokon esett át. Azok a fontos rendelkezések, amelyek alapvetően meghatározzák a törvénytervezet alapjait, nem változtak, így a zárt kertek művelés alóli kivonásának a lehetősége, a termőföld haszonélvezeti jogának törlésére vonatkozó szabályok pontosítása, illetve a szőlőtermőhely kataszterében nyilvántartott szomszédos föld eladásával kapcsolatos elővásárlási, illetve elő-haszonbérleti szabályok kiegészítése, vagy az illetéktörvény tárgyi díjmentességi körének kiterjesztése, ezek mind bent maradtak a jogszabályban, ezek a változások ezeket nem érintették.

A javaslat célkitűzéseivel, úgy értékeltük, a képviselőtársak többsége a vita során egyetértett. A beérkező módosító javaslatok közül azokat támogattuk, amelyek alapvetően jogtechnikai, illetve helyesírási pontosításokat tartalmaztak. A házszabályi rendelkezéseknek való megfelelés szintén megállapításra került, így bízom benne, hogy képviselőtársaim szavazataikkal fogják tudni majd támogatni ezt a törvénymódosítást. Köszönöm szépen.

(22.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most az előre bejelentett felszólalók közül Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Ismét köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Itt sem változott a Jobbik álláspontja. Mi is úgy gondoljuk, hogy azok a módosítások, amelyek a jelen tervezetben vannak, szükségesek és támogathatóak, ilyen módon nem is húznám tovább az időt, csak tájékoztatni szerettem volna államtitkár urat, hogy itt számíthat a mi igenlő szavazatunkra is.

Majd más jogszabályoknál, ahol komolyabb politikai vita várható, azt hiszem, nem lesz ilyen egyszerű a történet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Lukács László György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Sallai Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Előzetesen - mint arról államtitkár urat az általános vitában tájékoztattam - a pártunk véleménye az volt, hogy semmiféle politikai aknát nem rejt a jogszabály, konkrétan nem árt semminek, amit nagyra becsülünk, hiszen ilyen is viszonylag kevés van.

Nagyon szeretnénk volna egy picivel jobbat tenni ezt a jogszabálytervezetet, így a Mezőgazdasági bizottsághoz és a Fenntartható fejlődés bizottsághoz mindösszesen három módosító indítványt nyújtottunk be, ami szerintünk jobbat és alkalmasabbá tette volna ezt elfogadásra, mindent elkövettünk annak érdekében, hogy támogatni tudjuk, sajnos, a szakbizottságok kormánypárti többsége leszavazta mind a három módosító indítványunkat, ami a pontosításokat és szakmai javításokat tartalmazta volna. Emiatt sajnos így nem érezzük teljesnek és tökéletesnek, ezért nem tudjuk támogatni.

Kérem ez ügyben megértését, és kérem azt, hogy fogadja el, hogy a miniszterelnök úrnak a veszprémi választásokat követő azon bejelentéseinek, amelyek arról szóltak, hogy a kormányzat a jogszabályalkotást nyitottabbá és konstruktívabbá fogja tenni, hogy tanulnak a hibákból, ami a választói akarathoz megtestesül, ennek semmilyen jelét egyelőre nem látjuk. Nyilvánvalóan sokat segítene a parlament munkáján, ha esetleg a kormánypárt, illetve a kormány megtenné azt, hogy legalább érdemben mérlegel egy-egy javaslatunkat, ami nem politikai támadás, hanem szakmailag próbál egy-egy jogszabályt alkalmasabbá és jobbat tenni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Legény Zsolt képviselő úr, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat alapvetően öt törvény módosítását fogja össze, ezek az illetékekről szóló törvény, az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény, a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvény, a hegyközségekről szóló törvény és a

központi címregiszter létrehozásával összefüggő, valamint egyes igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvény. Gyakorlatilag sok olyan technikai és pontosító jellegű rendelkezést tartalmaz a jogszabály, amely miatt szakmailag támogatni lehetne ezt a törvényjavaslatot, így például: a védett és Natura-területek, valamint a borszőlő-termőhelyi kataszter és az állandó legelő vagy állandó gyepek feljegyzése, valamint a zártkerti ingatlanok kivonásával járó adatváltozás a díjmentes körbe fognak tartozni, vagy például megszünteti a törvényjavaslat az agrárgazdasági tevékenységet is végző hegyközségi tagok kettős járulékfizetési kötelezettségét.

Tehát sok olyan elemet tartalmaz a törvényjavaslat, amely miatt támogatásra érdemes ez a törvényjavaslat, azonban nagyon sok mindent elmond a kormány, illetőleg a Földművelésügyi Minisztérium jogalkotási módjának kritikájáról, hogy példának okáért a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény néhány rendelkezése nem lépett hatályba 2012-ben, hanem 2013. július 1-jei hatálybalépéssel számoltak, ezt a határidőt először 2015. július 1-jére tolták ki, a jelenlegi javaslatban viszont már néhány pontosító rendelkezés indoklása 2017. július 1-jével számol hatálybalépésre, egy esetben pedig 2018. július 1-jével.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondoljuk, hogy mivel ezek az eredeti határidők tarthatatlanok, gyakorlatilag ebben az esetben lehetséges, hogy a frakciónk egy tartózkodással fogja kifejezni azt, hogy mennyire nem ért egyet azzal a jogalkotási módszerrel, amelyet ebben az esetben például a kormány vagy a szaktárca alkalmazni kíván. De még egyszer mondom: szakmailag, a rendelkezései miatt egyébként támogatható lenne a törvényjavaslat. Természetesen holnap a szavazáson egyértelmű lesz, hogy hogyan fogunk erről szavazni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Kérdezem, hogy a vitához kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt.

Kérdezem Bitay Márton urat, hogy hozzászól-e. *(Dr. Bitay Márton Örs: Köszönöm, nem.)* Jelezte államtitkár úr, hogy nem kíván szólni.

Ezzel lezárom a vitát. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Bitay Márton Örs: Nem.)* Ja, igen. Jó.

A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott**

tott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Az előterjesztés T/3755. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3755/6. számon, jelentését pedig T/3755/7. számon megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3755/8. számon, jelentését pedig T/3755/9. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3755/11. számon, összegző jelentése pedig T/3755/12. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Dunai Mónikának bizottsági előadónak.

DUNAI MÓNKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. április 2-án megtárgyalta a T/3755. számon benyújtott, az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen mellett, egyhangúlag összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza, amely a Mezőgazdasági bizottság indítványát pontosítja. A módosító javaslat célja az illegális fakitermelés elleni küzdelemben elengedhetetlen rendszámlekerdezés lehetőségének megteremtése az erdészeti hatóság számára abban a körben, amelyben egyébként ezzel a jogosultsággal a természetvédelmi hatóság egy másik esetben, az illegális hulladéklerakás esetében már rendelkezik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a Törvényalkotási bizottság módosító indítványát is támogassák a végszavazásnál. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Bitay Márton Örs államtitkár urat, hogy mint előterjesztő kíván-e hozzászólni. *(Dr. Bitay Márton Örs: Nem, köszönöm.)* Nem kíván hozzászólni.

A kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadót nem állított.

Megadom a szót Varga Gábornak, a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának.

VARGA GÁBOR, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: *(A mikrofonja nem működik.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló T/3755. számú törvényjavaslatot megvizsgálva *(Hordozható mikrofonba:)* a Fenntartható fejlődés bizottsága március 23-ai ülésén megállapította, hogy

az megfelel a Házzsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

Az Európai Uniónak a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségének meghatározásáról szóló 2010. október 20-ai 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelete jelentősen érinti az erdészeti ágazatot, illetve igazgatást. E rendelet az Unió belső piacára kerülő faanyag származási igazolási rendszerének kidolgozását követeli meg az illegális fakitermelés hatékony visszaszorítása, így az erdőgazdálkodás fenntarthatósága érdekében. A törvényjavaslat az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény egyes rendelkezéseit módosítja és egészíti ki.

Kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban bejelentkezett felszólalóknak adom meg a szót. Ennek értelmében Györffy Balázs képviselő úrnak adom meg a szót. *(Györffy Balázs mikrofonja nem működik.)*

(22.10)

ELNÖK: Egy pillanat! Kis technikai hiba lehet valahol, mert a gépem sem működik úgy, ahogy kellene. *(Harangozó Gábor István: Akkor menjünk haza!)*

DUNAI MÓNKA (Fidesz): Elnök úr! Az én mikrofonom még megy.

ELNÖK: Az ön mikrofonja megy?

DUNAI MÓNKA (Fidesz): Igen.

ELNÖK: Szerintem itt lefagyott a rendszer. Egy pillanat...

DUNAI MÓNKA (Fidesz): Az enyém még működik.

ELNÖK: Egy perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)* Akkor folytatjuk az ülésünket; úgy néz ki, hogy a technika rendbe jött, hála istennek.

Györffy Balázs képviselő úré a szó. Tessék!

GYÖRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az erdőtörvény módosítása, azt hiszem, nyugodtan mondhatom, egyöntetű támogatást élvez a parlamenti frakciók mind-egyike részéről. A viták során abszolút támogató

hozzáállással és konstruktív javaslatokkal találkozunk. Az erdészeti hatóság illegális fakitermelési, illetve fakereskedelmi tevékenység elleni fellépését javító egyik módosító javaslatot szintén egyhangúlag támogattuk a vitában, mert úgy gondoljuk, valóban növeli is az ellenőrzések hatékonyságát.

Úgy gondolom, meg kell köszönnöm képviselő-társaimnak azt a konstruktív munkát, amit a javaslat kapcsán tapasztaltunk, és ennek szellemében kérek tisztelettel mindenkit, hogy támogassa a holnapi szavazáson ezt a módosítást. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! A Jobbik, ahogy elmondtuk az általános vitában is, tudja támogatni ezt a javaslatot, hiszen minden előremutató, az erdő védelmét szolgáló intézkedést támogatunk. Sőt, évek óta követeltünk ehhez hasonló lépéseket a Ház falai között.

Ugyanakkor úgy gondoljuk, ez nem lesz elég, szükség lesz még szigorításokra. Gyakorlatilag azt lehet mondani, amire az általános vitában is már utaltam, hogy az elmúlt 25 évben az erdő védelmére leginkább csak a medve volt, ami pozitív előrelépést hozott, hiszen kéthete tudjuk, hogy azokban az erdőkben ritkult meg a falopások száma, ahol, hála a jó égnek, újra megjelent a medve, az északi határvidékünkön. Úgyhogy itt volt az ideje, hogy a kormány is kövesse ezt a jó példát, és valami kis előrelépés történjen az ügyben. Ilyen módon tudjuk tehát továbbra is támogatni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Lehet Más a Politika teljes mértékben támogatja és erősíteni szeretné a kormány minden olyan törekvését, amely az illegális fakitermeléssel kapcsolatos fellépésekre lehetőséget teremt. Minden ilyen irányú törekvést szívesen támogatnánk is. Itt is összességében két önálló módosító indítvánnyal élünk. Meglepetésünkre a Fenntartható fejlődés bizottságban a kormányzat kifejezte, hogy egyiket tudja is támogatni, amely szintén a falopások elleni küzdelmet segítené.

Egyetlenegy koncepcionális problémánk van ezzel a jogszabállyal. Ez részben a korábbi, ma megtárgyalt jogszabályból, az ingatlan-nyilvántartással kapcsolatos jogszabályból adódik. Mint azt az általános vitában is elmondtuk, jelen pillanatban az az általánosan használt biológiai kifejezés, hogy erdő, köznyelvi értelemben gyakorlatilag minden fás cso-

portra vonatkozik. Ezért az ingatlan-nyilvántartással kapcsolatos jogszabályban nagyon szeretnénk volna megkülönböztetni a biológiai értelemben vett erdőt, amelynek - mint ezt az általános iskolában tanuljuk - különböző szintjei vannak; a faültetvényeket, amelyeket azonos génállománnyal rendelkező fákból telepítenek, mint ahogy a búzatáblát vetik; és a fás csoportokat vagy a mezővédő fasorokat. Jó lett volna, ha ezeknek a művelési ága elkülönül, hiszen alapvetően az erdészeti statisztikákat rendkívüli mértékben félrehúzza az ezzel kapcsolatos zavar, hiszen legyen az egy sima azonos genetikai állományú szürke nyáras, tehát egy papírgyári faültetvény, vagy legyen egy bükki őserdő, aminek minden biológiai szintje megvan, és gazdag élővilággal rendelkezik, ezt a jelenlegi termőföld-nyilvántartás egységesen tartja nyilván. Igazából így nem tudjuk azt, hogy biológiai értelemben a Magyarország társadalmi, rekreációs céljai, ökológiai céljai szempontjából leginkább kívánatos erdőállomány valójában hogyan is változik, hiszen mindezt egy kalap alá veszi.

Ez nagy fájdalom, hogy az ingatlan-nyilvántartással kapcsolatban, mint ezt jeleztem, több módosítónk nem ment át. Nagy probléma jelen esetben, mert nagyon sokat segítene ennek az ügynek a kezelésében, hogy az erdővédelmet valójában úgy tudjuk megvalósítani, hogy a különböző művelési ágakba, de jelenleg jogilag egy művelési ágba tartozó terület érintően hogyan is változik.

Összességében mindazon törekvést, amint azt elmondtam, amely az illegális fakitermelés, -értékesítés, falopás elleni fellépést erősíti, a pártunk tudja támogatni. Több benyújtott módosítónk viszont nem került támogatásra. Nagyon sajnáljuk, hogy ezt a kormányzat nem tette meg. Abban bízunk, hogy megvalósulnak az államtitkár úr azon korábbi nyilatkozatai, amelyek az erdőtörvény egy átfogóbb módosítását célozzák. Akkor még visszatérhetünk ezeknek a vitájára, akkor esetleg meghallgatásra kerül az ezzel kapcsolatos szakmai véleményünk, amely szerintünk sokat segítene az erdő védelmével kapcsolatos jogszabály alkalmazásában. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki a vitához hozzászólni. *(Dr. Legény Zsolt jelentkezik.)* Legény Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy 2010-es európai uniós rendelet az, amely az erdészeti ágazatot, illetve az igazgatást is jelentősen érinti.

Ez a rendelet az Unió belső piacára kerülő faanyag származási igazolási rendszerének a kidolgozását követeli meg az illegális fakitermelés hatékony visszaszorítása érdekében, amely pedig az erdőgazdálkodás fenntarthatósága érdekében megítélésünk szerint nagy jelentőséggel bír.

Éppen ezért a jogszabálytervezetet a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja a holnapi szavazáson.

Köszönöm.

ELNÖK: Amennyiben nincs további hozzászólási szándék, a vitát lezárom. *(Senki sem jelentkezik.)* Megkérdezem Bitay Márton, hogy előterjesztőként kíván-e hozzászólni. *(Dr. Bitay Márton Örs: Nem.)* Nem kíván hozzászólni.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Most soron következik **a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/3754. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3754/6. számon, jelentését pedig T/3754/7. számon megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/3754/8. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3754/10. számon, összegző jelentése pedig T/3754/11. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Bóna Zoltánnak, a bizottság előadójának.

BÓNA ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. április 2-án megtárgyalta a T/3754. számon benyújtott, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot. Ahhoz a bizottság 23 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán a Mezőgazdasági bizottság nyelvhelyességi pontosításra irányuló indítványát tartalmazza. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni, van-e felszólalási szándék. *(Senki sem jelentkezik.)* Bitay Márton Örs államtitkár úr? *(Dr. Bitay Márton Örs: Nem, köszönöm szépen.)* Nincs.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadót nem állított.

Megadom a szót Varga Gábornak, a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának.

(22.20)

VARGA GÁBOR, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/3754. számú törvényjavaslatot megvizsgálva a Fenntartható fejlődés bizottsága március 23-ai ülésén megállapította, hogy az megfelel a házszabálynak, a 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A törvényjavaslat a környezeti vadgazdálkodás időbeli hatályának meghosszabbítását, a hivatásos vadász szakképzési követelmények enyhítését, továbbá a vad és gépjármű ütközésének a régi polgári törvénykönyv szerinti kárfelelősségi szabályaihoz való visszatérését célozza meg.

Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Ház! A bizottság kisebbségi véleményét Sallai R. Benedek képviselő úr fogja 3 percben ismertetni.

SALLAI R. BENEDEK, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezt a jogszabályt, mint ahogy bizottsági tagtársam elmondta, részleteiben megtárgyaltuk. Köszönöm képviselő úrnak, hogy külön albizottsági ülésen volt lehetőségünk konzultálni az államtitkár úrral, ahol egyeztetjük, hogy itt nem politikai nézetkülönbségről van szó, hanem egyszerű szakmai kérdésekről. Mint az általános vitában elmondtam, ennek vannak olyan szakaszai, amelyeket előremutatónak tekintünk, mert jó néhány esetben elősegíti azt, hogy a vadgazdálkodók vadgazdálkodáshoz való joga eredményesebb legyen, a biztosítással kapcsolatos polgári jogi átalakítások szolgálják a vadgazdálkodás és a vadászatra jogosultak érdekeit.

Néhány dologban szerettünk volna terminológailag pontosabb meghatározásokat adni, de ezeket sajnos nem sikerült átvinni. Az egyedüli pont, amelyben szakmai nézeteltérésünk volt, egyértelműen a vadászatra jogosultak esetében a felsőfokú vadgazdálkodási képesítéssel rendelkezők foglalkoztatásáról szól.

Szeretném elmondani, hogy Heringes Anita képviselőtársam, a bizottság tagja szintén szeretett volna kisebbségi véleményt mondani, és engem hatalmazott fel, hogy ismertessem a Gógös Zoltán, Harangozó Gábor és dr. Legény Zsolt MSZP-s képviselőtársaim által benyújtott és a Mezőgazdasági bizottság, valamint általunk megtárgyalt módosítót, amely tartalmilag arra vonatkozott volna, hogy a jelenlegi formájában megtartsa a vadászatra jogosultaknak azt a kötelezettségét, amely 10 ezer hektár fölött és a különleges rendeltetésű vadászszervezeteknek kötelezően előírja a felsőfokú vadgazdák al-

kalmazását. Ez véleményünk szerint vadgazdálkodási és szakmai szempontok miatt volt indokolt.

S nem mellesleg az a szempont is érdekelt bennünket, hogy gyakorlatilag több száz vadgazda mérnök végez jelenleg is magyarországi egyetemeken a felsőoktatásban BSc és MSc szakon, és ezek munkaerő-piaci helyzetét ez a váratlan jogszabályváltozás jelentős mértékben rontja és elesélyteleníti. Azért maradtunk Heringes Anita képviselőtársammal kisebbségi véleményben, mert ez a módosítás nem nyerte el a szaktárca tetszését, hanem kitarzott az eredeti álláspontja mellett. Így ezt fogalmazzuk meg a bizottságban.

Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az LMP és az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A jelen tervezettel kapcsolatban vita leginkább a felsőfokú vadgazdálkodási végzettséggel rendelkezők jövőbeni lehetőségei körül alakult ki. A két álláspont, a kormánypártiak és az ellenzékiek álláspontja eléggé eltért egymástól. Valóban az is fontos szempont, hogy akkor miért képzünk ennyi felsőfokú vadgazdálkodót, ha az ő lehetőségeiket ilyen módon korlátozzuk és csökkentjük. Én is úgy gondolom, hogy megfontolandó lehet ez a módosító indítvány.

Ugyanakkor azt is tudom, komoly érvek hangzottak el államtitkár úr részéről azzal kapcsolatban, hogy a kormányoldal miért érzi feleslegesnek ezt a jelenleg még meglévő korlátozást. Voltak itt olyan áthidaló megoldási javaslatok, amiket érdemes lett volna megfontolni, hogy meg lehetne határozni azokat a területeket, ahol olyan értékű, olyan genetikai állományú vad él, ahol ez indokolt lehet. Nem feltétlenül kell ragaszkodni a hektáros besoroláshoz, hanem meg lehetne határozni azt a néhány tucat olyan területet, ahol erre valóban szükség lehet.

A Jobbik összességében támogatja ezt a tervezetet - ezt elmondtuk az általános vita során is -, ugyanakkor szeretnénk választ kapni arra, hogy mikor jöhet egy nagy átfogó vadászatitörvény-módosítás, amit már nagyon régóta ígérnek. 2010 óta vagyok képviselő, azóta félévente elmondják, hogy a következő fél évben már biztos jön a vadászati törvény. Elnök úr bólogat, ezek szerint most már biztosan biztosan jön. De tényleg nagyon várjuk, s nemcsak a Mezőgazdasági bizottság tárgykörébe tartozó ügyek miatt, hanem gondoljunk az autósokkal kapcsolatos vadkárkezelési problémákra, vagy arra, hogy Magyarországon a vadak egyedszámának elég jelentős növekedése folyamatos konfliktust jelent, most már a belvárosban is találkozhatunk - a nagy vadak esetében, ezt fontos hangsúlyozni - rendőrautókkal, ahogy kergetik a vaddisznót. Tehát sok olyan egyedi és extrém eset is felmerül, ami, úgy gondolom, tényleg indokoltá

tenné, hogy ezzel a kérdéssel már komolyan foglalkozzon a kormány.

Arról meg nem is beszélve, hogy a vadászati társaságok és a vadászterületek újraosztása is nagyon rövid időn belül aktuálissá válik, ami elég komoly politikai feszültséget és konfliktusokat okozhat. Ha az állami földekből indulunk ki, akkor engedtessek meg, hogy ellenzéki képviselőként feltételezzem, ebben azért lehetnek még viták. Ezért minél előbb szeretnénk megismerni a jogszabályt és azt, hogy ez a jövőben hogy fog kinézni, mert sok évre meg fogja határozni Magyarországon a vad és a vadászat helyzetét. Tehát szeretnék választ kapni arra államtitkár úrtól, hogy mikor jöhet ez az átfogó módosítás.

Röviden ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A kisebbségi véleménnyel nagyjából már elmondtam azt, amit a pártunk álláspontja során is képviselni tudok. Irányait tekintve jó néhány esetben szükségesnek véltük azt, hogy államtitkár úr ilyen sebességgel benyújtsa ezt a parlament elé. Ez főleg a vad által okozott kár miatt fennálló, az elmúlt időszakban létrejött anomáliák miatt volt szükséges. Viszont jó lett volna, ha az olyan jellegű átalakításról, mint amiről a kisebbségi véleményben szó volt, a felsőfokú szakirányú végzettségűek foglalkoztatásáról egy koncepcionális átalakítás során, a többször emlegetett vadászati törvény módosítása során tudunk eszmét cserélni.

Pártunk összességében tudja azt az irányt támogatni, hogy a vadgazdálkodás elválaszthatatlan és szükséges része a fenntartható tájhasználatnak, ezért nélkülözhetetlen az, hogy megfelelő parlamenti keretek között, szakmai bizottságokban párbeszéd folyjon arról, hogy a vadgazdálkodási tevékenységet hogyan alakítjuk ki. Ugyanakkor amellet is elköteleztük magunkat, hogy az Országgyűlés mint a törvényalkotás legfőbb szerve elé ne ötletszerűen, egy-egy ad hoc jellegű probléma kapcsán jöjjen be egy-egy jogszabály. Például az, ami ebből olyan, amit ráértünk volna a teljes vadászati törvény átalakításakor tárgyalni, jó lett volna, ha akkor jön be.

Mint mondtam, a módosító indítványokat benyújtottuk, sajnos azok nem nyerték el a betérjesztő tetszését. Ennek ellenére nem vagyunk ellene az irányoknak, kivéve annak, amit a kisebbségi véleményben elmondtam. Frakciónk tartózkodni fog a szavazáskor, és nagy érdeklődéssel várjuk az átfogó szabályozási koncepciót. Reméljük, hogy mielőbb megismerhetjük. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most Legény Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslattal kapcsolatosan annyit szeretnék megjegyezni, hogy - ahogy azt néhány előttem szóló képviselőtársam említette - MSZP-s képviselőtársaimmal beadtunk egy módosító javaslatot, ugyanis azt szeretnénk, hogy vagy egy adott terület nagysága felett, vagy pedig, ha a génállományt ezt indokolja, akkor egy adott területen a felsőfokú végzettségű hivatásos vadász alkalmazását taxatíván is előírja a jogszabály. A bizottsági viták során mind államtitkár úr, mind a földművelésügyi tárca szakemberei arról az álláspontjukról tettek tanúbizonyságot, hogy a felsőfokú végzettséggel rendelkező vadászok alkalmazása eddig sem volt tiltott, ebből következően nem gondolják, hogy ezt taxatíván be is kellene emelni a jogszabályba. Meglátásunk szerint ez akár a vadállomány, akár a vadtakarmányozás vagy a vad és élőhelye szakszerű védelme érdekében indokolt lett volna.

(22.30)

Természetesen, ahogyan említettem, elfogadjuk azt az álláspontot, hogy ezzel kisebbségben maradtunk. Amit a jogszabály vagy a jogszabálytervezet, mondjuk úgy, javára írunk, az az, hogy a vad és a gépjármű ütközésének szabályait most már megnyugtatóan rendezné. Hiszen a tavaly behozott módosítás kedvezőtlenebb helyzetbe hozta főleg azokat az autósokat, akik vadakkal ütköztek. A mostani módosítás visszaállítaná az eredeti rendet, ami kedvezőbb az autósoknak.

Azt gondoljuk, hogy ez így van rendjén, így helyes, úgyhogy a holnapi nap folyamán valószínűleg támogatni fogjuk majd a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki a vitához hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Kérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy nem. Akkor jelzem, hogy a határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Most soron következik a **halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/3785. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3785/12. számon, jelentését pedig T/3785/13. számon megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3785/14. szá-

mon, jelentését pedig T/3785/15. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3785/17. számon, összegző jelentése pedig T/3785/18. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek során megadom a szót Dunai Mónikának, a bizottság előadójának.

DUNAI MÓNKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. április 2-án megtárgyalta a T/3785. számon benyújtott, a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen szavazattal, 6 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat egyrészt tartalmazza a Mezőgazdasági bizottság módosító indítványát, másrészt a Törvényalkotási bizottság saját indítványát. A Törvényalkotási bizottság saját indítványa javítja a Mezőgazdasági bizottság javaslatát, azonban fel kell hívjam tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a két bizottság egyidejű módosító indítványának támogatása koherenzia zavart eredményezne. Ezért, ahogyan az a bizottsági ülésen is elhangzott, a Mezőgazdasági bizottság javaslatának kikérésével támogatjuk a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát.

A módosítás tartalmával kapcsolatban kiemelem, hogy annak elfogadásával megteremthetjük a jogalapját annak, hogy azon nyilvántartott halgazdálkodási vízterületen, ahol a halgazdálkodási jog a törvényben foglaltak miatt nem a magyar államot illeti meg, de a tulajdonosok érdektelensége vagy a tulajdonostársak döntésképtelensége, esetleges viszálya miatt a halgazdálkodási jog gyakorlása hosszú időn keresztül nem valósul meg, ott a vízterület halállományának védelme érdekében a halgazdálkodási jog gyakorlására vonatkozó döntést a jövőben az állam átvegye.

További fontos változás az eredeti javaslatához képest, hogy a 70. életévét betöltött személyekre vonatkozó, az állami jegy díjának megfizetése alóli mentesség tekintetében nem szabad különbséget tenni a kétféle rekreációs tevékenység, a horgászat és a rekreációs halászat között.

Az összegző módosító javaslatban foglalt változtatás egyik célja a gyakorlati szempontokhoz is igazodó eljárásrendszer kialakítása és az ügyfelek számára az adminisztrációs terhek jelentős csökkentése. Az új típusú egyenáramú elektromos halászeszközök esetében az évenkénti érintésvédelmi felülvizsgálat műszaki szempontból nem indokolt, illetve a két-évenkénti gyakoriság összhangban lesz a Nébih-nyilvántartásba vétel és a miniszteri engedély időbeli hatályával is.

Végezetül kiemelem a módosítások közül, hogy a különleges rendeltetésű halgazdálkodási vízterület-té nyilvánítás miatt haszonbérleti díj helyett vagyonekezelési díj formájában megjelenő bevételek esetében szükséges a földművelésügyi miniszter számára biztosítani a lehetőséget, hogy e forrás a halgazdálkodás fejlesztésére legyen felhasználható.

A bizottsági ülésen vita nem alakult ki a szakmai javaslatról. Kérem képviselőtársaimat, itt is támogassák majd ezt a végszavazásnál. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem. A kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadót nem állított.

Most megadom a szót a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetésére Sallai R. Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. A Fenntartható fejlődés bizottsága, nyilvánvalóan tevékenységéből és szemléletéből adódóan, nem pusztán társadalmi szempontokat tartott szem előtt a tárgyalás során. Jó néhány esetben azt szerettem volna, ha azokról a Magyarország történelméhez kapcsolódó halászati ősfoglalkozás megőrzésére irányuló tevékenységekről is szót ejtenénk, aminek szemlélete, ha nem is kerül teljesen kigyomlálásra a jelenlegi jogszabálytervezettel a magyar kultúrából, de miután kereskedelmi célú tevékenységként megszűnik, és a képviselő asszony által is mondott rekreációs célú halászati tevékenységként jelenik meg, ebből adódóan aggályaink merültek fel.

Nyilvánvalóan politikailag nagyon könnyű támogatni ezt a fajta módosítást, hiszen 300 ezer sporthorgással szemben alig pár száz halászból beszélünk, és a halászat gyakorlata is rendkívüli mértékben eltért Magyarországon az alkalmazás során. Nagyon sok természetes vízterről hallottuk azt, hogy a halászok igazi halfarkasként, a fenntarthatósági mértéket jócskán átlépve, tiltott eszközökkel, nagy mennyiségben szedtek ki halat, ugyanakkor ugyanezek az aggályok nagyon sok esetben felmerülnek sporthorgászati célú tevékenység esetében is.

Ebből adódóan, miután minden azon múlik, hogy milyen ember végzi ezt a tevékenységet, hogy tisztességes, jó ember végzi, aki tiszteletben tartja a jogszabályokat vagy olyan, aki lábbal tiporja azokat, nem célszerű szerintünk megkülönböztetni a két haszonszerzési módot, a horgászatot és a halászatot. Nyilvánvalóan emiatt nemcsak a halászat hagyományos magyar kultúrában betöltött szerepének védelméről volt szükséges szót ejteni, hanem arról is, hogy vannak olyan halfajok, amelyek természetes vizekben történő elszaporodása ökológiai problémákat vet fel.

A nagy testű planktonevők természetes vizekből való kiszedése sporthorgászati eszközökkel nem megvalósítható. Emiatt nyilvánvalóan indokolt lenne a halászat bizonyos formáinak megtartása, viszont ha már megtartjuk, akkor nem ésszerű, hogy azok kereskedelmi célú használata ne legyen megvalósítható. Ez főleg azért merül fel, mert, mint mondtam, sok szempontot kell mérlegelni egy ilyen jogszabálynál, és nagyon aggályosnak tartjuk azt, hogy a magyarországi gasztronómiai kínálatból a természetes vízi halak esetleg eltűnhetnek ezen jogszabály elfogadása révén.

Tiszteletben tartva a kormányzati jogot a kormányzat részéről, hogy csinálhatja így, viszont nyilvánvalóan kifejezhetjük aggályainkat, hogy ez esetleg nem a legszerencsésebb megoldás. Mindezen okok miatt fogalmaztuk meg kisebbségi véleményünket, amellyel ugye, a bizottságban magunk maradtunk, és ezt itt el kívántam mondani. A többség támogatta a jogszabálytervezetet, és támogatta ezt a sporthorgászati központú jogszabály-módosítást. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Ennek keretében elsőként megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A jelen tervezetet két részre bontanám. Egyrészt van egy normál többséget igénylő része, és van egy kétharmados módosítása is. Majd indoklom is, hogy miért tartottam ezt a kettészedést itt most fontosnak.

Összességében el tudom mondani, hogy azt a logikát, amit elkezdünk itt néhány éve a halászzal kapcsolatban, a halász-horgász vitával kapcsolatban, a Jobbik tudja támogatni. Úgy gondoljuk, hogy valóban a horgászatra kell a nagyobb hangsúlyt fektetni, és a jogszabályoknak azt kell támogatni, hogy Magyarország kihasználja adottságait, és egy horgászparadicsommá válhasson ez az ország, magával hozva rengeteg turistát, vendégéjszakát és sok-sok egyéb vidéki lehetőséget.

(22.40)

Úgy gondolom, a halászatnál azokat a lehetőségeket kell tudni biztosítani, amelyeket már az előttem felszólaló Sallai képviselőtársam elmondott, azaz vannak olyan területek, ahol az invazív, idegen halfajoknak a kordában tartása, visszaszorítása nem elképzelhető horgászati megoldásokkal, és szükséges maradhat a halászat.

Illetve meg kell talán még említeni azokat a hagyományos, ősi magyar halászati módokat, amelyeknek a fenntartása, úgy gondolom, fontos, és nem olyan módon, hogy bezárjuk egy múzeumba, és mutogatjuk az eszközöket, hanem jó lenne, ha azért

néhány hozzáértő, valódi halász maradna ebben az országban, és ilyen módon mégiscsak továbbélne ez a foglalkozás, legalább azon a szinten, hogy be tudnák mutatni, hogy ők hogyan végezték ezt a tevékenységet sok száz éven keresztül.

A módosító indítványok közül volt, ami átment, köszönöm ezúton is, hogy konstruktívan álltak a módosító indítványokhoz. Úgy gondolom, jobbá tettük ezzel a javaslatot, remélem, a végszavazásnál is ez így marad.

Ugyanakkor két módosító indítványomat szeretném megemlíteni, amelyek mellett itt is szeretnék még így utólag lobbizni. Egyrészt a fogyatékkal élők szerettem volna beemlíteni, hogy állami horgászjegy vásárlásakor ők mentességet élvezzenek. Ha jól emlékszem, az eredeti javaslat a vakok és gyengélátókra szűkíti le ezt a kört. Mi szeretnénk volna, ha minden fogyatékkal élő megkapja ezt az engedményt; azt hiszem, ez egy nagyon szép, korrekt gesztus lenne a kormány részéről.

Illetve a negyven pluszos javaslatunkat is be-csempésztem a módosító indítványok közé. A Jobbik szeretné elérni azt, hogy a férfiak esetében is negyven év munkaviszony után a nyugdíjazás megtörténhessen, és ilyen módon egy kis pluszáradásként szerettem volna elérni, hogy ez az állami horgászjegy esetében is alkalmazásra kerüljön, azaz negyven év munkaviszony után ez ingyenessé váljon, hiszen ma, jelenleg életkorhoz van ez kötve, és ezt kívántam módosítani. Így felhívom az államtitkár úr figyelmét ismét ezen módosító indítványokra, szeretném, ha az elfogadott mellé ezek is bekerülhetnének.

Ahogy mondtam, a jogszabály összességében támogatandó. Itt a kétharmados többséget igénylő részre térnék ki egy félmondatban: Alaptörvényt módosít. A Jobbiknak komoly problémái voltak az Alaptörvénnyel, hiszen rengeteg - nem is tudom már, pontosan hány - módosító indítványt nyújtottunk be, amivel szeretnénk volna az Alaptörvényt jobbá tenni. Abban bízunk, hogy a kormányoldal is érdekelt abban, hogy ne egypárti Alaptörvénye legyen hazánkban, hanem szélesebb társadalmi megbecsültséget is elérhetett volna ezáltal, ha nemcsak a kormányoldal támogatja, hanem mondjuk, a Jobbik is tudta volna támogatni. Ilyen módon sajnos most nem nyílt lehetőség arra, hogy az Alaptörvény komoly hiányosságait orvosoljuk, és a jobbikos módosító indítványokat újra benyújtsuk, hiszen egy nagyon szűk részét nyitotta csak meg. Tehát ezért a kétharmados résznél, azt hiszem, csak egy tartózkodást fogunk tudni felajánlani.

A normál, feles részt pedig természetesen a Jobbik támogatja - ahogy elmondtam -, mert szakmailag előremutató ez a tervezet, mi is ezt az irányt tartjuk szem előtt, és ezt tartjuk fontosnak.

Három gyors kérdést tennék csak fel az államtitkár úr irányába, amit örülnék, ha megválaszolna. Az általános vitában kérdeztem a tokfélékkel kapcsolatos problémát, azaz hogy a Vaskapu miatt most

már jó néhány éve nem képesek felúszni ezek a nagytestű halak a Szigetközbe, a Tiszahátra, és nem képesek ivni. Ez komoly nemzetgazdasági, természeti kár Magyarországnak. Ezzel kapcsolatban történt-e előrelépés, tárgyalások? Ez nemzetközi ügy, és a magyar kormányok, a mindenkori magyar kormányok ezzel kapcsolatban eddig nagyon hallgattak, mindig csak elmondták, hogy ez mennyire súlyos probléma, miközben egy hallépcsővel azért ez orvosolható lenne. Számtalan példa és számtalan technológia van a világban arra, hogy miként lehet ezt megoldani. Nagyon jó lenne, nagyon örülnék, ha megélhetnénk még mi azt, hogy hazánkban újra ezek a többmázsás halak megjelennek, és tavasszal tudnak ikrát rakni Magyarorszag területén.

Illetve szeretnék kérdezni a foggazdálkodási mintaprojektről, amit lefűjtak, amikor Ángyán Józsefet gyakorlatilag kiutálták maguk közül, mert elmondta az igazságot sok kérdésben. Akkor leállt az a mintaprojekt, amit már itt szóban elindítottak, és úgy tudom, talán kormánydöntés is volt róla, hogy a foggazdálkodást egy mintaterületen elindítják, és megpróbáljuk megnézni azt, hogy a jelenkor körülményei között, a XXI. században, a mezőgazdaság jelen állásakor hogyan használható, hogyan értelmezhető, és miként lehetne esetleg néhány adott területen ezt a foggazdálkodást újra bevezetni, hiszen azért ez egy évszázadokon keresztül jól működő mezőgazdasági forma volt hazánkban.

Illetve a magyar hal kérdéséről - ha már szóba került - szeretnénk választ kapni arra, hogy milyen olyan konkrét megoldási javaslata van a kormánynak arra vonatkozóan, hogy a magyar hal ismét betöltse azt a régi szerepét, ami szintén sok-sok évszázadon keresztül megvolt. Itt gondolok arra, hogy a hal mint ételkészítés néhány évtizeddel ezelőtt, de jóval korábban még inkább, sokkal komolyabb szinten volt jelen a magyar emberek mindennapjaiban. Vannak olyan becslések, amelyek azt mondják, hogy egy átlag magyar fehérjebevitelének a döntő részét egyébként a hal fedezte. Tudjuk, hogy ennek egyébként milyen egészségügyi hatása is lenne, mennyire pozitív lenne ez, illetve arról nem is beszélve, hogy egyébként a magyar édesvízi halnak szerintem minden lehetőségre megvan arra, hogy ismét visszakerüljön erre a szintre, hiszen az adottságaink megfelelőek arra, hogy ismét sokféle és nagymennyiségű halat tudjunk Magyarországon előállítani. Szomorú tény az, hogy jóval az európai átlag alatt fogyasztanak a magyar emberek halat; ezzel kapcsolatban is régóta várunk egy olyan átfogó marketingmegoldást, ami felrázná egy picit a magyar emberek figyelmét, és újra felhívna a magyar halra a figyelmet.

Tudom, hogy ez a három utolsó kérdés nem ezen jogszabályhoz tartozik, és nem ezen jogszabálynak kellene ezeket kezelnie, de már annyiszor kértem az államtitkár urat, hogy próbáljunk meg ezen ügyekben is előrelépni, és próbáljunk meg erre választ találni, mert úgy gondolom, mind a három kér-

dés fontos, és valamilyen módon mégiscsak kapcsolódik a halhoz. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyjából ott folytatom, ahol Magyar képviselőtársam abbahagyta, ugyanis nem pusztán alacsony a magyarok halfogyasztása, hanem egész Európában a legrosszabb: egy átlagos magyar állampolgár 4-4,5 kiló halat fogyaszt évente, a legrosszabb eredményt érve el. Nyilvánvalóan, ha figyelembe vesszük természetes vizeink mennyiségét, azt, hogy alvízi ország vagyunk, és Európa második legnagyobb vízhozamú folyója keresztülmegy az országon, ez teljesen nehezen kezelhető, főleg, ha figyelembe vesszük azt is, hogy a magyar gasztronómiai kínálat milyen mennyiségben tartalmaz természetes vízi halakhoz köthető halrecepteket.

Tehát nyilvánvalóan ez az attitűd befolyásolja a véleményünket, amit nem szeretnék megismételni, hiszen nagyjából pártom álláspontját mondtam el a Fenntartható fejlődés bizottságának kisebbségi álláspontjaként is. Annyit szeretnék elmondani, hogy összességében a Lehet Más a Politika mindenütt nyitott arra, hogy a fenntartható tájhasználati módok az emberek megélhetését, a helyben lakást, a természeti erőforrás helyszínén történő gazdálkodást és a megélhetést szolgálják.

Ebből következik az a nézetünk, hogy a horgászati hasznosítás mellett látunk létjogosultságot a halászati hasznosításban is, viszont nagyon-nagyon fontos figyelembe venni azt, hogy hogyan alakult át Magyarország halfaunája az elmúlt 150 évben és ezen belül is az elmúlt 30 évben. Nyilvánvalóan az adventív fajok térnyerése, az, hogy gyakorlatilag a vikariáns fajok felcserélik egymást a folyóban, és faunaidegen fajok jelennek meg az őshonost kiszorítva, helytelen halgazdálkodás és helytelen vízgazdálkodás eredménye, amiben számos lehetőség nyílt Magyarországra számára.

Szintén Magyar Zoltán képviselőtársam említette a foggazdálkodást, és nyilvánvalóan az olyan tájhasználati hasznosítási módok, mint a foggazdálkodás lehetősége, nagyon sok más kiegészítő lehetőséget teremtenének, hiszen például a holtágak rehabilitációjának tevékenysége mellett - ami a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése kapcsán sokszor felmerült - az ártéri gyümölcsösök rendszerének helyreállítását, a sokkal nagyobb kapacitású vízraktározást, az alföldi vízbáziskészlet hasznosítását lehetővé tennék, amellyel, hogy lehetőséget teremtenének arra, hogy a halászati hasznosítás sokkal inkább Magyarország halfaunájának megőrzését is szolgálja tudja.

Nyilván, ha nem tudja a kormányzat ellenőrizni a halászatot, ha nincs apparátusa és nincs politikai szándék arra, hogy az ezzel kapcsolatos hasznosítás

megfelelő szinten legyen végrehajtva és a jogszabályok betartatva, akkor egyszerűbb letiltani a halászatot, ugyanakkor mi inkább abba az irányba mennénk el, hogy jó lenne, ha a családok megélhetését elősegítő őshonos magyar foglalkozások fenntartására, a családi generációk megtartására a jogszabály lehetőséget teremtene.

Abban bízom, hogy Bitay államtitkár úr politikai eredményének fogja elkönyvelni a kormánypárt azt, hogy meggyőzött engem arról, hogy a teljes nem helyett egy szolidabb tartózkodás felé hajoljunk el, amivel részben tiszteletben tartjuk azon szakmai törekvéseket, amelyeket a Földművelésügyi Minisztérium témával foglalkozó főosztályvezetője elmondott, hiszen az ő elmondása szerint hosszabb távon az ökológiai állapot javítására irányuló törekvés eszköze lenne ez a halászati törvény.

(22.50)

De nyilvánvalóan ennek most nem látjuk még az eszközeit, nem látjuk még, hogy ez abba az irányba mutatna. Sőt, miután nem teremti meg kellően a lehetőségeit annak, hogy a felborult halfaunának a helyreállítására ez a hasznosítási mód megoldást találjon, ezért jelen pillanatban szerintünk ez még ellentétes egy picit azokkal a célokkal, amit az FM elmondott. Nagyon-nagyon örülnének neki, hogyha a Bitay államtitkár úr által egyeztetéseken elmondottak és a főosztályvezető úr által képviselt szakmai nézetek megvalósulnának, viszont jelen pillanatban az előttünk lévő kodifikált változata a jogszabálynak a mi véleményünk szerint egyelőre nem ezt a célt szolgálja. Abban bízunk, hogy a későbbiekben Magyarország halgazdálkodásának a helyreállítása érdekében történő törekvésekben lesz még lehetőségünk eszmét cserélni, és tudunk változtatni azon a gyakorlaton, ami jelen pillanatban a sporthorgász célú hasznosítást ilyen nagy szinten előre hozza. És miután még nyilvánvalóan a sporthorgászati hasznosításnak komoly gazdasági vonatkozásai is vannak, azért fel kell hívnom arra a figyelmet, hogy ezen gazdasági vonatkozások során a túlhasználat vagy a helytelen halgazdálkodás éppúgy meg tud valósulni, és most azt mondom, vagy arra kérem államtitkár urat, hogy figyelő szemét a kormányzat az olyan modellterületekre, mint a Tisza-tó, ahol a legkorábban kezdődött el a teljes sporthorgászati célú hasznosítás, oda emelje, mert ott a folyamatos monitoringgal, biológiai kutatásokkal már most lehetne vizsgálni azt, hogy a kizárólagos sporthorgász célú hasznosítás milyen halfaunisztikai változásokat okoz.

Egyben szeretném megköszönni, amit egyetlen módosítóként a kormányzat támogatni tudott, ez szintén kutatások elősegítését szolgálta. És bízunk abban, hogy a többi módosítónk is egy későbbi jogszabályban esetleg még megjelenik. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most Legény Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én jelentősen rövidebb leszek: a Magyar Szocialista Párt támogatni fogja a törvényjavaslatot.

Köszönöm. (Taps az MSZP soraiból. - Szórványos taps a Fidesz padsoraiból.)

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. A vitát lezárom. Kérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni a vitához. *(Dr. Bitay Márton Örs jelzésére:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Most soron következik **az állami földvagyton kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/3788. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3788/6. számon, jelentését pedig T/3788/7. számon megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3788/8. számon, jelentését pedig T/3788/9. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3788/11. számon, összegző jelentése pedig T/3788/12. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ennek keretében megadom a szót Tuzson Bencének, a bizottság előadójának.

TUZSON BENCE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a T/3788. számú törvényjavaslatot, és 23 igen, 7 nem és 2 tartózkodás mellett elfogadta az összegző módosító indítványt is, és ezzel együtt nyilván az összegző jelentésről is szavazott ugyanígy.

A módosító indítvány egyrészt a Mezőgazdasági bizottság módosító indítványát tartalmazta, másrészt pedig felvetésemre is néhány egyéb módosító rendelkezést is tartalmazott.

A Törvényalkotási bizottság elé került a Fenntartható fejlődés bizottságának az indítványa is, de ezt az indítványt egyébként a bizottság nem támogatta.

A módosítás egyrészt nyelvhelyességi és értelmezési kérdésekkel is foglalkozott, ugyanakkor a szociális szövetkezetekkel kapcsolatban is tartalmaz rendelkezéseket is, méghozzá a földhasználó kötele-

zettségeiről. Nyilvánvaló, hogy a földhasználó ezekben az esetekben állami földeket használ, és ennek megfelelően egy kedvezményes használatról szól az ő jogosítványa, így érdemes szabályozni az ő jogait és kötelezettségeit. Nyilván fontos az, hogy ennek a használatnak a során a rendeltetésszerű hasznosításról, a termőföld védelméről, megőrzéséről gondoskodjon a földhasználója.

A bizottsági ülésen felvetődött még, hogy van egy olyan bekezdése ennek a javaslatnak, aminek az elhagyására tettem javaslatot a 9. § (4) bekezdése értelmében, hiszen itt bizonyos szervezetek számára az önálló gazdasági egység fenntartását lehetővé tette volna a jogszabály, ugyanakkor erre vonatkozóan az államháztartási törvénynek vannak már rendelkezései, és érdemes figyelembe venni a korábbi rendelkezéseket, és nem érdemes külön kitételeket tenni, hiszen ezekben az esetekben százfős állomány fölött engedi meg csak általános szabályként azt, hogy önálló gazdálkodási egységgel rendelkezzenek szervezetek, és nincsen különösebb indoka annak, hogy ezt kiterjesszük olyan formában, hogy a tevékenységi körre, jellegre tekintettel kisebb ilyen szervezeteknek is megengedjük az önálló gazdálkodási egység létrehozását. Így arra tettem javaslatot - és ezt egyébként elfogadta a bizottság is -, hogy itt is az általános szabályt alkalmazzuk.

A Fenntartható fejlődés bizottságának is voltak ezzel kapcsolatban indítványai, de az indítványait a Törvényalkotási bizottság nem támogatta, hiszen nagyon lényeges elemekre vonatkozott volna és azt annullálta volna ennek a javaslatnak, hiszen ennek a javaslatnak az egyik legfontosabb része az, hogy egységes tulajdonosi joggyakorlás alakuljon ki Magyarországon az állami tulajdonok esetében, és ne legyen kettős, különböző gyakorlat is akár és különböző szakmai felkészültség is, e mögött a gyakorlat mögött egységes szerződési rendszernek és szerződéses gyakorlatnak is létre kell jönnie. Ennek megfelelően érdemes tehát egy olyan rendszert alkotni, amikor az állami földeket egységesen kezelik Magyarországon.

Ennek megfelelő garanciáknak is érvényesülnie kell. Természetesen az egységesség mellett nyilván a szakmai hozzáértésnek is emelkednie kell. Egy egységes rendszerben jobban működhet az állami földeknek a hasznosítása, mint egy széttagolt rendszerben.

Ennek megfelelően fogadta el tehát a határozatot a Törvényalkotási bizottság, és javasolja az Országgyűlésnek, hogy az összegző módosító indítványnak, illetve az összegző jelentésnek megfelelően a jogszabályt fogadja el. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum hétképerces időtartamban. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm

a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Törvényalkotási bizottságban valóban kialakult egy polémia a törvényjavaslattal kapcsolatosan, de ez nem meglepetés, hiszen az ellenzéki pártok már elmondták a törvényjavaslat általános vitájánál is, hogy ezzel a jogszabálytervezettel bizony gondunk van. Tuzson képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy ennek a jogszabálytervezetnek az a lényege, hogy az állami földvagyon esetében egy egységes kezelési gyakorlatot valósítson meg. Nekünk meg teljesen más erről az álláspontunk, mi azt gondoljuk, hogy a kormány nem tett le arról a szándékáról, hogy elvegye a nemzeti parkoktól a kezelésükhöz tartozó földterületeket. Így végképp valósággá válik a nemzeti parkok önálló gazdasági tevékenységének a megszüntetése. Eddig már egy 40 százalékos költségvetési elvonással sújtották a nemzeti parkokat, most pedig még elveszik tőlük a földet is. Azt gondoljuk, hogy ez egy kifejezetten olyan joggyakorlat, amit nem lehet támogatni, sőt fel kell hogy emeljük ellene a szavunkat. És bizony élünk azzal a gyanúperrel, hogy ezek a földek majd újra a fideszes haverokhoz fognak kerülni ilyen vagy olyan módon. Tehát a földmútyi egy újabb fordulatának leszünk szerintünk a szemtanúi.

És ahogyan említette Tuzson képviselő úr is, a Fenntartható fejlődés bizottságában kormánypárti, fideszes képviselők szavazataival fogadták el azokat a módosító javaslatokat, amelyet aztán utána a Törvényalkotási bizottságban már nem támogattak, és előzetesen a szakbizottságban, a Mezőgazdasági bizottságban sem. De megemlíthetném akár a Kövér László házelnök úr által vezetett Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsát, amely szintén a jogszabálytervezet ellen szólt és az ellen foglalt állást, tehát hogy ne fogadjuk el ezt a törvényjavaslatot.

(23.00)

Azt gondolom, a szakmai szervezetek és természetesen a természetvédelmi szervezetek is megtették már ugyanezt. Azt gondolom, hogy mind az ellenzéki pártok, mindezen szakmai szervezetek és civil szervezetek szavát meg kellene hogy hallja a kormányzat, és meg kellene hogy hallja a tárca.

Ezt a jogszabálytervezetet nem fogjuk tudni semmilyen módon sem támogatni, éppen ezért arra tennénk javaslatot, hogy vonja vissza a tárca, illetőleg a kormány ezt a kezdeményezést, ezt a tervezetet. Természetesen nincsenek illúzióink, azt gondolom, ahogyan eddig is, nem hallgatva a kormány az ellenzékre, mondjuk úgy, a saját feje után menve döntött mindig az állami földvagyonnal kapcsolatos kérdésekben, úgy valószínűleg most is ez fog bekövetkezni, de természetesen úgy nyugszik meg a lelkiünk, hogyha ezt elmondhattuk.

Köszönöm.

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. (Dr. Bitay Márton Örs: Nem, köszönöm.) Jelzi az államtitkár úr, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadót nem állított.

Megadom a szót Manninger Jenőnek, a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának.

MANNINGER JENŐ, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fenntartható fejlődés bizottságának többségi szavazatot kapott többségi véleményét ismertetem. Az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3788. számú törvényjavaslatot megvizsgálva a Fenntartható fejlődés bizottsága március 23-ai ülésén megállapította, hogy az megfelel a Házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A törvényjavaslat arra irányul, hogy valamennyi állami tulajdonú föld, függetlenül attól, hogy védett területnek minősül-e, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet tulajdonosi joggyakorlása alá tartozzon. A kormányzati cél az, hogy egységes tulajdonosi joggyakorlás valósuljon meg az állami tulajdonú földek esetében, és az egységes hasznosítási elvek mentén történjen az állami földek hasznosítása. A bizottság által támogatott T/3877/3. és T/3888/4. számú módosító javaslatok ezzel szemben azt célozzák, hogy a természetvédelmi oltalom alatt álló állami földek vagyonkezelői joga ne kerüljön át a nemzeti parki igazgatóságoktól a Nemzeti Földalapkezelő Szervezethez. Köszönöm.

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, aki a bizottsági kisebbségi véleményét ismerteti.

SALLAI R. BENEDEK, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Csak bizonyos tekintetben kisebbségi vélemény, ugyanis abban a szerencsés helyzetben voltam a parlamenti pályafutásom során most első alkalommal az egy év alatt, hogy a kormánypártokkal azonos állásponton voltunk, és felemelő volt az, hogy a kormánypárti módosítóval együtt elfogadásra került az, hogy ezt a természetvédelmet tönkretévő, állami földek lenyúlását elősegítő jogszabályt megakadályozhattuk. Nyilvánvalóan a két módosító között, amit kormánypárti képviselőtársam, Bencsik János alelnök úr benyújtott, illetve amit Ikotity István képviselőtársammal mi benyújtottunk, csak nagyon picit tért el tartalmilag, de nagyjából mind a kettő azt a célt szolgálta volna, hogy ne kerülhessen sor arra a nemzeti parkokat érintő termőföldrinstandra, amit a kormány megvalósítani kíván.

Nyilvánvalóan ezeket az érveket, amelyek itt már a vitában is elhangzottak, illetve amiket Tuzson képviselő úr is elmondott, ezeket ott a kormányzat álláspontjaként is megismerhettük, és ott is megál-

lapíthattuk, hogy ezek teljesen elfogadhatatlan érvek, és szakmailag ezek nem megalapozottak. Tuzson képviselőtársamnak majd reagálni kívánok pártom álláspontjának ismertetésekor, mert az egyetemes hasznosítási gyakorlat megvalósításának a lehetetlenségéről szólt pont a bizottsági ülés, hogy védett területeken, természetvédelmi életközösségek fenntartására irányuló gyakorlat megvalósítására nem lehet ugyanazt a gyakorlatot alkalmazni, mint mondjuk, intenzív szántóföldi kultúrákban, ahol az állam nyilvánvalóan az állami vagyonnal való gazdálkodást úgy valósítja meg, ahogy az az állam számára a leghatékonyabb és a legbőlcsebb a saját koncepciója alapján, de a védett területeknél abból adódóan, hogy az egyik egy természetvédelmi törvény, az NFA-törvény pedig a nem védett területekre vonatkozik, alapvetően más szemlélettel kell hogy megvalósuljon.

Ezen érvek gyakorlatilag elvetésre kerültek, és a bizottság kormánypárti támogatással támogatta azt a két módosító indítványt, amely nagyon kicsi különbséggel mintegy egyaránt arra irányult, hogy kigyomlálja a jogszabály-módosító javaslatból azokat az elemeket, amelyek a nemzeti parkok vagyonezelésében lévő földeket az NFA-hoz átcsoportosítanák.

El kívánom mondani azt, hogy a szakbizottság... Gyakorlatilag ezek a termőfölddel kapcsolatos kérdések, miután nemzeti parki vagyonezelést érintenek, alapvetően természetvédelmi kérdések. Ezek a védett területeken élnek hazánk természeti értékgazdagságának a megmaradt elemei, azon védett és fokozottan védett fajok sokasága, amelyeket a nemzeti parki igazgatóságok védelmi kezeléssel megóvnak. Ez egy természetvédelmi szakmai kérdés, és ezért elfogadhatatlan a számunkra az, hogy a Törvényalkotási bizottság, felülbírálván a szakbizottságnak az álláspontját, egy teljesen más álláspontra helyezkedett, mert ezt nyilvánvalóan elfogadhatatlannak érezzük, hiszen ez volt a feladatunk a bizottságban, hogy szakmailag megvizsgáljuk, és a nemzetünk számára a legjobb, leghasznosabb módosító indítvány elfogadásával szolgáljuk azt a célt, ami elvileg mindkettőnk célkitűzése kellene hogy legyen. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként Gyórfy Balázsnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A beérkezett módosító javaslatok alapján a tervezet változott ugyan, de a koncepció lényege, annak fő csapásiránya változatlan maradt. Eljárási szabállyal finomult például az NFA által az árveréssel érintett ingatlanra vonatkozóan készített forgalmi értébecslésben meghatározott érték kezelése. A módosított előterjesztés kimondja, hogy a végrehajtási eljárásban, illetve a felszámolási eljárásban érintett felek az értébecslés

megküldését követő 8 napon belül kifogásolhatják ezt az összeget, amelyet követően kerül sor az igazságügyi szakértő bevonására, és mindez már az NFA költségén.

A Mezőgazdasági bizottság javaslata alapján a javaslat a szociális szövetkezetekre vonatkozó szabályokkal egészül ki. Ennek során a szociális szövetkezetek csak olyan gazdálkodást folytathatnak, amely nem veszélyezteti a föld termőképességét. A használatba adó hozzájárulása nélkül vagy attól eltérően a föld használatát másnak nem engedheti át, a föld művelési ágát nem változtathatja meg. A földet csak a szerződésben meghatározott célra hasznosíthatja. A szociális szövetkezet köteles e törvény, illetve a természetvédelmi hatóság földhasználatról hozott előírásait teljesíteni, továbbá nem folytathat olyan tevékenységet, amely a természeti terület állagát vagy állapotát kedvezőtlenül befolyásolja, vagy a természeti értékek fennmaradását bármely módon veszélyezteti. Ha a szociális szövetkezet ezeket a földhasználati kötelezettségeit a használatba adó írásban közölt felhívása ellenére megsérti, a hasznosítási szerződés azonnali hatállyal felbontható, sőt fel kell mondani.

A módosításra azért volt szükség, mert a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvény a használatba adó és a szociális szövetkezet között létrejövő földhasználati jogviszony lényeges elemeit ugyan szabályozza, azonban az állami vagy önkormányzati tulajdonú föld ingyenes használatához jutó földhasználó kötelezettségeiről nem rendelkezik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy hosszas polémia alakult ki itt a környezetvédelem és az állami földvagyon vonatkozásában. Meggyőződésem, hogy az állami földvagyon ilyen jellegű kezelése, amely ráadásul egyébként azt jelenti, hogy egy adott minisztériumon belül az egyik államtitkárságról a másikra kerül ugyanazon feladatnak az ellátása, nem okoz problémát, és úgy vélem, elég egyértelműen kifejtették a kormánypártok képviselői azt, hogy alapvetően nem a sok ellenzéki képviselő által a témába belegondolt környezetrombolás a célja a jogszabálynak, hanem egy összehangolt állami vagyonepolitikának a folytatása, ami semmiképpen nem jelentheti a környezetvédelmi szempontoknak a háttérbe szorítását, hisz ez nem is volt és nem is lesz ezután sem a kormánypártoknak a célja. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Most Harangozó Gábor István képviselő úrnak adom meg a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Véleményem szerint ez a törvény nem más, mint a határtalan pénz- és hataloméhség törvénye, no persze nem az egyedüli ilyen fideszes törvény, hanem ebből egy egészen szép hosszú sort

lehetne felsorakoztatni, de ez mindenképp ezen törvények közé sorolható be. Hiszen nem másról van itt szó, mint hogy a Fidesz hatalomgyakorlásának egy igen fontos pillére az, hogy vidéken a földek jelentős részét különböző szolgáltatásokért cserébe - mint megfelelő mennyiségű szavazat szállítása, vagy különböző mutyik, lenyúlások, korrupciós ügyletek kifizetéseként, vagy a korrump módon finanszírozott kampányukba való pénzgyűjtés elemeként - földet játszik át tisztességtelen földpályáztatási rendszeren keresztül a klientúrájának.

(23.10)

És miután ez a rendszer nagyon jól működött, nyilván a Fidesz ragaszkodik is ehhez a rendszerhez, szeretné kiterjeszteni, meg fogyóban van a kiosztható föld, ezért új földeket kell szerezni. Most nem mást látunk, mint hogy ennek a földéhségnek válik martalékaul a nemzeti parkok hálózata is.

Nagyon figyeltem, hogy hallok-e valami más érvet, amivel meg tudnak arról győzni, hogy itt nem erről van szó, de semmi mást nem hallottam, fölírtam az egyetlen tételmondatot: egységes szakmaiság érvényre juttatása. Sallai képviselőtársam már beszélt arról, hogy ez miért badarság, és nem is tudom, hogy hogy gondolják, hogy egy ilyen horderejű ügynél ilyen érveket mernek idehozni a parlament elé. Hogyan lehet egységes szakmaiság érvényre juttatásáról beszélni ebben a kérdésben, hogyan lehetnének egységesek azok a szakmai érvek, amiknek itt most érvényt kellene szerezni, vagy az a szakmaiság, aminek érvényt kellene szerezni, amikor egészen más követelmények vannak egy gazdasági hasznosításnál, ahol az a fontos, hogy gazdaságilag fenntartható és működőképes módon legyen a föld hasznosítva, esetleg birtokpolitikai irányelveknek megfelelően legyen a föld hasznosítva, és egészen más a természeti parkok esetében, természetvédelem esetében, ahol az elsődleges szempont az, hogy a természeti értékek kerüljenek védelemre, és az összes többi elv ennek van alárendelve. Ezért lettek létrehozva ezek a természeti parkok, mert náluk van meg a tudás, és náluk van az az elhatárolt terület is, ahol ezeket a szempontokat érvényre kellene juttatni.

Persze lehet azt is mondani, mint ahogy ezt már korábban hallottuk, hogy nincs semmi gond, mert majd a zöldhatóságok mindent előírnak, amit a parkok kérnek. Csak hát, tisztelt hölgyeim és uraim, a zöldhatóságokat, az összes regionális zöldhatóságot április 1-jétől beolvasztották a kormányhivatalokba. Na, most akkor képzeljük el, hogy hogyan fog ez a rendszer működni, amikor még az önálló nemzeti parki igazgatóságok esetében is úgy működött, hogy amikor a Bükk Nemzeti Park az első földpályázatos körben a helyben lakó gazdáknak merete juttatni a földet, akkor egyszerűen ezt a pályáztatást megsemmisítették, visszavonták, és a Nemzeti Földalap irányításával gyakorlatilag a Mengyi Roland és a Tállai

András államtitkár úr klientúrájába vagy baráti körébe tartozó, egyébként az első pályázati körben nem nyertes gazdáknak vagy gazdajelölteknek juttatták át a földeket. Tették ezt úgy, hogy kirúgták a nemzeti park igazgatóját is, meghamisították az egész pályázatot egy ügyvéd közbenjárásával, és a mai napig így akarják ezeket a földeket hasznosítani.

Azt gondoljuk el, hogy ha ezt egy önálló szervezettel is meg merték csinálni, hogy így eltávolítsanak mindenkít, aki meg akarta akadályozni ezt a tisztességtelen földmutyit, hogy finoman fejezzem ki magam, akkor majd a szerencsétlen, kormányhivatalokba besorolt ügyintézők milyen nagy bátorsággal mernek majd szembehelyezkedni, mondjuk, a főnökük nyomásgyakorlásával, akik együtt vadászatnak, paroláztatnak, osztják a fideszes javakat a helyi fideszes hatalmasságokkal. *(Dr. Bitay Márton Őrs: Köszönjük! - Gyórfy Balázs: Ezt te se hiszed el!)*

A törvénymódosítással, amit most még sikerült keresztülnyomni a TAB-on, más problémák is vannak, nemcsak általában az, hogy a nemzeti parkok esetében ezzel a gyakorlattal akarják tönkretenni a nemzeti parkok fenntarthatóságát is, hanem az is, hogy ez a szabályozás alkotmányellenes is, mert egy olyan védelemben fog visszalépés bekövetkezni, ami a természet védelmében már bekövetkezett gyakorlattá vált védelem. Az Alkotmánybíróságnak egy korábbi gyakorlata alapján is ki kell hogy jelentsük, hogy az ilyen védelemben való visszalépés alkotmányos tilalom alatt áll, még a mostani fideszes Alaptörvény esetében is, sőt azt hiszem, hogy ebben a mostani fideszes Alaptörvény kivételesen pont nagyobb védelmet kellene hogy nyújtson, csak hogy erre önök fittyet hányanak. De azért remélem, lesz majd néhány olyan tisztességes fideszes képviselő, aki meg fogja akadályozni az ellenzékkel együtt, hogy ez a törvényjavaslat többséget szerezzen.

Végezetül - nem is akarom nagyon húzni az időt - arra szeretném föl hívni a figyelmet, tisztelt államtitkár úr, tisztelt fideszes képviselők, hogy ne ragaszkodjanak ezekhez a földekhez, ne ragaszkodjanak a nemzeti parkok földjeihez, hiszen ha ezeket kivesszük a javaslat hatásköre alól, akkor is marad a Honvédelmi Minisztérium által a Nemzeti Földalaphoz átjászott földekből 101 ezer hektár, és az EMMI kezelésében lévő 170 ezer hektár is bekerült a Nemzeti Földalaphoz. Ez összesen 270 ezer hektár. Tudom, hogy önök már legalább 350 ezer hektárt odaígértek a sógor-koma-haveri körnek, de elégedjenek meg ezzel a 170 ezer hektárral, legyen ez a kompromisszum, ezt fogadják el, és akkor még lehet, hogy jót is fognak tenni, hiszen itt olyan földeket lehetne egyébként ésszerűen hasznosítani, amiknek most lehet, hogy mondjuk, a minisztériumi kezelésben kevésbé biztosított az ésszerű hasznosítása, mint akár egy nemzeti földalapos hasznosítással, de a nemzeti parkok földjeitől vegyék el a kezüket! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Dr. Legény Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy már elmondtuk az általános vitában is, a korábbi, a mai napon tárgyalt törvényekhez képest itt egy nagyon-nagyon határozott nemet mond a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom, és ezt az álláspontunkat továbbra is fenntartjuk, hiszen mi is úgy gondoljuk, hogy nem áll másból ez a törvénytervezet, mint abból, hogy a nemzeti parkok földjeit egyszerűbb, könnyebb módon tudják átjátszani annak az érdekkörnek, amelyiknek egyébként eddig is átjátszották az állami földeket.

Én valamiféle büntetésnek fogom fel a nemzeti parkok irányába ezt a jogszabályt, hiszen azért jól látható, hogy a nemzeti parkok földbérleti mutyjai legalább napvilágot láttak, azokról legalább tudunk itt a Ház falai között vitatkozni, és talán ezért van ez a bosszú feléjük vagy ezért van ez a jogszabálymódosítás. Ugyanis ha az igaz lenne, hogy összességében csak az egységes vagyongazdálkodási gyakorlatot akarják megvalósítani, akkor vagy tényleg az NFA-t kellene megszüntetni, mert akkor ennyi erővel a másik szervezet léte is ugyanúgy megkérdőjelezhető, mint ahogy a nemzeti parkok vagyongazdálkodási jogát most elveszik, vagy pedig egész egyszerűen hoznunk kellene itt egy törvényt, ami azt mondja, hogy mind a két szervezetnek ezekben meg ezekben az ügyekben ugyanúgy kell eljárnia.

Azonkívül a természetvédelemmel kapcsolatban sem kaptunk garanciákat, egyáltalán nem kaptunk azokra a kérdésekre választ, amiket egyébként nem mi, ellenzéki képviselők mondunk legfőképpen, hanem az a több mint száz civil szervezet, amely a felszólítását, levelét eljuttatta egyébként minden országgyűlési képviselőnek, és amelyek szintén komolyan aggódnak ezen jogszabály miatt. Illetve továbbmegyek, még kormánypárti képviselők részéről is jelentek meg komoly aggályok, még házelnök úr is kifejtette a véleményét azzal kapcsolatban, hogy nem támogatja ezt a tervezetet. Holnap majd kíváncsiak leszünk aztán, amikor színt kell vallani, mindenkinek gombot kell nyomnia, hiszen kétharmados törvényről van szó, hogy ki az, aki tartotta magát a korábbi érvelések mellett, és ki az, aki hagyta magát esetleg meggyőzni.

Tehát továbbra sem látjuk sem a szakmai garanciákat, hogy a természetvédelmi szint, színvonal, minőség megmaradhat, és továbbra sem látjuk azokat a garanciákat, hogy a majdan bérbe adott nemzeti parkos földterületek milyen feltételrendszerben és kikhez fognak kerülni, hiszen az eddigi tapasztalatok brutálisan rosszak.

Gyakorlatilag nem tudunk olyan nagyobb állami földterületről, amibe ne lehetne belekötni, és amit ha visszafejtünk, akkor előbb-utóbb ne jutnánk el kormánypárti közegbe, és kormánypárti segítséget ne sejtethetnénk a háttérben.

Szeretném itt aláhúzni államtitkár úrnak, hogy szó nincs arról, hogy azzal van problémám - ezt már elmondtam az általános vitában is -, hogyha fideszes nyer földet. Minden magyar állampolgárnak szíve joga, hogy kire szavaz és kit tisztel meg a bizalmával. Problémánk akkor van, amikor a meghatározott birtokpolitikai irányelveknek nem tesznek eleget, és nem a helyben élő családi gazdálkodók kapják ezeket a földterületeket, hanem bizony ennél egy sokkal tágabb kör, olyan értelemben legalábbis tágabb, hogy bizony nem kell hogy feltétlenül családi gazdálkodók legyenek, hanem elég az, hogyha önökkel jóban vannak.

Szintén problémánk a jelen javaslattal az, hogy ezen nemzeti parkok, amelyek most elvesztik a vagyongazdálkodási jogukat, azok sem tudják támogatni ezt a jogszabályt.

(23.20)

Azt nagyon sajnálom, hogy ugyan államtitkár úr hivatkozott arra, hogy némely nemzeti park még kérte is önöket, hogy megtörténjen ez a módosítás, nem álltak ki, és nem mondták el itt nyíltan a véleményüket, de ez is, azt hiszem, jól mutatja, hogy milyen országban élünk, és a Fidesz hogyan gyakorolja a hatalmat.

Ezért nem következhet be a jogszabálynak olyan változtatása, ami által elfogadható lenne. Arra szólítjuk fel a kormányt, hogy vonják vissza. Most még van rá mód, ugye, holnap még ezt megtehetik, hiszen a nemzeti parkok eddig, azt hiszem, hogy természetvédelmi szempontból legtöbb esetben helyesen kezelték ezen földterületeket, és az a szakmai irányítás és az a szakmai ellenőrzés, amit végeznek, biztosítja azt, hogy ez a jövőben is meglehessen.

Szintén nem kaptunk arra sem választ, hogy a nemzeti parkok a jelentős bevételkiesést milyen forrásból fogják pótolni, hogyan fogják tovább a feladataikat ellátni. Azt pedig, hogy a zöldhatóságok belettek olvasztva a kormányhivatalok alá, lehet persze pozitívként értékelni, hiszen hallottam azokat az érveket, amelyek elhangoztak a kormány részéről, hogy ez miért volt fontos és szükséges, de engedje meg, hogy hadd említsek meg államtitkár úrnak például egy teljesen más területet.

Az épített örökségünk védelmével kapcsolatos visszalépéseknél láthattuk, hogy mit jelentett az, amikor a műemlékvédelmet beolvasztották a kormányhivatalok alá. Ha csak Győr példáját mondom, brutális gyorsasággal és egyszerűséggel tették tönkre azt a műemléket, ami a Dunakapu tér alatt található, és ahelyett, hogy bemutatták volna, és Győr mint megyeszékhely büszkesége lehetett volna, ahelyett visszafordíthatatlan kárt okoztak. Miután a műemlékvédelmet tönkretették, és beépítették a kormányhivatalok alá, ez játszi könnyedséggel átment, és félő,

hogy a zöldhatóságok esetén is ugyanez a gyakorlat lesz uralkodó.

Tehát innentől kezdve, ha önöknek fontos az az adott beruházás, vagy úgy érzik, hogy önöknek ez hasznot hajt, vagy annak a cégnek, akivel éppen jó baráti kapcsolatot ápolnak, akkor úgy gondolom, hogy semmilyen akadálya nem lesz annak, hogy ezt az adott természetparki területet, mondjuk, más módon közelítsék meg, és a korábbi védelmi szintet jelentősen csökkentsék.

Mindezen okok miatt tehát a Jobbik továbbra sem tudja támogatni ezt a javaslatot, és arra kérünk minden jóérezésű kormánypárti képviselőt is, hogy nagyon gondolja meg, hogy ezt a törvénytervezetet támogatja-e, hiszen olyan visszafordíthatatlan károkat okozhatunk, amire, úgy gondolunk, hogy pár év távlatából egyikőjük sem lesz büszke. Ezért holnapig még van idő, gondolják át, és az az egy-két szavazat, ami elegendő lesz ahhoz, hogy ne menjen át ez a kétharmados módosítás, az nagyban hozzájárulhat ahhoz, hogy ne történhessen meg az, hogy ezeket a nemzeti parki földterületeket átjártsszák majd a saját barátaiknak.

Illetve itt ragadom meg még arra a lehetőséget, hogy választ szeretnék kicsikarni államtitkár úrtól azzal kapcsolatban, hogy mikor lesz végre Magyarországon egy átlátható, tiszta pályázati rendszer, ami majd egységesen vonatkozhat mind a ma még nemzeti parki kezelésben lévő területekre, mind pedig a már most az NFA által kezelt területekre. Ebben viszont jó lenne, ha lenne egy egységes gyakorlat. Itt arra gondolok, hogy egy nyílt, átlátható, mindenki számára elérhető rendszer jogorvoslati lehetőséggel kellene hogy biztosítva legyen, és akkor úgy gondolom, hogy nem lennének ezek a visszaélések; amit egyébként már a Kehi is piszkálgat, ami, azt hiszem, hogy jól mutatja, hogy ha már ilyen szinten igazat tudnak adni egy néhány esetben az érintett veszteseknek, akkor jól mutatja azt, hogy milyen visszaélések lehetnek még a háttérben. Különösen, ha azt figyelembe vesszük, hogy a Kehi már eredendően csak meghatározott számú és meghatározott szerződésekben vizsgálódhatott.

Gondolom, azt is előre megsugallták, hogy melyek azok, ahol olyan komolyabb visszaélést talán nem fog találni.

Tehát mindezen okok miatt határozottan tiltakozunk ezen jogszabály elfogadása ellen, és tényleg arra kérünk minden jóérezésű kormánypárti képviselőt, hogy holnapig gondolja meg azt, hogy érdemes-e eljátszani a jövőnket, érdemes eljátszani a természetvédelmi területeinket csak azért, hogy aztán ki tudjuk szolgálni azt a néhány havert földekkkel.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon el vagyok keseredve egyébként, ezt a vitát tényleg olyan méltatlannak érzem. Nem gondoltam azt, hogy egy magát nemzetinek valló kormány nemzeti örökségünkkel ezt fogja tenni.

Tuzson képviselő úr, úgy tudom, hogy a közélettel foglalkozott már 25 évvel ezelőtt is. Láttam kint plakátokon a fővárosban, hogy jön a Roxette koncertet adni Magyarországra, ugye, 25 évvel ezelőtt a Fidesznek ez a „Hallgass a szívedre!”... Nagyon nehéz elhinnem azt, hogy önhöz hasonló intelligenciával rendelkező képviselők a Fidesz soraiban szívükre hallgatva el tudják fogadni ezt a jogszabályt úgy, hogy az Országos Környezetvédelmi Tanács, ami a szakminisztérium tanácsadó szerve, azt mondta, hogy ez nem jó így; úgy, hogy a Kövér László által elnökölt Nemzeti Fenntartható Fejlődési Tanács, ami az Országgyűlés ilyen jellegű tanácsadó szerve, azt mondta, hogy ez így nagyon nem lesz szerencsés; úgy, hogy az önök szakmailag leginkább felkészült képviselőinek a többségéből alkotott Fenntartható Fejlődés Bizottsága azt mondta, hogy nem, ez így nem lesz jó; úgy, hogy 170 civil szervezet tiltakozott, köztük a legjobbak, a legjobb szakembereket felsorakoztatók; úgy, hogy az önök postaládája is feltételezhetően több ezer e-mailt kapott az ügyben, hogy az állampolgárok hogyan, miként vélekednek erről a jogszabályról; úgy, hogy a jelenlegi ombudsmani hivatalban a jövő nemzedékek képviselőjét ellátó szószóló nyilvánvalóan elmondta ennek az alkotmányértő voltát, és annak, hogy a természetvédelem megőrzésének politikájára nézve ez milyen kockázatokat rejt.

És az önök törvényalkotó bizottsága mindezt lesöpri az asztalról, és azt mondja, hogy önök ezt jobban tudják. Én nem tudom, hogy hol van az az alázottság, amiről miniszterelnök úr beszél itt több alkalommal, hol van az a szakmaiság, amit időnként felemlengetnek. Minden szakmai szervezetnek, minden olyanak, ami az önök pártján van, és az önök képviselőjét látja el, mindenkinek lesöprik a véleményét, és azt mondják, hogy önök jobbat tudnak enél. Teljesen elfogadhatatlan!

Az egységes kezelés lehetetlenségére már nyilvánvalóan utaltam a kisebbségi véleményben is, de nyilvánvalóan nem tudok eltekinteni attól a tényről, hogy én nem szeretnék rosszindulatú feltételezésekbe bocsátkozni, hogy miért van szükség még erre a földre, erre a majdnem 300 ezer hektár földre, de azt hadd mondjam el, hogy az önök által elfogadott nemzeti vidékstratégia ennek a földnek, a nemzeti parkok vagyongazdálkodásában lévő földnek a növelését tűzte ki célul. Ezt az önök kormánya, illetve bocsánat, a második Orbán-kormány fogadta el mint célkitűzést, és nyilvánvalóan, ugye, ezzel ellentétes irányba megy minden.

Tehát szerintünk ez teljesen elfogadhatatlan. Én már lettem arról, hogy önöket szakmai érvekkel bárhogyan is meg tudjam győzni, mert ha nálam

jobb szakembereket, olyan akadémikusokat, akik az OKT-ban ülnek, nem fogadják el, akkor nincs esélyem, hogy én önöket meggyőzzem, mert nem fogadják ezt el. Nem akarom önöket feltartani, mert már a különböző vitákban, általános vitában, részletes vitában elmondtam a véleményemet. A pártunk tényleg csak néhány szóban foglalta össze a véleményét. Ezt a néhány szót, még ha megengedik, elmondom.

Néhány szó: agyalágyultság, agyatlanság, alantasság, alávalóság, aljasság, álnokság, átverés, balgaság, becsstelenség, bolondság, buggyantság, bumburynyákság, butaság, dicstelenség, elmebajosság, elmezavarodottság, erkölcsstelenség, eszetlenség, felelőtlenség, félesztőség, félkegyelműség, félnótáság, feslettség, flepniség, galádság, gazemberség, gyalázatosság, hazaárulás, háborodottság, hitványság, idiótaság, jellemtelenség, kisszerűség, kóklerség, korlátoltság, lopás, mocskosság, normálatlanság, oktalanság, oktondiság, ostobaság, piszkosság, rablás, romlottság, simlisség, svindlerség, szégyenletesség, szélhámosság, széltoóság, szemétség, tébolyultság, tiszteletlenség, tökéletlenség, tökfilkóság, tökkelütöttség, ütődöttség, zavarodottság, zizzentség és züllöttség. Pártunk álláspontját ezekben a szavakban kívántam összefoglalni, mert véleményünk szerint ez a köztulajdon elrablása, a közvagyon lenyúlása, a természetvédelem szétverése, a nemzeti parkok ellehetetlenítése és a természeti örökségünk veszélyeztetése.

Ezen okokból pártunk nem támogatja az önök által benyújtott jogszabálytervezetet, és csak bízni tudunk abban, hogy azok a bátrak az önök soraiból, akik a Fenntartható fejlődés bizottsága soraiból a módosítókat megszavazták, holnap is kitartanak a szakmai véleményük mellett, és nem a pártfegyelem meg a birkaszemlélet fog uralkodni, hanem az, hogy hátha vannak még lelkiismeretes emberek, akik tiszteletben tartják hazánk természetiérték-gazdaságának megőrzését, feladatait ellátó nemzeti parkokat.

Azt szeretném kérni valamennyi ellenzéki párttól, hogy ezt a jogszabálytervezetet - és bocsanatot kérek, a függetlenektől is - semmilyen formában ne támogassák, mert ez teljes mértékben elfogadhatatlan. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP, a függetlenek, a Jobbik és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most Győrffy Balázs képviselőnek adom meg a szót.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nem gondolnám újranyitni a vitát, amit akár a parlament keretein belül, akár bizottságban, akár rádióban folytattunk le ebben a témában. Úgy gondolom, hogy ez inkább már-már emocionális kérdés, mintsem hogy itt egymást meg tudjuk győzni szakmai érvekkel. De nem igazán értem, miért gondolják a tisztelt ellenzéki képviselőtársaink azt, hogy

nekünk a nemzeti parki rendszernek a lebontása, a védett értékek felszámolása politikai cél lenne.

(23.30)

Milyen érdek fűződne ehhez? Az égvilágon semmi, tehát nincs ilyen cél mögötte. Ez nyilván nem fogalmazódott meg semelyikünk fejében sem, amikor erről a témáról bármilyen álláspontot is kifejtettünk.

Önök azt mondják, hogy ennek az az alapvető célja, hogy ezeket a földeket a továbbiakban, amennyiben az NFA fogja vagyongezelni, akkor mi majd, ahogy Harangozó képviselő úr mondta, a sógoroknak, komáknak odaigért földterületet így tudjuk kiosztani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Feltéve, de nem megengedve, hogy valóban ez lenne a cél, ahhoz erre nincs szükség, hisz eddig is egy, az NFA által alkalmazott gyakorlat nagyban hasonló módon zajlott le a nemzeti parkok esetében is. Tehát ez nem érv arra, amit önök most itt vádként ellenünk felhoznak.

Az egységes kezelés, tisztelt képviselőtársaim, nem azt jelenti, hogy nem lehet érvényesíteni a most nemzeti parki vagyongezelésben lévő termőföldtulajdon esetében a későbbiekben szakmai érveket. Sőt, ez szükséges. Jómagam is így gondolom. Ezt nem tartalmazza a jogszabály, hogy ezt nem lehetne majd a későbbiekben alkalmazni.

Én nem mennék bele itt a politikai adokkapokba. Azt gondolom, hogy Harangozó képviselő úrtól meglehetősen álságosak ezek a mondatok, hiszen önök nem ígérték a földet a sógoroknak-komáknak, hanem osztogatták ezer hektárjával. *(Dr. Harangozó Gábor István közbeszól.)* Hadd ne menjünk bele! Én nem szeretném ebbe az irányba tolni ezt a történetet *(Dr. Harangozó Gábor István közbeszól.)*, mert nem erről van szó. Bár önök ebbe az irányba szeretnék ezt az egészet eltolni. Nem erről van szó, de én az önök frakciója helyében azért óvatosabban fogalmaznék ebben a kérdésben, mert 2010-ben ezer hektárjával lettek hosszabbítva a szerződések, hogy ott milyen sógor-koma viszony volt, ezt most én hagynám.

Azt se felejtsük el, hogy egyébként az állami földtulajdon a magyar termőföldtulajdonnak nagyságrendileg a 10 százaléka, és azért a „Földet a gazdáknak” program hány százalékával van gond, probléma, hány az, amelyik rendszeresen bejárja a sajtót, azért az egy egyszámjegyű összeg lenne. Tehát úgy gondolom, hogy itt néhány eset feltuningolásáról van szó.

Azt meg azért óvatosan jegyezném meg, hogy ezeknek a problémáknak is a java része, mit ad Isten, pont az NFA-s vagyongezelésben lévő földeknél bukkott ki. Tehát amennyiben - akár így is értelmezhetnénk ezt a megoldást - szeretnénk javítani a jogilag akkurátus megoldásokat, akkor lehet, hogy érdemes

egy jogilag nem minden esetben tökéletesen eljáró szerv helyett egy másik állami szervet megbízni. Fontosnak tartom kiemelni, ugyanazon minisztérium felügyelete alá tartozik mindegyik szerv.

Azt azért még tegyük hozzá, ezt felírtam magamnak, engedjék meg, hogy ennyit még hozzáfűzök, hogy az elővásárlási rendszer átalakítása miatt a nemzeti parkoknak most már nemcsak lehetőségük, hanem az NFA-n keresztül tőkéjük is lesz, nemcsak szellemi, hanem vagyoni tőkéjük is lesz ahhoz, hogy az állami tulajdonban lévő, természeti értéket képviselő földek aránya, száma növekedjen. Azt gondolom, hogy ezeket is tessenek mérlegre tenni.

Gratulálok Sallai képviselőtársamnak, aki gondolom, kiolvasott egy szinonimaszótárt, de nem gondolom, hogy ilyen színvonalas jelenetekkel kellene ezt kezelni. Megértem, önök nem fogják ezt támogatni, szerintem alapvetően érzelmi okokból kifolyólag, mert ezzel újra tudnak ütni egyet azon, hogy ez a galád kormányzó párt milyen földbirtok-politikát folytat, ami meggyőződésem egyébként, hogy a vidék érdekeit szolgálja. Az a problémám egyébként ezzel az egészszel, hogy egy olyan síkra próbálják terelni ezt a vitát, ami egyébként nem foglalhatik bele a kormányzat célkitűzéseibe, a jogszabály vonatkozásában nem ez volt az, ami motiválta a kormányt.

Mégis arra kérem önöket - bár vannak fenntartásaim ezzel kapcsolatban -, hogy fontolják meg, és támogassák a holnapi napon ezt a jogszabályt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Rendkívül rövid felszólalások következnek. Sallai R. Benedek képviselő úr kap szót 15 másodpercben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én felajánlanám Gyórfy Balázs úrnak, hogy nagyon szívesen elmagyarázom még egyszer, hogy mi a szakmai kifogás. A KDNP három órája nem szólalt meg, minden esetben bent maradt az ideje. Bitay államtitkár úr három órája itt ücsörög, nem szólalt meg. Adjanak át időt, és nagyon szívesen elmondom még egyszer az érveket, hogy hátha akkor megértik.

Köszönöm szépen. (Taps az MSZP, az LMP és a függetlenek soraiban.)

ELNÖK: Most egy hosszabb felszólalásra van lehetőség. Legény Zsolt képviselő úr a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Gyórfy képviselőtársam említette, hogy nem érti, hogy miért fogalmazzuk meg azokat a mondatokat, amelyeket mondunk, és hogy nem érti, hogy ön szerint akkor miért volt szükség erre az egészre, már a mi meglátásunk szerint.

Szerintünk pontosan azért a több tízezer hektárért, amelyet a Nemzeti Földalaphoz most bevisznek,

és elveszik a nemzeti parkoktól ezeket a földterületeket. Mint említettem, a kormány elveszi a nemzeti parkoktól ezeket a földterületeket. Ezzel a lépéssel egyébként szerintem nemcsak az a baj, hogy a nemzeti parkok, mondjuk úgy, gazdasági értelemben ellehetetlenülnek, hanem az is, hogy mondjuk, értékes munkahelyek is veszélybe kerülnek például olyan elmaradott vidékeken, területeken, térségekben, mint Aggtelek vagy az Órség vagy akár Hortobágy.

Azt meg ugye pontosan tudjuk, hogy az NFA földbérleti pályázati rendszer még a miniszterelnök szavai szerint is átláthatatlan. Ahelyett, hogy a kormány egy objektív szempontokat is figyelembe vevő és átlátható rendszer kidolgozásán tüsténkedne, most újabb földterületeket fog bevonni a földmútyik rendszerébe. Szerintünk ez a probléma, és ez a baj vele alapvetően, merthogy újra annak a lehetőségét látjuk, hogy újra fideszes haverokhoz fog kerülni ez a földterület. Köszönöm. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Most Tuzson Bence képviselő úr a szó.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ne keverjünk össze egymással dolgokat! Az, hogy ki és mit, ez két különböző kérdés. Tehát ha arról beszélünk, hogy milyen jogszabályokat kell megtartani, az az egyik kérdés, a másik kérdés az, hogy kinek kell ezeket a jogszabályokat megtartani.

Nyilvánvaló az - és erről egyébként ez a javaslat nem is szól -, hogy a természetvédelemre vonatkozó jogszabályokat be kell tartani azokban az esetekben is, ha nem az állam tulajdonáról van szó, de az állam tulajdona esetében is ugyanígy be kell tartani, függetlenül attól, hogy a vagyonkezelést mint technikai kérdést e tekintetben ki gyakorolja.

Ha egy magántulajdonosnak van földterülete egy nemzeti park területén, neki is be kell tartania bizonyos korlátozásokat azzal kapcsolatban, hogy megőrizzük a természeti értékeket. Ugyanez igaz az állam esetére is, tehát ugyanígy vonatkoznak rá ugyanezek a szabályok.

Az egy technikai kérdés egyébként, és mondhatjuk azt, hogy bizonyos szempontból furcsa kérdés, hogy ez ilyen szintű jogszabályban nyer elhelyezést, hogy egyébként az állam oldaláról bizonyos vagyonkezelési kérdéseket ki végez el, ki az, aki szakmailag felügyeli. Az egységes vagyonkezelés az állam részéről nem azt jelenti, hogy minden esetben ugyanazokat a jogszabályokat kell betartani. Nem ezt jelenti. Nyilván abban az esetben, ha többletkötelezettségek vannak, akkor minden szerződéses feltételnél, a szerződések megalkotásánál figyelemmel kell lenni erre a részre is, ugyanakkor az egységes kezelés egyrészt szakmailag egy helyesebb jogi gyakorlatot tud kialakítani, és ennek megfelelően az állami vagyon kezelésének, hasznosításának az állampolgárok, a magyar állam részére is sokkal hasznosabb eljárásai tudnak létrejönni.

Ez minden természeti területre is vonatkozik, de ez nem befolyásolja azt, hogy a természeti értékeket meg kell őrizni. Az, hogy ki a vagyongazdálkodója egy földterületnek - és ezt a félreértést vagy talán csúsztatást mindenképpen ki kell emelnem ezzel kapcsolatban, ugyanis az, hogy nem a nemzeti park a vagyongazdálkodója egy földterületnek, az nem azt jelenti, hogy a nemzeti parkból kiemelünk bizonyos területeket. Az attól még a nemzeti park területén lesz. Ennek megfelelően ugyanazok a természetvédelmi szabályok vonatkoznak rá a későbbiekben is.

Tehát az, hogy ki és mit, az két külön fogalom, és nem érdemes ezeket egymással összekeverni. Az, hogy mit, milyen szabályokat kell betartani, arról lehet beszélgetni, de az, hogy egyébként kinek kell betartani, ez nem lehet kérdés, mert mindenkinek be kell tartani, aki ezen a területen működik, függetlenül attól, hogy államról van szó, az állam melyik szervéről, melyik vagyongazdálkodójáról, vagy abban az esetben is, ha egyáltalán nem az államról van szó, hanem magánszemélyekről, mert mondjuk, magánszemélynek van földtulajdona ugyanezen a területen.

Tehát ezek egymástól elkülönülő kérdések, de nagyon fontos kérdések, és nem jó ezeket egymással összekeverni.

Köszönöm szépen a szót.

(23.40)

ELNÖK: Most tíz másodpercben Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm. Csak jelezni kívánám, hogy amikor a Fidesz és az MSZP képviselői egymást bírálják földműveléssel, akkor mind a kettőjüknek igazuk van. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük a hozzászólást. Most Harangozó Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm. Némileg erre rácsófolva szeretnék Győrffy Balásznak reagálni, hogy a 12 ellopott állami gazdaság után szerintem ezt egy kicsit szerényebben kéne előadni, ugyanis nem én szoktam együtt szotyolázni Csányi Sándorral, ugye, nem az én haverom Mészáros Lőrinc, vagy Nyerges Zsoltnak sem én írogattam ki az elmúlt évekig 1400 hektár földet, amit most hirtelen, miután az üzlettárssal összeveszttem, azonnal elveszek tőle. Szóval, ezt a részét hagyjuk!

Ami az érdemi részét illeti: szerintem egyébként az fontos lenne, hogy minél több helyben élő családi gazdálkodónak legyen földje. Sokkal több embert kell földhöz juttatni, mint ami a korábbi időszakban volt. Én ezzel a célkitűzéssel egyetértek. *(Győrffy Balázs: Miért nem ezt csináltátok?)* Azzal nem értek

egyedül, amikor ezen címszóval visszaélnék a helyzetet, és haveroknak, nem kis családi gazdálkodóknak, hanem nagy befolyású, fideszes föld- és hatalomostóknak, helyi kiskirályoknak osztogatnak földet azért, hogy az adott térségben ők osszák meg, hogy ki miből élhet meg, és akiket kihagynak, az meg mehet cselédeknek a közmunkán keresztül.

Ez ellen emelünk szót, és az ellen tiltakozunk, hogy most ennek váljon áldozatául a természetvédelem ügye is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Fogynak az időkeretek, de megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Kétperces hozzászólásra nincs lehetőség, jelzem képviselő úrnak, ha másik gombot nyom, akkor viszont megadom a szót normál időkeretben. Megadom a szót Győrffy Balázs képviselő úrnak.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó képviselőtársam a statisztikákkal vitatkozik, hogy a „földet a gazdáknak” programban mennyi föld jutott kis- és közepes gazdaságoknak, és mennyi a nagyoknak. *(Harangozó Gábor István: Az rendben van!)* A matematika egy elég egzakt dolog, tehát ezekkel nehéz vitatkozni. *(Harangozó Gábor István: Nem ezzel vitatkozom!)* Képviselő úr, önök a családi gazdaságokat képviselik? Hát nem szégyelli magát?! Maga amnéziát kapott itt az elmúlt időszakban? Hát mit csináltak önök a 2002-2010 közötti időszakban? *(Harangozó Gábor István közbeszól.)* Képviselőtársam, ki kormányának a képviselője volt az, aki azt mondta, hogy a falu egy feudális örökség? Ki volt az? Nyilván jó lenne elfelejteni meg semmissé tenni.

Most nyilván az MSZP számára az a legpraktikusabb megoldás, ha a saját magamon lévő sarat megpróbálom a politikai ellenfélre rákenni, nyilván a Jobbik meg tapsol mindehhez, most elnézést, bolond lenne nem kihasználni ezt a lehetőséget. De attól, hogy az MSZP dobálja ránk a sarat, mi még nem vagyunk kötelesek elfogadni, hogy mi magunkat kentük be ezzel, mert nem így történt.

Hogy ki csinált cselédeket? Képviselő úr, az önök politikai jogelődjei, akinek egyébként önök a mai napig a vagyoni haszonélvezői, ők voltak azok, akik egyébként téveszrendszert csináltak ebben az országban, és tönkretették a magyar vidéket. Úgyhogy szégyellje magát e miatt a felszólalása miatt! *(Harangozó Gábor István: Nem nekem vannak oligarcha barátaim! - Közbeszólások.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nem, a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelezte, hogy igen. Bitay Márton Örs államtitkár úré a szó.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Hát, mit mondjak, nem javult a tárgyi tudás a törvénnyel kapcsolatban. *(Derűltség és közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban. - Sallai R. Benedek: Megjósoltam, hogy ezt fogja mondani! - Dr. Szél Bernadett: Ez nem egy osztály!)* Jóllehet, valóban ön könnyen meg tudja jósolni, képviselő úr, mert nyilván ön tudja, hogy mennyire felkészületlen ezekben a kérdésekben, ebből kifolyólag világos, hogy ez lesz az eredménye. *(Sallai R. Benedek közbeszól.)* Miután én is meghallgattam önt tisztelettel, sok tévedését, így szeretném én is megkérni önt, hogy szíveskedjen meghallgatni engem is *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)*, ha már a Hárszabály úgy rendelkezik, hogy el kell mondanom azokat, amiket önök mondtak.

Az egyik és legfontosabb tény, hogy a Nemzeti Földalagnál per pillanat sokkal több védett természeti terület van, mint a nemzeti parkoknál. Nem emlékszem, hogy az LMP valaha is szóvá tette volna, hogy ez probléma. Kérdezem én, hogy akkor miért probléma az, hogy ha egységes vagyongazdálkodásról beszélünk, akkor adott esetben még több védett természeti terület lesz. Mert ha idáig azt támadta volna akár ön is, képviselő úr, akár bárki más, hogy ez nem jól van, akkor azt mondom, hogy ez egy konzekvens, logikus álláspont. *(Sallai R. Benedek: Adjál át időt, és elmondom.)* De önnek ez eszébe se jutott, kedves képviselő úr, sem az általános vitában, amikor volt önnek időkerete, sem a részletes vitában nem említette meg azt a tény, hogy a Nemzeti Földalagnál sokkal több védett természeti terület van, mint a tíz nemzeti parknál.

Mint ahogy azt is elfelejtették megemlíteni, hogy egy potom 250 ezer hektár védett természeti terület van magántulajdonban. Szeretném kérdezni, hogy akkor ezzel kapcsolatban mi az álláspontjuk a kedves ellenzéki képviselőknél. Talán esetleg rekvirálni kellene ezeket az államnak, vagy mégis mi az elképzelése? *(Sallai R. Benedek közbeszól.)* Azért nem támadja ön, kedves képviselő úr - és itt van a disszonancia a tettei és a szavai között -, hiszen ön is pontosan tudja, hogy a természetvédelmi törvény határozza meg azt, hogy hogyan kell ezeket a területeket kezelni, nem a vagyongazdálkodási szerződés, nem a tulajdonosi jog gyakorlója, mert ez is egy kicsit álságos vita, hiszen a Nemzeti Földalap gyakorolja minden magyarországi állami földterületnek a tulajdonosi jogait, pontosabban a tulajdonosi jog gyakorlója minden állami földterületnek a Nemzeti Földalap, tehát nem a vagyongazdálkodási jogon múlik - és ezt önök is pontosan tudják -, hogy milyen hasznosítású a terület, illetve hogy hogyan hasznosítjuk, hanem a természetvédelmi előírásokon múlik.

Egyébként a Nemzeti Földalap által tulajdonolt, illetőleg vagyongazdálkodásban lévő, védett természeti területekre - amit eddig soha nem tett szóvá, hogy

ezzel bármi probléma lenne - a természetvédelmi szabályokat és azoknak a kezelését a nemzeti parkok írják elő. Sőt, ők is ellenőrzik. Ebben sem lenne semmilyen módosulás, csupán annyi, hogy az a halmaz megnő. Egyébként pedig szeretném emlékeztetni önöket - ha szabad így fogalmaznom -, hogy a törvény 32 szakaszból áll. A 32 szakasznak egy piciny része az, hogy egyébként a nemzeti parki földek vagyongazdálkodási jogával mi történik.

Azt is mondhatnám, hogy egyedül Harangozó képviselő úrnak tudok annyiban legalább köszönetet mondani, hogy megemlékezett arról, hogy ennek a törvénynek körülbelül a 90 százaléka tök más tartalmú, mint amit önök itt folyamatosan ekéznek, és egyébként azoknak mind egyesével fontos szerepei vannak az egységes állami földvagyon kezelésében.

Éppen ezért a részletes és általános vitában elmondott állításokat, illetőleg amit most is önök felsoroltak, most nem ismételném meg, mert nyilvánvalóan nem velem vitatkoznak, hanem a tényekkel, és én nem kívánom önöket meggyőzni arról, hogy kettő meg kettő, az négy. Ha önök is így számolnak, akkor úgyis ez az eredmény jön ki, ha pedig nem hajlandók az összeadást helyesen elvégezni, akkor én hiába kérem önöket, hogy tegyék ezt meg.

Néhány apróságra azonban még szeretnék a vitában felvetettekkel kapcsolatban reagálni. Magyar Zoltán képviselő úr említette a bevételek kiesését. Szeretném figyelmébe ajánlani a törvény 23. §-át, ami úgy rendelkezik, hogy a haszonbérletidő-bevételeket a Nemzeti Földalap a nemzeti parkok részére átutalja, magyarul: a törvény vonatkozásában, ennek a törvénynek az írott szövegében egyetlen fillér sem található, amivel csökkenne a nemzeti parkok bármifajta bevétele.

Azt mondta a képviselő úr felszólalásának a végén, hogy mikor lesz már végre egységes, átlátható pályázati rendszer. De hát az elején pont azt bírálta, hogy ne legyen egységes, meg mások is azt mondták, hogy ne legyen egységes, sőt egyetértek önökkel, szerintem se legyen egységes, ugyanis a természetvédelmi szabályokat, mint ahogy eddig is, ezután sem az NFA fogja meghatározni, mert nem ért hozzá, hanem a nemzeti parkok meg a természetvédelmi szabályok. Tehát ebből a szempontból nem is lehet közöttünk vita.

Az átláthatósággal kapcsolatban szeretném önnek a figyelmébe ajánlani azt, hogy körülbelül egy tucat per zárult le 4-5 év alatt, hogy mi átlátható, mi nem, és nagyon érdekes, egyébként egymásnak elmentmondó ítéletek is születtek, valamelyik úgy mondta, hogy ez a része még a nyilvánosságra tartozik, az pedig már nem. A másik bírósági ítélet pont fordítva tette, de végül sikerült egy egységes álláspontot kialakítani a magyar bírósági rendszernek, és ez alapján működik az NFA. Tehát aminek átláthatónak kell lennie, az most már nem is kérdés, mert perek során, ha tetszik, úgy mondanám, kiperelték az NFA-ból, ami pedig nem kell hogy átlátható le-

gyen, arra pedig azt mondta a bíróság, hogy nagyon helyes, ezt nem is kellett.

Nem mentségül mondom, csak a tények kedvéért, hogy ebből is látszik, hogy azért nem volt annyira egyértelmű, hogy mi az, ami a nyilvánosságra tartozik, és mi az, ami nem. De itt most nyitott ajtót dönt, ebben már nincs kérdés, hogy mi az, amit nyilvánosan kell kezelni, és mi az, amit nem kell nyilvánosan kezelni.

Harangozó Gábor képviselő úr említett néhány mezőgazdaságból is élő nagyvállalkozót, szotyolázásokat, futballmérkőzéseket. Hát, ne haragudjon, csak úgy szeretném mondani, hogy mondjuk, Leisztinger urat szívesen ajánlanám figyelmébe, nem nagyon szokták a mi holdudvarunkhoz sorolni, talán még futballmérkőzések során is lehet vele találkozni, és jó pár ezer, talán nem tévedek, de fejből nem tudom, a tízezer is meghaladja annak a hektárnak a száma, amit volt szerencséje az önök kormányzása idején elnyernie.

(23.50)

Ilyet nem tud mutatni 2010 óta, nemhogy összességében, de még darabjaiban sem tud ehhez hasonló méretet mutatni.

Egyébként pedig még valamire felhívnám a figyelmét. Szintén nem tartom korrekt felvetésnek az állami gazdaságok privatizációjáról beszélni e törvény kapcsán, mert nem idetartozik. Ön is a fiatalabb generációhoz tartozik, mint én is, de azért tudjuk, hogy 120 állami gazdaság volt, ebből 12 az, amit önök úgy állítanak be, mintha azokat bármilyen jogellenes módon privatizálta volna az első Orbán-kormány. De azért van ott még ezen kívül kicsivel több, mint száz darab, ahol nem az volt, amit ön is felvetett.

Még egy dologra szeretnék reagálni az ön által elmondottakból. Azért csináljuk ezt a törvénymódosítási javaslatot - állítja, mondhatom az egész ellenzék -, hogy a nemzeti parkoktól elvegyük a földet, így ki tudjuk azt osztani a fideszes haveroknak. Nem örülök neki, hogy engem hoz ilyen kellemetlen helyzetbe, hogy nekem kell mondanom, de a Hortobágyi Nemzeti Parknál nem pont önök támadnak azzal, hogy fideszes haverok nyertek? Bocsánat, de ha a nemzeti parkoknál van a föld, akkor mi a helyzet, és ha az NFA-nál van a föld, akkor mi a helyzet? Azt mondja Magyar Zoltán képviselő úr is, hogy mindegyik esetben - így fogalmazott -, az összes esetben valamilyen fideszes szál tetten érhető. Hát ülünk le egyszer és beszéljük át! Hétezer nyertes van, kíváncsi vagyok, hogy meddig fog jutni. De segítek, adok önnek némi fórt, összegyűjtöttem a sajtóból az előkerülő problémákat. Hektárban is meg tudom önnek mutatni, hogy hány helyen van vita és darabszámra is. Tehát az, hogy összesen, ez vagdalkozás, amit az egész törvény kapcsán érzek.

Természetvédelmi kérdésekről beszélünk, holott a természetvédelmi és a vagyonkezelői szabályok még véletlenül sem találkoznak ebben a törvényjavaslatban, nincs közös halmaz, nincs közös metszéspont, amiről egyáltalán vitatkozni lehetne, hogy mi történik ezeken a területeken, illetve mi az, amivel önök nem tudnak egyetérteni. A természetvédelemmel kapcsolatosan én is azt gondolom, hogy az egy szakmai kérdés, ezért is van úgy a jelenlegi jogszabályi környezetben is, hogy a nemzeti parkok jogosultak és kötelesek is ezeknek a területeknek a természetvédelmi kezelését előírni, illetve ellenőrizni.

A törvény elfogadásával kapcsolatosan: én nem azt kérem önöktől, hogy fogadják el ezt a törvényt, mert az önök lelkiismeretére bízom, hogy ezt el szeretnék fogadni vagy sem. Azt kérem önöktől, ha lehetőség van rá, és úgy érzik, hogy túl tudnak lépni a politikai aktivitáson, és szakmai vitát kívánnak folytatni, akkor vigyük le ezeket a beszélgetéseket szakmai szintre, és próbáljuk meghatározni, hogy melyik az a paragrafus, ahol például ennél a kérdésnél természetvédelmi szabályokról van szó, ugyanis ilyen paragrafus nincs ebben a törvényben. Egyébként pedig így közel 300 ezer hektár egyéb termőföld is egységes kezelésbe kerülne, és mint ahogy az állam más ingatlan vagyonát is egységesen kezeli, így teljesen logikus, hogy a földet is vagyonkezelési szempontból egységesen kezelje.

Köszönöm szépen az időkeretet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ülésünk második napján kerül sor.

Ezzel a mai napirendi pontjaink végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „A kormány a harctéri sebészet logikáját követve menthetetlennek ítéli a térséget, lemondott a déli periféria infrastrukturális fejlesztéséről?” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos, mostanra hivatalossá vált, hogy nemcsak Somogy megyében, hanem a sereghajtóvá vált dél-dunántúli régióban sem indul kiemelt közútfejlesztési beruházás úgy mond EU-s pénzből ebben a költségvetési ciklusban, tehát 2020 végéig. Pedig a közlekedési infrastruktúra meghatározza egyes térségeink fejlettségét, a versenyképességet, a foglalkoztatottságot, az életminőséget, tehát a fejlődés érdekében elsőként a közlekedést kell fejleszteni, mert anélkül nem fejlődik a térség, nem erősödik a gazdaság, nem megfelelően hozzáférhető a szolgáltatások, és csökken a népesség.

Térségünkben a legnagyobb problémát az elnéptelenedő falvak, a kis zsáktelepülések megoldhatatlannak tűnő gondjai okozzák. A lakosság előregedett, sok az idős ember, és haláluk után többnyire üresen

maradnak, az enyészete lesznek az ingatlanok. Mindez gazdasági okokra vezethető vissza, hiszen a fiatalok nem maradnak helyben, mert kevés a munka, rossz az infrastruktúra, nehezen megközelíthető a somogyi vidék.

Somogy megye közgyűlése nemrég tárgyalta az M60-as autótút Szigetvár-Barcs közötti szakaszának fejlesztését. 2015. február 20-i ülésén hozott határozatában pedig felkérte a megye országgyűlési képviselőit, hogy minden fórumot és lehetőséget ragadjanak meg arra, hogy lobbizzanak a 6-os főút korszerűsítése érdekében. Szomorúan teszek eleget kötelességemnek, amikor a másodrendű szerepre kárhoztott Somogyország - egyébként kormánypárti többségű - közgyűlésének segélykiáltását tolmácsolom önök felé. Hadd hivatkozzak tehát a szóban forgó levélben megfogalmazottakra!

Somogy megye déli, Baranya megye nyugati részének egyik fontos közúti eleme a 6-os főút Barcs-Szigetvár közötti szakasza, amely egyben az egyik horvátországi közúti kapcsolat. Ennek ad nyomatékot a Barcs és a horvátországi Verőce város polgármesterének napokban lezajlott találkozója, ahol még horvát oldalról is az itteni útfejlesztést szorgalmazták.

A 6-os út burkolatának minősége két csomópont kivételével a nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégia minősítése szerint a „rossz”, a „nem megfelelő” és a „túrhető” kategóriában szerepel. Ez a megállapítás bármilyen út esetében intézkedést igényelne, de különösen egy határt metsző, egy számjegyű útnál nem kellene egyéb indoklás a felújításhoz. Sajnos, az EU-ciklus közlekedésfejlesztéséről szóló kormányhatározatokban 2020-ig bezáróan nem szerepel az M60-as út fejlesztése, és ami szintén baljós jövőképet vetít elénk, a 67-es számú főút településeket elkerülő szakaszainak kivételével egyáltalán nem szerepel somogyi útfejlesztés sem. Pedig mindenki előtt világos, hogy a korszerű közlekedési infrastruktúra elengedhetetlenül szükséges a területi fejlődéshez, és különösen igaz ez a leszakadóban lévő Somogy megye déli részére.

Ugyan Becsey államtitkár úr tegnap 600 milliárd forintos, nemzeti forrásból történő közúthálózat-fejlesztési programot jelentett be, de hadd emlékeztessenek arra, hogy a kémeszi kormányülés autópályát ígérő mondatai mostanra milyen infláción mentek keresztül. Az autópályától a gyorsforgalmi úton keresztül elég hamar eljutottunk az itt élőkötől a felújítást, a burkolaterősítést, az útkorona-szélesítést is sajnáló realitásig.

De mi lesz így az itt élő, keményen dolgozó vagy a kisiklatott rendszerváltás hibájából munkanélkülivé vált, de dolgozni és ezzel együtt normális, nem balesetveszélyes utakon közlekedni akaró emberekkel? A periferialét tartóssá válik. A népességfogyás, az előregedés, az átlagosnál jóval rosszabb gazdasági kilátások fennmaradása minden, a térséggel foglalkozó szaktanulmány szerint egyértelműen prognosztizálható. A megye páriaszerepét mi sem jelzi jobban,

mint az, hogy az itteni 1660 kilométer hosszú állami úthálózatból 700 kilométer azonnali felújítást igényelne, ezzel szemben erre az évre ennek csupán az 5 százalékaival számolhatunk. Ráadásul a kormánypárti propaganda ezt az alamizsnát is komoly segítségként próbálja eladni.

Hadd idézzek egy idevágó és a gyorsforgalmi utak kiépítése mellett érvelő KÖZOP-projekt anyagából: „Jelentősebb beruházások és célirányos fejlesztéspolitikai szándék híján a településszerkezet, a földrajzi adottságok és a rossz közlekedési kapcsolatok predesztinálják a térség további marginalizálódását, a kimagasló munkanélküliségi adatokat, az általános leszakadást.” De talán nem kell részleteznem, hogy mindez mennyire megnehezíti a magyar-horvát gazdasági kapcsolatok fejlődését és a hazánk hátsó udvarának tartott Somogyország nyomorból való kiemelkedését is.

Szóval, nem ígéretekre, hanem végre tettekre lenne szükség. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony, a függetlenek részéről: „A többség csendjéről” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): *(Szelényi Zsuzsanna, Kész Zoltán, Ikotity István és dr. Szél Bernadett felsőruházatukon egy sárga-fekete, fejét ábrázoló rajzot - amelynek szeme és orra százalékjel, orra o-t formáz - viselnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Hölgyeim és Uraim! A demokrácia lényege, hogy a választópolgárok lecserélik a hatalmon lévőket. De ők szavazzák meg az ellenzékét is, vagyis azokat, akiknek kötelességük rajta tartani a szemüket azokon, akik hatalmon vannak.

(0.00)

A magam részéről nyitott vagyok a vitára és a kritikára. Törekednünk kell arra, dolgoznunk kell azon, hogy a vita és a kritika ne változzon egyfajta politikai polgárháborúvá. Egyetlen országunk van, és ez épp annyira azoké, akik a kormányra szavaztak, mint azoké, akik az ellenzékére. Sajnos azoktól, akikkel beszélgetek, mindig ugyanazt a dolgot hallom, a parlamentben és a parlamenten kívül folytatott politikai vita nem érinti az átlagemberek problémáit. A politikusok, tartozzanak bármelyik párthoz, hátat fordítanak az embereknek.

Ma a többség torkig van a vitákkal és a civódásokkal. Ez a csendes többség, mert az az érzése, hogy senki se figyel a szavukra. Ezek az emberek, politikai pártállásuktól és világnézetüktől függetlenül, nehéz munkával biztosítják a maguk és családjuk megélhetését napról napra. Én ezt a csendes többséget szeretném szolgálni. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy sokan elégedetlenek azzal, ami ma történik.

Úgy érzik, nem minden halad a jó irányban. Mindezekelőtt kevés bizodalom van a közintézményekben. Ez vonatkozik a parlamentre is, sőt leginkább a parlamentre vonatkozik.

Ezért szeretném világosan kijelenteni, hogy mi nem a magunk ügyét képviseljük itt. Mi az emberek ügyét képviseljük. Véleményem szerint a legfontosabb feladatunk, hogy az emberek politikába, demokráciába és a politikusokba vetett bizalmát erősítsük és visszaállítsuk. Tudom, hogy ez nem könnyű feladat, de úgy gondolom, hogy nem is lehetetlen.

Hölgyeim és Uraim! Az állampolgárok bizalmának visszaszerzéséhez a pártok közötti megállapodásra van szükség, egyértelmű közös elhatározásra, a viszályokon való felülemelkedésre. Az államnak olyan törvényi feltételeket kell teremtenie, amelyek a közös sikert lehetővé teszik. Nem hozhatunk azzal a tudattal döntéseket, hogy mindenki csak azt lesi, hogyan kerülje meg vagy játssza ki a törvényeket. A törvénytörést természetesen meg kell büntetni, de a törvény szellemének a becsületes emberek érdekeit kell szolgálnia.

Az adópolitikában széles körű egyensúly megteremtésére kell törekednünk. Egyfelől az adórendszer nem sújthatja az embereket azért, mert invenciózusak, szorgalmasak és hatékonyak. Másfelől azonban támogatni kell mindazokat, akik a leginkább rászorultak.

Minden szabad országban viták folynak arról, hogy a kormány beavatkozhat-e az állampolgárok magánéletébe. Hogyan lehet egyensúlyt teremteni az emberek biztonságérzetét szolgáló intézkedések és az emberek természetes szabadságszükséglete között? Tisztában vagyok vele, hogy mind közül talán ez a legnehezebb feladat, amely előttem áll. Ehhez nem egyetlen lépés megtételére van szükség, ez nem vihető végbe egyetlen rendelkezéssel. Ahhoz, hogy változást érzünk el, az egész kormány hatalmas munkájára van szükség. A 99 százalékos szabályt kell alkalmaznunk, vagyis a népesség 99 százalékát kitevő becsületes emberekre kell gondolnunk, nem pedig az 1 százaléknyi ügyeskedőkre. A csendes többség szolidaritását új értelemmel kell felruháznunk minden helyzetben, minden nemzedékben és minden korban.

Így beszélt Ewa Kopacz lengyel miniszterelnök. Az ő beiktató beszédéből olvastam fel részleteket. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kész Zoltán képviselő úr, a függetlenek részéről: „Annektálásról és az igazságosságról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hölgyeim és Uraim! Ha Európa a múltból tanulhatott valamit, hát azt, hogy az engedmények csak az agresszor étvágyát növelik, hogy aztán újabb követelésekkel álljon elő.

Pontosan egy évvel ezelőtt, alig ezer kilométerre tőlünk kiéleződött a helyzet, és most mindenki a megoldásra vár. Mára Európa egész hidegháború utáni biztonsági rendszere összeomlott. Nem ezt bizonyítja a Krim-félsziget elfoglalása és annektálása? Korábbi belső biztonságérzetünk a múlté.

Ukrajnában háború van. Naponta embereket ölnek, most, ezekben a pillanatokban is. Ez egy új típusú háború, amelyben az agresszor gátlástalanul alkalmazza a legújabb fegyvereket, miközben nyilatkozataiban rendre félrebeszél. A demokratikus világ a mai napig csak szankciókat hozott az agresszor ellen, Ukrajnát pedig morálisan, politikailag és gazdaságilag is támogatta. Remélem, hogy ez az erkölcsi segítségnyújtás erős marad. Szükséges az a tudat, hogy Európa ebben a kérdésben egységesen lép fel. Minden nemzet jelenét és jövőjét azok az értékek határozzák meg, amelyeken az állam és a társadalom alapul.

Alapvető elveink az alkotmányunkban vannak lefektetve. Kivívtuk a függetlenségünket, demokratikus államot hoztunk létre, és törvénybe iktattuk minden ember alapvető jogait. Amit elértünk, az nem egyszerűen csak az ölünkbe hullott. A szerteágazó ösvények kertjében kellő bölcsességünk volt ahhoz, hogy a jelenhez vezető utat válasszuk. De mindazok a dolgok, amelyek idáig juttattak bennünket, nem visznek már tovább. Minden generációnak meg kell fogalmaznia, mit ért nemzet alatt, mert csak így tud alkalmazkodni a jelenhez.

Az élet nagyon is változik. A 30 éven aluliak nem emlékezhetnek a szovjet megszállásra, nem emlékezhetnek arra, hogy mennyivel szegényebbek voltunk, mint a nyugati országok, hogy vízumra volt szükségünk az utazáshoz, és hogy a NATO és az Európai Unió messzi célok voltak, de leginkább csak álmok. A jövőnket építjük. Ugyanakkor rettentő konzervatívak vagyunk, olyan elvekhez ragaszkodunk, amelyek 20 éve tűntek érvényesnek. Például az, hogy az államra egyre nagyobb feladatok hárulnak, nem vezethet ahhoz a feltételezéshez, hogy az állam mindent meg tud és meg akar csinálni.

Tegyük fel magunknak a kérdést: a társadalmat tényleg ilyen mértékben az államtól érkező utasítások és tiltások alapján kell szervezni? Az állam a szabadságra épül. Megismétlem, elsősorban a szabadságra, az igazságra és az igazságosságra. Törvényeinket és egyre szaporodó szabályozásainkat és előírásainkat látva, amelyek a rendőrséget és a hivatalnokokat egyre szélesebb jogkörrel ruházzák fel, a következő elkerülhetetlen kérdés fogalmazódik meg: tényleg olyanná vált a helyzet, hogy minden embert potenciális bűnözőként vagy gyengeelméjűként kell kezelnünk?

Úgy tűnik nekem, túlzásba vittük a rend iránti szenvedélyünket. Én sokkal inkább szeretnék olyan országban élni, ahol az állam bízik a polgáraiban és a civil társadalomban. Elvégre az emberek többsége felelősségteljes és megbízható, képes előre megfon-

tolni tettei következményeit, és embertársaitól elismerést vár, nem pedig megbélyegzést. Mit jelent mindez nekem most, a közeli háború árnyékában? Ez az én igazságos köztársaságom lenne? Az én köztársaságom ez? Azt mondom, az önöké és az enyém, mindannyinké. És ha ez igaz, nincs okunk, hogy magunkban vagy a sorsban hibát keressünk. Ekkor Észtország valóban a mi köztársaságunk, és az is marad.

Toomas Hendrik Ilves észt elnök beszéde, 2015. február 24-én, az észt függetlenség napján. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkező Ikotity István képviselő úr, az LMP részéről: „A civilizációs modellről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Ragadjuk meg a lehetőséget, és tegyük fel magunknak néhány kérdést. Azt kérdezem magamtól, mi történne ezzel a bolygóval, ha Indiában az emberek családonként ugyanannyi autóval rendelkeznének, mint a németek. Mennyi tiszta levegő maradna nekünk, hogy belélegezhessük? Még világosabb lesznek: van-e a világon jelenleg annyi erőforrás, ami lehetővé teszi, hogy 7 vagy 8 milliárd ember ugyanolyan fogyasztási szintet és pazarlást élvezhessen, mint a leggazdagabb nyugati társadalmak? Lehetséges lesz ez valaha is?

Vagy egy egészen másfajta párbeszédet kell megkezdenünk? Mert mi hoztuk létre ezt a civilizációt, amiben élünk. A piac és a verseny termékeit, ami egy elképesztő és robbanásszerű anyagi folyamatot indított el. A piac azonban piacközösségeket hozott létre. Ennek lett a végeredménye a globalizáció, ami azt jelenti, hogy az egész bolygót irányítjuk. De mi irányítjuk a globalizációt, vagy a globalizáció irányít bennünket? Lehet a könyörtelen versenyen alapuló gazdaságban szolidaritásról és arról beszélni, hogy mindannyian egyek vagyunk?

(0.10)

Milyen messzire terjed a testvériességünk? Az előttünk álló kihívás hatalmas. A nagy válság nem annyira gazdasági válság, sokkal inkább politikai. Ma már nem az emberek uralják azokat az erőket, amelyeket szabadjára eresztettek, sokkal inkább ezek uralják az embereket és az életüket. Mert nem azért jöttünk erre a bolygóra, hogy egyszerűen csak fejlődjünk, tekintet nélkül mindenre. Azért jöttünk erre a bolygóra, hogy boldogok legyünk. Mert az élet rövid, és egy pillanat alatt véget ér. És egyetlen anyagi eszköz sem olyan értékes, mint az élet, ez mindennél fontosabb. De az élet úgy csúszik ki az ujjaink közül, hogy dolgozunk, folyton csak dolgozunk azért, hogy többet fogyaszthassunk. A fogyasztói társadalom a motor, hiszen végül is, ha a fogyasztás megbénul, a

gazdaság leáll, ha pedig leáll a gazdaság, a stagnálás kísértete jelenik meg mindenki előtt. Pedig éppen ez a túlfogyasztás az, ami a bolygóra veszélyes.

Ezt a túlfogyasztást pedig azzal tudják fenntartani, hogy rövid ideig használható eszközöket gyártanak, mert úgy sokat lehet eladni. Így egy izzó élettartama alig 1000 óra. Pedig vannak olyan izzók, amelyek 100 ezer órát égnek! De ilyeneket nem szabad gyártani, mert ez problémát okoz a piacon, mert dolgoznunk kell, és fenn kell tartanunk a „használd és dobd el” civilizációt, így aztán egy ördögi csapdába kerültünk.

Ezek a problémák politikai természetűek, és azt mutatja, ideje, hogy megkezdjük a harcot egy új kultúráért. Nem arról beszélek, hogy menjünk vissza az őskorba, vagy a visszamaradottságot magasztaljuk. De ezt nem folytathatjuk a végtelenségig, nem irányíthat mindig bennünket a piac. Épp ellenkezőleg, nekünk kell a piacot irányítani! Rá kell jönnünk, hogy nem a vízkészletek válságos helyzete és a környezettel szembeni erőszak az igazi ok. Az igazi ok az a civilizációs modell, amit mi hoztunk létre. És az életmódunk az, amit felül kell vizsgálnunk. Az az ember, aki 8 órát dolgozik, kettő vagy több állást is vállal ezenfelül. De miért? Mert havonta kell fizetnie a hitelből megvett autóért, hitelből megvett lakásért, és fizetnie kell és fizetnie kell, és amikor mindezzel végzett, rájön, hogy egy reumás vénember, és már vége is az életének. És akkor megkérdéshetjük: hát ennyi az emberi sors? A fejlődés nem lehet a boldogság ellen. Az emberi boldogságot kell szolgálnia, a Föld szeretetét, az emberi kapcsolatokat, a gyermekek nevelését, barátságok ápolását, az alapértékek őrzését. Pontosan azért, mert ez a legértékesebb kincsünk: a boldogság. Amikor a környezetért harcolunk, nem szabad megfeledkeznünk róla, hogy a környezetünk legalapvetőbb eleme épp az emberi boldogság. Epikurosz, Seneca azt mondják: nem az a szegény, akinek kevés vagyona van, hanem az, akinek a végtelenségig többre van szüksége, és örökké többet és többet kíván.

José Mujica, Uruguay nem rég lemondott elnöke a mai napig maga termeli meg az ételt, amit eszik, jövedelmének, fizetésének 90 százalékát a rászorulóknak adja. Az ő beszédét idéztem azért, hogy az ő szellemiségét megidézzem, mint egy követendő példát. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az LMP és a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő napirendi utáni felszólalásra jelentkező Szél Bernadett képviselő, az LMP részéről: „A szexizmusról és a nőgyűlöletről” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Képviselőtársaim! Hölgyeim és Uraim! Ez nem Ewa Kopacz, Angela Merkel vagy Erna Solberg beszéde. De nem is Benazir Bhutto, Margaret Thatcher, Golda Meir, Indira Gandhi vagy egy magyar miniszterel-

nőknő, hanem Julia Gillard, volt ausztrál miniszterelnöknő parlamenti beszéde.

Képviselő úr szerint a szexista nézeteket valló és nőgyűlölő emberek alkalmatlanok magas hivatali pozíció betöltésére. Ez a férfi se engem, se a kormányt ne akarjon a szexizmusról és a nőgyűlöletről kioktatni. Remélem, van képviselő úrnál egy darab papír, és már fogalmazza is a lemondását. Mert ha azt szeretné tudni, milyen, amikor a nőgyűlölet testet ölt a modern Ausztráliában, nem a képviselőházban kellene indítványt előterjesztenie, hanem elő kellene vennie egy tükröt.

Nézzük csak meg, milyen visszatetsző, milyen visszataszító kettős mércét alkalmaz, képviselő úr, amikor a nőgyűlöletről és a szexizmusról van szó. Még az előző kormány minisztereként részt vett egy beszélgetésen, amely a nők Ausztrália hatalmi intézményeiben való alulreprezentáltságáról szólt. Idézem őt magát: „Ha igaz is, hogy a férfiak általában véve nagyobb hatalommal rendelkeznek, mint a nők, baj az? Mi van, ha a férfiak fiziológiailag és vérmérsékletük alapján alkalmasabbak a hatalom gyakorlására és utasítások kiadására?” Ez a férfi prédikál nekünk szexizmusról?

Képviselő úr, mélyen megsértett engem és minden ausztrál nőt, amikor a szenádó elleni kampánya során ilyen kezdetű mondat hagyta el a száját: „Amit az ausztráliai feleségeknek vasalás közben meg kell érteniük...” Aztán, képviselő úr, megsértett engem, amikor e fölött az asztal fölött, így, ahogy most itt ülünk, azt mondta nekem, amit férfinak a miniszterelnöki székben soha nem mondtak volna, hogy „Ha a miniszterelnök, politikai értelemben, őszinte nőként akar viselkedni...”. De megsértett, amikor kiment a parlament elé, és beállt a „Le a banyával” feliratú poszter elé. Megsértett, amikor odaállt az elé a transzparens elé, ami engem egy férfi szajhájának nevezett. Engem ezekkel a dolgokkal, képviselő úr, napról napra, újra és újra megsértett. Nőgyűlölet és szexizmus, ez az, ami minden egyes alkalommal teret nyer, mióta képviselő úr abban a székben ül, és én ebben a székben ülök. És most majd azt várja, hogy komolyan vesszük, hiszen végre maga mögött hagyott mindent, amit korábban mondott, úgymond ráeszmélt, hogy „te jó ég, van ez a szexizmus nevű dolog, és nahát, van ez a nőgyűlölet! Vajon ki a szexista, vajon ki a nőgyűlölő?”. Képviselő úr mindig példás hajlandóságot mutat arra, hogy megmondja, mi az, amiért én vagy mások felelősek vagyunk. A legkisebb lelkifurdalás nélkül tudja maga mögött az összes korábbi kijelentését, hogy hasonlóak miatt valaki mást nyilvánosan megkövezzon. Képviselő úrnak mindazonáltal nem ártana komolyan elgondolkodnia arról, hogy mi a nők szerepe a közéletben és az ausztrál társadalomban, mert mi ennél jobb megítélésre vagyunk jogosultak.

Julia Gillard, volt ausztrál miniszterelnöknő parlamenti beszédét hallották. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Most napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik részéről: „A kapuvári húsgyár piacszerzési szándék, szakmaiatlan spekulánsok és a kormányzati semmittevés áldozatává vált?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Ezen a kései órán most már sokadszor szólok fel a kapuvári húsgyár ügyében. Ezt az előző ciklus elejétől kezdve rendszeresen megteszem, nem azért, mert ez nekem valamiféle passzióm, vagy valami rejtélyes oknál fogva vonzódnék a húsgyárak ügyéhez. Azért teszem, mert ezt a húsipari üzemet - most már nem egy bizonyíték és nem egy forrás alátámasztja - bizony gyaníthatóan szántsándékkal tették tönkre. Azok a piacszerzési technikák, amelyeket alkalmaz néhány húsipari szereplő Magyarországon és Európában, elvezettek odáig, hogy tönkretettek egy ilyen tradicionális üzemet, amely egyébként a régiónak markánsan része volt. Sok kapuvári és környékbeli ember mondhatja el magáról, hogy évtizedeket dolgozott ebben a gyárban, sőt még akár a szülei, nagyszülei is a gyárban húzták le a dolgos éveiket. Szóval, egy ilyen üzemet képesek tönkretetni, tönkretenni azért, hogy aztán piacot szerezzenek, és ezen piacon keresztül érvényesítsék azt az üzletpolitikát, amelyet egyébként ezen húsipari szereplők rendre próbálnak érvényesíteni.

Mennyivel másabb lenne a helyzet, ha a kapuvári húsgyár csődjéről, bebuktatásáról a mai körülmények között kellene beszélünk, hiszen ma már van, mondjuk, olyan kocatámogatási rendszer, amely életképesebbé tudja tenni esetleg a környékbeli sertéstartók helyzetét, akik nincsenek, hiszen jelenleg már nincs hova leadni az állatot. Most már beszélhetnénk olyan növekedési hitelprogramról, vagy éppen élelmiszer-ipari forgóeszköz-hitelprogramról, amit szintén igénybe tudna venni a gyár és más húsipari üzemek is, ha egyáltalán még lennének. Tehát azok az érvek és azok a körülmények, amelyekkel magyarázták a gyár bedöntését, bedőlését, azok ma már nehezen lennének elképzelhetőek és magyarázhatóak. Mennyire sajnálatos, hogy a kormányok mindig akkor ébrednek rá ezekre a problémákra, amikor már túl késő! Jól láttuk ezt például a cukoripar esetében, amikor az akkori kormányok - a kilencvenes évek elejéről beszélünk - érdekes módon elfelejtettek piacvédelmet beépíteni, elfelejtettek támogatási rendszert beépíteni a cukoriparban, miközben ez egyébként Európában már teljesen bevett volt már akkor is.

(0.20)

Ez akkor jutott eszükbe, amikor a magyar cukoripar 100 százaléka külföldi kézre került. Ugyanezt láthatjuk sajnós a húsipar esetében is. Egyébként szintén új helyzet, amit meg kell említeni,

hogy a 27 százalékos világrekord áfánál az élő és félszertés esetében ezt 5 százalékra csökkentették. Érdekes módon ezt is akkor lépték meg, amikor nagyon szűk, nagyon kevés szereplőre csökkent a magyar húsipar, és ezek jó része, mondhatom azt, 90 százaléka érdekes módon kifejezetten kormány közeli befektetőnek van elkönyvelve.

Szintén érdekes az, hogy az önök kedvenc kereskedelmi hálózata, amelyik egyébként jelentős sertésfelvásárlónak számít vidéken - például a Rábaközben, az én választókerületemben szinte az egyetlen -, ők nem is tárgyaltak korábban a sertésstartókkal úgy, amíg ez a rekord magas áfa vonatkozott a sertésre, hogy ne mondták volna azt meg nekik, hogy akkor vesszük át tőletek az állatot, akkor fogtok a munkatékért pénzt kapni, ha a felét feketén, papír nélkül fogjuk megkapni. Mindez - még egyszer hangsúlyozom - az önök kedvenc kereskedelmi láncának a beszállítóitól érkezik rendre. Miután letisztították ezt a piacot, és szinte egyeduralgó ez a néhány szereplő, most már megkapják a támogatásokat és a kedvezményeket.

Szintén aggasztó a kapuvári húsipar lefejezésével kapcsolatban az, hogy az az elszámoltatási ígéret, ami ezzel kapcsolatban volt, szintén elszállt és szintén füstbe ment. Még Budai államtitkár - akkor elszámoltatási biztos - idejében vettem fel először ezt az ügyet, hiszen talán utólag naiv módon, de abban bíztam, hogy mivel a kapuvári húsgyár tönkretétele a szocialista kormányok idejében indult, talán valami lépések emiatt elindulhatnak. Akkor Budai államtitkár úr nagyon vehemensen nagyon kikérte magának, hogy nem kell nekem itt aggódnom, és nem kell ezt idehoznom a Ház elé, hiszen ő kézből tartja az ügyet, és mindent meg fog oldani. Ehhez képest senkire nem került lakat, egyetlen forint közpénznek sem lett nyoma és nem került vissza, pedig jó néhány tízmillió forinttal segítettek az akkori szocialista kormányok a gyár akkori menedzsmentjét, ami - hangsúlyozom - egyáltalán nem szakmai menedzsment volt; ma már jól láthatóan csak az állami támogatás, a közpénz lenyúlására szerveződött brigádról volt szó.

Szóval, a kapuvári húsgyár ügyében semmi pozitív, előremutató intézkedésről nem tudunk. Kérem a kormányt, tiszteljen meg minket azzal, hogy végre elmondja, mi a terve ezzel a gyárral. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Az utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, a Jobbik részéről: „A soha nem volt és talán soha nem is lesz M4-esről” címmel.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint Jász-Nagykun-Szolnok megyei képviselő nagyon is szívemen viselem az M4-es, illetve a 4-es út építését, épülését, bár ahogy most hallani

lehetett a címben, talán soha nem is volt és talán soha nem is lesz a dolgok jelenlegi állása szerint M4-es a 4-es számú főútból.

Nagyon sokat lehetett hallani - akár a mai napon is - az M4-es épüléséről vagy az építése körüli mizériáról, itt Lázár János is válaszolt már a mai napon, illetve voltak olyan képviselők, akik feltették ezt a kérdést. Én vagyok az első olyan képviselő, aki Jász-Nagykun-Szolnok megyei képviselőként teszi fel, holott maga az út nagy része, a tervezett szakasz, az Abonytól Fegyvernekig tartó szakasz nagy része Jász-Nagykun-Szolnok megyén át megy.

Egy biztos, sokat lehetett hallani az ügyről. Nagyon sok minden nem biztos, de egy biztos: jelenleg áll az építkezés, és Abony és Fegyvernek között csak a pályaépítmények torzója látható. Egy biztos: maradt a környéken az épületekre és a tárgyakra az elhagyatottság, és az is biztos, hogy maradt a 4-es főút továbbra is a halálút.

De hol is állunk? Nézzük meg az alaphelyzetet legelőször! Az alaphelyzet valahol onnan indul, hogy április 1-jén került napvilágra, hogy a kormány utasította a saját fejlesztési miniszterét, hogy állítsa le azonnal az M4-es építését, az építkezést, és a kormány döntésének megfelelően az le is állt. Úgy tűnik - és ez most az utolsó biztos szám -, hogy 56 milliárd forintot fizetett ki az állam jelenleg az építkezésre, amelynek egy részét kívánja egyébként visszaigényelni. Másrészt az is biztos, hogy valamilyen uniós vizsgálat már megelőzte vagy valamilyen uniós jelzés megelőzte az építkezés leállítását. Ebben a kormány mind a mai napig nem öntött tiszta vizet a pohárba, hogy ki volt az, aki először jelzett, az Uniónak mi volt a hozzáállása, mi volt a véleménye, és hogy egyáltalán mi volt az oka a kivitelezés leállításának. Nagyon sokan találgatták azt - és talán helytálló is ez a találgatás -, hogy bizony itt e mögött is a Közgép és a kormány, Simicska és Orbán párharca, egymás között vívott harca lehet az ok.

De az Unió is mondott pár okot, hogy miért nem szükséges szerintük az M4-es autópálya megépítése, ezt a mai napon Lázár János elmondta. Az egyik ok az volt, hogy nem láttak okot arra, hogy Szolnokot bekössék az autópályával való ellátottságba, ezáltal az ország vérkeringésbe, másrészt az Unió kifogásolta és az Európai Bizottság kifogásolta a magas árat, illetve kartellgyanút fogalmazott meg a kivitelezéssel kapcsolatban.

De jogosak-e ezek a felvetések az Európai Bizottságtól? Ezt is meg kell vizsgálni, és volt is egy olyan, illetve van is egy olyan fórum, a Vidék. Ma hírportál, aki meg is vizsgálta egyenként végigmenve ezeken, hogy mi is az igaz ebből. A statisztikák, kérem szépen, a számok makacs tények, nem hazudnak, sorra vették, hogy mi az a négy indok, ami az M4-es és a 4-es főút kibővítését indokolta.

Az első maga az a tény, hogy halálút a 4-es számú főút. Szimplán a 4-es számú főút évek óta vezeti a legveszélyesebb utak listáját: 2010-ben 22 ember

halt meg itt, 2009-ben 37 halálos baleset volt, és azóta is 20 körüli a halálos balesetek száma.

De itt a nyomvályúságnak a kérdése is. Ebben is a Közút felmérései alapján a 17 milliméternél vagy ennél mélyebb nyomvályú szakaszoknak országos hálózatban 7 százalék az aránya; Jász-Nagykun-Szolnok megyében a 4-es főúton ez 10-14 százalék, tehát az országos duplája.

A növekvő forgalom az elmúlt években szintén azt igazolta - és azzal ellentétesen áll, amit a Bizottság mondott -, hogy ugyanis 2001 és 2011 között, tíz év alatt a legnagyobb mértékben, 18 és 22 százalékkal Jász-Nagykun-Szolnok és Győr-Moson-Sopron megyében nőtt a forgalom. És hol nincs egyetlenegy centiméternyi autópálya sem? Ez Jász-Nagykun-Szolnok megye.

De a forgalmi adatok összehasonlítása is azt mutatta, hogy a 4-es számú főút, ami kétszer kétsávos, olyan adatokkal büszkélkedhet, amelyekkel még egyébként az M6-os autópálya sem bizonyos Tolna megyei szakaszain, és alig marad el az M3-as autópálya Heves megyei szakaszaitól. Tehát úgy tűnik, hogy a főutak közül az egyik legforgalmasabb, és bátran ki lehet mondani, legveszélyesebb az M4-es jelenlegi nyomvonala, ami a 4-es főút.

Tehát a konklúzió éppen ezért, azt mondhatjuk, hogy nagyon veszélyes az a játék, amit a kormány elkezdett játszani ezzel és a beruházás leállításával, ugyanis egy belpolitikai játszmat, egy Orbán-Simicska törésvonalat vetít ki az ott élő lakosokra, és ezáltal beáldozza őket, elveszik azt a kis reményt, hogy normális körülmények között közelítsék meg akár a megyeszékhelyet, akár Budapestet; vissza fognak vetni egy komplett megyei fejlődést, és mindent egy egymást közötti szkandermeccs miatt.

A kormányt felszólítom, hogy viselkedjen felelősségteljesen az M4-es folytatásában, és folytassa az M4-est, mert Jász-Nagykun-Szolnok megyének ez az érdeke. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Holnap reggel 9 órakor folytatjuk az ülést. Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 0 óra 28 perckor ért véget.)

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)